

tui nobis post hoc exemplum ostende benignum o clemens o pia o dulcis maria Post ergo dominus in communione nos ad indefessam vigilancie curam amonuit consequenter spiritalem rectoribus et principibus in expectacione et aduentu suo solicitudinem maddat et pro vigilandu sit ostendit per seipsum exemplum de seruo patrificiis quod solitus est regere domum sibi commissa non solu in presencia domini sed etiam in absencia eius et sic veniens dominus eum remuneret si autem in cotariis actibus ipsum munierat eterna liter puniat. Unde dicit. Quisputas est fidelis intendere domino propter dominum seruies oues christi non ad lucrum tunc pale sed per amorem Christi pascens seruus id est huic affectione non suam sed dominum gloriam querens et prudens in officiis exercitante quia subditorum capacitate vita et mores discutiat quem constituit dominus quod scilicet fit vocatus a deo et ipse non se ingesserit super familiam suam regendam et pascendam ut det illis non subtrahat negligentem pigricia vel occasione alia nec vendat symoniace numero scilicet cupiditatis tenebris vel laudis humane; det inquit in tempore oportuno scilicet necessitatibus et tribulationibus id est habita tempore optunitate non pridiscerte tristitia mensuram id est cibum anime et corporis scilicet diuinum verbi vel exempli vel typalis subhodi electum ad usum hominum et mensuratum per qualitate auditorem et intelligentiam. Quod autem dicit querendo quisputas non est ignorans nec sicut hec in terro gacce impossibilitatem proficiende virtutis. sed difficultatem et rei raritatem ratus enim est talis et difficile est ista in uno inuenire non autem ipsos habile. Unde theop. Sicut enim in dispensationibus facultatum hinc aliquis incautus sit fidelis domino existens. sicut etiam prudens sit et infidelis dispicunt res domini haec et in rebus diuinis opus est fidelitate et prudencia Duo ergo secundum Christum. expertus ab huic mundo seruio scilicet fidelitate ut nichil quod domini sui est sibi proprium fieri faciat aut vane consumat et prudenciam ut ad id quod optet que data sunt dispenses. Debet autem familiam domini pascere magis quam se et dare eis cibum triplicem predictum secundum mensuram et capacitatem singulorum et hoc in tempore quando predicatione debet esse assidua ne vilescat neque nimis tarda ne subditi insolescat Idem etiam paucis esuienti quidem appetibilis est satiate autem non multum utilis Procelatis ergo invenit vigila est super se et super gregem suum et cuiilibet fidei per modulatio suo Beatus enim ille seruus quem dominus in suo aduentu et cum venerit in morte ipsius quod tenet seruicium ratione iuenerit ita faciente id est bonum spiritualia et corporalia fideliter et prudenter ac bene ministrante hoc est in actibus caritatis se exercitentem ac pro se et sibi commissis vigi-

landem qui sunt talia inveniuntur eternam beatitudinem Nam super omnia bona sua id est super omnia celestis regni gaudia et in dei gloriâ ultra quod nichil melius est ostendit et cum ea in beatitudine eterna consequetur bonum infinitum quod includit omnia bona beatitudine enim est statim omnium bonorum aggregatio perfectus Bona proprie plementa sunt particularia sed bona celestia sunt communia et perfecta quia nunc ex parte cognoscimus ex parte diligimus sed tunc perfecte. Constituet autem super omnia non ut solus sed ut per certos possideat premia et gaudia eterna tunc pro sua vita tum per suum gregem custodia. Nam secundum Christum ex Christis meritis habebit autem et ex aliorum actione autem tamquam per misericordiam quia bene viri secundum quia alios bene vivere docuit. Unde apostolus. Quia bene presul duplicitate honore digni habentur maxime qui laborant in verbo et doctrina. Unde dicit Augustinus propter apud deum nichil beati episcopi vel presbiteri aut dyacomi officio si eo modo militent quo noster imperator iubet. Iste seruus de quo hic dicitur est quilibet Christianus qui est dispensator domini sui quod tripliciter intelligi potest. Uno modo in dispensatione spiritualium quod propter pertinet ad perlatos Alio modo in regimine temporalium quod pertinet ad principes seculares et iudices tertio modo in bono usum gratiarum a deo sibi collatarum ut quando aliquis in quo ratio vices inferiores debito modo regit vitam viri uose per agit et hoc pertinet ad omnes animos ergo dicitur quisputas est fidelis seruus et potest respondere deo hic est bonus platus vel bonus princeps et iudex vel ecclesia bonus simplex Christianus quia ut dicitur in ecclie fastico cuiilibet mandauit deus de primo suo ut det illi cibum id est auxilium in tempore necessitatis ad quod quilibet predictor tenet. Unde Christus. Nec autem non de peccatis dicta sunt solu sed et de sermone et de virtute et de peccatis et de omni dispensatione que viri etiam commissa est. hec et ad principes seculares aptabiles utique patibula. Undeque enim hi que habent ad communem utilitatem uti oportet et si sapientiam habuerint et si principatus et si diuinicias et si aliquod aliud quodcumque non ad monumentum consecrato neque in predicatione suuimus. Hec Christus. Deminde secundum Christum non solum ab honore quo numerat bonos sed etiam a pena qua minatur malis erudit auditorum cum subdit. Si autem seruus id est bono malus nichil cogitando de domini aduentu in morte vel iudicio et promittendo sibi longam vitam dixit in corde id est presumens ac si in corde suo diceret moram faciat dominus meus reme id est iudicium aut mors longe est a me hoc quippe dicunt illi qui non cogitant de morte et ceperint quantum magis si pseuerauerit voluntatis

et illeceb̄is ac malis operibus et caritati cō
trarijs occupari et cōseruos quos fouere et de
fendere debuit p̄cūtēre sc̄; iniurijs lascendo
vel p̄tauo verbo et exemplo corrūpēdo et p̄c
care faciendo sicq; q̄m securitate vixerit puer
se veniet domin⁹ serui illius sc̄; in morte ubi
est iudicium p̄icularē vel in extremo examinē
ne ubi erit iudicium generale in die qua nō spe
rat et hora qua ignorat. de die em̄ et hora illa
nullus homin⁹ scit. Et sic exprimit malorū
prelatorum qui in hoc seruo intelliguntur vi
tam et demeritū in sc̄ que sunt p̄opria eorū
sc̄; presumpcio minorum oppressio castimiae
gl̄ia luxuria cōtemptus et negligencia et di
uidet eum sepe tando ammā a corpore in moe
tem. et a consorcio sanctor̄ in examine ponet
q; partem eius duplēcē sc̄; corpus et am
mam vel p̄tm id est retributioē cum ypocri
tis id est falsis xp̄ianis in agro vel in mola et
in lecto derelictis et etiam cum infidelib⁹ q̄
nec fidem habuerūt sepando eum a beatis et
coniungendo condemnatis et pocius dicit q̄
ypocritis q̄ cū alijs ut similitudo pene respon
deat similitudini alijs. ypocrita em̄ aliud est
et aliud ostendit si cū qui in agro vel in mola
seu in lecto erant et idem facere ac boni esse vi
debantur sed exigit diuise voluntatis apa
ret cum derelinquit et cum dampnatis sod
antur Ecce malorum seruorum remuneratio
sc̄; eterna dampnacio. Vbi cr̄is. Diuidet eū
de consocio cristianorum ut neq; cum sanc
tis glorificeat neq; cum hijs qui mediocriter
deliquerūt mediocriter puniatur. Et iunget
eum ypocritis infidelib⁹ ut quorum imita
tus est mores ipsorum puniatur interitu. Qm̄
sacerdos quemadmodum super omnem popu
lum glorificatur si bene fecerit non solum pro
pter suam iusticiam sed et propter omnium
quia causa est ipse iusticie vniuersorum ita et
peccans super omnes puniatur non solum pro
pter suum peccatum sed propter omnium q̄
ipse causa sit oīm ad peccandum Hec Cr̄is.

Deinde de pena eorum subdit dicens. Ibi
erit fletus ex uehemencia caloris et stridor de
cū ex uehemencia frigorū. Unde iob Ma
ledicta pars eius in teria ad calorem manū
transeat ab aquis niuium. De hac pena lacū
us habes supra eadem feria tercia de non has
bente vestem nupcialē Attende ergo hec o
serue male. et te emenbāte stude quia nunc
est tempus emendaōis et laboris postea erit
retributioē et mercedis. Oratio

Domine ihesu cr̄iste da michi incessa
biliter diē transitus mei et diem iudi
cij cogitare ac nouissima prouidere
ut vigilem solite pro spiritualib⁹ et eternis

michi cauendo a peccatis et insistendo op̄a
bus bonis me q; ipsum non negligam sed
omni tempore ad mortem me p̄pare et dis
ponam. Presta domine ut michi quotidiale
no actu prouideam et procurem consumaci
onem: et ut tota vita mea talis sit in conuer
sacione. ut liber merear esse in fine te q; in
morte vel iudicio remeūtem gaudenter reape
et tecum sine fine gaudere Amen
De lumbis p̄cinctis. et lucernis ardētib⁹

Capitulum Quadrageimum septimum

Et quia ad vigilādum mul
tipliciter domin⁹ monuit cō
sequenter quedā ad vigilā
dum nos p̄parātia seu ad vi
gilantes pertinencia desen
bit monens ut fint lūbi nos
tri tam mēntis q̄ carnis p̄eacti. cingulo
castitatis et lucerne ardentes in manib⁹ et
operibus nostris lumbi mēntis sūt voluntas
seu affectus et itellectus ex quib⁹ procedūt
cogitationes male et desideria piaua. lūbi vō
carnis sūt ex quib⁹ prodeūt carnales cōci
piscētie et opera ipudica et vtriq; lumbi sūt
p̄cincti id est coartāti ab illicitis cogi
tationibus et operib⁹. Cinctoriū secundor⁹
est iusticia que fit per rigorem discipline et
ita per p̄mūm fluxus cogitationum et desi de
riorū iūtūlū reprimitur in mente. per secū
dum eluxus cōcupiscentiarum carnalium et
operū restringitur in carne. lucerne ardetes
sūt doctrine clare et lucide et exempla bona
ex caritate que debent esse in manib⁹ nos
tris ut impleamus op̄te. lucerne ergo per
bonorum sermonum et operum euīdē ciam ar
detes per eterne caritatis seruorem et lucen
tes per sancte conuersationis splendorem fint
in manib⁹ nostris id est in operibus bonis
sicut iohannes ciat lucerna ardens et lucēs
Vbi Grego. Lumbos p̄cinctiis cum car
nis luxuriam per continētiā coartamus/
lucernas ardentes in manib⁹ tenem⁹ cū
p̄ bona opera p̄missis nostris lucis exempla
monstramus. Et fulgencius Iubens domin⁹
ut fint lumbi nostri p̄cincti mandat ut ma
la desideria atq; opera fugiamus ubens ut
fint nostre lucerne ardentes mōet ut bona di
ligam⁹ atq; faciam⁹. Prius ergo p̄cinge
lumbos et tūc accēde lucernā. prius declina a
malo et tūc fac bonū p̄us q̄esce agē p̄use et tūc
disce b̄isfacē. Nā ut aīt aug⁹ Nō nobis ifert
de b̄ō sua n̄ mala auferat nostra et i tantū illa
crescūt i cōpū ista minūtē n̄ illa phāē n̄ is
ta finiāt. Itē mon⁹ ut taq̄ fideles et prudētes

ac de nostra custodia soliciati et vigiles domini
num a nuptijs in celo per copulacionem angelorum
cum factis reuertente id est aduentum eius ad
iudicium peritiale in morte vel generali in resurrec-
tione cum timore et amore expectemus sicut
antiqui prius expectabat eum venturum in carne
Quem bene expectamus? dum in eius abuentum
in omnibus nosmetipos paramus ut cum vene-
rit et pulsauerit confessim ei apiamus et ipsum
suscipe patremus. **Vbi Greg.** Ad nuptias
quidem dominus abiit cum resurgens a mortuis et
ascendens in celum supernam habet angelorum multitudi-
nem nouum homo copulauit. **Qui autem reue-**
tatur cum nobis per iudicium manifestetur? Venit quod
per cum ad iudicium properat pulsat vero cum iam
per egreditis molestias morte esse vicina de-
signat. **Cui confessim apimus si hunc cum timore**
suscipimus? Aperte etenim iudicii pulsanti non
vult quod exire de corde trepidat et videre eum
quod contempnisse se meminit iudicem formidat.
Qui autem de sua spe et opacitate securus est pul-
santi confessim apit quod letis iudicem sustinet et
cum tunc propter inique mortis agnouerit de gla-
resurrectionis hylatescit Hec greg. **Talis quod**
per potest dicere cum apostolo cupio dissoluere et esse
cum christo. **Qui eiusmodi est omnibus huius mun-**
di felicibus est felicior et regibus regalior Vnde
Ancelmus? **Hoc vnu dico omnibus huius mundi**
prestare delicijs honoribus atque diuicijs si ob
conscientie serenitate fidei firmitate spei certi-
tudinem mortem non timeas. **Quod ille poterit**
marie ex parte quod aliquo tempore sub latrone seruitute
suspirans et liberoris conscientiae auras evanescit.
Hec sunt futura beatitudinis tue promissio saluta-
res ut morte supueniente naturalem horizontem fides
suppet. spes temporis conscientia pura repellat.
Nec ancelmus? Sed hoc solis perfectis conuenit
Nunquid ergo imperfecti quod vita habent in de-
fiderio et morte in pacientia dampnabuntur? Ab
sic. **Muli enim saluandi sunt in caritate imperfec-**
ta quod scilicet edificat lignum fenum stipulam et de corpore
exire timet propter tremabilia que se curuerit.
Sed quia deus istis temporalibus quibus ad hereticos
nunt de vita eterna certi sunt. **Sed de his licet**
sint saluandi non loquimur sed de perfectis
qui vita habent in pacientia et morte in de-
fido. **Deinde subiungit pmiij et retribucionis**
magnitudinem quod vigilibus permittit beatitudinem.
Beati enim servi illi qui per fidem beatitudinem spei
et in futuro beatitudinem speciei quos cum venerit
dominus in eorum morte vel in extremo examini
ne inueniet vigilates in statu grise et non dormientes
in statu culpe. **Vbi greg.** Vigilat qui
ad aspectum recti lumis apertos metis oculos te-
net. **Vigilat qui servat opando quod credit.** Vi-
gilat quia a se corpore et negligenter tenebras

repellit. **Hec greg.** **Sed omnes domini quod vi-**
gilantibus servis exhibeat audiamus. **Nam pre-**
tingit se id est ad rectibuscum; preparabit et fa-
ciet vigilantes discubere id est in eterna quiete
refoueri et quiescere ut edant super mensam suam in regno suo et transiens id est de iudicio
ad regnum redies ministribit illis quod lucis
illustratione et diuinitatis contemplacione fideles
satiabit quem em in humanitate in iudicio cerne-
mus et tamen in diuinitate post iudicium videbimus.
Ministrabit illis lac humanitatis et vnu deita-
tis et mama dulcissimum quod in cor hominis non as-
cendit. **Faciet itaque illos discubere quasi feli-**
sos refocillans et ministribit illis spirituales deli-
ctus aponens. **Vnu dyomini?** **Discubitu enim**
spiritum quietem a multis laboribus et copiosam
donacionem omnium bonorum; hoc est quem ipse ihesus
facit eos et ambo dans eis perpetuam quietem
et distribuens eis bonorum multitudinem. **Mora-**
liter pulsat dominus hominis animam cum eum in ducit
ad melius apositum cui confessim apit per bonum
consensu et se quietem effectu et tali seruo mi-
nistriat dominus gratiam in presentia et gloriam in fu-
turo. **Delectat quippe dominus esse cum homi-**
nibus ideo querit ubi mansio apud eos in
ueniat. **Pulsat ergo ad ostia cordium multi-**
pliciter ut si per uno non apiat ei saltet per altero.
Pulsat per doctoz verba per bonorum exem-
pla per collata beneficia per illata flagella per pro-
missiones primorum per minas tormentorum per pa-
fiones suas et sanctoz. **Quidam autem sunt qui pul-**
santi domino respondere noluntur. **Quidam huileiter**
respondent sed famem eu abire faciunt. **Quidam**
aperiuntur et diu apud se quiescere eum non per-
mittunt. **Quidam licet aperiatur et eum recipiat ta-**
men supuenientibus alijs hospitiis eum quasi
paupem eiciunt aut quod dominus plena est uten-
silibus non inuenit ubi caput reclinet. **Quidam**
autem dominum pulsante recipiunt et alios
hospites excludunt et insuper ei delectabilem pa-
tant mansio ut a nullo inquietetur et illi multa bona per tales hospites consequuntur. **Primi**
sunt qui ita sunt duri ut ad nullam predicationem
vel beneficium cor eorum valeat aliquiliter mol-
litudo. **Hoc sunt qui se peccatores huileiter confite-**
tue et adhuc non habent voluntatem desideri pec-
cata. **Terci sunt qui in aliquo se emendant et in-**
aliquo non ut qui usurpas et res alienas amplius acceperit noluntur sed acceptas refundere
relinquant. **Quarti sunt qui per tempore copiun-**
gunt vel se emendant et cito reciduant ut fa-
ciant qui alijs hospitiis supuenientibus paupa-
res hospites eiciunt. **Hospites supuenientes sunt**
delectaciones carnis mundi et huiusmodi va-
ria utensilia sunt occupaciones superflue que cor-
dis libertatem angustant et spiritum sanctum extingunt

Sed ut tuerius ericitur q̄d admittitur ho-
spes. **Q**uāti et vltimi sunt quā bona incho-
ant et ad finem proficiendo p̄duāt. **A** pud
istos mansiones dñs facit et eos valde dili-
git. In nocte ergo huius seculi semp debemus
vigilare et contra hostes solliciti esse ac expec-
tare iudicem et dominum omnibus in qualis-
bet etate paratis lucem perpetuam ministra-
turum. **E**t ideo si in prima vigilia et etate
negligentes fuimus nec sic desperare et a bo-
no opere cessare debemus. **N**am longamimi-
tatis sue pacientiam insinuans dominus sub-
dit. **E**t si venerit in secunda vigilia et eta-
te et si in tertia vigilia et etate venerit in mor-
te vel iudicio et ita inuenierit eos scilicet vigi-
lantes et in bono perseverantes beati sunt ser-
uū illi nunc in spe et postea in re. **V**bi Gre-
gorius. Prima vigilia primeū tempus est
vite nostre. id est puericia. Secunda ado-
lescencia vel iuuentus. Tercia autem senectus
accipitur. Qui ergo vigilare in prima
vigilia noluit custodiat vel secundum. et qui
in secunda noluit tertie vigilie remedia non ob-
mittat. **V**e qui conuerti in puericia negle-
xit saltem in tempore iuuentutis vel in senec-
tate resipiscat. **S**ed ut ait idem Grego-
rius. Nemo hanc longamitatem dei ne-
gligat quia tanto districtio rem iusticiam in
iudicio exercit. quanto longiorum pacien-
tiam ante iudicium prerogavit. **V**nde alch-
iunus. **D**atus est alienus a fide qui ad
agendum penitenciam tempus senectutis ex-
pectat tamendum est enim ne dum expectat
misericordiam incidat in iudicium. **S**ed heu
hodie homines florem iuuentutis in vanis
co nsumunt et fecem senectutis in agendo pe-
nitenciam viri expendunt. **V**nde seneca.
de talibus loquens sic ait. Quemadmo-
dum ex amphora primum quod est siccum
esset granulum quoq; turbidum q; subhidet sic in etate nostra quod est
optimum in primo est. idq; exhaustum in aliis
potius patitur ut nobis fecem serue-
mus. **V**igilias hic vēcat a similitudine
exurbancium in nocte quia in huius mundi
nocte semper debemus solliciti lucem ventus
tam. id est aduentum iudicis expectare quia
nescimus quando dominus veniat an mane.
id est iniuentute an gallicantu. id est in vis-
tili etate an media nocte. id est in senectute
an seco id est in senio. Et quia in quolibet ho-
rum statuum aliqui qui moriuntur et domini ad uē-
tus est nobis incertus ideo in quolibet statu
et omnibus etatibus vigilare debemus et pa-
ti esse per iusticiam ad recipiēdum mortem
ut in merte dñm venietem recipiamus per bo-

nam voluntatem. Et ne quis confidat de sta-
tus dignitate aut sciēcie claritate si male ser-
uērit subiugit q̄ seruus ut non sit discreō
in genere quā cognouit voluntatem domini bo-
nam et adimplendum obligantem et non se
preparat ad bonum nec facit eius voluntate
ipsam in opere adimplendo et etiam in opere
potissimo ac magis beneplacito domino pla-
gis vapulabit id est punietur multis q̄a pec-
cauit in multis et quāa contempnit non facie-
do quod faciendum sciebat talis em̄ non ex
ignorancia sed ex certa scientia peccat. et sci-
enter peccans magis dñm contempsit et p̄h
offendit ac viuus in infernū descendit. Ecce
q̄ scientia aggrauat culpam. **V**nde Gregorius
Vbi donum maioris scientie ibi transgressor
majori subiacet culpa. **E**t Celsostinus Le-
uior culpa est veritatem non apprehendere q̄
contempnere apprehensam. Non enim simili-
liter in omnibus omnia iudicantur sed ma-
ior cognitio fit maioris pene occasio. **V**nde sa-
cerdos eadem peccans cum p̄pulo multo gra-
uota pacie. Seruus autem qui non cognouit
se voluntatem domini sed scire potuit si ne-
gligens non fuisset et fecit peccata digna pla-
gis et punitione vapulabit paucis et minus
punietur ceteris paribus q̄ qui scienter pec-
cat et exerta malitia quia talis peccat ex ig-
norancia que diminuit de peccato nisi fuerit
affectata sicut cum aliquis vult ignorare il-
lud quod tenetur facere vel vitare vel licen-
us posset peccare. Ex magna enim libidine
peccandi prouenit cum aliquis vult illud
ignorare cuius scientia possit eum a peccato im-
pedire vel retinabere. Multi quidem existimā-
tes se minus vapulaturos si nesciant quid
operari debeat auertunt aurem ne verbū dei
et veritatem audiant vel intelligant sed cum
possent scire si studium vellent adhibere non
ut nescientes sed ut contemptores iudicabū
tur quāa non cognoscere dicendus est qui ap-
prehendere vult sed non valet. In talium
persona dicitur in iob. Qui dixerunt deo re-
cede a nobis scientiam virorum tuarum nolu-
mus. **V**nde Heda. Multi hanc sententiam
male intelligentes nolunt scire quid faciant
et quasi minus se vapulaturos existimant si
nesciant quid operari debuerant. Sed aliud
est nescisse aliud est scire noluisse. Pescit
namq; qui apprehendere voleat et non valet q̄
autem ut nesciat autem a voce veritatis aue-
tit iste non nesciens sed contemptor dicitur
Vnde et Celsostinus. Non est eis excusa
condemnationis ignorantia veritatis quib⁹
fuit inueniendi facilis si fuisset querendi
facultas. nā veritas salus et vita cognoscendū

vita cognoscendum se magis debet queri quod querere. **V**n etiam a bernh. Multa scienda nesciuntur aut sciendi inuria aut discendi desidia a reverentia inquirendi et quidem haustimoi ignorantia non habet excusationem. Et iterum Frusta si bi de infirmitate vel ignorantia blanditur qui ut liberius peccant libenter vel ignorant vel infirmant. Hec bernh. Sed pauci per ignorantiam excusantur qui ut ait leo papa imtonante cotidie auctoribus nostris eloquendo dei omnis homo quid diuine iusticie placeat scire concordat. **V**n et beda. Nemo igitur ex eo quod dictum est seruum nescientem voluntatem dominum vapulare plagiis paucis interpretandum de remedio nesciendi presumat qui ut alia taceamus ex eo ipso quod homo est nec malitia quod caueat nec bene potest ignorare que appetat. Ut autem dicit bernardus glosa inter omnes penas misericordia est eorum quod preter originale peccatum nullum addiderunt minore postea eorum qui ex ignorantia peccaverunt postea eorum quod ex infirmitate tamen scierunt postea eorum quod ex malitia. Et nota quod licet gratianus sit peccare ex certa scientia puerulus tamquam est peccare ex ignorantia. Deinde reddit causam iam dictorum quod ab omni cui plausum datur et cui plus committitur de gratiis plus epigraf et queretur in hoc tempore ut non solum habi sed etiam alijs proficere conetur et in die iudicij quam de oibz commissis ratio exigetur. Quanto enim dominus plura dona et bene homini conferat tanto magis et maiora contemptu dominum offendit cum peccat et ideo magis puniet quod a potentes potentem tormenta pacient et fortioribus forcari et instat cruciatus. Et ergo merito cognoscens plus et non cognoscens minus vapulabit qui isti plus illi minus est commissum. Hoc specia liter potest intelligi de his que data sunt predictatis ad regnum aliorum vel generaliter de his que data sunt viri quod ad regnum christi et hoc siue sint bona nature siue fortune siue gracie. **V**nde beda. Multum sepe datur etiam quibusdam priuationis quibus etiam cognitio dominice voluntatis et exequendi que cognoscunt facultas impeditur. Multum autem commendat illi cui cum sua salute domini quoque gregis pascendi cura contigitur. Maiori ergo gracia donatos si deliquerint maiores vindicta sequetur. **V**n et ceteris. Quanto enim maius aliquis beneficium accipit tanto magis est obnoxius pene ingratius existens et neque honorabile melior effectus propter hoc vestrum et diuites paupibz magis puniunt mali existentes quoniam neque in copiositate facti sunt masuati. **H**ec Crisostomus. Et non tantum redemus rationem de his que acceptimus sed etiam de his que accipimus sed etiam de his que accipere possumus si per nos non possit quod intelligentes et desiderantes valde tertere deberet.

Otacius

Dominus ihesu christe quod iussisti et lumen restituere et lucernas ardentes tenere tu ipse lumen nostros pergit ut nulla nobis dñeatur iniurias et ad nullum declinemus per te lucernas nostras tu ipse fac ardentes quod custodi ut non refugescat nostra castitas sed semper ad tuam iusticiam faciemus omnibus nostra cogitacio locatio et pacio dirigat. Fac me domine vigilanter et sollicitate aduentum tuum expectare ut leuis te suscipiens ad gaudia eterna valeat te misericordia puenire. Amen.

Dominum virginibus Capitulum XLVIII

Dominus dñs ostendit quodam ante iudicium et monuit ad vigilabundum sacerdotem describit ipsum iudicium. Et quod amissio iudicanda distinguitur in tres status scilicet actiuos contemplatiuos et platores. Ideo tres potest parabolae ad istos tres pertinet. prima est de decem virginibus et predictis specie ad contemplationis virginitatem in vita contemplativa significat quod castitas mente a carnalibus eleuat et sic ad contemplacionem veritatis disponit numerum autem denarum amissione contemplationis significat quod numeri solum usque ad decem procedunt vel decem propter operum legis obseruanciam. Nichilominus tamquam ad omnem generum hominum potest bec parabola referri. Et primo circa vita contemplacionis et consequenter etiam aliorum ponitur meritum et de merito secundo examinationis iudicium. Optat quippe dominus ut nos cum veneremus iumentis preparatos et cum eo ianuam celestis regni intemus et ne excludamus in priuicia fatuus et claudamus ianuam propria celestis. **V**nus vigilare oportet quod a nesciis quod sponsus veniet. Et cur sit opus vigilare docet et ad hoc parabolam de decem virginibus inducit. Simile est regnum celorum id est presentis ecclesia militis specialiter predicti ad statum contemplacionis et nichilominus predictum ad statum aliorum decem virginibus continetibus quartum quinque et tantum fatue quia vanitatis quinque sensuum serviriunt et opera sua bona de genere non ad finem debitum ordinantes propter gloriam et famam seu laudem hominum vel questum principaliiter in eis intenduntur et quinque prudentes quod veritati pro eternis servient et opera sua bona ad finem debitum scilicet ad gloriam dei principaliter et ad perfectionem sui et ad deiificationem primi consequenter ordinauerunt. His recte ecclesia similiter prohibet quod in carmine et mali religiose et superstitione coniuncte permissum coactum est quod per quinque prudentes et per quinque fatuas regnes per quinque predictas sensuum continetiam a carnis illecebris et voluptatibus signanter intelliguntur. Quinque enim

opa sua bona p vana gloria vel questu faciunt
fatui quidem sunt. et si prudentes esse videantur. In-
de enim et virginis dicunt quia bono opant et boni
ab hominibus videtur. Sed igitur in actione virginis
et intentione corrupti qui bono que agunt non eas-
ta et sincera intentione faciunt. Et merito dicuntur
virginis fatue qui bonum operi de genere predicti ap-
petit defectum intentionis eorum. Magis quippe fatuas est
difficilia et ardua aggredi et sustinere fine
fructu et utilitate. Magis enim fatuas est ieiuna et
vigilare carnem affligere orare et filia facere et
nulla alia mercede nisi vanam gloriam expectare. De
talibus enim dominus ait receptum mercede suam. Pre-
dentes vero tota intentione ad deum referunt et pro
opibus suis a deo cui soli placere cupiunt merce-
dem recipiunt. Prudentia quippe magis est ex modis
cas magis et ex temptationibus accipere semper. Et in
hiis dividitur totus mundus et tota fidelium mentis
tudo. quia ut dicit Iherosolima ecclesia virginis pre-
dentes habent per deum bonum opantes. et fatuas va-
na gloria laborantes. Videtur ergo unusquisque ut bonum
operi bonum et bono intentione faciat qui non bonum face-
re sed bonum facere laudabile est. Non enim verbis meremur
sed abundib[us] id est non in eo quod aliquis faciat. Nec
Iherosolima vero accipiet lapanes suas id est
opa boni de genere exercitum obviam spoliō et spoliō
se ad hoc enim debet ordinari exercitium vite recte
ut homo possit servare et deceter Christus ad iudicium va-
nius obviare. Sed quisque fatue acceptis lapanibus
id est opibus suis non supererunt oleum seu id est
non habuerunt spirituale gaudium quod oritur ex opibus
bonis. propter deum factis et hoc propter defectum recte in
intentionis. Ut enim dicit Augustinus quod non appetere gau-
det qui intentione deo placet. non habet oleum seu
Prudentes vero acceptent oleum in vasis suis id est
intia conscientias cum lapanibus id est cum bonis opibus
hoc est ut dicit Augustinus leticia bonorum operum in corde
atque conscientia posuerit qui appetit rectitudinem intentionis
gaudet in domino de suis opibus bonis. Dicit autem
gaudium istud oleum qui nutrit et souet caritatis
ignis ex hoc enim quod aliquis delectat in ope fortior
et melius appetit et per consequens disponit ut ei
maiorem caritas infundatur. Omnis quippe virginis talia fa-
tue quod prudentes accepterunt oleum in vasis cum la-
panibus fatue autem soli in lapanibus non in vasis
ita quod vasa habuerunt vacua sic in ecclesia quidam
accepti oleum in lapanibus qui videantur ab homi-
bus boni intentione autem sunt bonitate vacui et mali.
Hoc autem faciente spoliō id est propter difference iudi-
cium scilicet de nec ipse numerus electorum dormitare
tum omnes igitur ad laguore corporis et dormirent
igitur ad sompnum mortis. Vel dormirent per
meritam et negligenter. Unde cibis tardate summa
cum seculi non soli peccatores sed iusti et spirituales ad
negligenter sunt deuoluendi et ad carnalia delec-
tantia trahuntur ut ipse illus psalmus saluum me-

fac domine quoniam defecit sanctus quoniam
diminuta sunt veritates a filiis hominum. Et
bene comparatur mens somno quia a morte
erit ad vitam exitatio. Deinde ponit expositus
cōsideratio circa predicta opera cōtemplacium et
aliorum cum dicuntur. media autem nocte id est
subito nullo sciente aut sperante. quia dies
domini sicut fur ita in nocte veniet. nam quia
tempus iudicij est nobis occultum ideo signum
per mediā noctem. quia illa que sunt nocte
media sunt hominibus occulta. clamor factus
est tubarium angelorum exitas mortuos. et con-
uocans ad iudicium. O igitur clamor quia non
erit alia ita alte in celo nec ita profunde in inferno
nec corpus in sepulcro quin audiat hunc
clamorem et tremescat. Ad hanc media nocte
secundum quoddam fieri iudicium quod angelus egypti de-
vastavit et dominus in infernum spoliavit eadem quod ho-
ra electos suos de hoc modo liberabit. Sed secundum
alios de die celestium dicas quod non illa sicut
dies illuminabitur. Tunc surrexerunt omnes ille
virginis fatue et prudentes quia scilicet boni et
mali resurgent ut in iudicio appareant et re-
nauerunt lapanes suas id est appeterunt rati-
ones operum suorum reddendas. cogitando quod nume-
rando apud se opera sua per quibus expectabat
remunerationem iste enim cena non est aliud
quam caro ab mente cogitando de iustitia o-
perum suorum et bonitate circumstantiarum ac reddenda
ratione eorum. Hoc enim communem est fatuas
et prudentibus sed in fatuis est vanam fiduciam
in prudentibus vera. Ad veritatem quippe ornata
lapanidis tria exiguntur. videlicet claritas vi-
tri in quo significatur puritas quo ad se ipsum
plenitudo olei in quo miscetur ad proximum. in
flamatio ignis in quo fides cum dilectione ad
deum. que omnia in prudentibus sunt et in fa-
tuis deficiuntur. Sed fatue sua fiducia decepta
dicunt sapientibus. date nobis de oleo vestro
quod dicere iustitia vestra sufficiens est nos gli-
ficare et nos excusare. excusatibus ergo nos vel
feratis testimonium de operibus nostris que vidistis
qua continentur et fideles quia lapanes nostre ex-
igunt id est opera nostra que videbant nobis lu-
cere et claram hominibus fortis apparere. in ad-
uentu iudicis intus obscurantur. quia oleo vere
glorie et intentionis recte paucantur. Nam secundum
Augustinum. Quod facta aliena laude fulciuntur et ade
subtracta deficiuntur. Respondebunt prudentes
dicentes. Ne forte non sufficiat nobis et vobis
Ista petatio vanam et respondio negativa signatur
quod nullus tunc ad alium quam summumque iustum poterit
per auxilium babendo accutere nec aliquis
quamcumque iustus poterit alium iuuare sed vir-
fibi soli sufficit sua iustitia. Unde Augustinus
quisque per se ratione reddet nec alicui testilio

quisq; adiuuab; apud deū et vix sibi quis
sufficit ut ei testimoniū p̄hibeat conscientia sua
Vñ et ilero. **Hoc** nō de auaricia s; de timore
dicūt q; vnuſq; p̄ opib; suis mercedē acci
piet nec p̄nt in die iudicij alioꝝ v̄tates alioꝝ
vicia ſbleuare. **Ite** ḡ pociꝝ ad rendētes q; emi
te vob. **Quasi** diceret ſcdm auḡ. crīmē eoꝝ a
memorādo vi dem? nūc qd ws adiuuēt. q; w
bis laudes rendere coſuerūt q; ws i errore
inducere vt n̄ corā deo s; ab hoib; glaz q̄ rete
tis. **E**x p̄biacō ē facultatis p̄terite i hoc q; bō
opa de ḡne de derūt p̄ fauore laudis h̄uane
q; v̄editores sūt adulatores q̄i dicrēt eis o
ſidētate qd valuit vob p̄ tali fauore cōtinēter
vniere. **D**ū aut̄ iſet emere tropice loquit id
est si adhuc vniere et iuenit̄ iſet emere i
q; ip̄licat q; remanet affect? et habit? vñita
tis p̄terite. **I**d ē ſcdm auḡ. dū iſclinarēt ſe in
ea q; foris sūt et ſolita gaudia req̄retēt vñit
ſp̄olus ſe; ille q̄ iudicat id ē xp̄s vt remunera
cionē bonoꝝ faciat. **E**t q̄ p̄ opa caritate forma
ta pate etat ſez prudētes v̄gines quib; ſcdm
auḡ. bonū testimoniū cotā deo conſcia p̄hibe
bat traueēt cū eo ad nupcias ſez ad celeſtis
ēḡni glaz; et ſatuſ excludis q; ad penā elicitis
clauſa ē ianua id ē adit? ad ēgnū celoz q; nō
ē alicui pſſib; p̄ iudicū. **I**anua m̄ḡ t̄plex ē
ſez mie ad indulgendū q̄ mō ōmbo ap̄tē grē
ad merēdū q̄ mō ōmbo offerē gle ad in tran
dū q̄ mō ōmbo penitētib; eſerat. **E**rgo clauſa
ē excludis ep̄obis incluis electis opib; oſū
matiſ. **N**ō em̄ vt ait auḡ. p̄ iudicū p; p̄cū
ā meritoꝝ loc̄. **Vñ** et criſ. **I**ta ē terribile ill̄
iudicū vt nec inoccētia ſibi coſidat. **T**ant? t̄
moꝝ eit oim etiā ſcōp vt nēo ſperet ſe iuſtu i
uemēdū ſ; adhuc tmeat ne forte reꝝ exiſtat.
Quo ḡ p̄ p̄cōtib; tūc mēcēdāt ſcā cū tme
ant ip̄ de ſe. **N**ā ſic t̄pus mie iudicū nō reci
pit ſic q; t̄pus iudicij mia; nō recipit. **V**bi at
locū mia nō ſ; nec interceſſio valet. **V**bi etiā
gḡ. **O** ſi ſaxere in coſidis palato poſſit qd am
mataſ ſ; qd dicit vñit ſp̄olus. qd dulcedis
intauēt cū eo ad nupcias. qd amaiudis q;
clauſa ē ianua. **T**ūc ēḡni ianua lugētib; clau
diē q̄ mō cotibie penitētib; ap̄tē. **Q**uia neq;
q̄ tūc vñia inueit q̄ mō t̄ps venie aptū p̄dit
Ibi a dño nō p̄t mereti qd petit q̄ bic noluit
audiē qd iuſſit. **H**ec gḡ. **N**ouillime p̄ minis
tardā q̄ ſeuctuosā p̄ma; vñiūt v̄gines dīcē
tes. **O**ne dñe api nobis. **P**er hoc q̄ w̄cāt eū
dūm ſigſa ē q̄ crediderūt i r̄. **Vñ** criſ. **E**gre
gia qdē in dūm appellacō eſefho idaq; ep̄etū
iudicū ſidei ē ſ; qd p̄deſt w̄cāt ſ; op̄i
b; negeſ. **N**ō h̄uane v̄b; hec a gunt ſ; co
ſcē ſibi loquūt et q; ſides eaꝝ fuit iſformis q;
ſcdm auḡ. maḡ eꝝ ſeuertas p̄ iudicū. c?

ante iudicū ineffabil mā p̄ogata eſt ideo
r̄ndens ait. amen dico vob nescio ws id ē nō
cognosco ſc; noticia a p̄p̄baciſ ſ; ſoli electi a
deo cognoscūt. q̄ ſi dicēt. **I**deo ws deſerō q; vi
te meriti in vob non cognosco. Nescit cas et
repellit. q; ſcdm auḡ. nō intravit i gaudiū eſt
qui nō cotā deo ſ; vt placet hoib; vñi ſunt
aliqd ſcdm p̄cepta eꝝ opati. **I**n fine aut̄ iten
tam conclusionē iſert ad n̄c; iſtuctionem
diſes. **V**igilate itaq; ad habendū fidē caritate
formata et ws ad mortē q; iudicū ſolitudo pā
do anq; reiat ſp̄olus ws ad hoc ſbito w̄cādō
q; nesciſ diē neq; hoia mortis v̄l iudicij ſ;
de v̄t̄oq; incerti eſtis. **E**cce q̄ p̄bola tēdit vt
q; ignoram̄ diē iudicij et etiā mortis t̄re du
bie ſolitudo testimoniū bone conſcie noſ ſp̄ato
mus ne ſi iudeſ nos iueiat impatos cū ſatuſ
v̄gimib; ſotis ēmaneam? **V**igiloz em̄ diſcu
ciētūt act? accuſante v̄l excuſance oſcia vñū
quēq; **Vñ** ihero. ex hoc aut̄ q̄ iſert vigilate
itaq; q̄a nescitis diē neq; hoia itelligūt v̄m
ūla q̄ dē ſūt eſte p̄missa vt qui ignoram̄ iu
dicij diē ſolitudo nob̄ lumen bonoꝝ opm p̄pem?
Vigilia em̄ opus ē mētis an̄ mortē corporis. **V**c
aut̄ dicit Auḡ. nō ſolū illius v̄ltimū t̄pis q̄
rentur? ē ſp̄olus ſ; et ſue q̄ſq; dormiōtis diē
et hoia nescit. **Q**uisq; aut̄ p̄atus ē v̄ſq; ab
mortē q̄ omb; debet p̄atus inuenit̄ etiā cū il
la w̄p media nocte ſonuerūt q̄ dñs euigila
tur ſunt. **I**taq; vt dicit criſ. ēuocem? ad me
moriā exēplū qd de v̄gimib; refert q̄ excludē
ſunt a thalamo ſp̄oh ſp̄t̄ ſole defectū. **D**ona
mus nos metipōs in illis q̄ excludunt̄ et inde
q̄s dolē q̄ pena fit ſi cogitem̄. poſſe etiā nos
cadē pati cū negligim̄. **E**ſt ne aliq; ita lapi
deus q̄ hoc exēplo nō moue at̄ et tmeat. ne ſi
milia incuriat. **H**ec criſ. igit̄ vigilem̄ et op̄a
lucis agētēs i vigilia ſ; v̄te oñem̄ lampas
n̄as et opa vt habentes oleū ac gloriā et
gaudiū i coſciec̄is n̄is ſpati intra. n̄ ſi ſp̄o
lo ad nupcias regni celeſtis. **Vñ** dicit h̄ criſ.
q̄ iudei exiſtūt de egipto expeditū et p̄c̄nti ag
nū iuſſi ſūt māduatē et ad eundū pati oñden
tes nob̄ qm̄ quāc; ſit̄ agni euchaſtiā mā
ducāt ita debent eſſe expeditū q̄i cotidie exiſtū
ti de mūdo. **A**d hoc ḡ ſredit p̄bola vt ad futu
ri oculos cordis ap̄iam̄ mala euadam̄ deſe
rendo culpa bō p̄mēram̄ ſet̄ ad iuſticiā et
cū om̄ diligēcia cotidie expectem̄ dñm adue
tum aliud nescim̄. diē neq; hoia **V**bi gḡ. q;
poſt p̄c̄ta de? p̄ma ſuſcipit ſi ſciret q̄ſq; de
p̄n̄ti ſealō q̄ t̄pe exiſtit. aliud t̄ps voluptati
bus atq; aliud p̄me aptate poñiſh ſ; q̄ peni
tentia vñia ſp̄det p̄c̄tati diē etiſtimū n̄ p̄n̄
fit. **H**emp ergo extrema diē delem̄ metuē
quē nūḡ pſſum̄ p̄uadere. **I**lla hoia ē noſtri

exitus sp̄ intuenda ista redemptoris amissio
cio an m̄is ocl̄os e sp̄ ponēda q̄ ait vigilare
q̄ nescitis diē neq; hotā. Nec greḡ. Illi ḡ q̄
expectat ut i vltia hora dūtā falli pñt q̄ vero
in bono pseuūat falli nō pñt. Qis ei hōi eo iū
dica ē i q̄ iueit̄ et ḡ nūḡ n̄ i bono iudicat̄ q̄ sp̄
in bono iueiunt̄. Iḡit̄ vt ait richard̄. d; aia
p̄f̄cā et assidue sumoz atēplātōi debita oī ho
ta pegrinaōis sue terminū et ergasculi hui⁹
egressū q̄ suo desiderio expectat̄ et ad ill⁹ di
uine cōteplacōis spectaculū qđ in futura vita
sp̄am? aim suū suspēdē et i euismōi expectaci
one rehēm̄ti desiderio āhelaē vt id qđ interū
videt p̄ speculū et in enigmate. mērēat facie
ad facie videre. Or̄

Die ilib⁹ xp̄ sp̄d̄ se bone da m̄ cū prudēti
vōgib⁹ bō opa et itēcōe etā facē ac i eis
vigilant pseuerare. vt pat̄ inuēt̄ ad nup
ciās tuas valeā gaudēt̄ ita ē. Veto dñe vt no
tū facias m̄ finē meū aŋḡ wiat̄ et ne me an
fini finas q̄ p̄f̄a mea d̄mittas et vt i hoā ex
itus mei. vlcio d̄ma sup̄ me nō wiat̄ et p̄tas te
nebrarū m̄ nō occurat nec noceat. h̄ talē me
dies examinacōis ē d̄bat q̄lē me fons ēgnaci
mis exhibuit̄. am̄. De talētis et bois a dño
seruis traditis.

Ca: XLIX
Dēinde subiūgit sc̄b̄z pabolā d̄ talē
tis q̄ sp̄eciale p̄tin̄ ad platos q̄ li
tet oēs marie tñ plato s̄ibucit vt
vigilat̄s ḡch̄s et donis a deo ēcep
tis b̄fi vtaf̄ ad dei glaz et sui p̄fectionē et p̄f̄i
edificacōe et fructū afferat̄ ex seruoz q̄ de ta
lētis luciat̄ sūt et a dño remēte ēmuneati nec
abscōdāt i t̄a vel sudaio p̄d̄as vtēdo ad mū
di glaz vel tpale lucrū seu carnale cōmodi ne
vt seru? piger et torp̄es dāpnēc ac foras ex
duētū sc̄b̄z i tenebras extiōres et infernales ci
ciant̄. Et p̄mo ēta statū platoz sp̄eciale et nich
ilom̄? alioz describit̄ meritu et demeritu p̄p̄e
actiois sc̄b̄o iudiciū discrecōis. Ideo inq̄ dico
vt vigilat̄s bñfaciēdo et i bois pseuerādo q̄ ne
sc̄tis diē aduēt̄ sp̄oh̄ et iudicis h̄c bois pe
ḡte p̄f̄icētis incert̄? ē rebitus seruis suis
Sp̄olsus ei p̄d̄as h̄c bō p̄egre p̄f̄icētis sc̄b̄z
wep̄ sc̄b̄z ad celestē p̄tāz carnē n̄tāz p̄tas. pe
ḡtūnacō ei fuit celū carni. Vel q̄ a nob̄ nō vi
def̄ i p̄nti tradidit seruis bō sua sc̄b̄z qñq; talē
ta duo et vñ ad fructificaōdū vñm̄iq; sc̄b̄m
xp̄a; vñtē sc̄b̄z suscep̄tū ne quē guaret nec
auq̄ deficeret. Et ē argumētū i de q̄ de? nō p̄
cip̄it ip̄ossibile. Et p̄f̄as ēstatū libetā eis po
testat̄ opandi p̄mitt̄. Abiit̄ at p̄ affc̄m̄ vñ
lūtatis q̄ quiq; talēta acceptat̄ id ē donū quiq;
sensuū et extiōtē sc̄b̄z; quiq; sensib⁹ acq̄litā
et opat̄ ē i eis p̄ exēciū extiōtē opis et lu
citat̄ ē alia quiq; q̄ meita sua multiplicauit̄

ex cœaturis cœatore ex corporib⁹ sp̄ualia et
ex tpalib⁹ et̄na cognoscēs ac fructū edificati
onis i p̄p̄is faciēs. Hile q̄ duo acceptat̄ sc̄b̄z in
tellcm̄ scripturaz et opacōe lucrat̄ et alia duo
sc̄b̄z bonū sapie a se diffūdēdo i p̄p̄y vñbū p̄di
cōis et bonū opacōis p̄ p̄p̄ edificacōis. Quā
aut̄ vñ acceptat̄ sc̄b̄z solā itēligēciā scripturaz
abiēs fodit̄ in éta curuitate tene ītēcōis et
carnal̄ actionis et abscōbit̄ p̄tūia; dñm̄ sui sū
edificacōe p̄p̄. Nā sc̄b̄z; ḡḡ; talētū i t̄a abscō
dere ē acceptū igēmū i t̄eis actib⁹ ip̄licat̄ et
nō lucr̄ sp̄uale q̄tere. In hijs ḡt̄b̄ seruis h̄g
ficat̄ oīa ḡna hoim̄ q̄b̄ ōpetit̄ negociacō acti
ue vite sc̄b̄z i f̄e c̄t̄ p̄fecti et mali. Imp̄fecti q̄a
pluib⁹ idigēt̄ defigēt̄ i illo q̄ acceptit̄ quiq; p̄
fecti in illo q̄ acceptit̄ duo. malii eo q̄ acceptit̄
rnū. Illi at̄ duplicit̄ talēta q̄ ex eis faciūt̄ opa
bō illi vero abscōdūt̄ q̄ ociole vñiūt̄ vñ ex eis
tpalia tñ lucra q̄rūt̄. Dēm̄ ēta p̄d̄a p̄t̄ ex
minacōis iudiciū cū d̄. post multū vero tpis
sc̄b̄z i sc̄b̄o aduētu vt̄ dñs setiōz illoz reqt̄es
a singul̄ de cōmislo vñc̄; exqt̄es mei ta et epi
gens qđ tradidit̄ cū vñura. Cūd̄ q̄lq; a c̄cept̄
cōsideret et qđ lucr̄ de acceptis r̄ept̄ p̄set̄
Et accedes q̄ quiq; talēta acceptat̄ id ē p̄p̄as
se et cōfidēs de redēda vñne obtulit̄ alia qui
q; talenta et q̄ duo acceptat̄ obtulit̄ alia duo
multiplicata ei talēta sūt multiplicata merita
q̄ offerunt̄ cū a deo acceptat̄ obtulit̄ inq̄ di
cens dñe quiq; vñ duo talēta tradisti m̄ offerte
tur gratifice et tōtū ei deputat̄ q̄a ab ip̄o acce
pit et te alia quiq; vñ duo sup̄lucratus sūt id
ē multiplicata sūt meita ex ḡta tua cū vñu libel
arbitrij. Et ait illi vñq; dñs eius. Euge qđ ē
incēctio gaudentis id ē. sedm̄ cr̄is. bñnū fit
tibi serue p̄ xp̄a; bñiliacōe quo ad te ip̄m̄
bone per diuinā asſilationē q̄ ad deū et si de
lis per vñlē dispensacionē quo ad primū vel
bone et fidelis que tens in actib⁹ suis gloriā
dñm̄ sui non suā q̄ super pauca fuisti fidelis sc̄b̄z
sup̄ bō vite pñtis sup̄ ml̄ta te astiūtā sc̄b̄z bō
vite sequētis de quib⁹ in p̄s d̄. q̄ maḡ multi
tudo dulcedis tue dñie quā abscōdisti timēt̄
bus te. Vñ cr̄is Pauca sūt q̄ i hoc seculo nob̄
prestant̄ multa que in illo seruant̄. Et i herō
Oia q̄ in pñtī habem̄ liceat̄ magna videat̄ et
plurima tamen compataōne futuroz parua
et pauca sunt. Int̄a in gaudiū domini tui et
suscep̄t̄ q̄ nec oculis vñdit nec auris audiuit̄
nec in cor̄ hois ascenderūt̄. Et bene dicit̄ int̄a
vt̄ ex omnī parte gaudiū sursum ex vñsione
dei. deorsū ex cōfideacōe īferni. int̄ius ex
gloria conscientie. extēri. ex de core omnis cre
ature. Gloriose consumato cuius certaminis in
gaubiuū dñm̄ sui in t̄abit̄ qui centū milib⁹ p̄di
cas vñ vñā aīaz lucrat̄ dñs suo reportauerit̄

Nec ideo min⁹ gloriōse si nullam būtimod⁹ fidelit p posse faciat qd faciend⁹ est p salute N⁹ miles strēnuus i certamie cōmendaē si ostant et legitimē ctauerit et tā si dñ⁹ suo trū umphū nō obtinuit Sic a doctor gēciū t̄posi ta hibi habere coronā iusticie glabac nō mi⁹ ni⁹ qd si oīs qd cōuerterat i vera fide et vita te scē mītis ecclie p̄stissēt Accedēs aut̄ qd vñū talētu accepat ait Dñe scio qd bō dutus es ḡ uiter pumēs delinquētes metis vbi nō semi⁹ nali et agregas vbi n̄ sp̄aristi Semiat de⁹ noticiā in p̄dicacōe reūtatis sp̄git vñutes i exemplis boitatis metit ḡ vbi semē leg⁹ us euā gelij nō mistauit et colligit vbi boitatis exē plā i p̄bō veteris vel noui testamēti nō sp̄hit In platis etiā ecclie nō solū req̄uit bō i vñona xp̄a s̄ etiā i aliena sciz i sb̄ditis eoz officiū ē alios q marie sb̄ditos iduere ad bonū Et ti mēs scz aggredi alicioris vite statū nē iñ p̄tularit q̄x̄ salutē alioz abscōdi talētu i tcr̄ta hoc ē nō sū vñus noticia m̄ data pp̄t etiā s̄ xp̄e terrena etce habes qd tuū ē q̄i diceat sufficit m̄ qr̄ teni⁹ qd babui ne c alij⁹ mistra ui Iste tñor serui pigri nō ē n̄ puhillamitas bñ agēdi ut at dicit etiā et si talētu nō p̄didit reus tñ ē dāpnī sic q̄cā seminābi semē accipi⁹ ens tpe seia⁹is nō seiauerit dñ⁹ suo dāpnū fecit et si semē nō p̄didit qd̄ poterat lucrū fa cere si op̄tū tpe seia⁹s kindēs aut̄ dñ⁹ dixit ei serue male pp̄t calūmā respū dñ⁹ et pigri in m̄ltipliacōe respū p̄t sciebas qr̄ meto v̄ nō scio m̄lōmaḡ vbi leio et agrego vbi non syali m̄lōmaḡ vbi sp̄ach̄ q̄i dicēt p obnifione reūtatis et vñtū iudico illos q̄bō nō p̄dicauit nec exēplū boitatis xp̄osui ḡ m̄lōmaḡis te cui talētu noticie mee ad negocia⁹bū cōmisi et ex hoc te accuso q̄ te excusat O ptuit ergo ad tuū meriti⁹ et ad alicorū cōmodū te p̄cūmā meā id ē sermonē vel legē dare ḡtis ad mēsam id ē ad alioz r̄fectionē iternā et cōmittē nūmularis id ē auditōrib⁹ q̄ qd audiunt o panē vel poc⁹ do tere alios postea alij⁹ ministrat̄ et ego veni⁹s ad discuciend⁹ meīta eccepisse qd meū est cū vñura id ē te et ip̄s qd m̄ acq̄huāsses h̄ em̄ ē vñura sp̄ualis sciz lucrū aia⁹ q̄ marie placet deo Tollite itaqz ab eo talētu id ē donū hibi tradi⁹ scz naturali⁹ genij vel noticie et lo quic̄ p̄missi⁹e qr̄ dñ⁹ auferit p̄mittit itelligēciā vel p̄ vici a vel p̄ demoēs qn̄ bō infatuat̄ i eligēdo malū vel ifatuat̄ p̄t scē abusū vel nō ecipit mercedē s̄ pena q̄ bō dñ⁹tūs collata n̄ cedēt male op̄antib⁹ vel ociosis ad glaz h̄ maḡ ad cōfūtētē et dat̄ ei q̄bz de cē talēta qr̄ dāpnacōe re p̄boz cedēt ab glaz elcōz sc̄bm illō letabit̄ iust⁹ cū vñderit vñdīz ex q̄p; q̄ nō p̄mitit deus fie⁹ malū

m̄i⁹ inde elidat alioz bonū Iussit aut̄ p̄cūs dari illi q̄ habebat decē q̄ illi q̄ habebat q̄i⁹ or q̄i⁹ min⁹ habuit q̄ qñq; accepat q̄ q̄duo p̄ qñq; em̄ h̄ificat̄ extētōz sc̄ia sc̄bm quiq; sens⁹ s̄ p̄ duo opacō et intellect⁹ optuit ḡ il li q̄ habuit extētōz sc̄ia; am̄inistracō; daci i tellectū intētōz q̄ p̄ vñū intelligē talentū O m̄i⁹ ēi⁹ ēi⁹ habent̄ a bñ vñtē dab̄ī icrementū e⁹ qd̄ habet et habūbat̄ Habent̄ em̄ soliciabi nē mistādi vñbū dei dab̄ī grā et habūbat̄ in effica ci⁹ doctūa Itē habent̄ caritatē dab̄it̄ augmētu caritatatis et habūbat̄ vñq; ad p̄fectionē Itē habent̄ meriti⁹ dab̄ī p̄mū et ha būbat̄ qr̄ em̄unerab̄e sup̄ cōdignū Augēt̄ em̄ grā ei q̄lōbat̄ i ea nā labōrādo merec̄ au gerū et ei q̄ ep̄it̄ in grā dab̄ī gla et habūbat̄ nō solū de sua et alioz glorificacōe s̄ etiā de ip̄leōe iusticie in maloz re xp̄bacōe Ab eo aut̄ q̄ h̄ studiū vel caritatē et bonū domi colla ti vñlū et qd̄ vñde habē naturali⁹ ingeio vel stu dio l̄tāz ac donū hibi collatū auferet̄ Itē ei q̄ non h̄ fidē vt indeo nō credēti etiā qd̄ vñdec̄ habere scz legis sciēcia auferet̄ ab eo Itē ei q̄ in morte nō iūetus fueit i grā bō nature et grē cedēt ei ad pena Ut at dicit aug⁹ oīs res q̄ dāda nō deficit si habēt̄ et nō dat̄ nō habēt̄ qd̄ habenda est Et vt idē dicit dace habent̄ fuit mīe auferet̄ nō habēti iusticie Prudētē ḡ et si fidelit̄ labōrat̄ ac bonū vñlū i dei munere habent̄ ap̄liorū grā dñ⁹ donat et oīa sectan̄t̄ ac munere dei nō bñ vñtent̄ eo qd̄ de dēac̄ p̄uat̄ Vñ dicit ḡḡ p̄ q̄s q̄s caritatē h̄ etiā alia dona p̄cipit q̄s q̄s caritatē non bñ etiā dona q̄ p̄cipisse vñdebae amittit Deinde inutile in seriuū talento p̄uatū iubet mītī i tenebras extētōres id ē corporales q̄v̄t ait ihēro dñ⁹ lu men est q̄ ab eo foras mittē caret luī Epte tiores tenebre sūt corporis extētōres sūt mala aie Vñ ḡḡ extētōres tenebre sūt cecitas mētes extētōres etiā nor dāpnacōis q̄ḡ hic sp̄ote cedēt i cecitatē mītis illīc̄ p̄cīet̄ i noctē dāpnacōis Vñ i taban⁹ p̄ pena i extētōres tenebras cedēt q̄ p̄ culpā suā sp̄ote i extētōres cedēt Ibi coact⁹ patēt̄ tenebras vñctionis q̄ bñ libēt̄ sustinuit̄ tenebras voluptatis Vec̄ ta ban⁹ ibi erit fletus p̄uenīs ex sumo calo ris et stridor dencū ex passione frigoris vel flet⁹ et stridor dēcū id ē dol⁹ mītis et depis et ad ista t̄ducēt̄ oīs pena iter iak⁹ ecce qr̄ nō solū q̄ mala opac̄ h̄ et q̄ bō nō facit vñtia pena punī Possūt etiā p̄ quiq; talēta mītligi bō nature bō grē bō scē bō potēcie et bō opulen̄cie et dīcū talēta qr̄ p̄ bonū vñlū p̄t hō hibi acq̄rere celeste p̄mū Et aliq; habent oīa ista a deo hibi collata plura istorū alij vñlū tā Aliq; etiā sunt qui talēta mītligat̄ et

genitum bene vidento predictis ad sui pfectio[n]e p[ri]xi edificac[i]o[n]e; alij abscondit i[nt]er tanta q[ui]nta ad mudi glaz; et lucta t[er]palia. De eode q[ui] lucas pot[est] yabolam de hoie nobili sciz; p[ro]p[ter]o q[ui] nō solū scdm diuinitate r[es]ueta scdm h[ab]uam tate d[omi]nū regis filiū q[ui] abiit i[nt]er regionē logimq[ue] ascēdēs in celum empyreū accipe h[ab]i regnum sup ordines āgeloꝝ ac reati sciz; ad iudicium generale i[nt]er mudi fine et etiā ad iudicium particularē i[nt]er cuiuslibet hois morte. Et p[ro]p[ter]o illuc ascēderet vōtis p[er] elcōis grā; deccē p[ro]p[ter]e de calogi obseruanciā seruis suis p[ro]p[ter]e obedienciā oimodā vel deccē seruis suis id est xpianis et fidelib[us] vniuersitatis q[ui] vniuersitas numero denario desig[n]at p[ro]p[ter]e p[er]fectionē denarij dedit illis g[ra]tias decem mnas id est talēta seu libās sciz; spūalē scalogi intellectū ad negociandu[m] donec reiat ad iudiciū q[ui]s venies exigit cū v[er]suta et excrescēcia. De cū dū bedā. Ina de cū diagmīs app[er]dit. Deccē ergo mne cētū diagmīs id est cētū libras faciunt. qui nūs p[er]fectionē desig[n]at. et sacre scripture sermo q[ui]a v[er]ite[st] celestis p[er]fectionē suggestit quāsi nūi cētenarū p[ot]ere fulgescit. Vel p[er] decem mnas itelligit vniuersitas d[omi]ni dei p[ro]p[ter]e p[er]fectionē ipius denarij. Mutuauit g[ra]no b[ea]tū de? aliq[ui] dona ad negociandu[m] ut multiplicant p[er] fructus benoꝝ opm q[ui] tps meiti[us] auctit v[er]sq[ue] ad iudicium de q[ui]b[us] q[ui]t lucrū meritorū redditur cumulū p[er]nicioꝝ Hoc p[er]fecto negocium ut ait greg[or]ius. Tūc vere nō agim[us] h[ab]i r[es]eudo et loquēdo p[ro]p[ter]o alias luctam[us] si ihermos q[ui]sq[ue] celestis ēgmi gaudia p[er]dicādo i[nt]er supno amo[re] r[es]oriam[us] h[ab]i p[er]tenuos ac tumido[s] gebenne supplicia tribiliē msonādo flectim[us] si nulli cōtra veritate p[er]cūti[us] si supnis amicicijs dedita h[ab]u[n]as imīciicias nō timeam[us]. Hec greg[or]ius. V[er]sua q[ui]ppe est q[ui]d ex mutuo v[er]ita[re] sortē accipiē. Et certe d[omi]ns dādo nō ob peccātū sue grē et doctrinē erigit eā cū v[er]suis et excrescēcia. Primo ut cū tribuit docēna fidei ad credēdu[m] exiguū ut q[ui]d credis ore p[er]fitearis sc̄do ut q[ui]d cōfitearis ope cōpletas tercō ut ex auditis i[nt]er lege d[omi]ni meditādo et legēdo et orādo etiā alia itelligas. quanto ut q[ui]d cōpletearis do cere nō cesses h[ab]i[us] em p[er]tib[us] denarij v[er]ita[re] sūdaet etiā v[er]n[us] greg[or]. In g[ra]mātis p[er]ficiē p[er]latis etiā alios trahē vobis[us] satagite. In via dei h[ab]e[re] socios desideratis et h[ab]i ad deū tēditis curate ne ad eū soli reiatas. Hic em[ph] scriptū ē. Qui audit dicat v[er]i ut q[ui] in corde vōce supni amoris suscepit foas etiā p[er]missis vōce ex i[nt]eractōis reddat. Hec greg[or]. Accepito autē ē mo v[er]nis seruox illoꝝ tēdiēs iussit eos vōni ad se ut sciēt q[ui]tu[us] q[ui]sq[ue] negotiatur eis. Et cū p[er]m[is]t v[er]mēs cū mnā sua alias deccē et alē cū mnā sua alias q[ui]sq[ue] acquisitas obtulish[ab]iūtās ei d[omi]ns dixit p[er]mo etiā p[er]tē h[ab]ns sup

decem ciui[t]ates alteri vero et tu esto sup qui q[ui] ciuitates id est gaudiē sciz; tu v[er]eq[ue] s[ed] felicitate om̄i q[ui] per tuā doctrinā vel v[er]ite[st] tue ex m[od]o d[omi]ni sūt ad bonū. Veruis autē bois suas mnas cū lucro reportatib[us] pigit securus. mnam suā sūl lucro obtulit quā i[nt]er sudaio ligata h[ab]uit quia molliē et delicate viuēdo doctrinā om̄issā enei uauit ac grā; sibi datā i[nt]er carne laborib[us] et fatigaib[us] tradita torpescē et recepta dona sub ocio corporis et i[gu]ne abscondit. et sic ipaz mnam sūl operib[us] tāg[ue] mortuā et sepultā i[nt]er s[an]ctuariū h[ab]uit. Sudariū em[ph] ē p[er]am i[nt]er q[ui] inuoluntur corpora mortuorū et ideo mna i[nt]er sudaio ē posita h[ab]it d[omi]ni dei a bois operib[us] ociosū tāg[ue] mortuū. Illis g[ra]mē q[ui] de domis suis h[ab]n[us] operib[us] locutum fecerūt cōmendatis a d[omi]no et remuneātis p[er]gitū q[ui] i[nt]er bois operib[us] torpēdo innam suā i[nt]er sudaio ligat ē p[er]bat d[omi]ns et dāphnat v[er]o tū modo sc̄d[us] g[ra]tia[re] merci vel delicti q[ui] g[ra]dus sūt et i[nt]er gaudijs et i[nt]er metis. Iste bo[us] p[er]egre p[er]tūs sciz; r[es] p[er]tēs ait p[er]tēs ascendēs; scdm marū vel i[nt]er corporalit[er] d[omi]ni suā id est etiā quā i[nt]er nūg[ue] s[an]cte p[er]ficie p[er]fidio destituit et de dit seruis p[er]tē cuilisq[ue] operis q[ui]a dās fidelib[us] octo talēta. scdm matheū. et deccē mnas scdm lucā. tribuūt eis facultatē ih[es]us. d[omi]ni operib[us] bois dimittens eos agē scdm libertatē sue voluntatis. Et lamitoi q[ui] d[omi]ni celū p[er]cepit vigilaē cīscz q[ui] p[er]dicat et p[er]tēt[ur] aī d[omi]ni. Si nō annūciāt[ur] sūl q[ui] iniquitatē suā sanguinē ei? s[ed] manu tua reōta: vñ beda lamitoi autē p[er]cepit ut vigilaēt q[ui] credim[us] pastorū om̄isse sibi ecclie iubet curā i[nt]er d[omi]nū so[lo]lū autē r[es] ecclie s[ed] oēs vigilare p[er]cipim[us] ianuas cordiū custodiētes ne atiq[ue] hostis mala suggestio ītret ne nos d[omi]ns dormiētes iueiat h[ab]i beda. iastor etiā ē r[es] q[ui] d[omi]nū; ē vigil ad clau[es] d[omi]ni ostiū sens[us] dyabolo et ad ap[er]iendū p[er]p[er]to q[ui] ad ostiū pulsat q[ui] ad bonū iūrat Negocie mur g[ra]mē h[ab]it de bois nature grē et fortū nob[is] datis q[ui] de oib[us] r[es] et d[omi]ni. Fugiam[us] p[er]gratia q[ui] p[er]iger locū dyabolo p[er]parat et ociosū q[ui] pulūnar ē dyaboli s[ed] q[ui] re[st]escat. Oib[us] q[ui] modis q[ui]b[us] possūt nō sit et ipos emēdādo vel alios ad iuuādo talētu d[omi]ni ero gate et erogādo multipliātē studeāt vtpote de q[ui] i[nt]er districto iudicō r[es] et redditū sūl. Nec se alijs ab hac negociaē ei cuiusā potit. q[ui] nullū ē q[ui] talētu accipit. Vnde greg[or]. Dicēdū vero est g[ra]tia nūlus p[er]ger ab hac talēti accēptione securus ē. Nullus nāq[ue] ē q[ui] re[st]escit dicat talētu mīme accepit non est vnde rationē ponere cogat. Talēti em[ph] noīe cuiilibet paupi etiā hoc ipm re[st]putabit q[ui] v[er]o mīmū accepit. Alius nāq[ue] accepit intelligencie donum predicationis mīmīsteriū debet ex talento. Alius terrenā substātiā accepit ero gātōne talenti debet ex tēbus

te manēs q̄ absq; suis scāndalo vtilē vel esse
poss̄ p̄ximis q̄ ad vitā etnā p̄ctat mortalitē
si se trāffert ad heremū vel monasteriū ubi a-
lios n̄ iſtruit vbo vel exēplo nec curā q̄ poss̄
et de beret circa p̄ximos getat. q̄ i ta abſcōd
talētū q̄ ē h̄e piger de iſcrmis ei n̄ loq̄mū q̄
de facili scādalizat̄ q̄ cis ē tutū fugē dſorau
p̄uox e laq̄os diaboli. S; ecōtra vi det̄ q̄ pua-
let actie d̄te platiā. Doin? em̄ dic̄ march
maciā optimā p̄tē elegisse q̄ nō auferet ab ea
Et ihero i pluribz locis ep̄kaz suaz usq; a deo
p̄fert actie d̄te platiā; q̄ viros religiosos et
ml̄tis vtileſ vocet ad heremū q̄i mchil boī
i mō ageret h̄abit̄ respectu ad vitā moāch
orū et anachoritaz In h̄is ergo necessariū vi-
det̄ vt q̄sq; vires suas cōſideret q̄ aq; q̄ op̄
ip̄e fit aptioꝝ p̄fet̄. Si em̄ ad d̄te platiā; abi-
lioꝝ et ad oſadī ſuocioꝝ tute ſe trāfferat ad he-
remū oſatureꝝ p̄ ſe et alijs. Et ita pl̄us p̄det̄
eis in heremo p̄ ip̄is oſado q̄ i mō eis p̄di-
cādo n̄ abſcōdit p̄caſa; dñi ſui i ēra h̄ i dñq
licet n̄ p̄dicet q̄ talēta oracōis et deo oſcis in
q̄ apliꝝ valz et meliore ſe ſc̄tit om̄bi eroagac
hec piger dici debz q̄ tot? in ſcā deuocōe et ota-
coꝝ ieūnijs vigilis et fletu ē. Veūpt̄ ſi q̄s
videret gregis ſibi om̄iſſi piculū inniniē et
nullū p̄doneū i curā gregis ſibi ſuccēſſuꝝ. pi-
culū eſſ gregē deſerēt ad heremū ſe trāſſe-
re licet abilioꝝ ad oſadū fit dūmō de ſuo ſcā-
dalo ſi p̄ſuāt. Predat̄ q̄dē q̄ ydoneū ē ad p̄di-
cādū et plures iſtrue p̄t ac ſibi et alijs in tli
officio vtilē tliſ ſēnam caritatē nō obſuāt
ſi p̄k m ſibi om̄iſſu telimq̄ret et ſe ad heremū
trāſſeret. tū vtilioꝝ i agro p̄dicacōis q̄ i herē
mo clſe poſſit. In h̄is vero quenq; i caritatē
manēt ſp̄s ſant̄ m̄do cebit q̄d ei meliꝝ
faciendū fit et ſolliciti circa hec in quā ſuā
queſtiōni ſatiſſaciet

Domine ihu xp̄e q̄ nob̄ tua dona miseri-
diter tradidisti mones vt vigilat̄es et
solicite agētes ex eis fructū affera? da m̄ in-
digno seruo tuo de domis a te receptis vigilā-
ter negocia? ea p̄ fruct⁹ bonor⁹ op̄ m̄ in caplu-
care eisq; ad tuī glā; p̄ primū edificat̄; et mei
p̄fect̄; sic bñ vti vt cū suis tuis bonis et fide-
lib⁹ metear ēmūnerai ac te iubēte itiaē gau-
diū felicitatis ecne et suscipe q̄ p̄parasti bili-
gētib⁹ ex bone ihesu. Amen.

De vētilaciōe aree in extremo iudicō Cap. L.
Ostremo ponit etiam parabolā q̄ pertinet ad actios q̄m est se exerceat in actib⁹ mīc p q̄tū exercitio vigilātis in tib⁹ remunēabūt defistēta ea ēt a talib⁹ cōdēp̄siabūt & describit vētilacō; aree q̄ fuit in extremo iudicio ac modi ipsi⁹ diuinim iudicij. De hoc euāgelio dicit aug.

si quis esset quod de tota sacra scriptura nihil aliud sciret nisi solum in iustitia punita hoc solum sibi sufficeret ad salutem qui continent bonitatem et demerita propria et supplicia bonorum et malorum. Codiciles autem iudicis in hoc aduentu sedes potest per oppositum codicium eius in aduentu proposito. Veit enim in iustitate apostolorum pauperni societate et Christus in ihermitate sedes iustitiae in maiestate angelorum societate et iudicis dignitate. Venerabatur ergo filius hominis in iustitia in maiestate sua qui tunc iudicatur et iudicatur in forma hominis gloriosa quod in primo aduentu iudicatus apparuit in forma passibili et infirma. Unde remigio in maiestate deitatis iudicatur aduenientem qui in iustitate servii iudicatus apparuit. Itaque transiit deus in proprio eterni Christi permissus gloriam triumphalem ut securius scandala hac promulgatione compassaret et ut melius illa patet discipuli et libenari sub tanta gloria expectarent. Unde et Christus. Deinde manifeste iustitiae manifestatio iuravit non iam celat in corpore sic antea ut viri eius etiam boni cognoscerentur manifesti iustitiae in gloriam ut etiam mali eius affiteantur iustiti. Ut quod ostenderunt eum in iustitate cognoscatur eum in propria. Et quod scire noluerunt propter dulcis estima. Senecioque quod gressus est ira ipsius. Nec Christus in forma ergo humana iustitiae ut ab omnibus videtur possit. Si enim in forma divina iustitiae posset videtur a malis qui taliter viro non est sibi delectus maria que tunc non appetit eis et iuste deum a venerantur filii hominis. In simulatu autem eius iustitiae oculi angelorum eius cum eo Christus iudicis honoris et tangentes testes actuibus humorum et exercitores sue ferent per ipsum. Unde et Christus. Oculi ergo angelorum cum ipso aderunt testatores et ipsi quodcumque amiserunt missi a dominatore ad salutem hominum. Tunc se debet sedere iustitiae sede id est in ecclesia in qua apparetur cuius oportetia sua per quod significat propria iudiciorum quod Christus homini est data. Et tunc congregabuntur annus eum tangentes iudicem suum oculi gemitus oculis propriis oculis etatis qui nullus poterit tunc latere vel se abscondere. Unde et Christus. Vbi illuminae euangelij ab omnibus gemitus predicatione gemitus iustitiae iuxta sensibiles facti sunt et ideo tunc iuste ad iudicium congregabuntur oculi. Et separabit eos ab iniustis scilicet bonos a malis sic pastores segregat oves ab hedis. De die sunt filii iustitiae oves et hedi sunt in responde pastores eos segregantur sic in vita puniti sunt in ecclesia filii boni et mali sunt in responde mortis seu mudi se parabit Christus bonos a malis iuste oves ab hedis. Separabit in proprio merito oculi iustitiae discernenda loco loca via assig- nando vobis diuisa nobis appellando hos edos illos oves. In quibus intelligitur inoccencia bonorum Christus simplicitatem mititatem secunditatem in hedis intelligentiam pueritatem malorum Christus seditatem ipsius tuositatem sterilitatem. Unde et Christus. Demum et a nobis vniuersitatemque modum ostendit hos quod de hedis vobis. hos autem oves ut hodie quod de fructificatione

ostenbant nullus enim ab hedis fuerit fit hodie aut multum quod est etiam multus omnis est quod est a lana lacte quod et ab his quod plurimum a quibus vniuersis desertus est hedes. Et iterum. Ques hoies iusti Christus manifestum est quod ipi neminem ledidit et Christus pacientiam quam cum ab aliis lese fuerit sustinent. Hedes autem hoies pccatores dicit qui in causa prius hec naturaliter insutu via libido per certas aialibus superbia rita iustitia concupiscentia gule et clavimoribus super omnia garrule. In omnibus his vicines pccatores habundant et ideo hedes sunt assimilati. Hec Christus. Et statuet oves seu bonos a deinceps suis hedes at seu malos a simistris. In ipso pfecto deinceps et simistre iam ex tunc virtutemque per noscere poterit cui misericordia et cui miseria imminet. Unde et Christus. Iustos quidem ad deinceps constituerunt pccatores ad simistram uniusqueque metitorum suorum conditoris ex ipsius loci qualitate cognoscatur. Merito iustos ad deinceps collocabitur qui nunquam cognovit simistram meito ipios ad simistram qui nunquam cognoscere voluerunt deinceps pitem. Vias enim quae a deinceps sunt novit dominus puerus aut sunt que ad simistram sunt. Et iterum. a simistris sunt qui queruntur et pccatores qui queruntur eterna. Unde et remigio. In deinceps eterno beatitudinis constitutis mabuntur qui amauerint eternam in simistris eternam misericordiam qui apiecerunt pccatoria. Nam et ipa trahit opera dei dona respectu eternorum dicunt esse simistra eterna vero in deinceps qui sunt potiora. Domine est illud cor sapientis in deinceps eius et cor stulti in simistris illius. Tunc dicet rex his qui a deinceps eius erit id est bonus. Hic non dicit filius hominis sicut supra sed rex ad cuius apicem pertinet subditos regule leges condere et transgressores legis puniri. et obseruatorum pccatores. quod tunc apparetur manifeste. Tunc non querit pylatus. ex quo rex est tu. Tunc non dicitur iudei non habemus regem nisi es sarce. Dicit in proprio rex. Vnde noster benedictus pater meus id est a patre nostro qui a patre benevolenter accepit et qui non nisi benedictus pater per gratiam et meritum regnare ad beatitudinem et eternam et pmiu non dat ei dominus pacem eternitatis nisi super pacem pectoris. Vel secundum Rabbinum. Dicunt benedictus qui per bonis meritis debet eterna benedictionem possidere et eternaliter tenet patrum regnum celorum locorum secundum a constitutiōne mundi. Vbi Christus. Artus enim vos nascimur ait hec vobis per natum sicut et parata quod videtis vos tales futuros. Secundum remigium. rex regum si sit ipius verborum loquens id est manifestabit conscientias et merita dicentes quod per collationem glorie rei beneficium patris mei promoti ad obtinendum regnum vite pdestriam vobis a constitutiōne mundi. huius remigio. an mudi constitutores patrum fuit per pdestinacionem a constitutiōne mundi per creationem ab ascensione per apacionem. Attende hic dulcissima in uitacione domini cui dicitur. Venite benedicti patris mei

109

O p̄ felices et b̄tū qui hoc dulce iūtatorū
ad se dīctū meruerit audire et a dñō iūta
ti ēgnū ei⁹ p̄cipe fr̄ē quēlēm? ergo nūc ē cā
mus deuote iūtatorū ecclie dīctes: Veite ex
ulcēm⁹ dñō vt tūc ā elēa meream⁹ audire in
iūtatoriū dñm et ēgna ē s̄ fine ā eo. Et cōme
morabit dñs s̄p̄ opa mie in se capito et ī mē
bris suis xp̄t eū f̄cā que sūt p̄sē esurētē po
tate sc̄ientē colligē hospitē vestire nudū vish
tare infirmū isolati vicalatū et p̄ hec icelligē
septimū qd̄ est in thobia sc̄; sepelire mortuū.
Vn̄ est v̄sus iste Vihto poto cito redimo dego
collizo condō. Et sedm qsdā nō erit aliud b̄
cōmemoracō n̄ q; oīs sc̄iet metita sua p̄ qbs
saluabūt̄ v̄l etiā dāpnabūt̄. Vbi cr̄b̄ putas
q̄to gaudio extollunt̄ s̄ā qn̄ ī sp̄ā oīm āge
loz qd̄ feccēt̄ boibō fāt̄ le accepisse. Nā tle
vide opus corū nō q̄le datū ē h̄ qual p̄sona
illū est q̄ accipit̄. Hec cr̄b̄. h̄ iūsti q̄i laudē fu
giētes mērō gabūt̄ qn̄ hec sibi fecerit̄. Hec dñm
renigūt̄ ī sc̄iech̄ suis ita ēn̄ debut̄ si dubi
tates v̄l diffidētes de v̄bis dñm h̄ v̄l stupētes
p̄ magnitudie maiestatis ēgis v̄l q̄a pūū vi
dec̄ eis oīe bonū qd̄ fecerit̄ ī pacōe p̄mis. Vn̄
apls Non sūt cōdigne passionēs h̄ t̄pis aō
futūrā gl̄az q̄ reuelabīt̄ ī nob̄. Vn̄ cr̄b̄. O hu
militas q̄ nec p̄ mōrē defic̄s. Hō em mal⁹
etiā falsis honoribōs delectat̄. V̄t̄ āt̄ bon⁹ etiā
sibi debitā laudē fugit̄. Sic et s̄ā debitā sibi
laudē ēpellētes dicet̄. Qn̄ te vidim⁹ esurētē.
Hec cr̄b̄. Et r̄ndes n̄x dicit̄ illis Amē dico
vob̄ ḡdiu id ē eo et q̄to t̄pe fecistis id ē oīa
mie exhibuitis vni d̄ hijis fāb̄ meis minis
īi feastis. fr̄ēs sūt q̄i fecerit̄ volūtate p̄t̄s mi
minī vero q̄i fuerit̄ huiles et abiecti. Vbi cr̄b̄
O boitas xp̄t q̄d̄ diu ī corpe atēptibili erat ī
mūdo n̄ude v̄t̄s kō v̄t̄ xp̄t filiūdīmē vish
onis fr̄ēs suos hoīes appellaret̄. Quid āt̄ dī
cam? q̄ ī illa gl̄a ostiāt̄ ad huc cōtent̄ est
eos dicere fr̄ēs q̄b̄ sufficeret ad laudē si v̄l
bonos seruos illos v̄ca ēt̄. Et itez. xp̄t hoc ei
sūt fr̄ēs q̄a huiles q̄i abiecti et atēptibiles
bos ēn̄ tales marie ī fr̄ētātē v̄cat̄. Vn̄ ex
aug. minimi ḡ q̄ sūt xp̄t hij illi sūt q̄i oīa sua
dimisit̄ et securi sūt eu et qd̄qd̄ habuerit̄ pau
petibōs distib̄uet̄ et ī dīo sine seculari cōpēde
exp̄didi securēt̄ et ab oneribōs mūdi libertos
v̄lūt̄ p̄ficiatos sūt̄sūt̄ būneros tollerēt̄. H̄i sūt
mūm̄. Quāt̄ mūm̄ q̄i huiles q̄i nō elati nō su
p̄ebi app̄bendo mīmos istos et ḡue p̄dūs ī
ueies. Hec aug. xp̄s itaq̄ ī esurētibōs esurēt̄
īi fitiētibōs sitit̄ ī infirmis egrotat et ī alīs si
milit patē. Haī ergo tūtēcia suscipiēt̄ sūt̄
mūm̄ et pauper xp̄i ī maḡ vēteracōe securē
dū est eis siq̄d̄ p̄ps ī eis suscipit̄ et honorat̄
Vn̄ q̄d̄. ad cr̄b̄ v̄lēdū ḡ p̄iḡt̄ aut̄ estia q̄n̄ hoc

ḡ iacenti ī tem̄ p̄t̄rigitis sedēt̄ ī celo ba
tis. Hec p̄missa sūt opa mie ad corporis miseri
as p̄tinēcia Ad aīas vero spectat v̄t esurētē
et sc̄ientē iūsticā pane v̄bi dei sc̄ias et po
tu sap̄ē t̄frigeres erat̄ p̄ heresim v̄l p̄ pec
tatiū ī bēmū mīs ecclie dei reuoxes īnocētē
a malis p̄tr̄gas nūdū a bono ope v̄tutibō et
nes ihēmū ī fidē corrobōres ēbulacōe seu car
cere tristicie op̄ssione subueias apaciēdo v̄l
d̄solando q̄ em̄ hec fāt̄ vēta dīlēcōem et catitā
tē adīplet̄. Et hec maieta sūt qm̄ alia p̄mis
sa q̄i v̄t ait̄ gḡ. pl̄? ē v̄bi p̄abulo v̄ctūtā ī p̄
petū mētē refic̄t̄ ḡ v̄ntē mortitiae cām̄ s
terreno pane satiate. Vn̄ cāt̄ si hec oīa corp̄
liter cor p̄b̄ xp̄i misericōe magne b̄tūtis ē q̄
oīno post modicō sūt p̄itura putas q̄t̄ b̄tūtū
dimis ē hec cia sp̄italiē aiab̄ p̄cliātibō mis
tria q̄b̄ v̄iūificare possint̄ v̄iū ī eternū. Q̄nto
meliorē ē aīa ḡ corp̄ tāto meliota sūt q̄ ad sa
lute aīaz q̄ ad sustētacōe; cor pm̄ misfātūre
Tūc dīat̄ rex et h̄ijs q̄ a simistris ei⁹ erūt̄ id
ē v̄p̄b̄ q̄hīnītra. id ē typalia ḡ diu v̄p̄ēt̄
arēdēt̄ amauet̄. Discedite a me. O ifelij
discēssio o dīta sepacō o mīcrabīl cōdīcō q̄a
a mē fonte v̄te iūsticēt̄ a me luie gle b̄tūtis
cantis a torētē voluptatis īundātis a me ple
nitibō v̄b̄tatis iēbriātis maledicti p̄mo ma
ledictione cūp̄ h̄ mō male dictione pene eti
nei ī ignē eternū s̄i fine ws arsūt̄ q̄ pat̄? est
dyabolo et ī gel̄ ei⁹ v̄t q̄b̄ colligati fūstis ī
culpa sociēti ī pena. D̄ cōsorciū malū horribile
q̄d̄ ad v̄maginabū horribile ap̄li⁹ ad vi
dendū h̄ adhuc h̄xribili⁹ ad cohabitanđū
Nō portat̄s mētē clauē crucis īdeo ī regnū
non int̄tabitis nō nauigastis ī nauē crucis
ideo ad portū nō p̄cietis h̄ penā dāpm̄ et sen
sus habetis Dū mali p̄mīt̄ sūt bonis v̄dēt̄
esse cū deo h̄ tandē discedēt̄ ab eo et mītēt̄
ī ignē eternū nec v̄dēt̄ impi⁹ gl̄ai; dei Dī
scēdēt̄ ī jē q̄ adhuc cōmīt̄ fūstis boī ī
mūdo a mea facie ab oī mea mia ab oī gl̄ai
maledic̄a h̄ nō addit̄ p̄t̄s meis q̄i ex p̄t̄ ē b̄tū
dictio ex nob̄ vero maledictio. Vbi cr̄b̄. q̄n̄
qū nō sufficiat̄ p̄mīt̄ illoz v̄l asp̄ic̄t̄ sic dīat̄
discedite a me. nā dē? q̄ ī sc̄itate delectat̄t̄
aīaz p̄cētr̄ces aīas asp̄ic̄t̄ q̄i ḡuatus nō
suffert̄ tāḡ si dīat̄ eis Quāt̄ p̄t̄edo q̄ sp̄e
cīcia estis nec tā diu ws fūsticō ḡ diu statis
īiūdīcō meo. Et itez ite maledic̄a non a p̄t̄
meo neq̄i p̄t̄s maledixit̄ h̄ xp̄tia opa m
ignē eternū q̄ pat̄s ē nō nob̄ h̄ dyabolo et an
gelis eius Quāt̄ v̄to ws ip̄s ī ignē mīfī
tis v̄b̄ ip̄s rep̄ata. S̄i ne v̄nḡ h̄ paciam̄
o v̄mīcēt̄s filī dei sc̄; faciē illā mālētā v̄de re
auersam a nobis et tāquillū illū oculū nō se
rēt̄ v̄dē nos neq̄i accipia et alīḡ epp̄icēt̄

illius pene incurabilis sc̄ excedere a regni gla
et cōburi i gebēna De hac etiā exclusione et
separōe sic dicit i de Cris. ponā? illō an ou-
los q̄tī dolorē ē excludi ⁊ pici a tēgno celotū
qd ut m̄ videt ipa q̄ui? ē gebēna Rā ⁊ si ille
i ynis nō ardēt ⁊ imōl illa pena nō eſt̄ pata
hoc solū q̄ alieni efficiam⁹ a xp̄o ⁊ excludim⁹ a
bis cēms nōne dī pena cruciabili? dicere.
Hec cris. Et cōmemoābit iudep̄ opa mie p̄-
dē ab ip̄is ēprob̄ hibi nō fē B; ⁊ xp̄bi q̄ se
excusantes r̄ndebūt ⁊ m̄rogabūt q̄n h̄ hibi
nō fecerūt Vey vt ait raban⁹: et si se excusat̄
la tagūt tñ deū fallere nō p̄nt. vñ r̄ndit illis
dicēs. q̄ diu nō fecistis vñ ex minorib⁹ h̄j̄s
nec m̄ fecistis Vbi aug⁹. xp̄ps caput ē ecclie cor-
pus e⁹ ecclia In nr̄o corpe caput sursum ē p̄dēs
in éta In aliq̄ ostipaōe hoīm q̄n aliq̄s tib⁹ pa-
dē calcat nōne d̄ caput calcas me Qūo ergo
figua ḡ nōo t̄agit dicit calcas me sic xp̄ps cap⁹
quē nōo calcat dicit. Esutiu⁹ ⁊ nō dedistis m̄
māducat̄c Vbi a cris. et vide q̄lit leuia m̄tū
gi Nō em̄ dicit i tate etā ⁊ nō expūstis me
infirme? ⁊ nō curastis me h̄ nō visitastis et nō
restitis ad me In esutiēdo etiā nō p̄ciosā petie
mēlam h̄ nēm cibū. Oia ḡ sufficiēta sūt ad
penā. p̄mo q̄dē facilitas petīcōis paīs em̄ erat
sc̄do misela e⁹ paup ei eāt q̄ p̄tebat. tertio
xp̄acō natuē bō em̄ eāt. quarto desideriū pro-
missiois tēgnū ei p̄misit. quinto diḡtas e⁹ q̄ ac-
cipiebat de⁹ em̄ eāt q̄ p̄ paupes accipiebat
sextō sup̄habūdācia honoē qm̄ diḡt? ē ab ho-
mib⁹ accipe. sept̄o iusticia dact̄is ex suis ei
a nob̄ accipit B; cōtra vniūsa hec hoīes per
auariciā exēcāt Hec cris. Et tūcta p̄ auariciā
am hoīes ab opa nūc exēcāt ⁊ ad ea duri ⁊
q̄i iſenſibiles reddūt. Sic em̄ caicas q̄ dirē
op̄ om̄e aualie vult oīb⁹ ſhuemē ⁊ bñ acere
sic auariciā suadet a talib⁹ abſtēt ⁊ nō op̄i
b⁹ mie h̄tēdē. Suggeit̄ ei q̄i ſulēdo ip̄i mīle
ro quē possidet vt ce talib⁹ nō ariet q̄i tñ cō
staēt et tñ dāpnū m̄de ēgypt. Hic ſiste tu mi-
ſer auare q̄ alijs m̄ nētētate pohtis non auras
ſuccurre. et marie tu crudel̄ phidēs ſeu p̄late
et ſpeciālē eligioſe q̄ infirmis tib⁹ om̄ifis de-
miſtūs et cuſtodiib⁹ vel q̄busciq̄z alijs nētē
nō ſtudes p̄uid̄ attēde ⁊ v̄ide q̄i hoc cribile
tudiciū i q̄ d̄ op̄iois mie diſceptacō fit ubi ſpe-
cialiē iminet. q̄i p̄cipue im̄ſetiōrēs atque
iudep̄ ⁊ p̄ui ⁊ Tūc audies correpōnes dutis
fimis q̄i nō potis cōtradicē q̄ mō abicis mo-
mōes mollissimas q̄b⁹ nō reteris t̄pugnaē
Tūc eit hora tua q̄ tibi iſtabit hocēda mīſe-
tia vt cū maled̄as eas i ignē cēnū diabolo et
angel̄ e⁹ patū Illuc p̄ges de relict⁹ a cuiā ⁊ cū
ſtodia ſima q̄ h̄ tuos iſtimos de reliq̄ſti ſi cuiā
et cuſtodia hūana Et tūc mīhil eoz q̄ cōtra ca-

ritate secessisti et concitabili ibidem crudeliter subtrapisti te a miseria libebaris sed tua crudelitas te finis sine impietate cruciabit Tunc boni poterunt contra te sumere pabolam et dicere ad exaggravandum tuam miseriā Quid cessavit exactio quevit tributum Cessavit exactio quod alii nescia sunt obtrahendo quod est actionare eos videbat quevit tributum quod alii defectum pacientem quod soluere cogebantur Quid tibi miser tunc perdit tua crudelitas et auacia per quod habebat patiturata et talia finis malius. Tunc per penam habet nimis tarde apietem oculi tui quod modo per auaciam contumaciam opa mie sunt exceptati et tunc sola reparatione dabit intellectum quod modo erat reparatus habens cor induratum Nec pauca et auatae ipie crudeliter et direcione tyranne diligentem attende et dum adhuc vales te emendare stude ut mala perpetua possis deo auxiliante evadere Amem Sufficiencia probatur et optimie habens modo accipit Hoc enim in vita presenti primo idigit ex parte corporis alimento suum quod non potest esse vivus cibo et potu et sic est duplex opus mie scilicet passione et sustentatione et potestate sanitatis. Secundo idigit alimento suum quod non habet bene esse scilicet indumento et domicilio et sic iterum est duplex opus mie scilicet vestiture nudum et colligere vel recipere hospitium Tercio indumento post vitam istam sepultura et sic est quartum opus mie scilicet sepulture mortuorum Ista autem quoniam probatur sicut oibus coia Alia sunt duo opera mie quod impeditur aliam ex aliis accidere supueniente ut si aliquis iuritat infirmitatem vel capiat ab hostibus et haec accipitur duo opera mie quod sunt visita in infernum et edimicem captiuum Et nois redemptoris testes in celo sunt omnes beneficiis eis impensis Ista autem septima imponens fideliis propter proximum est purificatio ipsius Christi secundum ecclasiasticam fidem libet dene gata quod si se purificet omnis fideles secundum imbutam proprie quod facientibus opera mie reddidit vitam eternam denegatibus autem ea reddidit peccatum Adiutorium tamen quod cum debet dñe quoniam videtur resurrexit et non est existens procedens ex ignorantia quod iusti cognoscunt quod opera mie secundum misericordias Christi reputat fieri et per talibus se saluatoris et huius malum sciens se per ora doceatur dñe. sed est existens ad miracionis per maius iudicium regnem qui fecit elatum et per magnitudinem misericordiae qui infligeret reprobum Sic itaque iudicium suum misericordiam fecit ei quod non fecit misericordiam Quod ergo merentur quod aliena misericordia fecerunt et non faciunt nanquam quod de suo non dedecunt Si talia sustinebunt imiserit cordes quodlibet passuros putamus crudelites Unum certum est per hoc loco sciendum est quod non tam per eos et per ipsos recta uectus hoies redemptoradi sunt sed etiam per eos quod bene non faciunt Si autem per eos quod bene non faciunt sic redemptur per putas quodlibet penas excludent pro eo quod percepunt Et digne Deus enim bonum ideo fecit ut bene faciat et ad gloriam dei presentem non ideo tantum ut non peccet Nam si non faciat bonum nec est causa quod creatus est Sime dubio enim si creatus non fuisset peccatum non fit super terram Nam quod intelligit misericordiam Sime dispensacionem

quare factus est homo! cognoscat quod merito
quasi peccans condemnatur qui iusticiam non
facit Hec enim. **Dic** autem melius est optima misericordia
circa animam quam circa corpus facere. sic per
est ea circa animam quam circa corpus negligere
Vnde enim. **H**i hec corporaliter corporibus non
prestare impletatis est que et si accipiunt ea
non poterint vivere semper putas quatenus impletatis
est hec omnia spiritualiter animabus prelicitibus
non ministerare que poterant vivere in eternum
si hec eis ministerata fuissent Quantum ei melius
est anima quam corpus tanto gravius est
peccatum animabus laborantibus spirituales ele-
mosinas non prestare quam corporibus corpora-
les. In ecclesia ergo non solum pauperes corpora-
liter esuientes aut debiles corporaliter aut per
gratiam secundum corpus. sed etiam spiritualiter
pauperes sine cibo iusticie sine polli agnitionis
dei fine vestimento Christi. **N**on tamen pauperes
sunt quae corporaliter videbatur diuitiae esse quoniam
plerumque in abundantia rerum iopia iusticie in-
uenitur **S**unt regnum in hoc mundo. sunt debiles
aio sunt mentes ceci. iohanniccia surdi et ceteris
passionibus spiritualibus egrotantes quoque aie oculi
et cetera spiritualiter ab hominibus a propinquetate usque
ad portas mortis **Q**ui ergo non habent unde faciat
eleemosinas corporales faciat spirituales ex gratia
vobi quam accepit a deo et iument distributione
digna a Christo quod sola corporalia propter hospitalia da-
ta qui in se fecerunt rememorant quoniam hominibus sunt Hec
diximus ut sciatis doctores et quantum beneficii dominis
sibi acceptati si diligenter fuerint circa vobis et proximum
distribuacionis si fuerint negligentes. **H**ec enim Et
ibunt huiusmodi superbi in supplicium etenim iusti aut
in vita eterna **V**nde enim **C**ristus propter hoc vestrum et huius iuste-
pumificum et illi coronarunt et si decem milia bona fer-
runt. gratias ei habent munificencia propter fratres et vilibus
celum terram et regnum et terram magnum eis dari honorem
Hec est factum est ergo supplicium malorum et filii proximi
bonorum **S**icut enim per actua lita transirent actu et
remanerent reatu ita bona optima transirent actu et
remanerent mito **V**nde ihesu? **P**rudens hoc iterum ergo
et supplicia eterna sunt vita perpetua metu deinceps
non habeat ruinam **E**t notandum propter pacem fit dis-
ceptacio de opibus misericordia propter de opibus iusticie cum
tum magis teneamus ad opera iusticie quia opera misericordie
facilius sunt quam natura ad hec inclinat et minus
remuneranda vobis assunt et ergo haec ista remuner-
tatione et alia ita pacem arguit de omissione propter
de commissione cum tum maioris criminis sint commis-
sa et ideo magis arguenda quam puniendo quod misericordia
est minima apostoli facies de maioribus **S**i enim ob-
missa arguit multo plus commissa. Ita magis ai-
guunt de peccatis in proximo propter quam in deum qui si peccata in proximo
condemnare multo magis peccata in deum ut bla phe-

nia et idolatria Item cum septem sunt opera misericordie. non habui sciri se puluis mortuorum de quinque in eum thobias comedens obmittit quod minime est necessaria in cetera opera misericordia. Ita cum sit in ea corporalis et spiritualis potest poterit defectus arguitur opus corporis et operis spiritualium quod spiritualia opera corporalia sunt exinde decimata vel per hoc etiam significant illa. Potest autem quod ut illa disceptatio et sua erit voluntatis vel mentalis tamen et videtur quod voluntatis quod ut dicit Augustinus quod dies hoc iudicium tradidit incertum est sed si metat littera fieret tamen statim expediretur. Ecce contra quidam dicunt quod iudicium erit mentalis et non voluntatis aliter multo tempore pretendere. Unde in libro sapientiae Disputatur propter illos inflatos sine ratione et alijs dicunt quod et mentalis erit interior et voluntatis exterior quod iudicabit Christus non tamen ut deus sed ut homo ideo eius iudicium erit non divino modo tamen sed humano ex hoc autem maius gravitas sensibile bonorum et maior dolor sensibilis temporalium erit. Unde non frustra erit hoc sed utiliter his et corporalibus apparet homini huic opioni adberere dicendum ad obiectum quod disceptatur illos enim ratione causas voluntatis sufficiet et non appellacionis sed non enim ratione disceptationis generali. Unde et Augustinus quod causas voluntatis mercedibus vel caritati supplicij precipit regnum et ita in igne eternum. Quare illi percepti regnum. Esercitu ei et dedistis mihi maleducare. Quare isti iurari in igne eternum. Esercitu ei et non dedistis mihi maleducare. Quid est hoc rogo. Unde rex de his qui precepisti sicut regnum quod deduxisti tempore hominum fideles christiani qui vobis dominum non credentes et cum fiducia promissa sperantes fecerunt hoc quod si non fecissent vice ipsorum bone sterilitas ista non vicius concubis forte enim casti erat non fraudatorum non ebrios abstinentes se ab opibus malorum sed hoc non adderent steriles permanenter fecerunt et enim declina a malo non cessant et fac bonum. Scriptum est Sic a quo exigitur igne sic elemosina extinguit peccatum. Item scriptum est Includere elemosinam in te de paupibus et ipsa per te de peccatis domini et alia multa sunt dividua in eos quoniam do amorem quod omnibus ostendit multum valere elemosinam ad extinguentem et delendam per te atque Proinde illis quod damnaturus immo per illis quod coronatur est solas elemosinas imputabiles tanguntur dices. Difficile est ut si examinare vos et apprehendere et scrutare diligentissime facta via non inueniam usque vos damnemus sed ita in regnum. Esercitu ei et dedistis mihi maleducare Non ergo ita in regnum quod non peccastis sed quod peccata via elemosinis redemptis Rursum et illis. Ite in ignem eternum. Sed in dubio videbunt leprosi iuste damnari per scientibus et criminibus suis. et quod eis dicunt non inde vobis putatis sed quod eserctu et non dedistis mihi maleducare Si enim ab illis omnibus vestris factis auerteris et ad me venis illa oia criminis atque peccata elemosinis esse deinceps ipsa elemosine modo libaret vos et a reatu carceris et criminis absoluget

beati em misericordes qm ipis mia ptestabatur Iudicium fui mia ei q nō fecit mia; Si cego bni quibus patru ē regnum a constitutio mudi ante q̄ fieret ad vita eternā erat pdestiat hic mali q̄ mittet in igne patru dy abolo & suis a constitutio mudi ahiq̄ fieret ad mortē etat p̄stī. Est enī dñm inter pdestinacō e; & pscia; q̄ pde sti acō ē p̄cognitō bonoꝝ cū causalitate eotū de h̄ pscia dicit p̄cognitō; resp̄cū maloꝝ fū causalitate q̄ p̄ca residet penes libeꝝ arbitriū fit aut̄ cōdicionat̄ p̄destinacō dei nihil q; fū ali qua cōdicionat̄ p̄destiatū ē Predestinatū ē enim ut saluareꝝ mūdus h̄ p aquā baptismatis & mortē filij dei Predestinati sūt oēs boni ad gloriam ea tñ cōdicio si fidē tenuerūt si caritatē si huilatē si paciētā si mia; & pietatē & hijs similia habuerūt Tales enī eos futuros p̄dit q̄s deꝝ ad vitā p̄destiauit & q̄i p̄destināto eis dicēt Ego quidē ad vitā ws p̄destio si tñ tales et tales fuerūt si niādata mea custodi eritis si fidē et miām habueritis & si lono tā de inventi fueritis. Quā ergo tal cē nō vult q̄ niādata dei custodire nō mitat̄ ideo nō venit ad p̄destinacō; q̄i nō seruat cōdicioꝝ Noli igit attende ad p̄destinacō; dei quā ignoas attēde ad v̄ba q̄ audis et intelligis Sic enī p̄destinacō sua v̄tus el̄ deꝝ et mutari non p̄t ita et v̄ba eius v̄ta sūt et mutari non p̄t S; audiam? q̄ fint hec v̄ba Peccator inq̄t qā; q; hora v̄sus fuerit et igemuerit vita viuet et nō moriet̄ Et iteꝝ Si voluit̄ et audiuit̄ me b̄ t̄re cōmedetis q̄ h̄ noluerūt gladiūs deuoabit ws Sili in euāgeliō Quā credideit inq̄t & baptisat̄ fuerit salu⁹ eit. q̄ vero nō crediderit adēpnabit̄. Et iteꝝ Si dimisces hoib; p̄ca eoꝝ dimittet ws p̄t v̄t celestis p̄ca v̄ta si ws nō dimiserit hoib; p̄ca eoꝝ n̄ p̄t v̄t dimittet ws v̄ta p̄ca Nec q̄ias alia p̄deltinacōꝝ In hijs enī v̄bis ois & vite et mortis p̄destinacō & pscia cōsistit Si hec feceris esto leuitus & cede idubitanē q̄ ad vitā eternā p̄destiat̄ es Qd̄ si iudicato corde hec facē nolueris & i hac malitia p̄seueraueris p̄ certo scias te ad mortē pscitū Quāvis ei null; hō ad p̄tātū sit p̄destiat̄ ois tñ hō a ad glaꝝ aut ad suppliciū ē p̄uisus Null; ergo dicat frustra se oīat̄ deū & alia bō facere q̄i p̄destinacō dīma q̄ ē p̄tātō grē in p̄nti et grē in futuro cū sit eterna n̄c ab etno p̄destiauit aliquē ad b̄tūtū dieꝝ ita p̄ordia ut modū p̄ que da ēt fibi illā b̄tūtū dieꝝ sc; p̄ metita sua & orō e; p̄destinacō ei talicē instituta vt p̄cib; et laborib; obtineantur Et ideo nō frustra oīat̄ deū q̄i orō ē illud p̄ qd̄ ex ordīnacō dīma deb; cōseq̄ grāꝝ & glaꝝ & eadē ws ē de om̄bo alijs ws q̄i cadūt sub cōdīne dīme p̄destinacōis Vñ sic deus aliquem

saluandum p̄euidet. sic & modum quo saluati debet. propter hoc stultus ē qui dicit vlo facere qd̄ inibi placuerit q̄i si saluari debo saluabor Vel si dampnari debo dampnabor sic stultus esset infim⁹ quā diceret. vlo comedere et bibere qd̄ inibi placuerit q̄i si curati debo astabor et si mori debo moriar Sic enī in utiles essent medicine Hanc si deus dīmittit liberum arbitriū quod se habet ad utrumlibet in malum cadere hoc non p̄mittit nisi iuste. Rursus si preueniat per grāꝝ nulli facit iniuriam Vnde scdm Aug. Liberum arbitriū est liberat̄ eligendi bonum vel malum & hoc in padiso homo habuit liberum nunc vero capiū quā bonum non vult nisi gracia dei preueniat nec potest nisi eum sequatur Cum ergo malos dampnat et reprobat operatur scdm iusticiam quando vero p̄destinat et saluat agit scdm graciā & misericordiam que non excludit iusticiam Nullā autē necessitatem infert prouidēcia dei rerum cūventib; sed sicut se habent res ad utrūlibet videlicet fieri & non fieri sic se prouident̄ habere Que prouidēcia seu quod idem est præscientia dei ex sua sapientia p̄scientis omnia anteq̄ fint oīo ierūtabilē et nullo mō p̄t falli et ideo p̄uisa a deo n̄cē ē fieri q̄i non p̄t fieri & q̄ p̄uisa fint et nō fieri h̄ nō sequit̄ q̄ n̄cē fieri Sic quoq; diāꝝ me videte ta aritere n̄cē est vt auras hoc ē nō potest fieri vt vidēa te aritere et nō auras et ex hoc neq̄ p̄ueit q̄ necessario tuas. Vnde boeci⁹ Due sūt etm n̄cītates simplex vna relati q̄ n̄cē est oēs hoies esse mortales altera vero cōdīciois vt si aliquem ambulare scias eum ambulare n̄cē est Hanc etiā n̄cītate nō facit p̄p̄a natuā h̄ cōdīcionis adiectione. Nulla enī n̄cītas cogitātē de re volūtate ḡdīcē q̄uis eū tūc cū ḡdīcē necessariū fit Que igit cū fūt caret existēdi n̄cītate eadē p̄t q̄ fūt sūt n̄cītate futuā sunt Nā sicut scia p̄cū reꝝ nichil his q̄ fūt ita p̄stīcia futuorū nichil his q̄ futuā sūt n̄cītatis iportat. Eode mō si qd̄ prouidēcia p̄ns videt id esse n̄cē est: tam & si nullā natuē habet at n̄cītate. Hec boeci⁹ Et ideo hec duplex ē Si deꝝ prouidet hoc n̄cessē euēnit optet q̄ obūctim v̄ta diuīsim ē falsa et est ibi n̄cītātē cōseq̄ndē et nō consequētis. Exemp.ū hūius boechi. Si aq̄s videt q̄uem facītē v̄ta n̄cē est q̄ ille facit v̄ta nec tñ v̄s? ei? cā ē illi⁹ factiōis. Sic deꝝ p̄uidet mala isti⁹ op̄a nec tam cā ē quare iste male op̄erē. Verūptū fūt h̄ p̄uisū ē. Q̄i at̄ deus facit aq̄ re non fit i ipo so mutacō h̄ i re i ca q̄ op̄at̄ Vñ q̄i fecit p̄dicā subūfīoꝝ nimue et p̄dīa mortē ezechie q̄ū neutū accidit In talibus non mutauit

deus consilium quod ab eterno secum fuit sed sensatio quod respectum ad ipsa negotia habuit quod in niue subuertenda erat secundum meita et ezechias mortuorum erat secundum causas inferiores vel etiam secundum meita sed non posuerit necessitate domini potest. Predestinacio igitur licet certa sit libertatem tamen arbitrii non tollit. Unde bonorum saluatorum est necessaria necessitate consequentie vel conditionata non necessitate consequentis vel absoluta. Ista enim propositio predestinatio per dictionem falsam est in sensu conditionata proposito est tamen vita in sensu diuino. Sic ergo exclusum est sophisma quod multos in errore duxit ut omnia ex necessitate fieri putaretur. Si ergo dicis quod ad hunc faciendum est secundo quod hoc solus superest conditione alii ut curramus et contendamus placere ei quod nos vult. Dicit enim Augustinus sic predestinatione est divina predicatione ut ad ea per bonorum opem perseveracionem puecia? Hic dicit bernardus ipse celestis regni predicatione ita ab omnipotenti deo praedicta est ut ad hoc electum ex labore pueniat quatinus mereantur precibus obtinere quod ipse omnipotens deus auctoratus disposuit dominato. Unde non ex eius plurem utile et aptum ad propheciam fuit in quodam monasterio fratrem quidam eligiosus et de uero? cui sepe revelaciones fiebat diuinarius. Quod quidam alicuius eiusdem monasterij fratrem sciebat instaurare apud eum ut deum oraret quatinus hibi dignaretur ostendere si ipse de numero saluando sum esset. Et cum ille vir precibus vixit octo menses istando hoc a deo postulaeret ostensum est sibi quod ille frater de numero dapanando esset. Unde timens fratrem alium turbare per aliquam dies hoc hibi celavit sed tandem ei deo requiritur licet inuitus apparuit. Ille autem hoc audiens et scripturas intelligens statim vidit beneficium deus. Nec tamen sic deus per alios sed per ipsum fratrem in ingressum eligiois assupposuit de cetero duplicabatur et triplicabatur donum gratiarum et misericordiarum apud deum altissimum qui pius est inueniens. Et post multos dies iterum fratrem predicto diuinitus revelatus est quod ille frater de numero saluando esset. Quod cum ei deo fratre testulisset ille letus effectus de revelacione fortior factus est in ope ac viriliter agens et de virtute in virtute cotidie prophetias perseverauit in bono suum cessatione. Ut tamen multi aiati per exemplo manu suam ad forda mitteretur et non despareret vel deficeretur quod sic agendo et in his perseverando deum hibi propicium vtiq; iueretur.

Dñe ihu christe in iudeo viuox et mox. Oros tuo in extremo iudicio me a dextris collocare digneris et tunc audita fac in illa dulcissima vocem tuam quam proximasti electis tuis dices recte beneplacitum tuum mei precipite regnum et fac ut non timeam ab audiencia mala quam dominus es reprobus dices ita maledictum in ignem eternum. O mihi recte fili dei miserere nra ne vngui illa pena inarrabile expiam scilicet expedere a regno gloria et ciburi in gehenna deus meus misericordia. De pascha et diuerbis huiusmodi nois ac

cepionibus. **C**apitulum **LI**
 Vnde secundum Iohannem: aspergamus de sanguine liberum nostrum et limina domini et fune circumdare? coctineum domum ortum nostrum: et coctum in matu nra ut zara ligemus ut vacuam rufam in valle occisam enarrare possumus. Nam enim instat: ut ad passionem dominum veniamus? quod et ex affectu inspicere in effectu imitari debemus in illud quod in episcopo legimus. Inspice et fac secundum exemplarum quod tibi in motu monstratum est. Christus est tangere liber exemplaris ad ceterum exemplar tota vita nostra ducere et contingere debemus. Et si Christus sepulchrum scriptura dicatur modus ratione sumitatis sue excellentissime perfectoris maiestatis exaltatus in cruce modus dicitur ratione sublimitatis meriti sue sacratissime passionis. In hec ergo motu Christi crucifixo monstratum est nobis exemplar diligenter inspicendi: et efficiatur imitandi. Non enim sufficit Christiano Christum passum in spiritu nostro et hoc fecerunt iudei et gentiles sui crucifixores: sed exigite etiam secundum exemplarum monstratum operari et facere. Et hoc est quod indicatur auxiliari fideli in variis propitiis. Inspice et fac: qui dicteret inspicere exemplarum dominice passionis ipsam tibi per intimam passionem visceralem iterum peraduocare et fac huius illud exemplarum ipsum efficaciter imitandum. Et utrumque hoc docet beatus pater? Christus inquit sensus per nos passus est ecce proximus quod est diligent cordis oculo inspicendum ratione reminquens exemplum ut sequenti vestigia eius ecce secundum quod est efficaciter in Christo mitandum. Circa proximum secundum est quod si nos oiamus quod Christus in mundo passus est vellemus enarrare innumerabilia vestigia eent presertim cum tota vita Christi in terris quedam passio fuerit. Namcum cum etiam tota vita cuiuslibet Christi secundum euangelium vivat quoddam crux atque martiriolum. sic ut Augustinus dicit. Christus magis haec indubitate est de Christo domino Christo qui euangelium tradidit et in se Christum perfectissime adimpluit. Exordiendo enim a propounder nativitatis sue inspicere Christum pauperrimum fuit quod nec domicilium neque vestes habuit sed in vili diuilio natus in presepi super feno exiguo anno bruta animalia et clamis panis vilius iuoluit fuit Octavo die circuncisus fuit et iam sanguinem suum per nos fundere ceperit. Deinde persecutio herodis fugientes in Egyptum deportata? et inde redies per totam pueritiam et adolescentiam suam penitibus subiecta? et non dubium in magis paupertate educatus fuit. De hic aduentu tempore ostensionis sue inspicere quo tempore magni frigoris baptizatus in aqua frigidis mergi voluit et quanto ieiunio Christus dierum continuato maceratus fuit et quando a dyabolico temptatus sustinuit. Quantas etiam iniurias et tumultus a iudeis frequenter passus fuit nunc dicentes tibi ipsum a demoni obsecrum nunc Samaritanum

Nunc vñtore et vñm pñtatore nuc de forma
cõe natu nuc blasphemiu nuc ppi seductorem
et alia mla blasphemates drebant in eum
Nichilom? ab fc iuriosa se px a ccep tabat
pceder nuc volentes eu lapiðae sic de mōtis su
palo picipita Inspice ec cu qnto labo vix
erit qd quidic erat pdicās in tēplo et i magog
et de cīate i cīate de tra i cīa pābulau i orde
sepx pnoctaut infirmos mltos curauit obles
sos a deōne libauit morios suscitauit mult
tudie; cluictē pauit **E**t nichilom? i his oib
natue legib; s̄biecty fami hti frigoi estui vē
tis imbris vigilis jeunijs ceteis q; ifirmi
tib; hois absqz tn pccō exposit? fuit **E**cce
qmō tō vita sua i laborib; et passiōib; fuit **S**ed
oib; tib; passionē de q nuc tractab; est ante
cedētib; obmissis spicē diligēt qd i hac susti
nuit et picipue articulos et pūcta passiōis i qbo
singulis pps acd notabilē pass? fuit **C**irca
scdm ē sciendi q scdm aug? non solum qd qd
bon pps in tra gessit h et qd qd mali sustinuit
totū disciplina morū fuit **V**nde passio dñi in se
aplectē omnē pfectionē hoim in hac vita pos
sibilem qm dia opa pfectiois q pps vng? i
euāgeliō dōuit ipē in semetipō i sua passiōe
perfectissime adimpleuit **I**taq; in cruce dñi
ē finis legi et scriptuē in passiōne e? su ma ois
pfectiois in morte ipi? ē osuac ois sermois
Vnd aps dicebat non iudicau me acd scire
inc nos n ihm pps; et hūc crucifixu **P**epx q h
scire ē oia sciē q ad salutē spectat **N**am si da
paupertate volūtai et agit q; vng? paupertio p
nudo pēdēte i cruce q n habebat u caput suū
ēclaret **S**i de obediēcia et hūilitate loqm? q;
vng? in cātu se hūilia et ex manu it h p
fact? ē obediēs vlsq; ad mortē crucis cāta vi
lia et magna oppertia sustinuit p nob **S**i de ca
stitate v gliali incio fiat q; castio eo cō mē vgo
ē. c p feminā nescit **S**i de caritate fmo fue
rit q; vng? maiore vltā caritatē habuit q
p q in passiōe sua posuit aia; suā p aicis suis
et cā horreba supplicia pati voluit p nob cūm
tam liberae potiū solo nutu volūtatis In pas
sione ergo dñi eluet exēplā pfectiois om
vltū p ro vt iā sup ē tactū Item in ea reluet
pfectū remediū atidotū q omnē spiritualē mō
bum Nam per h p pati voluit mortē expbia
tissimā. hē remediū ctra supbia. Qz latrom
b; se associat voluit remediū pbet ctra iūdiā
Oz ctra ipm blasphemates obtiuit emediū
pb; ctra iā q in cruce distedi et clavis cruci
affigi voluit prebz remediū ctra accidiā q nō
fuit aplecti penitēcie crucē **P**er e? vero nu
bitate et paupertatem hē remediū ctra au
riciā. p fellis et aceti s̄gustacōez habēt reme
diū ctra gūlā p vulnēz ifliptōz et sumi doloz

afflictionē hē i nediū ctra luxuiā **C**e he se se
pte sigilla libz vite signāta q pps no b i sua
passione aperuit. et postea nob vite aditū re
seiauit. **P**redicā ergo in passiōe ppi adimplete
videm? **O**eniq; si de pacia agit tota passiō ex
cellentissimā ppi paciam demiat **S**i de cōceptu
mōi et abstractione a rebz mundialibz loqm?
q; vng? elogantio et abstractio ab omnibz ter
renis q pps in cruce sup terra et sup omnia cē
na eleuatus et abstractus. **S**i de abstinenzia et
ciuio seu virtus inedia mētio fiat pps nū i
passiōe sua mī fel et acē vel vñm mīcīa tu gu
stauit **S**i de corpibz castigacōe agit cuius vn
g? corpus in tm castigatū fuit g?tu corpus dñi
in cruce **S**i de efficacia orōis fmo fiat q; vñ
g? efficacius ppo otavit. q ex vñhemēti attēcōe
orōis guttas sangueas sudauit **S**i de elemos
nā largitōe et alijs mīcīe operibz loqm? q; vñ
g? maiore eleosnā dedit q ipē pps q ppm
corpus suum in cilium et sanguinem suum in
potū nobis pauperibz in elemosinam ppetuam
debit **I**nfermos ec visitauit dū iherma disciplo
rū corda fortuit et egros mltos curauit **A**p
tuos multos i limbo redit. mortuos de sepul
ctis suscitauit **S**i dī dilectō inimicō agit in cru
ce pendē p suis crucifixibz oravit **S**i de di
misiōe offensatū loqmur q; vng? libertius di
misit debita debitoribz suis q pps. q latrōe n
solū debita dimisit h et padisū fibi p misit. **E**t
sic de filibz inducēdo p singla opa superrogati
onis q oia in passiōe ppi si bñ adūci? supero
ganter adimplete inueni? filiter et nos si pfā
imitatores ppi ē volu? adimplē vel in fco. vel
in de fideio vel in misterio debem? **N**am si ē di
cit Iher. Singla ea q circa dñm in passiōne
gesta sūt g?uis iudei et alij qnīq; fecerūt. alia
mētē fecerūt. nob tñ credētibz mistica afferunt
sacmenta **S**ic etiā Cayphas qñ dixit oport;
vñ hōie; mori p ppls nesciuit qd dicēt et tñ
pphetauit **S**iliter ē de singlis gestis passiōis
dñce q nos inspicē debem? et sedm exēplar il
lotū facē. **C**ū itaq; osūmass ih̄s sermōes dēs
pdcos de scō adūetu v sevētuz ad iudicū in
clāitate pdixit. vñter se passuz onit vt sacmē
tu crucis admixtū ēē gle eternitatis admoneat
q; opatīf crucifijo nō timuit de iudicō. cōtū
cta em sūt vt cā final et effūs gla eternitatis et
meitū passiōis. p adūetu ergo maestatis s̄b
dit hūilitate passiōis vt cā illi? passiōis em
effectus vel cā final est gloria eternitatis **V**nde
Apostolus ch̄ristus factus est obediens. vlsq;
ad mortem. ppter qd deus exaltauit illū. In
cipit ergo narrationē de pascā et sua passiōne
q; ch̄ristus ipse pascā nostrū fuerat imolanbus
Et eadem die sciz feria tercia in sero. et ibidē
scilicet in monte oliveti dixit discipulis suis.

Scitis q̄ p̄? bibiuū id est feria quinta ab us
 p̄tā pascha fuit et agn̄ paschalē imolat̄. Et
 ego addo q̄ nescitis sc̄ q̄ tūc etiā fili⁹ hois
 id ē v̄gimis tradit̄ vt crucifigat̄ et pascha fa
 ciat t̄nseundo Ex q̄ p̄? q̄ nō fuit ex ignotia
 tradit̄ s̄ ex sua p̄sciēcia et v̄lūtate. Vñ aut̄
 dicit fili⁹ hois q̄ sc̄dm formā hūanā tētus et
 crucifix⁹ ē nō sc̄dm dīmā i q̄ sp̄ imortal ē. Et
 bñ ip̄son alie posuit tradit̄ q̄a vno trādōis
 v̄bo diūse volūtates exp̄mūt Nā deus p̄ tra
 didit fili⁹ ap̄t cāitātē et ḡnis hūam v̄tilitatē
 et cōtra iudas iudeis ap̄t auatūtā et luci sui
 cip̄ditatē Itē sp̄ussanc⁹ ap̄t suā benignitatē
 et cōtra iudei pylato ap̄t iūdiā et malignitatē
 Itē fili⁹ se ip̄m vt ip̄leret bñplacitū dīmū ecō
 tra pylatus cruci vt saḡt acēt p̄ise volūtati
 iudeorū Itē dyab⁹ ap̄t timorē ne p̄ xpi doc
 trīnā et miracula cuellet̄ gen⁹ hūanū de ma
 nu sua nō abuertes q̄ mag⁹ eāt p̄ ip̄i morte
 et ip̄iedū q̄ fueāt p̄ doctrinā et miracula exp̄
 tu Ecce opus cōe s̄ volūtates diūse valde Er
 go p̄ et filius et sp̄ussanc⁹ nō solū amādi s̄
 etiā glificādi iudas aut̄ et alij nō solū detol
 tadi s̄ etiā v̄dēpnādi sūt q̄i q̄b̄ p̄ et filius et
 sp̄ussanc⁹ hoc illi mala int̄cōe fecer̄t Pre
 dicat̄ at̄ discipul⁹ se tra dēdū p̄mūtē eos ne
 p̄usq̄ audiāt q̄ euētūta fuerāt subito v̄dētes
 tradi ad crucē magistru obstupescat̄ Et q̄i h⁹
 nomē pascha i diūs locis rep̄ie et diūsa p̄r
 ip̄m signifit̄ ideo ne i equoco erem⁹ diuer
 las eius acceptōes v̄deam⁹ Sc̄ib⁹ g⁹ ad so
 ludē; multax attaricatū p̄ pascha appellaet̄
 p̄mo to ta sept̄ana seu sept̄ dies azimoz q̄b̄
 iudei panes alimos hoc ē s̄ ferītō come de
 bāt nā a s̄i azima ferītū h̄igicat Vñ i actib⁹
 v̄les p̄? pascha p̄ducē eū p̄plo Prim⁹ et ul
 timus dies illius septimane mag⁹ solēpnies
 etat̄ q̄ medij Sc̄bo dē hora imolacōis agm̄
 sc̄; vesp̄a q̄ agn̄ imolabat̄ q̄ ē mīcū p̄ vi diei
 azimoz q̄ solēpnice eāt vt h⁹ Sc̄itis q̄ p̄? bi
 duū pascha fiet vñ cātat eccia Quartadēcīa
 die ad vesp̄az pascha dīm ē et iq̄ntadēcīa die
 solepnitate celebratis Dies aut̄ p̄cēdēs illam
 hoīa nec pascha dicebat̄ nec solepmis erat
 Terco dē p̄m⁹ azimoz qui etat̄ celeb̄tā sc̄
 q̄ntadēcīa luna p̄mi mensis q̄n egressum ē de
 egip̄to. vt ibi a p̄m̄q̄bat dies festus iudeorū
 q̄ dē pascha et ibi aī dīē festū pasche Qua
 ta dīē festūtā epule paschalē vt in pali
 po nō fuit p̄asc h̄ile huic i isel Quīta dē ag
 nus paschalē pat̄ come debat̄ vt ibi vbi vis
 pemus tibi come dē pascha et ibi vñt dies
 azimoz i quo h̄cē eāt occidi pascha. Sexta
 panes azimi vel q̄uiq; cīm̄ paschalē vt ibi n̄
 introierūt p̄torū ne cōcaminaret̄ s̄ māduca
 ret̄ pascha id ē panes azimoz seu paschales

q̄i ad cōmedēdū azima sept̄ dies optebat
 eos mūdatos ēē et ideo q̄libz sept̄ dies non
 potefat in p̄torū m̄ttoire Sept̄ dē ip̄e p̄pus
 p̄ agnū paschalē signat̄ vt ibi pascha nēm
 imolatus ē xps ip̄e em̄ ē v̄p̄ pascha nēm De
 p̄dēs pasche acceptōib⁹ est iste v̄sus Ebdo
 mas horū dies opule p̄aus azima xps Coiter
 tū pascha v̄t dies in q̄ imolabat̄ agn̄ De
 clīmāt̄ aut̄ pascha pasche v̄l p̄ascatis et dicē
 pascha nō a passiōe s̄ a trāhtu Prima ei oī
 go bi⁹ v̄būli pasche ex hebreo habet̄ q̄ pa
 scha dē q̄i phase q̄d i hebreo id ē q̄d trāht⁹
 Dicebat̄ at̄ pascha iudei v̄x trāhtu s̄ ap̄t duo
 q̄ ea nocte q̄ imolat̄ ē agnus āgel⁹ extermi
 nator v̄des sangnē agni i fortib⁹ isclitaz p̄tē
 fuit nō paciēs eos et q̄i fili⁹ iscl fugiētes il
 la nocte de egip̄ciaca seruitute m̄tate rubru tū
 hierūt et deinde ad terīa p̄missē oli h̄editatis
 et pacis v̄neēt q̄ id festū istud bñ pascha v̄tē
 Quo trāhtu p̄figuat̄ ē etiā trāhtus xpi de h⁹
 mūdo ad p̄tē et trāhtus nē de vīcīs ad v̄tu
 tes et de tērētēs ad celestia Et iō h̄ile pascha
 xpi noīz mīsticē dē trāht⁹ q̄i i eo dīs p̄ moe
 tē trāhuit de h⁹ mūdo ad p̄tē et figicat̄ p̄
 eius exp̄plo fideles xpm̄ se quētes v̄l p̄māz et
 martirū assūmēdo sc̄dm illud trāhūm̄ p̄ ig
 nē et ap̄ v̄l mētis de h̄iretio ad celestia anhe
 lādo sc̄dm illis trāhite ad me oēs q̄ occupisctis
 me trāhtui sūt p̄ xpi sangnē fuso ad pattiē ce
 lestis p̄missionē Sanguis em̄ xpi debet pom̄
 sup̄ v̄tūq; postē sc̄i sup̄ icollectū deuote re
 cogitādo et sup̄ affectū deuote p̄ p̄māz imita
 do Vñ sc̄dm aug⁹ signū crucis a nob̄ repellit
 extermiatorē s̄ aī cor nēm xpm̄ habeat i habi
 tatorē cuius sangnē illūmītis postib⁹ nūs id ē
 aiās crucis signo signatis frōtib⁹ nūs a p̄
 dicōe hi⁹ sc̄uli tāq̄ a captiūtate egip̄ciaca
 liberam⁹ et agm̄ salubritū trāhtū cū a dy a
 bo trāhīm̄ ad xpm̄ et ab isto istabili seclō
 ad eius fūdatissimū ēgnū Sc̄dm bēdā quā
 pasche dies i azimoz p̄abs ē celebrari p̄cep
 tus et vñd die agno imolato ad vesp̄am sep
 tē ex ordī die seq̄ur aīmōrū ibs sc̄mel p̄
 nobis passus et de h⁹ mūdo trāhīs p̄ oē nob̄
 huāus sc̄uli tps q̄s sept̄ dies agit̄ in azimoz
 sinecītatis et vītatis p̄cipit esse vītēoū
 et q̄i pascha p̄petuū faciendo sp̄ ex hoc mūdo
 trāseidū to v̄q; sp̄ misu de h̄iretia sc̄uli q̄i egip̄
 ti retinacula fugēt et q̄si a mūdana vītacōe se
 creta sollicitudīz itē nos āmonet subire v̄tu
 tū Post hec dīs ibs redīt tū discipul̄ duō de
 cim i bethamā et manit apud lazaru et mar
 thā et mariā sorores eius dōcēs eos more so
 lito et cōfortas Et bñ vñt i ihesu h̄ic aī fece
 rat v̄sq; ad diē cene et sic iudei loā suū ha
 bēbant tractandi libertus de sua morte Ord

Dñe ihu xp̄e q̄ die tercia an̄ tps passionis
et mortis tue discipulū tuis pasca q̄ trahī
tū tuū ex h̄o mūdo pdixisti da m̄ y oē tps vi
te mee i afimis sinceritatis q̄ rectitatis vniue me
qz de h̄o mūdo trahē nō pmittas an̄ḡ p̄ tduū
pm̄e sc̄z cordis atticōez oris cōfessionē q̄ op̄is
satistaciōez p̄cca mea o:a deleas donās m̄ sa
ctissimi corp̄is q̄ sanguinis cui coioez olei facti
vntionē ac i oib̄ pfectā olūmatōez q̄ me tan
de felicit̄ olūmatū trahire facias ad te dulcissi
mū dñm meū sup̄ oia bñdcim Am̄ Qua die
e ait Iudas vendidit dñm **Ca - LII**

Onc sciz feria q̄ta sequēti p̄tū
pes sacerdotū q̄ audierat i b̄m dī
rille nō me videbitis amodo vi
detes eū abisse et putates ip̄m
velle ab eis fugē cōgregati sūt
cū semiorib⁹ pp̄li q̄ erāt iudices ordinarij i atti
um capphe ⁊ q̄tebāt oclū vt cū dolo teneret
et occideret q̄ nullā mortis causā i eo inuenire
poterat n̄ ea dolose fingere: P̄t̄ quidē det
minata erat ip̄m inēscē ⁊ deliberauerat de fō h̄
nūc q̄tebāt oclū de faaēdi mō ⁊ q̄liē possit
facē occulte ⁊ si pp̄li sedicōe q̄ se debuerat pa
re ad pascālē agnū et scdm tū legis pūifica
tū vt esu agni digni fieret cōtra rex agnū ma
gis ⁊ poti⁹ se armāt ⁊ hoc faciūt ex dolo ⁊ cō
alio timētes ne eis auferet pp̄li auxilio. Vn
dicāt habitu oclilio Nō i die festo scz az̄ in op
id ē in solepmitate pascali iminēti d̄ p̄rio sup
ple ē cap̄ ed⁹ ab occidēdū qd̄ nō dicebāt ap
ter euere cā festi h̄ ne tumult⁹ fieret i pp̄lo ap
ter diuina studia i p̄i⁹ pp̄li scz diligētis xp̄in ⁊
obiētis credētis et nō credētis Multū em̄ ap̄t̄
solepmitatē pascē venerat i ihelz ⁊ q̄r aliq̄ ep̄u
tabāt ib̄n ec̄ rex p̄pm timebāt h̄ duratē sole
mitate pascali m̄ eū man⁹ mitteret ne pp̄lus
q̄ eū diligebat illi insurgēs inoceē defendēt ⁊
sic ip̄e man⁹ eoz euabēt Timebāt quidē ple
bem nō vitates scandalū h̄ ip̄au nec ledicōez
metuētes h̄ ne de suis maib⁹ tolleret cauētes
ap̄t̄ qd̄ cōsulebat mortē suā differri vsq; post
festū postea tū mutauēt istud oclū q̄r inue
nerū optūtate capiēd i eū secrete p̄ discipu
lum Attēde hic q̄r maiores p̄cipib⁹ q̄tebāt
ib̄m pdere. a p̄cipib⁹ em̄ a semiorib⁹ egressa
ē inq̄tas i babilone Sic ⁊ hodie maiores p̄
ceteris cōtra eū insurgūt ⁊ maiora scādala p̄
ceteri faciūt Vn bernb. O bone ihu tuus mun
dus videb̄ cōtra te swrasse et hñ i p̄secuōne
tua p̄mi sūt q̄ videb̄ regē p̄lm dirigē p̄cipa
tū. Intrauit aut̄ lachanas i iudā id ē in iude
aia; q̄ scarioth ē dict̄ q̄r de hac villa fuit ot̄
undus. Intrauit m̄q̄ nō ipellēs h̄ patulū iue
mēs ostiū nā oblitus oim̄ q̄ videat ad solam
auariciam dirigebat intuitū Intrauit aut̄ nō

per essentiam et essencialiter in anima; illabendoque
scilicet augustinus sic solus deus itat in anima; quod creavit
eum habens in anima per effectum suggestiois vendicatoe
et tradicatoe Christi suggestio sedo per beatitudinem
per effectum plenioris possessiois eum sive servitutem
subiungendo Christus quod per ipsum in omnem partem mortali dy-
bolus itat hoc; ut ipsum de novo vel apostoli spiritus
ante possideat. Iudas ergo audies eos congregatos ad tractandum de Christi morte quod tamen audierat
a Christo se tradendum ut crucifigeretur in passione tunc
instans et apud se cogitas et dicens in corde in Christo
mortificatio hoc iste et ad lucrum meum possum eum tra-
dere abiit a Christo et fidei societate non tam corpe habet
etiam mente recedendo et apostata do et remens
ad concilium predicatorum dixit eis. Quid vultis in
dame et ego eum vobis tradam occultere scilicet et si strepitu
Et gaudet sit quod ille modus capitulo Christi per
suum discipulum videtur magis conueniens et se-
cretus. Apparet quod mutauit enim secretum suum dif-
ficeredo in Christo est vero quod per festum. Quia enim tradito
re inuenierunt in ipsa festivitate Christum occidere
Hoc autem secundum leonem papam dominum intelligitur dis-
positum finisse concilio. Optibat enim ut manifesto
impleretur etiam quod diu figurato fuerat promissa
misterio. Et precepit Iudas cum eis de Ihesu traden-
do per triginta argenteis eodem pretio quod ioseph ven-
ditus est a fratribus suis. In vendicione enim ioseph per
figurata fuit vendicatio Christi. Iudas ab aggregatoe
vendit ut Christum vendidit sic multi ad spectacula
vadunt ubi per modicam tantum partem et modico
precio vendunt. Ipse dedit per triginta argenteis habens
cavatorum datus se per periculum mortale. Vbi dicitur leo propter
quod anima lucris cupida et enim per ignis puram non me-
tuit nullum quod in illo corde est in iusticie vestigium in quo
sibi auencia fuit habita. Infelix mercator Iudas qui tam
dedit per triginta argenteis et videt vnguentum super
caput et pedes domini effusum quod putauit esse ven-
dendum et precium sibi tradendum quod per dieum iusti
fusum vnguentum voluit recipere in vendicione ma-
gistris. Illi tamen per triginta argenteis valebat trecentos
denarios vnuales quilibet enim de centum valebat
et ita in vendicione Christi etiam valorem vnguenti
predicando et recordans autem dapanum trecentorum denario-
rum de quod direbat. Quia vero vnguentum non venient tre-
centis denariis et datum est eis. Et forte habet causa su-
ita quod non auctoritate sed fidei maiori recitauit scilicet ut a
graueretur fidei in de quod dominum vendidit narraret tempore
continuas effectum ad causam quod vero fidei fuit occasio ven-
diciosis Christi Iudas itaque vnde de duodecim numero non
merito nomine non munere corpe non a principio non
invitatus nisi cogitur nulla necessitate ostegit habens a spou-
te peccatum et propter malitatem oculum seclavite intus

Nec in vendicione magistri certa postulauit
summa ut de te cara fici solet sed qui vnde trades et
venale expones mactipiu i pate esciu posuit
quid dare vellet Cū em vilia exponu solet quod
tere venditor ab empore gntu dabat cū at caru
econuso dicit tū dabat. Mistice at p iudicabat
mificat iudices ac plati et sacerdotes quod iudicau
ac bnsida et sancteta vendere nō cessat dicentes
se p et si nō vlo tū facto Quid vultis m date
et ego eu vlo tū facto V si bernb. qnti hodie de
hys qdias regē suscepit qd fine miserabili
gemitu nō ē dicēt ppi ob pbris flagella cla
uos lātē crucē morte in fornace auatice co
flat hoc solo a iuda diffētes qd ille oīm boz
emolimētu denarioz numero compalauit isti
rotatoria i gloriā luctū ifunitas exigūt pecuia
hys ihiat timet ne amittat i hys amore qd
aut aias apud eos nec casus reputat nec sa
lus cū fint de patmoio ppi nimis ipiquati in
erassati dilatati nō copaciūt sup totūtōe io
sepb Hec bernb. ppē auatice vero iudas fac
tus ē tal qd vt leo pp. dicit Aia luci apida
etia p exiguo pite nō metuit nulluq; ē iusti
cie i illo corde vesti gntu m qd sibi auatice fecit
habitaclu Ex hoc aut articulo vendicōis fi
tria trahūt nobilia deumta pmiū ē vt nobis
caueam? ne et nos tā detestāt facan? scz ven
dicōis ppi vng ppetrem? qd vtiq; diuerfis
modis iaurāt. Un̄ bed a mst̄ hodie iude sce
lus qd dñm et magistrū deū qd suū peccia ven
biderit velut imane et nefariū ephorret nec
tū cauet. Nā cū p muneibz falsū cōtia quēli
bet testimonibz dicit pfecto qd vni tate p pecc
mia negat dñm p peccia vndūt Ipē em dixit
ego sū vicitas. Cū societate fraternitatis discor
die peste cōmaculat dñm pdūt qd deo caritas
ē Quā etia si null pccia; det dñm argetis
vndūt qd pccipis seli ymagie id ē exēpla
hostis atq; neglētā cōditoris ad quā creati
sūt ymagie sumūt Nā scđm ibero sic iobes
baptista qd nō p ppi cōfessione h̄ p defensio
veritatis occubuit ideo tū p ppo qd p vicitat
inarticiū suscepit ita ecōtratio qd caritatis et
veritatis tūt pmit ppi vtiq; qd vicitas et ca
ritas pdit Immo vniuersitē. sic dicit O. g.
oēs qd p pcalibz et mūdialibz rebo iusticia s
serūt deū qd ē iusticia vndūt. Sic deū vndūt
qd iusticia vel cōsilii vndūt qd ipē ē iusticia ac
spūs et agel cōsilij. Ille etia dñm vndūt qui
eius siore et amore neglecto trena ac caduca
pmo etia cōminosa plātamaē et curae cōuincē
Domū etia p pcali peccia vndūt qd bō sua p
vana gla expedit Itē deū vndūt symoniaci qd
gta; dei qd est i sacramētis et i alijs sacramētis et
spūalibz rebo cōmuat Et qd symone pccm est
tam in dāte qd i cōpiēt ideo nō solū pccauit

iudas in vendendo ppi. sed etiam iudei in
emendo ipm Emit aut a me ppi qui dando
michi aliquo tpale aufert michi ppi Verbi
grā si abulat or dat michi laude falsam ex qd
cor meū extollitur aufert michi ppi et ego
dese cōs p vana laude vndo ppi Itē dans
m̄ peccia qd allidt me ad pccm mortale aufert
michi ppi et eō cōsiderēdo vndo ipm Nec tū ille
emēdo etiāt sic nec ego h̄ nec mīhi nec tibi
Hic fuit de iuda et iudeis quātū neuter ppi
etiāt sed acq̄lit? ē nobis ppiam Vnde ta
b an? exulta ppiātē in cōmercio mūnitorum
tuorū vici. Quod iudas vendidit et iude?
emit hoc tu acq̄histi Noster em pps est non
iudeorū qd eum emerūt. Scdm est vt etiā et
nos vendi et vilipēdi p laude dei paciamur
quā enim vendit te alio id pro quo te vendit
plātātē quam tem iplam Un̄ si quis te
minoris valoris in corde suo et factis estimet
quam forte sis non turbet et maxime i causa
dei. Si enim ipse dominus et salvator noster
qui est summum bonum et infinite bonitatis
in quo sunt omes thesauri recōditi dignat?
est pro nobis tam vili et exiguo pccio esti
mari ac vēdi et vilipēdi iniuste nos quā ve
tacite viles et ob hoc vilipēdibiles sumus
si condicōis nostre miseriā a spicē volum?
cū non pro cristo vilipēdi ymmo nichil p
di paciamur iuste. Vnde loquitur psalmista
Ego ppter te sustinui obprobriū Tertiū do
cumentū est qd homo debet vendē seipm pro
tegno Si enī regnū celorum venale est et tātū
val; quātū habes h̄ tu nichil habes melius
te ipo Vende ergo te ipm p regnō celorum fuit
pp̄s voluit vendi vt nobis acq̄ret regnū ce
lotū In recolendo istū articulum cogitare ho
mo vilitate suā qd si iusto pccio estimari de
beret vix vnu obulū valeret ymo nichil in cō
patiōne ppi qd tā exiguo et vili pccio vendit?
est Itē recogitare an ipē unquā ppi vendit
ipm et mādata ei? p te tpali vel p delata cō
tātoria deserendo Itē recogitare qd ipē tātū
sum sic venditū gratis sua mera bonitate acq̄si
uit Itē qd etiāt adhuc hodie venalis est
ideo fuit iudas nēquātē vendit ppi sic tu p
cōtrarium cū elemohnis emē ipm vel si aliud
hō habes da p eo tūt hoc enim desiderat et
p omni cū mūbi tūt illa sapiētis pbe fili cor
tūt nichil Itē qd pfectus nō psumat
desē cū audit ppi a apostolū magistrū et dominū
suū ymo deū et creatore oīm pdidisse Et
qd qdā feria dōt fuit vendit? sic sexta feria
fuit crucifixus ideo i memorā hui? vendicio
mā domini p totū anū in ieūnijs pccītēali
bus feria qdā secundum post septā tenet locū
Hinc est etiam qd et multi qdātis qd septis ferijs

ieūnare cōsuētūt. mlti q; abstinet a cāmī
b; q; et a feria q; tūc caro p; fuit vendita. Ex tūc
et iā p; feria q; illā q; fuit vēdit? tōb; dieb;
seq; nō tōb; imīa et fines horā obmitti? q; no
b; ablat? fit alpha et o et ip̄s tradit? Facta
ig; p̄stōe q̄ebat op̄tūtātē sc; loci et tēpo
tis et societatis vt tradet eū occulte et sūt tēb;
sc; q; p̄p̄l's etat cāa eum h; secret? eāt cū disci
pus q; et fecit tradēs eū p; cēnā et de nocte cū
i; cōto ehs cū eis nē p; cursū et ip̄tū p̄p̄l's collē
q; de dic eū sequebat. Confidēa nē qmō dñs
ihs totō vīte sue tpe v̄lo; hōbie p; iudeis labo
ravit h; ip̄i tāg; īgti mala pro vōis dñs reddi
derit et p; mltas otuelias v̄sq; ad ip̄i? ep̄cōe;
et morte seruēt. Vn ans Demū vēlti dñs ad
oues q; piefat dō m̄ ih̄l dñi v̄bi lāpādē palā
extollēs ad illūināo; cōb; ētē et ēgnū dī ānūci
ās dīctis obteperātib; v̄lo tuo h̄mō; seq; tib;
figis cōfēasti. et v̄tūtē dīmitatis tue ostēdisti
i; cūctis male h̄ntib; oia dñib; ḡtis exhibēs q;
salut ipoz cōgruebāt. vt os lucifacere. V;
obscuratū ē inhiplēs cor eor dñs et piecerit h;
mōes tuos ēt̄ro; lū n̄ attēdet ad oia miābi
lia q; op̄at? es i; eis excep̄tis paucis nobilib;
athletis q; mē infirma et abiecta mōi elegi
sti vt per ip̄os for̄cia. et alta mīfice expugnes.
Nc solū īḡtis tūis beneficis extiterūt.
h; etiā cōtuelis affec̄tūt te domīnū domīnāci
ū et fecerūt in te q̄āq; r̄luerūt. Te em facētē
opa in eis q; nēo ali? fecit qd dixerūt. Nō ē h;
bō a do. In p̄ncipe dēomioz eicit dēomia. demo
mū habz. Seducit ēbas v̄tāp̄ ē p̄tator vīm
Amīus publicāo; et p̄tatorū Quid fles qd
suspiras o bō dī dum sustines v̄tōtū mūtias.
Non audis q̄nta xp̄t te in dominū dñm tuū cēi
derunt o pp̄bria. Si patrēfamilias belzebub
v̄cauerūnt q̄ntomagis domesticus eius. Hec
quidē et his filia blasphemantes et āq̄ciens
de lapidibus īpetentes ih̄l bone pacienter
sustenuisti et fact? es totā eis hāut homo non
audiens et non habens in ore suo redāguōes
Nouissime autem et iustum sagūnem tuū bo
ne ih̄lu a discipulo tuo filio p̄dicionis t̄gm̄
ta argenteis appiaci sunt vt precipitarent a
mīnam tuā ī mentē sine causa. Hec ancēlmus
Vere maḡ debet; nob̄ ecē cōfūsio p̄ pacēciam
in aduerhitib; non habe? Ihs īnocens tot
et tanta ac eciā passionē et mortem pacien
ter p̄ nobis sustinuit et nos p̄ccatis aggūati
et ita si digni non possū p̄atuas mūtias et
et īguamina modica sustinēt et mltociens n̄ v̄
ba leua p̄ e? nomine tolerāt. Vn cr̄s xp̄s ex
p̄bat? otuelias fēt tu vero v̄biq; hōrai uis et
non fēs ob p̄briū xp̄i. Confidēa etiā h; p̄ peri
culosū st̄ p̄ccis lōtū daēt ac p̄ncipia et introitus
cor̄ non ēxellere q; frēq̄z a mōtib; diabol?

incipit vt ad maiora mala induat. Si enim
iudas cupiditatē et auaricie ac iudei vane glē
et mūdie restitissent. nunq; ille ad proditio
nē nec isti ad ei? occisionē puenisset. Sed qā
miōta ētēp̄tūt iō dñr ad maiora dīcērūt. Et
ēm et cēl? ait q; spernit modica paulatā dīcīt

X hu clemētissē q; labōes in p̄dicādo. Oro
fatigatiōes in discurrendo cōmīcia et o pp̄
bria mūtias et angūtias. p; nostra salu
te p̄tūstī. ac tan dē ab vno dīcipulōu tuōtū
vēndi et a iudeis appiaci t̄rigita argētis. hic
q; v̄l'i p̄cio v̄lipendi v̄lūstī. da mīhi tātē pa
cientie et hūilitatis exemplū imitaci at q; o pp̄
bria mūtias. et omnia q; mīhi illata fuerūt pa
cientē tua grā tuo q; dñlio sup̄ate. et p; nulla re
tñhto ia te neq;ter amutaē v̄l'ip̄hōes q; meas
et angūtias p; tui nōis glā eqm̄mīt tolerāt. ē am̄
Meditacō m̄ p̄is resp̄is de cena dñi. Ca LIII

Huementē iā et īmīnētē tpe
miseracōnum et misericōdī dñm q;
disposuerat plebē luā saluā fa
cētē et cam nō corrūptib; auro et argēto h; p̄cīlo lāngē
suo redimē v̄lūt cēnā facētū
disciplis suis notabilē. ante q; ab eis p; mōtē
discederet in signū et memoriale recordātōis et
vt mīstera q; restabāt p̄pleret. Hec autē cena
p̄figurata fuit in pambō q; abimelech dāuāb
portugēbat. et maḡfīta valde fuit: et maḡfīta
sūt q; dñs ibi fecit. ad q; intuenda te p̄ntē cū
attētōe sumā exhibe q; si hēc dīgne et v̄gilātē
seceis nō pacētē benignus dñs te iēnū ēdīte
Circa ipam iḡtē cēnā p̄ncipalē qnq; q; ibi no
tabilē fācētē sūt medīcāda occurruē. P̄tō ip̄la
corpalis cēnātō. H̄c dō p̄bū disciplōz p; dñm
ibm ablūcō. Tercō caritatā p̄dītōis corcepō
Quātō sāctissī sacramēti instituētō. Quito pul
certim̄ sermōis p; ip̄m ēp̄hō. Circa p̄m attē
de q; p̄a die a; mōz id ē eadē die in cētē vesp̄cia
eāt agnus ī molādus et cū a; mīs edēdus. sc;
de cā q̄tā die seu lūna mēs p̄i. q; eāt feia qn
ta et pasce vīglīa dñs ih̄s req̄tūt a discipul
suis. v̄ vell; si iūx legē p̄ari pasca id ē pascalē
agnū p̄mīt ad hoc faciētē p̄tēt et iōbēt ad
amicū suū ī mōtē fōn v̄ eāt cēnātūlū īndē strā
tū iubēs vt pasca p̄atēt ibi et p; oia māfestās
q; v̄sq; ab extremū vīte n̄ est adūsatus legi. p
p̄tēt sigē atō bō. p; iōbēt ētēplacō dēuō q; p̄pa
tēt pasca id ē disponūt ad corp̄ xp̄i sc̄m̄ debi
te sumētē. P̄tēp̄t atētē in cēnātō id ē ī hoīe
p; duotētē eleuato īndē lōgitudie longātatis
lato latitudie caritatē. strato varietate vītatis
Flittens autē disciplōs dīrit eis. Itē in cūtātē
et occurret v̄bō hō amphōtā aque p̄tētās. Ad
lām tulit amphōtā seu lagenā aq; vt ī tātē se
sō breūt apud se aq̄m exp̄iatōis q; mōtaret se et

significat q̄ vbi xp̄s cenatur? est lagena aq̄ lactimaz i expiacione d̄i p̄cedere. Per aḡm c̄m̄ viuifici fontis baptisma designat. Vnde beba patruis pascha hō ap̄ho m̄ aq̄ portas occurebit ut ostēbat misterium pasche d̄m̄ celebātū p̄ abluōe mūt̄. Aqua lauachrū ḡt̄ lagena fragilitate deh̄igt eoꝝ p̄ q̄s eāt ḡt̄ mūdo mōst̄ado. Et s̄bdit Sēḡm̄ini eū i domū i quā intat et dicite d̄no d̄m̄ Magister dicit: Tē pus meū sc̄z paciendi xp̄pe ē apud te facio paſcha cū discipul̄ meis. Quasi dicet. nolo pati apud te q̄ exigū ad cōfessionē agni paschalē et ideo p̄uid̄ de michi de loco et cibo vñ credid̄ q̄ ille erat discipul̄ xp̄pi h̄ occultus et ideo p̄uid̄ de loco et agno et alijs nōc̄n̄s in cōuiuīj celebātōe p̄aschalē: In q̄ app̄t̄ maria paup̄tas xp̄pi q̄a ita paup̄ erat q̄ nec domiciliū nec suscep̄taculū habebat nec vñ paschalē cibū emere possh̄ et ideo discipuli interrogabāt vbi pascha p̄are deberet. Audiāt̄ hec et etubescāt̄ q̄bo tuta ē in edificādis magis domib̄ et am̄bitōis palacijs et ogregādis thesauris coḡfioſcāt̄ p̄pm̄ oīm̄ dñm̄ q̄i loū vbi cenaret ul̄ etiā caput eclinaēt̄ a cibū quē accip̄et̄ vel p̄sumā vñ emeret̄ nō hatebat. Attēdāt̄ se p̄az distaē ab ifidelib̄ ydola et op̄a manuū hoīm̄ coletib̄. Studiū ei ponēt̄ et delectari i magnis et pulchris edificijs vel i thesauris qđ alius ē q̄ colē ligna vel lapides vel argētū et aurū cū gētib̄. Eūtes at̄ discipuli iuenerēt̄ sic dix̄ etat illis et paueēt̄ pascha id ē refectionē paſche i mōte syon et cenauilo ostēso eis. Ibi paſcha comedērūt̄ ibi p̄? ēl̄urrectionē d̄m̄ discipuli xp̄p̄ metū iudeoz latuerūt̄ ibi sp̄m̄sc̄m̄ in die p̄terbostes ceperūt̄ ac multa et maḡ p̄dñm̄ ibidē f̄cā sūt̄. Hic mons syon mons coagulat̄ mons p̄ḡt̄is mons m̄ q̄ bñplacitū est deo hitare i eo et m̄ta ac m̄ta op̄ati q̄i fauus distillās dulcedie et flos redolēs suavitatis odore pias mētes sui ēcordātōe afficit̄ cōfor̄tat et reficit ac sc̄iat̄is sue p̄eminēcia cōsolat̄ et p̄scit̄. App̄m̄ḡte at̄ vesp̄a ip̄e dñs cū alijs discipul̄ ciuitatē itauit̄ et ad ip̄m̄ locū pueniens ad vesp̄a; illi? diei pascha celebriauit̄ q̄i illa hora agn̄ paschalē comed̄ cōsueuit̄. Hoc in q̄p̄e vesp̄a debebat agn̄ paschalē imolāti et hoc i figura et fiḡo q̄i vesp̄a inūdi et i fine seloz̄ūmolādus es̄h̄ vetus agn̄ sc̄z xp̄s. Solēpnitates etiā iudeoz i cōp̄iebat̄ a vesp̄a et termi nabāt̄ vesp̄a q̄i ip̄i sc̄dm̄ lunā q̄ de sero p̄mo xp̄p̄ dies numerabāt̄ q̄ eos de uno sero i aliud cōputabāt̄. Sic ḡo aliqd̄ factū i vigilia festi p̄dic̄i i festo factū quē qđē mōm̄ tres euā geliste seruātes dixerūt̄ tenāeē factā p̄a die azimōꝝ q̄i f̄cā fuit̄ die p̄cedēti ad vesp̄a; q̄iā ad p̄m̄ diē azimōꝝ p̄tnebat̄ i q̄ sc̄z vesp̄a fer

mento de dñib̄ suis abiecto iudei agnū i molat̄ id ē occidē solebat̄. Iobs vero accip̄it diē festū pasche nō p̄ illo loco cuius res paſlū celebris q̄ eāt dies p̄cedēsh̄ p̄ illo die q̄ totus celebris eāt et ideo dicit̄ cenā factā an d̄l̄ em̄ festū pasche. Illa aut̄ uespera q̄ comedēbat̄ agnus paschalē cū azimis cōfecit xp̄s corpus suū. ex q̄ p̄z p̄ cōfecit de azimo et nō de fermēto cū tūc̄ el̄h̄ fermētatuī i domib̄ iudeoz q̄i tūc̄ tenebat̄ vesci paib̄ azimis sc̄z a vesp̄a. riūj diei p̄mi mēlis v̄lq; ad vesp̄a; p̄xi. diei eiusdem mēlis v̄n p̄z q̄ ioh̄es nō cōtradicit̄ alijs h̄ maḡ cōuenit̄ cū ip̄is. Quāt̄us aut̄ tūp̄icus agnus figura veti agni gestabat illa tū nocte q̄ imolat̄ agn̄ typicus nō fuit xp̄s vetus agnus imolat̄. Ip̄e ei legalia voluit obserua te ne legi cōtrari? videtur et ideo voluit more iudeoz pascha celebriare et nocte illa agnū comedete an̄ḡ morēt̄. Precessit ḡimolat̄o agni typici imolat̄ez agni veti vt sic xp̄s q̄ est agnus vetus imolare p̄o nob̄ imediate p̄imolat̄ez agni figura vetaſ figure succedet̄ et cōderet̄. Qui etiā licet die sequēti crucifixus fuit hac tū nocte q̄ agnus imolabat̄ misteria corporis et sanguinis sui cōlebrāa discipul̄ trahidit̄ et a iudeis tēuis et ligatus ē et sic ip̄ius imolat̄ois id ē passiois sue exordiū saecūt̄. Q̄ si aut̄ xp̄s vetus agn̄ fuit imolatus vñ; i pascene sc̄a tūc̄ apud nos ē t̄ps nō gaudiū h̄ metoris xp̄p̄ passionē et ideo eccl̄a illa die nō solēpnisat̄ paschalē dif fert v̄lq; ad diē resurrectionis: q̄i sic ait apl̄us pascha nēm̄ imolatus ē xp̄s. Aspice igit̄ nūc dominū ih̄u in aliq̄ p̄t̄ domus manēt̄ et cū discipul̄ salubrā colloquēt̄. Et itēt̄ i cenaculo pabat̄ p̄o eis p̄ alijs ex septuagita duobus discipul̄ legit̄ em̄ q̄i bt̄us marciak̄ lemnac̄iū apl̄us cū aliquib̄ alijs ex septuagita duobus fuit ip̄o sero ibi ad mīstrādū dño ih̄u et duodecī recubētib̄. S; et aḡ portauit ip̄so dño ih̄u q̄n̄ lauit̄ p̄des discipulōꝝ. Cū autē oia cēnt̄ pata i cenaculo itauit̄ cenaculū dñs ih̄u et discipul̄i cū eo. Oēs lauante man? et de deferēt̄ eis agn̄ paschalē assūs benedictiōe q̄i f̄cā p̄dñm̄ cōedūt̄ eū cū succo lactucaꝝ agrestiū. In solēpnitate q̄p̄e paschalē q̄d̄ce etant̄ agn̄ paschalē pams azimus vīm̄ et ius lactucarū agrestiū nō em̄ n̄ cū amaritudie et cōpūctione cordis digne accedit̄ ad vētū agnū. Dicit̄ aut̄ cōestor̄ i scolastica histōria q̄ nūḡ legiē dominū comedisse carnes n̄ agn̄ p̄a seba lis qđ tamē fecit in typo et figura. Discebat̄ ergo ih̄s cū duo de cōdiscipulis suis domi? cū seruāt̄ magister cū discipulis p̄t̄ cū filijs. q̄iā cū socijs q̄i cū amicis. Vnde in p̄o. filiū tui fuit nouelle olivacum incircuūtū mense tūc̄.

Hec refectio significat refectionem eternam in
vse p*e* id ē in fine m*o*i futurā. O*g* felices illi
reubit? omēsales *S*; quō discubentes cena
būt a*u* ex p*c*e p*r*it *g* statēs erecti pasca comis
dere deberet. P*o*cessit dia sc*z*; theophilū *g* p*u*
us māduaueēt pasca e fecerūt vt lex māda
bat. Q*u*em sc*dm* coēm v*sl* discubuerūt mādu
cates q*s*dā alios cibos. V*n* dicit postea: *g* i*b*
surcepit a cena. Et e*d*ētib*o* illis dixit d*n*s. D*e*
siderio desiderau*u* id ē valde desiderau*u* hoc pa
sca sc*z* typicū et legale māduaē w*b*iscū a*ng*
paciar id ē moriar. Geminacōe v*b*i notat in
tenōe; duplicitis desideri*j*; sc*z* vt finiat v*t*us
testamētū et icho*st* nouū q*o* e*a*t sibi i*d*eside
tiū. Cogita q*m* lōgo t*g*e hoc desideriū d*m*
fuerit p*re*latū et noli desiceri si q*n*q*z* ad t*p*
tu*u* differet desideriū. I*p*e etia o*m*bs dieb*o* vi
te sue p*o* nos curvit i*f*iti feruētissimi deside
riū salutis n*e*. Et nos h*q*q*z* n*o* valem*o* h*r*
desideria b*o*. Saltē habeam*o* volūtate habendi
desideriū uixta illud eo cupiuit aia mea deside
rare iustificatiōes tuas et tūc acceptabit volū
tate p*o* facto. Dicit aut*h*oc d*n*s vt se volūtate
pati o*n*dat culis passionē imolacō agni
typici et pasca iudayū p*h*iguābat et vt de
mostret aff*cm* quē h*z*; vt legalia cessent et v*t*
ritas euāgelij curat. Sc*dm*; bedā. d*h* deāt p*mo*
typicū pasca cū discipulū māduaē e*f*ic passi
onis sue m*is*teia mūdo declar*e*. q*tin*y et lega
lis pasca p*b*ator ep*ist*at et hoc figura*v*ti pa
sce fuisse docēdo v*t*et v*l*tra carnali*c* exhibeti.
In cui*z* rei figura*v*de fecit māna p*o*it*g* co*ed*ētūt
filii istahel de frugib*o* ēre p*m*issionis nec v*h*
sūt v*l*tra cib*o* illo. V*n* subdit. Ex hoc sc*z* t*p*e n*o*
māduabo illud sc*z* v*t*et e*g*ale pasca donet
sacramētū d*m*ci corporis et sanguinis in hoc v*t*et
pasca sp*u*al*c* m*it*il*c* i*egno* dei: id ē in ec*c*ia
mili*c*ate ip*le*at id ē institu*c* v*l*l*l* i*st*itutū cele
bre*c*. Quā*u* dicit*e*! n*o* comedā v*l*l*l* celebrab*o*
ap*l*i*u* i*figu*ā et signo*h* in reitate et signato.
I*p*e em*o* postea sup*ht* v*z* corp*o* su*u* s*b* sacramē
to et nichilom*o* h*o*die i*e*cc*ia* v*t*us et figura*l*e
pasca ip*le*tū manducat q*z* ea q*z* lex r*u*di p*pl*o
carnalit obseruāda p*re*cepit i*p*e in mēbris suis
hoc ē in ip*a* ec*c*ia sp*u*al*c* exper*c*et. In hoc ergo
ig*e* i*egno* comedēt corp*o* su*u* id ē nos illud
in eo comedēt facit h*o* postulat p*o* nob*o* id ē po
stulat nos facit. Sac*mentū* em*o* euchaistie q*z*
nos p*o* fidē sp*u*al*c* māduam*o* et i*p*e māduat
nobiscū it*co*pando nos s*b*hi p*o* istud sacramētū
q*z* alloquēs. Aug*u* dicit: cib*o* es grādū n*o* mu
tab*o* in me h*z* tu me mutab*o* i*te* v*n* donet n*o* po
nit*o* h*z* exclūsue h*z* iclūsue. Et acc*e*pto calice
sc*z* v*m* ī ab pasca iudayū g*ras* egit e*d*ixit
Acc*ip*ite et diuidite inter ws g*ras* egit q*z* in
statat ap*l*etū de*nd*ētū vt p*o* imolacōe; agni

typici seq*re* h*im*molado agni v*er*i sc*z* p*pi*. et
q*z* vetera trāhibāt et noua siebat o*ia*. d*u* v*m*
et a*z* i*ma* i*cor*p*o* et sag*ne* d*m*e*o*b*nd*ictiō*o* et*as*
subst*aciab*āt. V*n*de ait Non bibam ammō
de generacione v*it*is scilicet materialis id est
de v*m*o quod generatur in vite scilicet typi
cum potum donec veniat regnum dei. quod in
tellige vt sup*ht* de cib*o* est dictum. V*n*de Beda
Sicut sup*ht* typicum agni esum. sic etiam po
tum pasca typicum negat se v*l*tra gustaturū
donec ostensa et manifesta resurrecionis sue
gloria regni dei fides mūdo abuemat vt p*re*
duo maxima legis edicta esum videlicet po
tum q*z* pascale spiritualiter immutata discēs
omnia legis sacramenta vel iussa que carnali
ter sonare videban*o* ad spiritalem iam obsec
uanciam fuisse transferend*a*. Et sic secundum
aug*u*. lucas de duplicitate calice mencionem facit
Primo de calice v*m* predito quo ad pasca
iudeorum Secundo de calice sanguinis sui de
quo infra est dicendum. Calix domini argē
trus duas b*m*ic et inde habens ansulas sexta
r*u* gallici mēsuram capit le gale igitur pasca
cessant et impletum fuit in ēgno eccl*ie* q*u*
divinia sapientia pavit mensam noui sacra
menti v*b*i posuit panem corporis et miscuit
v*m*num sanguinis sui Legalia enim habue
runt cibum suum et obligacionem v*sq*z ad
x*p*i passionem in qua oblatum est v*nu*m p*re*
fectum sacrificium evacuatū legalium et i*o*
v*sq*z tunc crūstus legalia seruauit et simili*c*
al*h*s seruanda mādauit. V*n*de dicit aug*u*: q*z*
legalia tantū fuerūt ante passionem domini
v*iu*ua post passionē m*o*eta sed post x*p*i clau*u*
ritas euāgelij per mundū sūt sepulta No
stra vero sacramenta v*sq*z ad finem mundi in
suo vigore manebunt. Et nota q*z* in ep*odo* de
determinant multa q*z* requirunt ad esu agni
typicū et adhuc r*u*unt ad esu agni v*er*i. De
bet ei comed*e* v*er*us agn*o* sc*z* x*p*s. p*mo* a t*iz*
cūc*is* p*o* v*t*et*is* cōuersac*o*is de p*ositionē*. sc*dm*
cum lactucis agrestib*o* p*o* amara de p*ec*cis. om
m*o*bs cordis atricōe; terc*o* si fermēto p*cc*i cū
pa*ib*o azimis p*o* sc*ie* sinceritatē. q*z*to renib*o*
aceint*o* p*o* castitate. q*z*to p*rd*ib*o* calciatis p*o*
affectionū a tremis elōgacōe; c*z* signū p*o* e*ē*
q*z* de*o* p*u* lauit p*o*des discipulo*z* q*z* dāct eis
hoc sac*mentū*. sex*o* cū bac*u* i*ma*bo p*o* sui ip*l*
custodiā diligētē. Pre*dict*ē cōdīcēs re*ct*ūtē
ad declinationem malī. Sed quantum ad op*er*
atio*n*em boni requiriē primo q*z* in domo v*na*
comedatur per eccl*asticā* v*nitatem* se a*nd*
do q*z* a v*ici*m*is* per fraternum amorem et cō
cordiam. terc*o* q*z* n*o* c*trud*us fine amoris ig
ne nec coctus aqua sine deuociōnis sapore sed
assus igni per deuociōnis feruōtē p*re*cedētē

quarto q̄ festimanter y spiritualē audiūtate
et delīcationē cōcomitātē q̄nto q̄ tōlit y fidei
integritatē w̄ādō caput cū p̄dib⁹ et itestimis
id ē p̄ retā fidē incorpando et credēdo i xp̄ō dñi
tātē q̄ ē caput eī? et hūanitatē sciz carnē que
tāḡ pes eius est ifim a i ipa natura ⁊ aia; que
ē media huit eī? itestimā sexto q̄ sū ossū cō
minucē p̄ simplicē saēmēti venētacōe; Oto

Dñe ihu xp̄e q̄ hora vesp̄ia cenā vlt̄ia;
cū discipul̄ in cenaculo ḡfadi strato fe
cisti 7 eos sanctissimo corpe 7 sanguine
tuo cibasti fac p̄ct̄ meū cenaculū ḡfāde stra
tū ap̄lifica spem 7 caitatē i corde meo magica
lō ganimitatē spem 7 caitatē paciēciā et huīli
tate. Da michi ut te quē celi et t̄re nō capiūt
xp̄ modulo suo capiat cor meū cōtritū et huī
liatū ut p̄ inhitantē grā; tuā oia t̄bi plātēcia
co zite phiciā et oia cōtritā obiēda declinē et
sic p̄seuerādo v̄sq; in finē cōseqr̄ tūc dignā sa
erolanti corporis et sanguinis uī p̄cep̄toēz. Amē
De ablucione p̄dum **C**a **XXXIII**

Itra scdm vero diligencē attēde
Prēmissā nāq; ita se hñtib⁹ sci-
ens ih⁹ q̄ rit hora ei⁹ nō fati-
lis s̄ iplectis sacramētorū a deo
prē ordīata vt trāseat ex h⁹ mū-
to ad prē; nō p̄ loci mutationē s̄ sic dē a prē
uisse assumēdo naturā nāq; mortale ita dē ad
prē; rediſse facēdo ipaz p̄ i mortalitatē i sua
resurrectione patnē gle cōsortē cū sp̄ dilexis-
set suos q̄ erat i mūto nō suos sola creatōe s̄
suos etiā elcōe sc̄z discipul⁹ os in finem dilexit
eos id ē i fine specialia t̄ maiora fig⁹ dīlētis et
q̄to amore dilexit eos oñdit ponēdo aiām
luā p̄ eis. **V**el i finē id ē p̄seuerant et i mortē
nō p̄ mortē t̄minare t̄ ilcō s̄ i tm̄ dilerit p̄
vslq; ad mortē dīlētū p̄dixit in q̄ exēplū de-
dit vt oēs i dei t̄ p̄xi caitate vslq; i finē p̄ma-
neāt **V**el i finē id ē ni xp̄m q̄ ē finis p̄ficiēs t̄
dīlētūs dilexit eos vticz vt et ipi de hoc mū-
to vbi erat ad caput suū qd̄ hic trāshē eius
dīlētū trāshēt. **P**er ih̄m q̄ salus interptaf bo-
nus platus significat finis vero vlt̄ ē bſi uido
rea q̄ cōsistit i clara dei visione et fruicōe per-
fici licet aut̄ ois hō debeat ad hūc finē p̄prim
diligē. **O**relat? tm̄ q̄ ē p̄xi viciati⁹ specialiter
tenet erga suos lbditos hec facē. **E**t cena fac-
ta sc̄z agm̄ paschal⁹ cū dyabolus mīshī in cor
p̄ ē m̄ volūtātē iude nō directe tāq̄ volūtātē
mouēs s̄ idiret tāq̄ ei sug zetēs vt tradēt eū
sc̄z ih̄m cōsēncēs iniqtati die em̄ p̄cedēti eum
vēbideat suggestione dyaboli. **D**yabolus q̄p
p̄ nō est imīss⁹ et cogitationū malaz s̄ intēre
q̄ tēp̄tacō p̄ua ex boie ē q̄ dyabol⁹ nō imīss⁹
t̄ s̄ imīssa ab boie maḡ intēdit et accēdit
tēp̄tacōe bois p̄cyp̄ p̄ aliq̄ fig⁹ extēcta. **A**lter

em̄ nō p̄t hoie; dēicē n̄ hō se i pm̄ deiciat & ho
sti acma reddat id ē m̄hi suggestiōni cōseciat
Nā scdm̄ Auḡ p̄ dyabolū suggestiōes imit
tunē & hūam̄ cogitacōib⁹ miscenē Vis ergo
ita factis sciens ih̄s vt deus q̄r oia dedit p̄t i
manus id ē in p̄tātem etiā ip̄m traditore & p̄
seautores ex q̄ pat; in xp̄o pleitudo scie & p̄tā
tis & q̄r a deo exiuit in mūdū venies nec p̄t;
desetens et ad deū vadit. om̄ia q̄ adquisiuit
p̄t̄ redūces et nō nos relinq̄s sciens se eē
regē regū et dñm dñiantū. nec oblitus se cē
dei filiū naturalē et non ignotās suā sublimi
tate q̄uis talis es̄ & talē se sciret tam̄ in ma
gne pietatis sue iudiciū. i m̄gne n̄tē exc̄lū
licitas non dei dñm. h̄ hōis serui impl; officiū
hūiliat se vt m̄inst̄ct̄ q̄r v̄it militare & non
m̄istrati ac surgit a cena v̄lens lauare p̄des
discipul⁹ Ex q̄ v̄niuersū v̄culat tumore dū is
q̄ exiuit a deo. et ad deū vadit p̄des lauare v̄
luuit Locuturus q̄pp̄ euangelista de tāta dñm
hūilitate p̄us eius celitudinē v̄luit om̄idae
ad exaggetādū ip̄ius dñm hūilitatē et ad am
monendū no svt q̄nto m̄ḡi sumus hūiliem̄
in omnib⁹ et de dom⁹ dei nūq̄ supbiamus Ac
hi p̄ hoc dicat h̄di Si ille q̄ filius dei eāt p̄t̄
suā adeo inclauit maiestatē vt hūiliavit se
ad p̄des hōis qd debz fac̄ miser homo q̄ est
teria et cūmis Vngūt etiā statū & discipli ig
notates quo v̄lit ire Ip̄e aut̄ ascēdit cū eis
m̄ aliū locū inficius i eab⁹ domo subtus cena
culū Nā in supiori pte domus palestini facie
bant cenacula et inferius cubicula Sūt aut̄ i
mōtesy on due capelle vbi eāt canonici régula
res cū abbate scdm̄ regulā b̄c̄ Auḡ. dñno mi
st̄ates vna supiori v̄ cena f̄c̄ fuit & sp̄s lāc̄
super discipulos descendit alia infieror v̄ r̄ps
p̄des discipulorū lauit et eis ianuis clausis
a patuit ui ē otigū cimteriū. qd dicit bono
rū vītoꝝ posseſſio. vbi sepultus fuit btūs ite
phanus nicodem⁹ gamaliel & abiba cū alijs
viciis sanctis v̄ etiā est sepulcr̄ dāuid & salo
mois et aliorū bonorū regū iuda et iherlm̄ Ve
m̄ens ergo domi? inficius cū disciplis. oēs
it̄ sedere fūt. aquā sibi afferri iubet. de p̄t̄
vestimenta v̄t ducieniūs hoc m̄isteriū erhi
bebat Vbi nota q̄tuor depositos vestū xp̄i In
cena de posuit eas & resup̄hit ad columnā nu
datus est et remodus. in illūfōe militū nu
datus est et remodus. h̄ ab hero de nō legi
nudatus. ab cū ē nudatus ē nec remodus
Prima ad apl̄ os q̄s in breuī resup̄hit. scđa
ad illos q̄ resup̄ti sūt in die p̄t̄ xcostes & pau
lati resumunt̄ tercia in reliq̄as q̄ resumēt in
fine. q̄rta ad peruersam medietatē nū tpt̄s
q̄ nūq̄ resumēt Depositis igit̄ vestimentis su
is lm̄theo se p̄cūp̄it disponēs se ad lauān cū

et nihil obmittens de his que ad istud reque
runt officium demittit agnus in pelui lapideam per
prijs maius non per alios mysterium et tamen canticum
tunc honeste tamen officiose patutus rexit lauare
pedes discipulorum lutosos quod discalciati incedebant
et tergere lintheo quod pectinat? eadem ut per oia
huius officium impleretur. Et quod mirum si hoc fecit
quod multo maiora facere dignatus est. Unde Augustinus
Posuit autem vestimenta sua quod cum in forma dei
esset semet ipsum exprimauit. Precepit si lintheo
quod formam serui accipiens hunc inuenit? et ut
hunc misit agnus in pelui ut lauaret pedes discipu-
lorum quod in terra sanguine fudit quod immundicia di-
lueret per eum lintheo quod erat pectinatus pedes quos la-
terebat quod carne quod erat induit euangelistarum vesti-
gia affirmat. Et sic heo quod ut se pectinat posuit
vestimenta quod quod habebat ut at formam serui acci-
peret quoniam semet ipsum exprimauit non quod habebat depon-
suit sed quod non habebat accipit. Nec Augustinus. Et ut
omnia recte et ordine faceret et faciendo nos instru-
eret rexit mysterium iherosolima pro modo ad symonem pa-
trum ipsius enim inter alios maior erat et ipso ab ipso
inchoandu fuit. Et tunc petrus ex consideracione
dimicantis et maiestatis Christi triplus quod etiam quod li-
bet eorum expauissem expauit et totus scupetus est
causat et rem hic suo iudicio indecentem declinat.
Non decet inquit non conuenit tu dominus ego seruus tu
deus ego homo tu creator ego creatura et tu mihi
misericordia pauperrimo huiusmodi pescatori lauas
pedes sordidos et infirmi in corde meum mani-
bus hiis quibus cecidis oculos apusti leprosos mu-
dasti et mortuos suscitasti. Id est vis lauare pe-
des in proprio huiusmodi seruicium. Quah dicet? hunc
indecessus est et nullum modum sustinendum. Si te verbū
dixit in proprio huiusmodi sue. Christi a me quod homo
petere suum dominum. Sic est dominus huius ad seruicium ita
seruus non suscipiendo seruicium. Quah dicet? hunc
bedam. Tu deus deus tu rex angelorum tu filius? al-
tissimi et speculuum nisi magnalia maiestatis dei tu
quem adorant angelice pectates tu deus et ne in ver-
miculo lauas pedes tu a me curuaris an quem
curuans quod portat orbam tu a me flecteris an
quem flectit omne genu celestium terrstrium et infer-
norum. Et in hoc petrus significat discipulum ignoran-
tem et indiscretum loquenter de fisco superioris sui
autem ignorat recte et frequenter ei significat quod aliquod
iudicat irrationabilissimum ab ignorantia tamen quod
tamen ignorabilissimum est sed veritate propter quod dicit
ei Ihesus. Quod ego facio tu nescis modum hoc meum fa-
ctum ex exemplu est et mysterium exemplu quod huius
tatis exhibende mysterium at interiores mundac-
onis. Dupliciter ergo potest intelligi uno modo quod
ego facio id est quod ego facio ex exemplu tu nescis
modum id est non intelligis scies aut postea tunc scis quoniam
exposuit eis dices scitis quod fecerit vos et certe
alit enim non potuit supbie nunc tunc curari nisi per

magis; huiusmodi redemptoris nunc. et tamen post totum
istud adhuc cum lucifero superbiunt multi vicarii
et successores Christi. Alio modo potest intelligi quod ego
facio tu nescis modum id est hoc mysterium est et secta
tu et significat interior mundum eorum quod non potest fieri
nisi per me quod non intelligis modum scies aut postea
tunc scis cum spiritu sancto accipies scies enim est sacramentum
ad instructionem ecclesie et fieri tibi manifesta oportuno tempore. Et in hoc doceamus bene iudicare et lo-
qui de factis superioris boni nisi deo permittente
eraret manifeste. Petrus autem de fata filii dei
inclinatione pecterit et respondeat ad suos pedes huius
tempore videte nolentes in eadem adhuc voluntate
pertinet non ex obstinatione sed ex huiusmodi quod ad
spiritum habuit et ueritatem dices. Non lauabis in pedes
in eternum id est nunquam lauabis nunquam hoc paciat haec
enim non in eternum habet quod nunquam habet ac si dicatur. ab-
soluta mente hoc a mago a domino et a
deo meo licet at petrus bono zelo hoc faciet tamen
indiscretus faciebat quod cum Christus non possit errare non
debeat voluntati eius aliquid modum resistere. Et id co-
minatur ei dominus dices. Si non lauero te id est pedes
tuos non habebis pecte meum in beatitudine. Siue hoc
intelligatur de loco mystica et interioris macule
ipsius affectus quod quoniam nescia est ideo pectipit huius de lo-
cione materiali et corporali pedum ipsius pectus que
et couerso ideo est nescia quod pectipit non potuit in per-
trum amplius intonante quod ut minaret expullam
Et id petrus audita omnia Christi ad fata omni-
nationis tristia verbū expauiscens sapienter mu-
tavit osculum in melius dices. Domine non tam pedes
meos id efficiens sed et manus id est opa et caput
id est cogitationes metis. quod si dicatur non ex pectu
recautus sed quod considerauit opa tua et expauit. pe-
des sunt per corporis inferioris manus media caput
superior et ideo per expunctionem istaz pectus intelligi
corporis totum. Territus petrus de pectu salutis
ex domini ratione ac per turbationem amore et timore
per expauit Christus habens negat quod respondeat ad suos
pedes huiusmodi et te totum offerit ablendum. Si tibi
inquit placet si aliter fieri non potest seruus tuus totum me
tue voluntati subiacio et non pedes tam sed et manus
et caput ad laudem tibi offero et per nos sustine-
te a te per totum corporis laudem quod a te separari. Non
in negatione capiendam tecum pectus cum nullam tibi negare
ablendum mei corporis pectus. Quoniam enim durum
est petrus sustinere seruicium magistri grauius
tamen erat ei ab ipso separari. Secundum Augustinum
totus homo abluit in baptismo et erat petrus
ne nos eraremus cum se totum deo obculit ab-
luendum quem deus correxit ostendens semel bap-
tisatum non esse rebaptisandum. Unde dicit ei. Qui
lotus est scis per baptismum non indiget non ut pe-
des lauet. id est affectus et motus sensualitatis
modiato sed est mundus totus scis pectus pedes
quibus terram tangit quos lauare opus habet

Ex quibus verbis intelligimus apostolos baptizatos et si non legimus quis baptizauit eos
Etiam autem baptizata baptismu Christi qui licet non baptizauit turbas baptizauit tamen discipulos suos sibi familiares et domesticos ut breui baptizatos seruos per quos baptizauit ceteros. **H**oc autem baptismus absterget etiam sordes pedum videtur quia lotus est id est baptizatus non indiget ut pedes lauet ad hoc dictum quod si statim post baptismum de hoc mundo traharet non vtiq; hac ablucione idigeret qui cum sit mundus totus statim euolaret. **H**oc quod post baptismum vivit in hac vita mortalium non potest ad tantum culmen perfectionis ascendere qui etiam in redimati motus sensuali tatis de affectibus terrenis insurgant et ideo optet quod pedes lauet vel per martirium quod est baptismus sanguinis vel per patinam quod est baptismus flaminis ut euolare possit. **V**bi nota quod interioris hominis caput est eodem super quo anima est coniuncta deo hinc per contemplationem que intendit superioribus et eternis manus sunt ratio inferiorum quod vacat operibus actiue vite pedes vero sensualitas et sensus corporis ac metus et amissione affectiones inferiores ipsi enim nos fecerunt extra nos et ipsi frequentiter sicut pedes maculatur nobis post baptismum in quo totus homo abluatur qui ex adicione mortis vite sepe maculas contrahunt ex extremis et temporalibus et ideo lauandi sunt sepius. **V**nde nunc est ut cerebra abluantur confessionis et lacrimarum emundentur pedes affectum de terrena contagione etreno in cogitatu et amoebatur. **Q**uia enim non lauare post baptismum per intentionem non habet cum ihu per tem. **V**nde dicit Augustinus: Quod humam afflictionem quibus in hac mortalitate non vivit qui pedes sunt ubi humam rebo afficitur ut si direximus quoniam per nos non habemus nos ipsos de cipimur. **S**criebat ergo dominus aplos mundos quo ad caput qui deo coniuncti erant per fidem et caritatem et quodcum ad manus qui eorum opera erant secundum hunc quodcum ad pedes affectus aliquis terreno per sensualitatem habebat et sordidi erant et ideo quodcum ad illos locos indigebat. **V**nde bernardus. Qui latus est non indiget nisi ut pedes lauet et lotus enim est quod genua percuti non habet annus caput id est intencio et manus id est operacio et consilacio munda est hunc pedes quod sunt aie affectiones dum in hoc puluere gradimur ex toto mundo esse non posse qui aliquem vanitati aliquem voluptati aliquem curiositati plus quam opteat cedat animus vel ad horam. In multis enim offensim oculis. recuperum non habet et expiat aliquid quod impossibile est cum eius saluat et impossibile est ea diluvi nisi per ipsum et a christo quod si non lauerit ea per nos non habebimus per cuius eo. **N**emo tamen per eis despiciat quoniam si viderit nos dominus humilietur per eis esse sollicitos ignoraret facile per nos et libenter. **D**e misericordia enim istis personis pia dominus

pensacione nobiscum agitur ut non penitus auferatur hunc in illis nos etudiat deus et cum minor caute non possumus certi sumus quod non nostra vice maiora superemus. **I**n proposito et oino solliciti sumus quoniam eius gratia non amittamus quod nobis statim per etiam multitudine necessariam esse sentimus. **H**ec bernardus. **D**ominus dominus subiungit Et vos mundi estis qui a me mundati. **S**ed etiam augustinus. **E**t mundi spiritus ad pedes. **E**t sequitur hunc non oculis. **D**uo enim sicut prius quibus bono a posteriori mundatur scilicet elemosina et caritas. **C**ontra primum iudas erat sic contra secundum regem predicatorum et ideo non mundus erat hic sed spiritus pedum ablutiones designavit dominus mundatricem spiritualium pedum que marie requiriuntur ex eucharistie prepceptione. **E**t ideo volunt lauare pedes discipulorum suorum angelus daret eis sui corporis lactamentum ad defigendum quod spiritualia mundatricia requiriuntur ad ipsum principium. **V**nde anselmus. **C**orpus et sanguis suum discipulorum suis in cena mystica tradidit eorum pedes humiliatus doctus sacramenta mundatis operibus et pia mentis humilitate celebranda. **N**ostice etiam significatur sanguis eius effusio per hoc quod misit angelum in celum et posteriori modo ablutionem per hoc quod cepit lauare pedes discipulorum ac penitentiam nostram in se ipso suscepit per hoc quod tergit pedes limethos scilicet corporis sui qui posterioriter pululat in corpore suo super ligatum. **A**lij autem discipuli audita reprehensione petiti de hoc quod causaverat huiusmodi locutionem non fuerunt autem ultra aliquiter recusare eam. **C**onstituta nunc bene singulos actus in hac benignissima locutione pedum oculi dilectione et humilitate pleni et cum admiratione propice quod geruntur qui sicut deuota inclinatio summa maiestas et humilitatis magis videntur ad pescatorum pedes. **S**tat iacutus et gibbos flexis tota ipsis sedebat. lauatus per prius manus et abstergit ac deosculat pedes oim. **S**ic ergo vobis ad pedes discipulorum dominus omnis se ipsum humiliat et supplex humilitatis mysterium exhibet propter humiliatis formam non solu vobis et etiam ex commendatione et descendit. **H**oc et illius supradicta humilitate et ad maiorem amulatu humilitatis accedit per et ipsi predictori suo eadem obsequia operibus et illi non dedigitur est pedes lauare cum manu iam prudenter pollueret in scelere in quo dominus inheritance nostram consolans ut si quoniam contigit nos ab amicis predicti vel a famulis a aliquibus vilioribus malu aliquod pati non scandalizemur respicientes inde et per quem qui infinitis poteritis vobis in contrarium emundauerit benefactorum ac dominum et magem. **H**oc o cor neque et ipsa duricia durebit si sic ad tactu humilitate non molliris si sic dominum maiestatis non veteris si sic videntur ad ipsi spatiis beneficiis quod inoccetis iterum leuis. **H**oc vero cum misericordia obducatur quod recipisti putredinem non tamen ipse tu peribis. **A**d miranda est igitur tactu humilitatis et benignitatis praefudit dominus ibi. **V**nde anselmus. **E**t te quodam proditoris animi

perfidia nō latebat quād in hac cena ablūc
mis ec̄ cōrā ipo gēu flego pāubēs maledictos
pedes e9 veloces ad effūdē y sagnē tuū sāctis
simis māib⁹ tuis attētāe lauāe ⁊ ex̄tgē dīgē
es Ec̄ adhuc ex̄tēto cōilo ābulas. o c̄ia et c̄i-
mis adhuc suybia te eleuat adhuc ipaciēcia
te ex̄agitat Intuē hūilitatis ⁊ māsuetudis spe-
culum vniūse factuē creatore ⁊ tenebūd⁹ iu-
dicē viuocū t̄ mō tuocum ante pedes hois ec̄
trādītoris sui genua auētē dīsee ab eo quia
mitis ē et humil̄ corde Consūdere in superbia
tua Ec̄ubisce i īmpatiēcia tua. et itez cū aut̄ sur-
gens a cena līnt heo se pāpeit miht q; aq̄ in
pelui cogita q̄ maiestas q̄ p̄tās hoim̄ pedes la-
uit ⁊ ex̄cht. que benignitas pditoris vestigia
sacris māib⁹ tāg⁹ Sp̄ta et ex̄specta et vltio
om̄ tuos ei p̄tē pedes abluēdos qm̄ quē ipē n̄
laueit nō habebit p̄tē cū eo Hec ant̄ celm? b⁹
autē ex̄pleto mīsticis q̄o ad humilitate perīce-
bat obsequij et ad puificatiō; cene cōpotis sui
reaccept⁹ vestimenta sua et cedēt ad locum cene
Quia mutat officiū mutat et habitū. ad fūi-
en⁹ vestmēta d̄ posuit. ad docey resumit ⁊ se-
det Vt em̄ dicit̄ in eccl⁹. amict⁹ hois enūciat
de illo. Per hoc autē oīt q̄ supētōz post actū
hūilitatis d̄; ēsu. n̄c debituū officiū autoitatis
Mīstice at̄ scdm̄ alchwi⁹; īpleta ēdēpcōis n̄cē
purgacōe p̄ saḡmis sui effusio; accep⁹ vestimenta
sua tercia die de sepulchro resurgēs ⁊ eod̄ cor-
po re iā īm̄ etali vestit⁹ ⁊ ascēdes in celū in de-
cēta patē dīmitatis reāūens inde vētūr̄ ē ad
iudicād̄ Et cū reabuiss̄ itez ad cenā corporis
sui facēdam douit eos q̄ce hoc fecēt i ex̄p̄lo-
sc̄ mutuo ubi hūiliū Vñ dixit Satis q̄o fecē-
tim̄ vobis id est qn̄ ā hūilitatē exhibueū w̄
ō Iac̄ oīgat vt eos attētos ēddat. Dēm̄ eos
ad im̄ād̄ ūi c̄ēplū cō dīcat dīce as ws w̄
cāis mc̄ m̄ ft ⁊ dōme ⁊ bā diutis q̄i vēp̄ē q̄s
dīcītis Sū et m̄ mḡ ⁊ vñz q̄a si v̄t̄di ⁊ sapia
Magister i p̄t̄ sapia; q̄o doceo vēb dñs p̄
ē potēcia q̄o oīt. so m̄iāul. Qd̄ dīcīt maḡ de se
nō ē ā rogācia h̄ vētas q̄ p̄x̄it auditorib⁹ sic
facit et paul⁹ Nā scdm̄ aug⁹. vītūpēabile est
q̄ q̄sq̄; se cōmēd̄; p̄t̄ p̄iculū sup̄biēdi. Nam
p̄iculōsū ē si placēt cui cauēdū ē sup̄biē. v̄ ḡ nō
im̄mīnt p̄iculū sup̄biēdī non est vītūpē
dūlū p̄p̄a cōmēdaciō In cōsto autē hoc p̄iculū
non īmebatur ille em̄in q̄ super om̄ia
est q̄ntūnūq; se laudet nō se extollit ex̄cel⁹
Itē q̄i aq̄n̄ lauābile ē q̄ hō se cōmēd̄; q̄n̄ se
ced̄ ad vēlītātē ūi vēlū et sic apl̄s cōmbāut se
Sed valde ē nobis vītē et nēcātū vt oīgn̄
scā⁹ deū vñ ex̄p̄d̄ nobis q̄ magnitudie; suā
nob̄ ēuelet ⁊ id̄ oportet q̄ ipē se nobis laud̄
Nō est igit̄ veritas quandoq; tacēda pro-
vītā ūi iāt̄. cīcia v̄ n̄ Ḡ ⁊ 3 In aut̄ sūt hūiles

q̄ se mēdaciō illaq̄ ant dū aero zāciā viſat. q̄a
d̄tra reticatē se eti ḡt quā celinquit. Qui em̄
nūtate cogēt̄ p̄a de se bona loq̄e tanto magis
hūilitati iūḡit q̄nto retat̄ sociat̄ Tūc arguit
a mīori. Si ergo ego lauā pedes v̄rōs dñs et
m̄ḡe de q̄ min⁹ videt̄. et q̄s minus eāt debitu
et ws sibimet discip̄l̄i m̄l̄ tofor t̄i 9 debitis hoc
exēplo puocati alē alteius lauaē pedes et ad d̄e
obsequū humiliai. q̄i m̄ḡe sū meā doctrinā tec̄
p̄ite Et q̄i dñs meū mandatū custodi te. Hic p̄
vñū obsec̄ū accipiunt̄ finodochice oia alia ob
seqa fr̄na. q̄i di. Debetis v̄b̄ mutua obseqa
hūilitatis et cāitatis exhibē sc̄z inuāt̄ mīstrare
inuīcē inuīcias dimitt̄. p̄ inuīcē oia ē. Vñ Cr̄is
Nō in lauādo pedes hāc legē scribit̄ solū h̄ et i
alijs oib̄ q̄ tūca nos mīaut̄. Exemplū em̄ deti
v̄b̄ q̄ admos ego feci v̄b̄ hūiliando me s̄b
v̄b̄ Ita et ws inferiores faciat̄ v̄b̄ inuīcē. et
marie in casu nūtatis. q̄i di. Nō solū hoc faci
ap̄t̄ pdū corporalū emūdatōem. h̄ ap̄t̄ hūiliā
tia eruditōem et ad hoc feci vt ostendere ws ad
hoc teneri Sc̄dm Cr̄is Xp̄:ana religio p̄cius
attēdit mod̄ q̄ opus. q̄i dñs nō attendit q̄n
tū h̄ ex q̄nto id ē p̄cius hoc q̄ illud. Et bñ do
cuit hūilitatē exēplo Nā minor. lito et i aci
b̄ hoīm plus mouēt exēpla q̄ v̄ba. illud em̄
b̄ agit et eligit q̄d si videb̄ bonū Vñ maḡ oīt̄
q̄s illud eē bo" q̄d ip̄em; eligit q̄ q̄d doc̄; et m̄
ē q̄ q̄i q̄s doc̄; aq̄d et aliud facit. maḡ suad̄;
alijs q̄d fat̄ q̄d id q̄d doc̄; et iō marie ē nūtū ex
ip̄o fco daē ex". nō ē hūi maior dñs suo neq̄;
apl̄s id ē miss̄ seu nūci maior eo q̄ mīst̄ illū
et iō h̄c ego dñs et m̄ḡe et mittēs me hūilio v̄b̄
ita et ws hūiliare debetus. et facē eq̄lib̄ v̄r̄s
q̄d me v̄b̄ minorib̄ facē vidistis. q̄i di. sc̄d̄
Cr̄is Si a me hec fā sūt̄. m̄l̄ to maḡ a v̄b̄ oīz
bec fieri. debitores em̄ nos oītituit̄ deus. ip̄e
incipiēs. Qui sedz sup̄ cherubim pedes lauit̄ p̄
ditois Tu v̄o bō tra et amis ex̄ns et puluis et
lucū extollis te ip̄ et maḡ sap̄is Ecce q̄ntū exē
plo et v̄bo eos ad hūilitatē inuitauit̄ et doct̄re
sue de hūilitate fcm̄ et exēplū hūilitatis p̄mi
fit et i hoc queientē m̄s docendi oīt̄. sc̄dm il
lud cepit ib̄s facē et docē. Hic etiā app̄uit̄ i hoc
q̄ petri dixit Sc̄ies at postea. Vñ Auḡ. hoc ē
bte petre q̄d nesciebas cū tibi lauā pedes non
sinebas hoc tibi postea sciēs. p̄misit q̄n vt li
netes teruit̄ te m̄ḡe tu? et dñs tu? lauās pedes
tuos Didiā? fr̄es hūilitatē ab exēlio facia?
inuīcē hūiles q̄d hūilit̄ fecit exēlsus. b̄ auḡ.
Et ad lta; et ab mīsticū h̄z". b̄ mādatū dñi d̄z
ipleri 2d lta; q̄dē vt p̄ cāitātē seruia? inuīcē nō
solū in lauādo pedes tr̄m̄. h̄ i in cib̄ nūtib̄
ad lauādo. et opera mie exēdo Qz si nō fiat ad
lta; sc̄z manu saltē facia? et de vt in illoz nūo
simus q̄bz d̄ bñdicite sc̄u. et hūiles et de d̄. o

S; ut dicit aug⁹. multo melius est et si contra
unum veri? ut etiam maiis fiat ne debinetur quod
facit Christus facere Christianos? Quem enim ad pedes frustis
inclinat corpus? etiam in corde Christi vel exercitatur vel
si iam meatus affirmatur ipius humilitatis affidit hec
Augustinus; excepto isto mortali intellectu nichil omni
nus hoc etiam ad mysticu*m* intellectu*m* spiritualiter fa
ctere debemus In loco eius perducatur dat intelligi ab
lucis macula*m* Tunc ergo spiritualiter lauas pedes fra
tris tui cum Christum imitando abluis gemitu*m* in te est ma
culas eius Hoc autem fit triple remittendo scilicet ei
offensam sic ille nobis penitentibus precia dimittit
itemque omissio per peccatis eius sic ille lauit nos a
peccatis interpellando precepit per nos et iste duplex la
uandi modus omnis est omnibus fidelibus tercarius mo
dus perducitur ad platos qui lauare debet remittendo
peccata auctoritate clavium Nostrum est ergo dominante do
mino misterium canticis et humilitatis adhibetur
illius est exaudiens ac nos ab omnibus contumacie pec
catorum munda Deinde quod dicit sequenti pater nostro co
firmitatem dices Si becscitis quod feci et doceo bene
eritis habere in spe et in futuro in te si feceritis ea quae
bene quod audiuit vobis dei et costodiuit illud et itel
laus bonus facientes ea Unde beata Quia scire bon
um et non facere non poteris ad bene dicere habere
naturam; sed enim illud scientiam bonum et non facientem peccatum
est illi Unde et Eccl⁹. Situdo non copulatur cum sci
entia sed cum opere et lumen scientie. Ord
ines Ihesu mimitatis et recte humilitatis exemplum quod la
uisti pedes discipulorum tuorum peto et obsecro do
mine purga meos affectus ut virtusque pede
gemina videlicet caritate purgat et accessus ad
te purificatore meum accedam securus. Purifica
me in fine dierum et emunda ab omnibus maculis pec
catorum ut dimissis negligescam et peccatis meis
inimici die mortis defunctorum abcedam quod meum calca
neum obseruabut Dicige domine pedes meos in vi
am pacis ut de maiis omnibus inimicorum liberatus
benedic te cum electis tuis oib[us] in scela scelerum Amem

De caritativa correptione predicatoris et eges
su eius Capitulum quadam gesimum quintum

Quia tercius aut dolens et mestus
auscultat. Cum enim hec dixerit ibus
turbatus id est contristatus est non
carnale sed spirituale id est spiritualiter et Christi
periculum vobis qui ipsi spiritu suo et peccato
feceris in se ista passionis turbatio et bec tur
bacio i per sensum existes non eam contraria vobis
sed magis conuenies ei virtus enim ei est contra via tua tur
batio. Spiritualiter turbacio ad pietatem et misericordiam spec
rat sed carnal furor et iam erat. Spiritus igitur
turbatio iesus et misericordia dicit hunc copaciendo di
scipulo quem eum tradidit et tradidit perit hunc ut nos
doceat quod agere debemus quoniam in magnu*m* facio*m* ali
que hoies tuere vide. Hic etiam misericordie
et exercitatio turbantur cum perget eos iam zizania

a tritico ante messem separante mortaliter ergo
instruit platos non debere habere tumulos; etiam flagi
ciosos non cum magis in passione et dolore a limibus
se macte ecclesie separate Unde Augustinus turbatur plane
Christianos non miseria habet misericordia. Tunc me ne peant
hoies turbantes cum perit aliquis Christus. Concupiscit
acquit hoies Christus letari dum acquit aliquid Christus Tunc
meat et habet ne peat Christus turbatus se pugnare
cum Christo Concupiscit ergo cum Christo letari cum spacio
se ergo natum esse cum Christo Et edetibus illis dicit.
Amem dico vobis quod unus ex vobis duodecim que vobisque
metum estis quod pedes laui quibus tanta proximitate tra
det me dum me magem me salvatorem unus
ex vobis numero non merito corpe non ait specie
non virtute Maria dignitudo iudee fuit tradita suum
comensale proprio dum et nutritorem unde et alii
euangelista hic dicit ecce manus traditae me me
cum est in mensa docim i de possumus dominus hodie dicere
de sacerdotibus multis quod misericordiam dominum dignem at
tigere presumunt quod cursum gemitum in se est merito peccatorum
filium dei crucifixum tradidit Per hoc enim quod in
misericordia denunciavit suum predicatione designavit quod misericordia
predicatione veniunt ad suam misericordiam Huius autem peccatum
est traditum Christum regnante in celo peccatoribus mem
bris quod abundantem in Christus peccatoribus iudeis Unde be
ba: Sicut et hodie quis et in semper in hominem
illi quod ad misericordiam dominum malignus accedit quod inde his
merito conditoris quod peccatoribus aliquis sceleris pollutus
misteriorum Christi secretis participare non metuit
Et ille enim in exemplum iudee filium hois tradidit non
quod iudeis peccatoribus sed tamen peccatoribus membris vix
suis quibus illud inestabile et immolabile dominum cor
pus violente presumit Unde inquit illi hois de quod iesus quod
altaris sacrosancte in memoriadum ut post propria
colectaturus iudicetur non dubitate astutus hab
bi misericordias celestibus conqueri cogit. ecce inquit
manus traditae mecum est in misericordia Hec beata. Et
ut dicit origenes tales sunt omnes in ecclesia quod ih
esu fratribus suis cum quibus ad eadem misericordiam corporis
Christi frequenter fuerunt Precepit autem dominus de predi
cione et sic eum quoddam euangelium auctum triplici de ca
pitulo ut sic ostenderet se deum quod futura contingere a
prouidebat. Secundo ut ostenderet se spontanea pati
qui percutere poterat morte quam percussit tertio ut
predicor penitentem quod se non latenter audiebat Unde
Iherosolima de passione predicere et de predicatione per
dicere das locum patrem ut cum intellexisset sciri cogni
tiones suas et occulte cordis confilia penitentem
eum factum sui et tamen non designat eum specialiter ne maiest
te coargutus spirituicio habet hunc mittit enim in numero
ut conscientia paterna agat. Hec Iherosolima. Et
non habet quod a malo perpetrare solet quicunque modis
et trahi quibus ex magnitudine mie sue temptauit dominus
predicatore discipulum a tanto scelere perpetrando ad pe
nitentiam revocare: scilicet pudore cum dicit unus et
vobis tradidet me et manus traditae me mecum est

in mensa timore per comitacionem supplicij dicit ut autem homini illi per quem filius hois tradetur. ut qui puto non vincit timore corrugatur beneficij exhibicie cum illu ad mensam suam recipit et ei pedes lauat affectus ostensio in blanda allocutio cum dicit amice ab quid venisti. Sic exemplo Christi bonus platus subditis etiam malis debet exhibere beneficia ut quantu in se est eos a sua reuocet vita mala Sed iudas nullo horum frangit ne hominem tradat quem dei filium ruerat. Passionem ergo Ihesum Christum pie considerare volenti occurrit primus pugnus proditoris qui tante fuit fraudis veneno repletus ut magistrum et dominum predaret tante cupiditatis flamma succensus ut deum argento venundaret et preciosum Christi sanguinem vilis nec cedis prece copensaret tante demissione iniquitudinis ut eum qui omnia sibi commiscerat ad culm apostolici honoris puerat venundaret ad mortem tam duriorum ut nec failiaitate conuictrum nebulitate obsequiis ne suavitate colloquii multe bate osculi a cocepta malitia potuit reuocari. O mia benignitas per in discipulum durum in secum nequissimum. Verum licet inexplicabilis fuerat proditoris impietas in imensi tamquam eam exsupata agni dei dulcissima mansuetudo in exemplu data mortalibus ut iam non dicat ab amico exsupata humana infirmitas si inimicis meus maledixisset mihi sustinuisse utique quod ecclesia hoc vnas minime quod dux videbat et notus quod panes Christi edebat et in sacra illa cena dulces capiebat cibos magnificabat super eum supplantatores et leuabit calcaneum suum contra eum qui conabantur sapientiae ipsum. Sic hodie multi plati cleria et religiosi quod laute viuunt de patrimonio crucifixi levant calcaneum contra Christum in membris supplantantes ea et afflgentes calumpnias et exactionibus iniustis. Cum autem Ihesus dixit eis. Vnde ex vobis me tradet hec vox in corda ipsorum ut gladius acutus intravit luctus quod in tollibilis ebore illi sanctum tunc assumptum et tristitia comedere cessauerunt et inspiciebant seipsos in uicem quasi nouo stupore pauci hesitantes de quod diceret. Non solu propter mortalem magisterii sui futuram sicut contristati sunt quilibet timebatur de se ne esset ille qui debebat eum tradere. Erat ergo ammiratio quod libet eorum preter iudeam sentiebat se totaliter herematum in contrarium dominum ipsorum Christi et si militer de suis sociis huc de se cogitabat. Verum tamquam propter firmitate verborum casti magis eius deo quod suis conscientiis credebant et non hesitabant de euangelio rei. sed de illo per quem hoc euenerit. Contristati ergo valde ceperunt singuli dicere uniusquisque pro se. Nunquid ego sum dominus scilicet qui tradet te. Et certe nouerat unus

decimus apostoli quod nihil tale contra dominum cogitauerant sed plus magistro quod habebant et timentes fragilitatem suam tristes queruntur propter cuius non habent conscientiam. Ut dicit in psalmo. Delicta quas intelligit. Quilibet enim debet habere timorem de futuro gloriamque sit laus. Et respondet ait. Qui mitigat meum manum in propria phide seu catino habet me tradet. Ecce huileta Christi et paciam quam proditorum ad melam et scutellam admittit. Et secundum iheronimum. In hoc mixto apparet dominum pacem quia primum dixerat unus ex vobis me tradet. perseuerat proditor in malo manifestus arguit et tamquam nomine proprio non designat. Unde per hoc verbum Christi non potuerunt determinare quem esse quod oculi duodecimi de codice vase in circuitu domino edebant moches aut discipuli seorsum in alia mensa comedebant. Quasi dicit unus ex duodecim me tradet. Et Christus satis appetit quod alii discipuli presentes erant. Quod autem mattheus parapsidem marcus catinum dicit unus quadratus vas alter quod esse fictile opus designat. Est enim per apertis vas quadratum habens partes aperturas id est latera et extremitates etiam vero vas fictile seu luteum ad mittendum liquorem et ad plurima alia aptum. Aspice nunc bene discipulos et appetere tam domino quod eis quod in magno dolore sunt positi. Ille autem proditor ne verba hec ad eum pertinente videantur comedere non cessauit. Ceteris enim contristatis ac retrahentibus manus et interdicentibus cibos ore suo iudas temeritate et impudencia qua perdidit et etiam magistrum manum cum eo mittit in papide ut audacia bonam conscientiam metiret. Et debes scire quod ipsa mensa etiam in terra et more antiquo in terra sederunt ad cenam in anacolo statu quasi iaceundo recumbentes. Erat autem ut creditur quadriga de pluribus tamen tabulis facta. Et prout narrauit ille qui etiam in ecclesia lateranensi mensurauit in uno quadro est duotum brachiorum et trium digitorum et in alio duorum brachiorum et param ita quod licet stricte et arte tenui ut creditur tres discipuli in uno quadro sedebant et dominus humiliter in angulo et Iohannes iuxta eum erat ita quod oculi de uno vase comedere poterant. Vbi adiutorium contrarium huiletas et calicis qui cum paupib[us] illis discipulis et iuda proditore in eadem mensa eodem ab eodem catino et calice magister et dominus participat. Non sic hodie multi religiosi faciunt quod discite a fratribus refici non eruuntur. Et abdit Ihesus prodicendo penitentiam damnacionis traditoris. Filius quidem hois vadit ad passum enem voluntaria hanc scriptum est de eo oblatum est quod ipse voluit. De autem homini illi per quem filius hois tradet. De id est eterna pars peribit quia per in scriptura sacra eterna damnacionem notata

Licet em̄ iudas p̄ fc̄m p̄tuerit h̄c t̄n rōa
bile fuit q̄ despacōe; se susp̄edit V̄ n̄ ih̄co;
iudas āt nec p̄o nec s̄ corrept? a pdicōe re
trahit p̄dē h̄ paciēcia d̄m nutt ipudēciā suā q̄
iō p̄a p̄dr vt quē pudor n̄ viceāt corrīgūt de
nūciata supplicia. Et ne mitissia; p̄a; ē itelli
gerē adiūgit Bonū eāt ei si nat̄ sc̄ i vtero
nō fuish h̄s ille tot i tātis c̄mib⁹ fedus q̄ p̄te;
occidit m̄ce; stupuit xpm̄ pdidit seipm̄ occi
dit; q̄ s̄ "Ihero· meli? eāt ei nō eē q̄ ad toc
mēta c̄·m̄lo t̄ melius ē nō subfistē q̄ male
subfistē Bonū ei accipit h̄ xpm̄ malo M̄l?
aut̄ malū ē nō eē simp̄q̄ eē dāpnatū q̄ i h̄
nō fit m̄l malū rōe p̄ne adiūcte q̄ n̄ p̄uat to
tū eē creatū t̄n m̄l malū ē rōe culpe mōr̄l q̄
insepabilē abh̄t dāpnatis i ip̄a n̄ solū p̄uat
q̄dā eē creatū h̄c p̄a h̄ etiā p̄uat bonū ih̄mi
tū sc̄ d̄mū xpm̄ q̄d eē mis̄x mis̄ia culpe mōr̄l
etnālē hoc ē prius q̄ fit nō eē simp̄t. Et q̄
cetei discipl̄i eū ēstes it̄ro gauetāt· int̄rogat
cū et ip̄e quē oscia ēm̄ debat ne tacēdo se et
c̄mē suū pb̄e vidēt Si ei ip̄e alijs de h̄ q̄reti
b⁹ tacuiss suspc̄m̄ se eis ēddish. Dñ dīp̄. nūqt
ego suū tabbi s̄d w̄t eū d̄mū h̄c alij q̄ iā a se
excuscat lugū d̄m̄ alijs s̄b c̄? iugo ēmañtib⁹
Et sedm̄ ih̄co mō d̄m̄ h̄ magēm̄ w̄t q̄i ex̄cū
sac̄em̄ h̄eat si d̄no s̄negato salte magēm̄ p̄
dideit· et ait · tu dīp̄isti q̄i dicēt sedz tabanū
Tu pdidisti te nō ego Eadē rōe difutat? est
pditor q̄ p̄ylat̄ iniqu? iudicatoe N̄odū corā
eis cū ex̄p̄mit nec s̄licm̄ suū i h̄o alijs publica
uit. h̄ oscie iude se e? delictū scie significavit po
tāt ei p̄ h̄ veritātē mētē iude sic mouē· q̄i alios
latebat v̄n p̄t sic it̄elligi Ego nō dico h̄ tu di
cis· vel p̄t ex̄p̄oi de asserōne cordis · q̄i dicēt
Ore int̄rogas q̄i nesci? h̄ corde dicis et tātū
babes te eē pditorē. Ecce miser h̄o vides do
mīnū oia scie nec tuā oscia; eū latē cessāiḡ· q̄
dītē Hic āmonem̄ vt p̄ccātē p̄o cū māsuētu
dine arguā? p̄? si peccauit ḡui? ad v̄lāmū
guissie Hāc em̄ formā nob̄ d̄ns ēliqt̄ q̄ p̄o dīp̄
it v̄n? ex w̄b me tra det· sedo q̄ int̄iḡt meū
manū i pabſide h̄ me tra det ēcio tu dīp̄isti · eāt
āt ioh̄s recūbēs ib̄ ē ēcliāt̄ sermoib⁹ istis tē
ritus q̄ se ip̄m̄ sustinē nō valēs eo q̄ t̄tore edē
ēsolutus i sinu hue sup̄ p̄ct̄ ih̄u q̄i icliat̄ q̄i
ahi p̄ct̄ q̄ xpm̄ os e? ap̄odiauit se sup̄ d̄m̄
h̄c im̄p̄ sup̄ dilcm̄ suū i sic eāt ydonee p̄t̄
ad int̄rogādū aliqd secrete ab eo q̄ audiēdū
Cū ḡ ista q̄stio a h̄nguis fiēt inuit illi pettus
et dīcāt ei Quis ē de q̄ dīcīt id ē nō v̄bis q̄ so
nādo h̄ t̄m̄o nutu corporis q̄ inuēdo dīp̄ ei vt
secreto q̄ret a d̄no q̄s eēt de q̄ dīcēat V̄el p̄o
inuit a dēm̄ nō otēt? nutu dīp̄ N̄dō p̄t̄ t̄ue
tēcīā xpm̄ quā lic̄ maior̄ q̄ p̄t̄cēps ap̄lop̄ nō
int̄rogat d̄sim̄ p̄ se h̄ p̄ miore Et cū ioh̄s s̄b

quid grē et suavitatis quid summis et deud
cōmīs hauiebas ab illo fonte. Ibi certe oēs
thesauri sapientie et scie dei abscōditū sūt. Ibi
fons mīle ibi dōmīclū pietatis. ibi fāvus et
ne suavitatis. vñ tibi o ioh̄s oia ista. Nunqđ
tu sublīmō petro. andrea sanctior. a certe oī
bo apl̄s ḡtōs. Speciale hoc p̄ulegiū v̄gi
nitatis q̄ v̄go es elāis a dño atq; inter cete
ros magis dilect? Iam nūc exulta v̄go acce
de xp̄ius et aliq̄ b? dulcedis p̄cōnē v̄en
dicare nō differeas. Si p̄cōra nō potes dimitte
iobām̄ p̄ctus v̄ se ā v̄mo leticie in cōmītatis
cōgnītōe mebat. tu curres ad hūātatis v̄bā
lac ex p̄me q̄ nutrītās. Hec ancelm? Cōspice
etīa alios discip̄los multū mestos ad p̄dcā;
vōcē dñm nō comedētes sese q; iūtē aspiciētes
et sup̄ h̄js cōclū capē nōcītēs. Cū ḡihs pa
nem intīctū iude de dīsh post buccellā p̄ q̄ v̄z
dit eū de signatū itrauit sat̄hanas in eū non
tūc p̄o et de nouo ā iam r̄pm̄ p̄us vendidish
h̄ ad apl̄us et q̄i p̄ptū ac h̄bi iā traditū p̄e
nius possidēdū et sue seruntuti subiugādū et ad
que cūq; v̄ll; noria agēda trahēdū ī quē an
intro iueāt q̄i alienū ad tēptandū et decipiē
dū. Intrauit in eū vt totū eū occupaēt. et quē
maligm̄ cogitacō. bo obligaret iam ip̄o ip̄ie
tatis ope possideret. Ingrat? em̄ bñficiō p̄i fa
ctus ē m̄ p̄tātē demois magis q̄i an̄ sic apl̄i
qui iā post ēsurrectionē accepāt sp̄m̄sc̄m̄ ī uſ
flātē v̄no postea iterū ipsū plēm? accepūt in
die p̄tēcostes. Vbi sciendū q̄ sat̄hanā itra
re hoic; p̄t duplē intelligi. q̄i v̄l itraire ī cor
pus hois h̄c x̄t; ī demōiacis et h̄c p̄t essen
cialē m̄trare ī hoic; v̄l m̄trare ī mentē ita q̄
mēti ē ēncialē illabaf̄ et sic null? p̄t m̄trare ī
hoic; mihi solus deus. Aia em̄ v̄onāl nō h̄; di
mēhōcs q̄ntitat̄is vt aliqđ ī ea ēē diaf̄ q̄i
infra dīm̄ēsōnes eō cōtentū et sic nihil p̄t ī
ea esse mihi q̄i ei dat esse q̄d ē ibi p̄ v̄tūtē suā
v̄bi aut ē v̄tus dei; ibi ē et essēcia dei ī deo
em̄ idē ē v̄tus et essēcia et iō de essēcialē ē
in aia cui? soli? ē implētā natūra sive substā
ciam ab eo creatā. Dicē tñ sat̄han illabi m̄tī
būane p̄ affectū et effectū malicie sc̄; ī q̄tū
bō ab eo seduct̄ sequit̄ eū ad p̄petrādū mas
lū q̄d suggeit et sic p̄ fraudulenā de cōp̄cōe
et maliciā h̄itare d̄ ī eo quē ip̄let et hoc mō
intrauit ī iudā vt plēm? possideret et ad p̄
petrandū malū inducēt. In eō cor p̄us miserat
vt deciperet et ad p̄bēndū assensū malo īduce
ret. A humli qñ ostiū ē ita forte q̄ latro nec
violentē nec latēnē p̄t intraē tūc q̄i q; latrūlū
lū p̄ fenestā ſbmittit q̄ postea ostiū latrom̄
apit et sic latro m̄trat. latro ē dyabol? dom̄
fortis volūtas latrūcul? mala cogitacō v̄l de
lectacō. Qñ ḡ dyabol? p̄i itrate p̄ aliq̄ cōpla

tēcīam hēc apit hostiū oēsensus et sic dyabol
lus itrat et spoliat aia; bois suis. Vñ origīca
uendū nob̄ ē ne dyabol? itrudat in cor nēm
aliqd̄ ignitor̄ teloz suo; nā h̄ intro duxerit i
fidiat dēm vt et ip̄e itroeat. In hoc aut̄ q̄ bu
cella sūpta apl̄i itrouit sat̄hanas ī iudā p̄pē
de q̄tū ē mēlalē alic̄ post ec̄ īq̄tū et bñficij
immēmōre. Dēm p̄m̄ p̄dītōis p̄missio nō
em̄ potēat aliqd̄ facere n̄ ip̄o p̄mittente l̄deo
dix̄t̄ ei. q̄d facis sc̄; v̄lūtātē fac id ē facies cī
ci? Et bñ dicit c̄ḡ facis q̄i v̄lūtātē cīmē p̄
facto reputat. Festi at dñs ī bonū salutis fid
liū q̄d iudas op̄at h̄ nō h̄bi. Muli c̄ppē benū
vt iudas faciūt h̄ oīno nihil eis p̄ficat q̄i bo
nū facē nō itendūt. Nō tñ dñs ip̄ellit iudā ad
p̄dīcōis cū p̄p̄ia h̄ oīdīt se fit̄e salutē nā; Vñ
nō dicit hoc p̄cip̄ēdo facin? v̄l cōsulēdo q̄i v̄
ceptū dñm̄ v̄l cōhīlū nō p̄t eē de facīēdo malū
h̄ tñ p̄dīcēdo et p̄mittēdo dāns ī se p̄tātē q̄i
vidit e? aimū p̄ nimio de fidēio īplēdi q̄d ce
perat acceleratū nō posse q̄esc̄ h̄ implē nō po
teat n̄ ip̄e dñs p̄mittēt. Vicit etīa hoc dñs cī
mē p̄dīcōis ex p̄p̄ia do v̄l oīdīt et q̄ dū ip̄e be
neficia cōfert̄ ille mortē ītēptaret. Dicit ī
sup̄ hoc ad opus nē redēp̄cōis anhelādo nō
cām p̄nītē p̄fidei ſeuēdo q̄i ad salutē fideliū
festimando. Cū ergo iudas buccellā de manu
dñm accepish̄ exiuit cōtinuo ad q̄rendū cōhoc
tem q̄ r̄pm̄ capet. In quo significat q̄ ſac̄dos
sumens corpus xp̄i īdīgne magis elongat̄ a
deo. Quia em̄ hō male v̄lus est hec p̄lūp̄cio
p̄cēm auxit vt īq̄t̄ bñficijs dñm aptē ab eo
ēcederet. Ēat aut̄ nor̄. Qd̄ exp̄ſſit euāgelista
ad ostendēdū oportūtate t̄pis ad pagendū
p̄dīcōe; et ad denotandū ī iuda mētis tenē
broſitatē. Vñ cōgruit hoc bene ſac̄mento cāt
enīm q̄ erīt filius noctis ſaciē ſoya tenebra
rum ibat q; ī noctem ſeu tenebras et mortē.
Quia ergo iudas ex bonorū ſocietate nō p̄fe
dt ob hoc maiori pena dign? fuit. Unde cri
bit̄ boī ſeu p̄fecti duplē ſunt digni honore
quoniā benigni ſunt facti et nihil a malis no
cumenti ſenſet̄. ſic et mali duplē ſunt dig
ni pena et quia mali ſunt cum poſſiunt effici
boī quod ostendunt quā facti ſunt boni. et quia
nihil a bonis lucrat̄ ſunt. Cum ergo exp̄ſſit iu
das ad procurandum crīſti mortē dixit ihē
sus. Nūc clarificatus est filius hois id est eī
cto tenebroſo remanserūt ſoli mundi cum ſuo
mundatore. Nūc īq̄t̄ quā caligo noctis et
tenebrarū recessit a diſcipulis meis nūc fili
us hois clarificatus est ī eis nūc nihil caligi
nis et te nebrarū ſentit ī ip̄is. Unde ancelm?
Hoc quoq; erāt mālvetudis tue dōmīc iku q̄
p̄fidum illū ī ſetu fratrū p̄alam detegēt et co
ſundere noluiti h̄ leuit̄ admōnitū accelerat̄

uissisti qd pabat In dībō bīs nō est auersus
futor e? malign? a te h̄ egress? foās satage
bat circa frēquēs maleficū Tūc clāifitacā
fāilia tua xp̄e in modū societatis āgeliſe Hec
ancelm?. P̄it etiā h̄ res fīgīfītēs t̄ḡ ille q̄
fīgīfītē accipi Nūc inqt clāifitat? ē fili? hoīs
in se in cā nō in effā q̄ mō ichoata ē trādicō
passiois c? meito ex ḡr̄tō dāē ei clāitas re
surrectiois & ascētōis S̄c i corpe mīstico est
clāifitat? q̄a iude epītis maloꝝ a hoīs fīḡt se
gregacōe, a de? clāifitat? ē i eo q̄ se, nō q̄ si
uit n̄ ḡf̄z p̄t̄s Hoc ḡf̄o sepacōis iude a so
ciētate xp̄i & aploꝝ ph̄guāta fīt ē ploꝝ sepac
io t̄p̄ iudicij a cōlōrcō xp̄i & elcōꝝ q̄ tūc ap
pebit glia māg xp̄i mēbraq; adhēbūt capitī
et palee amouebūt cōcremāde igm̄ iep̄tīgū
bili Vn̄ auḡ rexeute i mūdo om̄s mūdi cū suo
mūdatōt māser̄t Tale aliqd eit cū zīzanijs a
trātico sepatis iusti h̄c sol fulgebūt in regno
p̄t̄s sui Hoc futur p̄uidēs dñs descēdēt iuda
t̄ḡ zīzanijs sepatis ē manētibō tanḡ trātico
aplis s̄as nūc iqt clāifitat? ē fili? hoīs. t̄ḡ
dicēt. Ecce i illa mea clāificacōe qd eit v̄ ma
lotū null? eit v̄ bonoꝝ null? p̄ibit. Hec auḡ
Dñe ihu xp̄e pastore h̄c q̄ discipu **O**ro
lū tuū a suis eroibō ad pīmaz mītis mo
bis ēuocaē voluistī ēuoca me ab iūjs & eroi
bō meis v̄mūhs Da m̄ saluator me? p̄tate &
fortitudie; vi ūdi dyabolū ɔtinue vigilatē et
cottia me dimicantē ne me fraude sua neq̄ssia
trahat ad tenebrar̄ fouē. h̄ tuo adiutoio suf
fult⁹ puenā ad clāifatī glaꝝ v̄ iusti i modū
societatis āglico clarificati fulgebūt h̄c sol in
regno p̄t̄s sui Amen. **T**e mīstītūcē lācmētī

Ista q̄rtū vero meditā **Ca. LVI**
do obstupescē illā caſſia; dignaci-
onē & dignatissia; caſtati q̄ nobis
emadidit & eliq̄t ſemet ipm ſc; ſac-
tissimū corpus & ſaginē ſuū rete i cibū & potū
ve qd̄ eāt futurū i p̄xio ſachiciū deo placēs &
redēpcōis nre ip̄ciabile p̄ciū eēt viaticū nēm &
ſuſtētamētū q̄r b̄ ſaēmētū qd̄ p̄ excellētissi a;
b̄ euchariftia id ē b̄ ḡa cotidie h̄ficit & rendo
uat feruēcia corda & deuota Volēs ḡd̄is ih̄ſ
ſinē daē legalib̄ ſachicijs & nouū icipe deſta-
mentū ſe ipm nēm fā ſachiciū & p̄ cenā lega-
lē mori ſpūalē cenā xpi anoy p̄pat vt de lege
ad euāgeliū de reti & tr̄htio teſtamēto ad no-
uū & etnū teſtamētu de figuā ad reitātē de car-
naliſb̄ ad ſpūalia tr̄ſeat. **Vñ beda finitis ve-**
teris paſche ſolēpnijs q̄ i omēdriacōe; atiq̄ d̄
egipto libeācōis agebat tr̄ſht ad nouū qd̄ in-
ſue redēpcōis mēdriā ecclia; frequēta ē ſh̄deāt
p̄ carne & ſangne agm̄ ſue carnis & ſanguis fa-
cramētū i paſis & vīni figuā ſb̄ſtituēſ ſacerdos
in etnū fūis ſcō; & die; mechileſech **E**t cenā

egreditur. sic et de nouis iepicibus geras agit nos
per eum plures tribus in omni opere inchoatoe et
perfectioe patrem qui in celo est esse glorificandum
Dem bene dixit dicendo uba que sequitur hunc
est corpus meum hoc scilicet pro sub specie pauperum
videtur quod nunc domini et quod nunc suum quod pro nobis et vobis
est deponere trahatur ad flagellandum et crucifixum
Ex quo videtur quod per hoc non demotivat specie
panis si implicitum est corpus christi simpliciter. Sed
corpus christi sub specie pauperum apparet. **V**nde enim
videtur quod nullum alia intelligatur benedictum per sacrum
voborum placitum. Transmutatio autem fit in ratione
instante plate ordinis. **V**nde per hoc dominus monstrat cor
pus christi non per tempore per quam proficeret. sed completa
ordine: ut cum dicitur hoc est bonum vobum deum tue
Et tunc fregit ut secundum credam ostendatur corporis
sui fractionem id est passio: non sicut sua sponte
et ope futura fragimur: sed nos in signum quod frangemus
et nichil omnino integrum per manum. Panem enim in
corpus christi transmutato frangit dicens non quod
corpus christi per ipsum integrum per manum frangatur.
sed accidens sub quibus corpus manet franguntur. **D**ebet autem fractio fieri in tres partes
in signum quod fractus est tripliciter Christus secundum flagellum
passionis: clavis in passionem: lantea per passionem
Ita propter tres partes ecce nam per ipsas non sanctos
in celo secunda salvadous qui sunt in Christo: tercua facta
viuens quod adhuc habet vita sustentat in Christo. **D**em
de discipulis suis ad versus ut ad se pauperum species
distribueret et ipse in propria distribueret. **V**nde Augustinus dicit
est a domino Nostro tu me mutab in te sic ab omnibus canis
tue sed tu mutaberis in me. **E**t ait accipite et comedete
Ubi vestraque habet sancti omnes. **S**acramentalis
sumus et spiritualis ut accipiat mors et corpus et co
mediat fide et ore ac gustet et videat deuocatio
quoniam suauis est dominus. est enim manus in sapientia habens
de dilectione amorem et ovis sapientia suauitate ac si in
corporis cogitatione suantes in corde precium est deponere
corporis sue. **N**on est ergo sic intelligendum quod per fratrem frater
et daret discipulis ac per ea dicatur uba a secessis
sed magis secundo. quod Christus dedit corporum suorum collectum
applies et ideo post dixit uba collectoris. **P**er ihesum
sum qui salutem interpretatur bonus pectoralis Christi
vicarius. et de sua subditorumque salute soli
citus intelligitur hic accipit panem cum diligenter
studet sacram scripturam gratias agit et
bene dicit quando deo attribuit ei diligenciam.
Frangit autem et dat deuote predicando
eam. **E**contra de ignorantem et negligente dicitur
in intencionis parvuli petierunt panem et non erat
quod frangeret eis. Et accipiens calicem cum vino aq
mixto passionis suae per ignem geras egit per eum deponere
humano generi collata per illam non in aduersum et per
aduersum quod non per se sed per nobis habet cultus mortuas in hunc
ut dominum laudem quoniam flagella videtur et geras agatur
in omni tribulacione que significatur in noie calicis

Vnde Christus. **G**ratias egit docens nos qualiter
operari hoc mysterium perfice et studiis nos quodcumque
patimur cum gratiarum actione ferre. **V**nde et Beata qui
nichil dignum passionem exhibuit. **H**uiusmodi in p
assione benedicit ut hinc videlicet ostendat quod
vnum usqueque in flagello culpe prope faciat beatifici ipsius
equum in flagella culpe alienae portat ut hinc
etiam ostendat quod in correspondente faciat subditus
si in flagello positus per gratias agit equus. **D**em
benebitur dices hic est sanguis meus. qui scilicet sub
specie vini appetit noui testamenti scilicet et ad noui
testamenti affirmacionem. quod sicut vetus testamen
tu affirmatum est in sanguine auctum in molatore. Ita no
nunquam testamentum sanguine Christi est affirmatum in quo
appet et ecclesia noui testamenti respectu veteris
Et additum quod per nobis et multis redimendis et in
celeste hereditate introducendis effundetur in em
issionem precorum. **D**icit autem per multis efficietur:
sed per omnibus sufficiens. qui sanguis Christi per omnibus
effusus fuit quantum ad sufficiencia sicut non fuit effusus
per omnibus quantum ad sufficiencia. qui non omnem emul
dat quis oes emundare sufficeret si fide et dile
ctione ac sacramentum percepit virtutis eius at
tingent. **D**einde dedit eis dices. **B**ibite ex hoc
omnes vestitis passionis mee representatores id est
imitari meam passionem. qui misericordiam non co
regbitis. **B**ibit autem ipse per sanguinem suum indu
cens eos etiam ad bibendum. **E**t notandum quod sic tunc
ita et in primicia letitia hoec quod missa intererant
sumebatur sacramentum unitatis: non autem quod non pertinet
oes digne sumere: sumunt aliud. scilicet signum unitatis
id est osculum pacis. quod fratres sacerdos et
dices. **A**ccipe vinculum pacis id est ac si diceret
sumite ex hoc oes. vel accipite et dividite inter
vos. **P**er calicem presepe signum in scripta. Hic ca
lix sumere. pacietur tolerando. et dare alios ad filium
exhortando. **A**d hunc autem quod istud sacramentum sub
duplice specie scilicet panis et vini est institutum: quod
ordinatur ad corporis et anime salutem vel ad significandum
perficit animam selectione: sic ex cibo et potu fit per corporis
effectus. **S**epatur tamen fit corporis et sanguinis
secessio quod in passione fuit sanguis separatus a corpore.
Hoc autem sacramentum institutum est quod quodcumque memori
ale illius passionis et secundum corporis et sanguinis
fit sub specie totus Christus id est iunctus scilicet corpus et san
guis ac anima et deitas. ac per hoc utroque est
vnum et simplicissimum sacramentum. alio tamen et alio
Sub specie namque panis est tantum corpus ex
vi conuersionis vel sacramenti. cetera autem
sunt ibi ex concomitancia re ali seu naturali et
inseparabili. quod sanguis est ibi per confectionem
et anima per coniunctionem et deitas per unionem. **I**sta
enim quatuor non pertinet dividi nec ab iniuncte separari.
Sicut sub specie vini est tamen sanguis ex vi conuersionis
et sacramenti. cetera autem ex concomitancia sunt ibi

117

Et licet in primis ecclesia plus sub utraq; spes coicaret postea tunc pude ordinatum est ut non coicaret sed spes vini Christi piaulū effusiois et quod sub spes paix quodammodo sanguinis accipit iustum ibi continet Eucharistia itaque formata et perfectissime est vnu sacraumentum matiale vero pala quod ibi concurrit duo scilicet cibo et potum et Christus hoc quodque exponit plenariam hanc in collatione. Puisicit nos quodlibet dominus sacra menta quodlibet et subdit per singulariter et prius ut habuit corporis sacraumentum et Pais quodque sacraumentum est corporis et vini sanguinis a quo vero quodque apparet non est similitudine vel illius a quo quodque fluit et per latere vel fidei ecclesie ut neque Christus sed et ecclesia neque ecclesia sed Christus sit sed eam et aie uniam et confirmat. Et ideo vnu a quo missum offeretur ut ostendatur quod caput et membra id est Christus et ecclesia vnu corpus sunt. Sunt autem ea in sacramento ostendenda. Vnu quod tunc est sacramentum scilicet spiritus visibilis paix et vnu altus quod est sacramentum et res scilicet caro Christi propter sanguinem. Tunc quod est res et non sacramentum vnu mystica Christi caro scilicet ecclesia vnuitas. Res ergo significata et ostenta in hoc sacramento est vero corpus Christi quod trahit et vngue res non ostenta sed tunc significata est corpus Christi mysticum quod dicitur capiti per canticum. De hoc corpe secundum mystico scilicet vni tate ecclesie dominum est super de verbis domini per quibus quodammodo retro abiicit. Est etiam corpus domini sacramentum incarnationis. Vnde Augustinus illud corpus visibile et palpabile sacraumentum est in visibili forme id est pa mis celestis quod vivunt angelorum. Cum enim nichil in corpore gessit alia Christi nisi quod tuum vobis cui vnitatem est inspiabat quod non iudicet corpus etiam sacraumentum inhabitantis dei tatis. Et iterum Christi visibile forma modo invisibilis res est invisibilis sacraumenti altaris et invisibilis forma celestis paix quo vivunt angelores est visibile et palpabile forma Christi. Est ita Christus et sacramentum et res sacramentum. Natura materialia sunt in hoc sacramento. Primum quod ibi est corpus Christi in forma exactitate hinc fuit in cruce et hinc iam est in celo non tamen excedit illius puer forme liminos vel exactitate. Vnde misericordia quodlibet et modicam spem habet hoc latens. Secundum est quod ibi sunt accidentia scilicet subiecto. Quia enim in deum non cadit accidentes ideo accidentia quod puer erat in subiecto scilicet in pane postea sunt in subiecto. Tertium est quod paix ita ostendit in corpore Christi quod tunc non est materia corporis nec etiam aie. Quartum est quod corpus non augeretur ex multaz hostiarum obsecratione et econsumo non minueretur ex eas superpotestate. Quintum est quod id est corpus habet in pluribus locis id est sub oibus hostiis obsecratis est Deo ei ducitur esse corpus vero in loco uno tunc esse corpus vero Christi medio modo huius scilicet enim fit creauit non debet cogi creatorum in hoc quod fit ubique scilicet vero fit vnum tunc sacramentum debet in hoc alia corpora excellere et habere possit in pluribus locis esse sibi isto vnu sacra mento. Sextum est quod cum dividatur hostia non dividatur corpus Christi sed sibi quilibet pater totum est Christus. Vnde fractura

Bec in forma est paix non in Christi corpe quod totius Christi in dividitur sumit sibi quilibet pater. Sic integrum speculo tota et viva forma elucet in tota et in fratre Christo speculo fit vnum et eiusdem formae nudo et totius integrum formae ad quilibet speculi fractuam est. Et pro Septimam est quod te hostia in manibus et videas oculi corporis Christi nec videas manus nec videas oculis sed hoc totum tantum certum spiritus agit sic et quod dicitur Octauum est quod cum non sit ibi paix vel vnu tunc accidentia euangelica bona efficiunt quod puer ut facias reiebare et huic simili Non est quod statim cum definiatur ille spiritus tunc etiam ibi definitum est corpus Christi et sanguis. Unde secundum hugo quod diu sensus corporal afficit corporal punctione non auferit sed deinceps Christus trahit de ore ad cor et manus ut ac punctione spiritus sicut tunc. Et licet per superpotest definatur ibi esse corpus Christi et sanguis Christi cuicunq; dicitur communione spiritus sancti sacramentum non ostendat et hoc propter piaulum et ob euangelicam rationem sacramentum. Hoc scilicet sacramentum facite id est officite vel celebrare accipite et date in mea id est in passione mee commemorationem quod eukaristie obsecratio est quodammodo dominice passionis commemorationis. Hoc est propositum aplaus dicitur. Quocunq; manducabitis panem hunc et calicem bibetis mortem domini annuntiabit donec viciat scilicet ipse dominus ab iudicium Pascha enim legale fuit in figurae pasche futuri sed euangelicu fuit in commemoratione pteriti scilicet passionis Christi. In memoria ergo illius beneficij in expensabil Christus isti sunt sacramentum altaris dicitur itaque hoc facite in mea commemoratione ordinavit eos in sacerdotes et dedit eis praeterea confirmationem sacramentum corporis et sanguinis sui. Hoc igitur colit ecclesia passuum Christi per retractat cum illud corpus dominum consecrat et sacerdos cum leuat corpus dominum representat quod Christus in cruce fit leuat. Illud enim est corpus Christi quod est et mortuus sustinuit. Hoc est illud memoriale quod ait gratias cum ipso suscepit manducando et bibendo vel etiam ostendit meditando deinde tota ignis et membra eius in ipso dominum per amorem et deuocionis reverentia tota est transformatio. Nichil enim maius caro dulcis vel utilis nobis remanente potuit quod se ipsum Iesus namque quem in sacra mente altaris habet per eum instituto sumitur ille id est quod de vngue in carnatus et natus vbea ei surgit quod per crucifixum morte sustinuit et quod resurgens et ascendens sedet a deo dei. Iesus est qui creauit celum et terram et qui gubernat et modebat universalia. Iesus est a quo dependet salus tua in certa voluntate et praeceps est tibi dae probasti gloriam. Iesus in tali hostia modicam sic oblatum tibi quod exhibet ipse dominus Iesus de quo loquitur filius est dei vivi. Unde excellent eukaristia id est bonum gratia de qua in hoc sacra mente non tantum augmentum est vicius et gratus sed ipse totum suum quod est fons et origo totius gratiae. Unde in hero. Nam vltima; memoria nobis

reliquit quædam om̄m si quis p̄ḡte p̄ficiens
aliq̄d pign̄r̄ ci quē diligit relinq̄t ut quiescū
q; ill̄d vidit possit et eō būficia et aūcias me
motai Quē si ille p̄f̄c̄ bilerecit s̄i igēti ill̄d &
fide r̄o vel fletu nō p̄t vidē. Ideo ḡ saluator
tradidit sacramentū vt p̄ hoc sp̄ cōmemorem̄
qr̄ p̄ nob̄ mortu? ē Nā et iō cū accipi? a sac̄do
tib̄ cōmonem̄ qr̄ corp? et sanguis ē xpi vt n̄ s̄i
m̄? inq̄ti tatis eō būficijs Hec ihero. Institu
tū ē iḡ hoc sacramētu altais. p̄o iēcordacōe; do
nūx passiois et libacōis. sc̄o i signū p̄cipue
dilcōis et initacōis t̄cio i robur oīhermacōis o
tra laps⁹ hūane ifermitat̄. q̄to i purgacōe;
sp̄us hois et nutr̄tū vīte sp̄ual. q̄to i viati
cū p̄ntis p̄grinacōis. sexto i pign̄ et arā ha
bende hēditatis sept̄o i ē meditū satiſfactiois
p̄ pccis V n̄ sanguine xpi corp? et aia; limim⁹
qr̄ sanguis agni sup̄ vtrūq; postē dom? libera
hebreos ab āzelo extiatore In hoc aut̄ sacra
mēto duo reçunf̄ ex p̄te c̄apiētis sej̄ de fide
rūx diūctiois ad xpm q̄d amor facit et ēuerēci
a sac̄meti q̄ ad donū t̄oris p̄tan; Primū ad
cotidiana b̄ sac̄meti fr̄quētacōe; iuitat; s̄i
sc̄dm ē trahit. Vn̄ s̄i aliq̄s exp̄imentaliē co gno
sc̄et ex cotidiana sup̄co feruore amoris aug
ri et ēuerēciā nō minū tak debet cotidie cōica
re; s̄i aut̄ sentiet p̄ cotidiana fr̄quētacōe; re
uerēciā minū et feruore nō multū augei tak
deberet iterdu abstm̄ vt cū maiori ēuerēciā et
deuocōe postmody acedēt Vn̄ ḡtu ad h̄ vñ
q̄sq; ē suo iudicō reliquēd? Nodus aut̄ sumē
di c̄plicē dñi dic̄ Comestio ei alia fit ore et sa
cram̄tal. alia fit corde et ē real. alia fit ore et
corde In altero sacramētu i altero res sacramē
ti Sola sacramētal tñ maloz ē q̄ s̄i s̄b vishbi
li specie elem̄toz corp? xpi accipi at tñ q̄ n̄
vīte credūt nec diligūt p̄am celesti coum̄tū n̄
possūt Sola real tñ bonoz est. q̄ et s̄i sub vish
bili sacramēta caene xpi nō sumat tñ fide et dī
lco et panē celeste mādu cat et ei coum̄tū Unde
auḡ. qd̄ paras dētes et ventrē Credē et madu
castik̄ realis vīto et sacramētal comestio iūgun
tur cū acipiētes i pane q̄d p̄pedit i ligno ac
ipiētes i calice q̄d manauit de latere p̄tingūt
mente usq; ad esū pais vīte Oris i p̄p̄cepcō
et icorpacō sacramētu est comestiois corvis q̄
mādu am? cū dno carnē suā q̄ bibim? cū eo
sanguine suū hoc ē p̄ efficiā carnis sue et sang
nis sui manem? in eo et ip̄e i nob̄. Itaq; alij
accipit̄ corp? dñ ad m̄xē q̄ nō attinquit
panē vīte alij accipit̄ ad vitā q̄ adumūt
cū p̄do Vn̄ cr̄b. ccedim? itaq; qm̄ et nūc illa
tena ē in q̄ et ip̄e ē cibuit. nihil cū illa ab hac
diff̄et Neq; cū hāc q̄d̄ hō op̄ae illā aut̄ ip̄e h̄
hāc et illā ip̄e Cū ḡ saldotē datē tibi vīdeis n̄
sacerdotē estimā esse q̄ hoc sat̄ p̄ manū p̄ esse q̄

extēdīt Sic igitur cū baptisatis non ip̄e sac
dos baptisat̄ s̄i de? ē q̄ detin; tuū caput iūhibi
li vītū ita et nūc Null? itaq; iudas assit nūc
auar? null? ihūan? accedit null? crudel? et i
mūcōs null? vīmūlate imūd? s̄i q̄s n̄ ē discipu
l? discedat Pō t̄c̄pit eos q̄ nō s̄it t̄les h̄ mē
sa cū discipul̄ ei meis ait facio p̄sca. b̄ ē illa
mēla et nihil mī illa h̄. Hoc ill̄d ē cena aut̄ū s̄
tūc s̄ueēt hic ad mōte oīhuaz ep̄iet̄ Ezeam?
et nos i man? paupm. Nec ei regio mōs ē oī
uaz oīuue ei s̄it plātate i domo dñm id ē pau
pm mītūdo stillat oleū qd̄ h̄ ē vītū nob̄ Iea
ei et dēū p̄p̄cū hēbim? et multa assūem? mē
cedē Hec cr̄b sc̄d̄ bedā. si quē mouet cū cena
t? saluator aplis suū corp? ac sanguine tradi
cūt̄ q̄cē nos iēium eadē sac̄mēta p̄cipiam? au
diat q̄ tūc n̄tē eāt typicū p̄sca p̄? osūmā
et sic ad vītē p̄sce tūcē ac vītē p̄sce sac̄mēta
s̄tūtū nūc āt i honore et p̄ iūtēcia s̄t̄i sac̄
mētū vītūisse maḡis eccl̄e. Oūc nos dñmē
passiois p̄cipacōe mūnī et sp̄ualib⁹ ep̄ussa
ciari dēm terrieis dāp̄bo corp? et h̄i Sūt̄ āt ē
sac̄ficijs ḡna vñū dñmē corporis alter⁹ et r̄t̄i cor
dis t̄cū mōtificate carnis. Oportet ḡ sac̄ficiū
hūilitatis p̄cedē i mēte afflīcōis i carne vt de
uoco hābae i dñmē corporis oīscēcōe et ētēp̄cōe
App̄m̄q nūc et tu ad hāc cenā mendicās vt
elemosinā mēde accipias ad qd̄ te hōrtē. acd
m̄dīcēs lā nūc ascēde cū eo i cena aut̄ū s̄eratū
ḡnde et salutaris cene intēsse delicijs ḡtulaē
Vincat vīcādīa amor fūrē excludat afflīcōis
vt saltē de mīcis mēse illi? elemosinā p̄beat
mēdicāt̄ et alōge sta. et q̄i p̄ aux attēdes i di
vītē vt aliq̄d accipias extēde manū famē lac
mis p̄de Hec ācēlm? cena dñm oī i māna p̄si
gurata fuit qd̄ deus filijs isel in deserto dētit
Ded̄it iudeis figura vītē p̄ais sc̄z pane mate
rialē et tyalē nob̄ aut̄ vītēte sc̄z sup̄subhale et
ētēnale Nāna creatū fuit a soi celo aereo s̄ p̄
mis nob̄ dat̄ sc̄z xps descedit s̄ celo vītē Ce
na dñm etiā p̄figurata fuit i agno p̄seali quē
de? po p̄cepit filijs isel māduāt q̄n de ceuit
eos decaptiuitate egip̄cia et s̄ibate Ita p̄ps sa
cramētu eukāstie tūc p̄m̄ instiuit q̄n nos a dy
abolia p̄tē etiēre vīluit Qn filij isel agnū
p̄sacalē māduabāt succīti etat baclos i ma
mībō tenebāt et stabāt Ita cōicantes debent es
se succīti p̄ mentis et corpis castitātē et te
nere baculos p̄tē fidei firmitatē Debent etiā
erecti staē in bō vīta quā in h̄e auctūt et non
se iterū cēponere in lutū de quo iam surrexerūt
Agn̄ com̄deb af cū lactucis agrestib⁹ q̄ s̄it
amare et nos debem? corpus dñm māduāt cū
amata cōtricōe Qui cōdebat agnū tenebāt
pedes suos calciare sic cōicantes debet pedes
suos id est afflīcōis et desideria austodē cānedō

ne aliqui maculent sorde. Agnus paschalis non
sunt cocti aq; h; assat igne et māduas debet
esse ignis? cāitate xp̄s rex et sacerdos rex? eu
charistiā sub sp̄e p̄ais et vīni dedit et hoc sa
cramū iſtituit q̄s oī melchisēdēch rex sacer
dos sc̄m ordie; melchisēdēch appellat̄ q̄s h;
sacramētū i oblatōe melchisēdēch p̄figurabat̄
Facta ē at et otēco id ē disq̄hicō mē disciplos
q̄s ed̄ vidēt̄ esse maior. Vbi sciēt̄ q̄ cū apli
audiuit̄ xp̄m p̄di cāte tradicōe; lui ad mortē
ceperit q̄rē mē se q̄s eoz ezh maior id ē aptōe
et cōuenicōe ad p̄cedēdū alios loco xp̄i et ad
tenēd̄ ei? locū. Et iō xp̄s de h̄ eos doauit̄ vi;
q̄ ille ezh ad hoc ap̄cōe q̄ ezh vere huiliōe tuo
cādo eos ab affectu sup̄be dñacōis et p̄mat̄
xp̄ regū gēcū et p̄ cōtratiū dñor̄ tēnōz. Hēti
les ei et cēm dñm appetut̄ p̄mat̄ dñanc̄ s̄biec
tis et bñfici vñc̄ q̄ blādi sermōes a s̄bditis
eis offerut̄. Vñ dñs nolēs disciplos suos t̄ses
imitai subiūgit ws at̄ nō sic facē debetis h̄ q̄
maiore ē i vob̄ sc̄; p̄ vñtū ex cellēciā fiat sic mi
noe p̄ huilitatē et qui p̄cessōe ē sc̄; dīḡtate vel
etīā sc̄itate fiat h̄ ē mīstrator huili sui reputa
cōe vel huil officij exēcōe et exhibicōe p̄ lo
co et tpe. S; heu bodie mlt̄ habētes nomē
xp̄ianoz gēt̄les mīzaf app̄etētes p̄mat̄ ha
bere et s̄b̄iectis dñai se q̄; ab eis sup̄auatis lau
dib⁹ extollit̄ et bñfici vñc̄. Specialit̄ at̄ i ecclia
fit frequēt̄ otēco p̄ dīḡtib⁹ obtinēdis et
nō solū mīt̄ seculaēs h̄ etīā mīt̄ eligosos sic ca
nes otēdūt̄ ad optinēdū os carm̄os plēnū et
medullis. xp̄t̄ q̄d̄ vilioēs cāib⁹ vidēt̄ q̄d̄ eli
gioh q̄d̄ ebdūt̄ p̄ officij p̄fēdēci cū tñ mīcib⁹
habeat̄ anēxū n̄ miseriā et labore. Et q̄ monu
it discipulos ad humilitatē sup̄biā seculariū
disuadēdo cōsequēt̄ fāt̄ hoc eos ad sui xp̄
imītādō. Nā sc̄m iudiciū hūanū maior ē qui
reūbit̄ q̄ ē mīstrat liez sc̄m iudiciū dei sepe
fit alit̄ ip̄e aūt̄ q̄ ot̄arī ē mūdo i medio eoz
ē sic q̄ mīstrat q̄wās maior sit eis vt etīā iam
in locōe pdū ip̄ox ondeat̄ et iō ē imītādus. Et
ex hoc intēdit cōcludē q̄ ille ē apt̄? ad succē
dēdū sibi i tēgīnie ecclē q̄ ē fidatus i vera huili
tate. Ut em̄ huilitate sup̄biā curāt̄ ip̄a deus
ad nos descendēt̄ et huil fēi voluit ondēs exē
plo q̄ meito eū imītādo huiliā debeat et hō
Vn ang. Quid sup̄b̄ hō? De? xp̄t̄ te huil fac
tus ē Pudēt̄ te fortasse mitai huile hoie; sal
se imītāe huile deū. Hec aug. huiliēis go mis
trādo et z̄blectioā mīscia et q̄ alij dēdignāē
letanc̄ dū opus ē suscipiēdo. Et ait illis ih̄s.
Oīs ws sc̄dalū id e offēdūlū et occāhōe;
tūne xp̄ h̄s q̄ vīdebitis paciem̄ i me sc̄; etē
detes xp̄t̄ tōrē hūanū a me i līta nocte. Pre
dicit q̄d̄ passū sūt̄ vt cū p̄assī fuerit ne despe
ret̄ salutē h̄ agente p̄ma; liberēt̄. Sc̄dalū

em̄ dubitacōis passī sūt̄ dū q̄i impotētē tene
ti ligāt̄ et duci vīderēt̄. Et signēt̄ dīat̄ i nocte
q̄i sc̄dalū paciūt̄ i nocte et i tenebris susti
nēt̄ et ip̄i apli in adūlitate dñm ēliq̄et̄. Pe
trus at̄ q̄ cētēs feruētōe eāt̄ qd̄ ih̄s p̄dīt̄
p̄uīdēdo ip̄e denegat amādo. Et rēndēs ait̄. Et
h̄ oēs sc̄dalū; at̄i fuerit i te ego nūḡ sc̄dalū
; abor̄ q̄ tēt̄ pat̄ sūt̄ i carcerē et i mortē itē a
at̄ia; mēa p̄ te ponē. Infirūt̄ volūtare iactat̄
luā volūtate h̄ nō vīes cognoscēs. Vñ glosa. cō
sciūs petr̄ p̄nt̄is affūs h̄ nescī. fūtū casus
nō credit se ab eo posse deficē. In tñm petr̄ af
fāt̄ et cāitate xp̄i effētēbat̄ vt et ibēcillitatē car
nis sue et fidē v̄boz xp̄i nō cōueret̄. S; nō mē
tē q̄ credit v̄x esse qd̄ p̄mittit et sic i mētē
h̄. Mētē aūt̄ q̄ fāllū vōcē fighiat̄ i volūtate
et intēcōe fallēbi. Dīpt̄n fāllū q̄ accidit cōtra
riū. Coiter ei accidit q̄ illi q̄ alij̄ i vñtū le p̄
ferūt̄ turpi? alij̄ eadūt̄ fāndit ei ih̄s. amē di
to tibi q̄ tu hōdie ih̄ac nocte p̄usḡ bis gall?
vōcē de dēit̄. ter es me negatur? Vbi ihero. p̄
trus de ardore fidei p̄mittebat. q̄ saluator q̄i
de? fūtuā nouēat̄. Nec ihero. nēo ḡ i se nēo
in v̄bū suis cōfidēt̄ p̄t̄ q̄ oīs cōstācia oīs v̄t̄
et fortitudo nō hois h̄ dei ē Vñ beda. q̄ sol? no
uit qd̄ ht̄ i hoic ne q̄s fidelū suo vel de statu i
caute cōfidat̄ vel s̄ casu īcauti? diffidat̄ q̄i de
us mō i tps ac nūm negacōis e? p̄dīt̄. Vñ e
remigi? Notālīt̄ istūm̄ vt ḡt̄ cōfidī? de ar
dore fidei tñm̄ timeam̄ de carmis fragilitatē.
Istud v̄bū dñm de negacōe petr̄ marcus vt p̄
missū ē plei? cētēs ex p̄ssit̄. Post p̄mā ei nega
cōtē p̄t̄ stātū gall? cātauit et aī sc̄m gal
līcatū bis itē negauit et i ta ēna negacōe petr̄
an̄ p̄mū gallīcatū ē ichoata et aī sc̄m apleta
Alij̄ vero euāgeliste dicēt̄ p̄us q̄ gall? cātēt̄
ter mē negab̄ de incepōe ēne negacōis agūt̄
iō ē ēnā negacōe; ichoab̄ h̄ marc? de apleci
dōne e? script̄. Et ait illi petr̄. Etīā h̄ optū
rit̄ me mori teū nō te negabo. Intellexit ei p̄
tū ore mortis p̄dīcēt̄ eū esse negatur et ob hoc
dicebat q̄ liez p̄ialū mortis īmīnēt̄ nullo tñ
modo ab e? fide diuelli poss̄. Sicut id est eodē
amore et fētūt̄ et oēs discipuli dīpēt̄ ac ter
uōt̄ itēpēdū osidēt̄ et p̄ ardore mītis dāpnū
mortis nō tīmūt̄ h̄ nō p̄seueāuc̄t̄ q̄i vana
fūt̄ p̄slūpō hūana h̄ p̄tētōe. Sīma. Vñ cīb̄.
Hic ḡ magnū disc̄i? dōḡ p̄ nō suffic̄t̄ defida
tiū hois n̄ dīmo aliq̄s p̄ociaē auxilio. Et nō p̄
multiplex ē vōd̄ p̄ mīt̄ p̄t̄ cāde. P̄t̄
ma vt nullū de se p̄slūpmat̄. sc̄da vt pl̄ xp̄o q̄
sibi q̄lq; credat̄ tēcīa vt d̄mēt̄ e? auātīa
q̄eta vt blij̄ ex? e? iſtruetēt̄ hūanā fragilītē
tē ex cogitātē et dei vītātē q̄ita vt petr̄ alij̄
q; p̄lāt̄ discerēt̄ q̄lit̄ s̄b̄dītis cōpati debent̄
seria vt error hereticō p̄fundēt̄. dīcēdū p̄

caitas semel habita n̄ amittit̄ nec amissa ib̄z
h̄t̄ p̄t̄ aius ot̄rū oīno in p̄tro patuit̄ **Oro**

I H̄s̄ pie q̄ tr̄shens de hoc m̄o ab pa
tr̄e postḡ cenasti • corpus tuū et sang
nem d̄scipul̄ ob tui memoriā debisti
et nobis sumendū reliq̄st̄ • placuit̄ q̄; tibi vt
tu o refecti corpe et patati sanguine essemus • os
de ossibus tuis et caro de carne tua Peto ergo
d̄ne ih̄su et obsecro p̄ v̄tū huius messab̄ la
cramenti vt dignū me facias grā tua. et fanta
redēptō et nō frauder. et fac me tāti m̄sterij tua
miseracōe participe • vt p̄ p̄ticipacōem v̄nā
merear peccatorū optata. et grām p̄ficiendi in
fide sp̄e et caritate p̄cipiā. et ad gaudia semp̄
terna pertingam Amen **De sermone**

domini in cena **Capitulum LVII.**

Q uic̄ q̄ntū v̄o ad om̄ez cumulū
superflūtē attēde a ia dilcōis
m̄hgnia Post egressū em̄ in de
ā sc̄; m̄di ā mundatore remā
h̄llent et post aliq̄ sup̄dcā d̄ns
ih̄s d̄scipulos solādo fecit eis
sermonē pulcerimū ignitis plenū carbonibus
dulcedis. et amoris sc̄; v̄b dulcissimis de celo
melle mellicis & dei līue lumiōis quē scrip̄t̄
ioh̄es sp̄ealit̄ a deo dilcā et his potatus. Vnde
Ancel Tūc demū diuimissim̄ eloquij vberia
inundatione cōuentus ille sacer ex ore tuo d̄ne
potatus est. Siquā de corruptus ille v̄te foras
missus fuerat. quē huius limpidissimi liq̄uis
infusione sciebas indignū. Ex huius aut̄ ser
monis oratione ac venetā et v̄tili magnitudine
qnq; mediā p̄ncipaliter assume. Primum q̄
liter p̄dices d̄scipul̄ discessū suū a fortat eos d̄a
Dic̄bat nanq; Filioli adbuc modicū vobiscū
lū id est modico t̄p̄ce sc̄; v̄sq; ad cap̄dem vel
mortē q̄ tūc fuit eis subtrax? vel sc̄om q̄dā
v̄sq; ad ascensionē • q̄; v̄sq; tū: app̄ ut eis cor
poralit̄ Dic̄es aut̄ filioli ostendit tenetū d̄mē
amicicie et dilcōis ad eos. Diminutia em̄ b̄m̄
P̄st̄ianū aliquā p̄ familiariatē et amore d̄ns
Sic ergo nūc eos v̄iat p̄ amoris toneritudine
q̄; cū amicī ab iūi rexdūt • affectu amoris
maxim̄ mardeſcūt̄ Et iterū Adhuc modicū sc̄;
t̄ps erit et mūdus me iam nō videt id ē ama
tores mūdi Vos aut̄ videbitis me • et boni q̄dā
ceteri q̄; solis bonis post resurrectionē app̄aruit
in carne Et iterū Nō turbe cor v̄m sc̄ilicet de
meo recessu p̄ m̄x̄t̄ cū ht̄ ad meā glorificatiō
one n̄ et sp̄ituſcā m̄issionem. Et in hoc docem̄
nō turbari de nūis amicīs in defessiōe fidei de ce
dētib̄. nā est via ad eorū glorificatiōem et nā;
subventionem q̄; amicī nūc sp̄nt̄ cū deo m̄ta
plus nos iuuace p̄nt̄ q̄; viuentis in m̄o Nō
turbe inq̄ cor v̄m • q̄; diri me moriturū • sed
sta' illa fide credētes me resūrecturū • neq;

formidet p̄pter tribulationum instanciā nē
dimittatis fidei ostaciā h̄ p̄seuerare fortis v̄z
in finē D̄ns intendebat animos discipul̄ orum
a fortate cōtia duo sc̄; otia vñu. q̄d iminebat
in p̄nt̄ q̄s eāt̄ eius passio et aliud q̄s timebat
futurū sc̄; sup̄uentū eius ēbulacō V̄ n̄ dicit eis
Nō turbe et tristē cor restū sc̄; de malo p̄nt̄
q̄ntū ad p̄m • neq; formidet et timeat sc̄; de fu
turo q̄ntū ad sc̄om. Creditis in deū et in me p̄
d̄ns credit q̄ sū deus et quē etiam defessi estis
deū Vñu supponit sc̄; fidē eorū in deū. Hac em̄
iam instituti erat p̄ eū et aliud p̄cipit • sc̄; vt
credat in ip̄m q̄; est deus et nō homo tm̄. sc̄; d̄;
Auḡ Ne morte xp̄i tanḡ hoīs timeret et .iō
turbatē solat̄ eos etiā se deū esse otestans
q̄ possit hocē; suscitāt̄. In domo p̄t̄s mei man
hones m̄ltē sūt id ē diuīle p̄ticipacōes beatu
dimis q̄; sc̄om d̄cas meritoz sūt etiā distinctio
nes p̄miorū. q̄; di. Iam certi estis de passiōe
mea • tū a me expectate v̄ta etnā. cōm auḡ
meito ēbabāt̄ q̄n q̄dē fidēcōra d̄cm̄ eāt̄ q̄ neg
ret d̄m̄ h̄ cū audiāt̄ d̄ mansionib̄ celi a p̄turbatione
recreant̄ certa post p̄icula se apud do
minū māsuros q̄d significat̄ m̄ltē māsiones. Et
iterū Vado parare w̄b locū tāpulc̄z tādelabī
lē motēdo resurzēdo in celos ascēdēdo Et iez̄
v̄emo in iudicō appendo • et accipiā vos ad me
ip̄m ad b̄tūdīmē corporis et aic. vt v̄bi ego sū
et vos sitis sc̄; i etnā b̄tūdīe Lā vt dīfat pate
erat māsōes sc̄; i p̄st̄iacōe h̄ tū adhuc p̄tāde
erat ab eo ēdēpcōis opere et ab ip̄is meitoia o
peracōe D̄ b̄ne para q̄ paras nos sc̄; tibi et te
nob̄ vt ht̄ m̄ltūdī māsionū p̄ diuītate moi
torū Alius pl̄? alī? minus p̄ticipes tui er
imus Et iterū Nō relinq̄ vos cephanos i q̄ indi
cat se cē p̄t̄ illis vado • et v̄o ad vos sp̄m sēm
mittēdo. Voc aut̄ dīat ne putare ē sp̄m mittē
hi se Et iterū Pacē sc̄; p̄tcois ēlīḡ v̄b q̄ t̄pler
ē i hōe sc̄; ab se ip̄z ad 8m et ad p̄ri" pacē mēā
sc̄; etnātās dorōb̄ si in pace p̄a p̄seueraueritis
Sc̄om Auḡ pacē nob̄ relinq̄t̄ in hoc sc̄o q̄ ho
ste v̄camūs et q̄ nos iūūcē diligā. Pacē suā
dabit nob̄ in futuro • q̄n sū hoste et h̄ distēcōe
regbim̄. Et b̄n̄ dīat pacē mēā ad distinguēb̄
pacē sc̄oz a pace m̄di q̄ maḡ ē appens et facta
ḡ v̄a V̄ n̄ sbl̄igit nō q̄uo m̄bs dat ego do w̄b
q̄; m̄bs dat carnaliē ego sp̄ualit̄ • m̄bs t̄p̄aliē
ego etnālīt̄ • m̄bs extēcius ego intēcius Et iterū
h̄ diligētis me gaudētis v̄tq; de recessu meo
q̄; vado ad exaltacōe; meā sc̄; q̄; vado ad p̄t̄
o maice me ē V̄n̄ Auḡ q̄; natūe hūane ētūlād̄
ē eo q̄ sic assūpta ē a v̄lo v̄migei to • vt īmētāl̄
ostitutē i celo • at; ita fēt̄ t̄ra sbl̄imis vt īmē
ruptib̄ puluis sedēt ad dextāz p̄t̄s : q̄s non
hic gaudeat q̄ sic diliḡt̄ xp̄m et suā natām iā
smōclē ḡulef i xp̄o • at; ip̄z sp̄et futurū eē p̄ p̄z

111

Et iterum Expedit ibi est utile est vobis ut ego vobis
vadam scire; ad preceptum ascendum ut spiritualiter me cognoscatis et carnali iam me nosse defistatis ne
vobis carnem quod lacte contumeliam sitis. Et vere expedit
si enim non abiero pacitur? non reiet ad vos si autem
abiero mittam eum ad vos. Si hanc carnalem dilectionem a vobis abire non fecero non eritis digni ut
pacitur mihi ad vos. quod diu ei de me carnale
senectus non eritis ydonei ut spiritualiter recipias.
Illud quod posuit in terra non possumus dare habere quod illi non sunt
ydonei accipere nisi eum secundum carnem nosse defistat
quo magis spirituales efficiantur magis ad celestia in
applicanda ei? deitate abscondatur. In terram enim mundum?
est spiritus qui in nullo recessit nisi in eo quod domino est spiritus
nullo carnali solaco impedit? Vnde bernardus. Delicata est divina consolacio, non dat abmittitur alie-
nata. Vnde et hugo. Idecirco mimorum dominus ihesu disci-
pulus se confortavit corporali ut eum disceret amare
spiritualiter. Ascendit spiritus in celum ut corda per te tra-
haret ut dilectio permaneat per dilectionem. Sed et vobis hodie per
amicos suos qui quodam corporali proximitate consolat in
scripturam sanctam et ecclesie sancte mentis atque alijs vobis
libro exercitiorum virtutum quoniam dispensatio sub-
trahit vobis ut spiritus amoris dulcedies, tanto
potius percepitur quam per misericordiam effundatur. Hec hu-
go. Respondeamus ergo quod in physica carnis filii dei ipse
dit spiritus exercitum; quanto magis carnal affatus in
nobis impetrat canticum. Hec et huius filia eius dicitur
quod corda ipsorum totaliter penetrabatur non enim de suo
discensu aliquod pacifice tolerare poterat. Secundo
circa sermonem mediteris quid est cordiale et ista
ter dominus ihesu istupuit discipulos pluibus vicibus
in caritate seruanda dicens. Miserere novum de vobis
qui scilicet disponitis ab mea sequentia eis. vobis ut diligatis inuidice sic dilexi vos. hac enim via sequitur? est enim
dominus. Non domini nouum spiritum ad subiectum quod sicut datus
in recta lege quod etiam percepit prius diligenter non tamen
per eis morti habens nouum spiritum ad mandatum formam
sic ipsum dilexit nos quemadmodum mori dicitur? est per nobis
Vnde modus enarrandi rimum retinet? quoniam amissit colo-
re et sapore ponendi ipsum cum vino novo et fortis qui
ibi recipit colorum et saporem ex fructuore rimi et sic
dicitur enarrari. Miserere de dilectione sicut valde amata
quoniam et iamque nulli sapiebat iustus passio Christi in quo
fuit manifesta feruere dilectionis quod rimus fortissimum
illud misericordiam enarravit. Dicitur etiam nouum misera-
tia ab affatu qui amantur; enarrat et hoc nouum facit
dilectio eius taliter confortans nouitatem et austertatem veritatem
Et iterum in hoc scilicet signo qui in meo proprio charactere
cognoscetur oes apte qui mei estis discipuli disci-
pulis meis inbutitur de scola mea istruiti; non
si democritus et ceteris vel alia figura faciat; sed si di-
ligeret habuerit adiuuatum. Hoc est enim per magie
desiderat dominus. Quia igitur conuictus milicie alicuius
regis dicitur; et talis insignia est. Insignia autem Christi sunt

in signia caritatis quoniamque; ergo vult annuntiari mili-
cie Christi; caritatis caritate in signo. Vnde augustinus. Et
quod dicunt. alia munera nostra habent ut bissecum etiam non
mei non solum natura. vita sensu ratione; et ea salutem
quod homines peccatoque; et ratione etiam sancta pene-
trantur. propheta scit; fide distributio; et ratione suorum paupiri-
bus et traditio; et propria sui ut ardeat habere quoniam cari-
tatem non habet ut cibala coquuntur nichil sicut mi-
chil eis perdest. Hic est filius cui non conatur alienum.
Id est dilectio sola discernit inter filios dei et filios dy-
aboli. Signum se oes signo crucis Christi rendeatur
oes amorem cantem oes alleluia baptizem oes in
tercessio ecclesias faciat pietas basilicarum non discer-
natur filii dei a filiis dyaboli nisi caritate. Quid
quid vis habe hoc solum non habet nichil tibi
perdest alia si non habet hec habeat et ipse legem
Hec augustinus. Et iterum. Hoc est preceptum meum ut dili-
gatis inuidice hic dilecti vobis. id est ut diligatis
ope ut quod tibi vis fieri facias alteri et quod tibi
non vis fieri nec tu alteri facias. Vbi non dyaboli tri-
pli dilexit nos Christus. Gratuite quod in dilectione nos
pueit ipse enim incepit nec expectauit quod nos in id
pueam diligere. Hic ergo et nos debemus plus diligere
pro Christo non expectantes pueritiam seu beneficium.
Et multo magis debemus deum rediligere. qui secundum
augustinum nulla est maiestas ad amorem inuidicemque pueri
te amando et nimis durus est animus quod dilectionem; et
non solebat impetrare nolit et repete. Dilatio ergo
dei causa est dilectionis nostrae habens non enim quod
nos diligimus deum diligere nos habens quod diligit nos
diligimus enim et quod enim et proximum. Et quod caritate
Christi ad nos redimendos vult sectemur caritatem
ut per haec quod ad nos Christus descendit dilectionis via
etiam nos ad ipsum possimus ascendere. Ita efficaciter
quod per opem dabo se ipsum et ponendo amorem; per non
bis quod probabo dilectionis exhibitor est operis. Nos
ergo hoc per efficaciter et fructuose inuidice dili-
gamur secundum illud Iohannes. non diligamus vobis neque
lingua habere ope et caritate. Et multo magis deum diligamus
ut sermonem et misericordiam eius servemus. Iterum
recte quod hanc dilectionem; ad natum; beatitudinem; ordinem
et ut ad deum nos trahatur non sicut homines sese inuidicem
carnalem et per conformatum fraterno diligentes. Sic ergo
et nos in Christo non quod beneficium est secundum dilectionis habens quod
dei est debemus diligere et inuidice ad hoc ut deum ha-
beamus. Sunt enim amici naturae et sunt amici fortunae
et sunt amici gratiae et benevolentie soli a Christo a deo
Licit; enim in dilectione Christi includatur dilectio dei tangere
principaliter quod Christus non est diligenter nisi propter deum
tum salvator habens magis facit mercatorum ex pressa de di-
litione Christi quod si cum dicit inuidice quod intendebat apo-
stolos inducere ad edificationem et consolacionem; fidelium
et ad perferendas tribulaciones plectorum ad
quod necessaria est caritas Christi quod tamen ut dictum est includit
caritatem dei. Et iterum. Maiestas habet dilectionem; non
habens ut amorem suum potest quod per amicos suis dilectionem;

what hic signū et pbaō; dilectionis id est
erhibitōz opis trāsserēs de cā ad effectū. Et
quidē nullū mai⁹ dīlōis argumentū ē g̃ po
ne re aia; p amicis hoc ei ē vltū sgnū amoūis
vltia qd nō ē aliud iuētī. Amor nāq; p q̃tū
or sgñ p̃t māfestai. p̃no p̃ vba qñ em̃ cor ha
būdat i amore tūc os habūdat i sermone qz
ex habūdācia cordis os loquit̃. Secūdo per
collata bñficia i istud ē mai⁹ signū g̃ p̃mū
qz multū seruit̃ d̃ vrb̃ suis qz nō seruit̃ de
suis rebo. Tercō p obseq̃a plonalia i istud ē
adbuc mai⁹ signū g̃ p̃mū ṽl sedm multi ei
seruit̃ de sua sba qñ sc̃; qz p amoē amici se
expōit morti multi ei daret̃ psonā ad seruien
dū. In hoc g̃ r̃ps p nob̃ crucifig̃ et mori
voluit̃ iſinitā nob̃ caitatē oſdit. Ut aut̃ ait g̃
Mot̃ etiā p imicis dñs veneat i tñ pos̃tū
se aia; p aicis dicebat vt nob̃ oũderet q̃a cū
diligēdo luctū facē de imicis possū? etiā ip̃i
amici sūt q̃ p̃sequūt̃. Cōsequēs ergo ē vt quē
admodū r̃ps aia; p nob̃ posuit sic et nos ani
mas p fr̃ib̃ ponam? Quatuor enim sūt diligē
da p̃ cōdie; p̃ caitatē sc̃; de⁹ aia p̃ri⁹ i corp⁹
et iō cū caitas. sic cōdiata p̃ ipso deo q̃ ē p̃mū
q̃ maxim diligibile ex caitatē debent alia tria
expōit̃ siem̃? p̃ maioi p̃ aia ṽro app̃a deb;
p̃ri⁹ et corp⁹ p̃ri⁹ õtem⁹ et p̃ salute p̃ri⁹
debet vita corp̃al exp̃oi. Et itz Hec mādo ws
vt diligatis iūcē q̃ alīc nullū sola iū hēbit
misi in w̃b iūcē hēatis h̃ abs; dīlōis solacū
et cōsolacōe; in w̃b iūcē h̃r̃ nō potestis. P̃ re
ceptū dīlōis sy iūlūt̃ et t̃g̃ so'a dīlō p̃cip̃ē
da sic eū sy om̃edat et reuera illa q̃ ait habe
caritatē et fac queūq; vis q̃i solā caitatē vis⁹
ē ṽcep̃isse q̃ merito q̃ ip̃a ṽal; s̃i ṽsib⁹ multa
rū ṽtutū h̃ cetera oia nō valēt s̃i ea. Ṽn sc̃; z
greg⁹ de dīlōe q̃i de finzulā mādato dñs lo
quē q̃i ome mādatū de so'a dīlōe est et oia
vnū p̃ceptū sūt. Quidq; c̃i p̃cip̃ē i sola cari
tate solidaf̃. Multa sūt p̃ diūlītā opis. vnū
in radice dīlōis. Et pluā alia hm̃oi ad dīlōe;
m̃icacia dñs dicebat q̃ iōbz h̃ cōscip̃it. De
dīlōe fr̃aēna null⁹ ap̃loz tm̃ loquit̃. q̃tū io
hāns. et h̃ et i epl̃is suis. Leg⁹ etiā de eo g̃
iā sener effus portabaf̃ ad ecclia; a discip̃ul⁹
suis vt fideles iſtuēt q̃b̃ hoc tm̃ dicebar si
tioli diligatis iūcē et i hoc ē p̃fectio discipli
ne r̃parie. Ṽn dicit̃ speci alīc a deo dilect⁹ nō
solū p̃p̃e p̃ulegū ṽginatatis h̃ etiā p̃p̃e speci
alitate caitatis. Tercō c̃a sermonē me dītis
quo monuit eos ad obseruāciā mādatoz suo
rū dītēs. Si diligitis me mādata mea serua
te iplēndo ea f̃co i ope. Quasi dicēt nō õnda
tis amore quē hētis ad me fletu solū h̃ inobe
dientia mādatoz. In hoc c̃m mūdi h̃ p̃tates

suos aicos et fideles p̃bāt et cognoscūt s̃i eis
obedūt et eoz mādata custodiūt. q̃i sc̃; g̃g̃
p̃baō dīlōis exhibicō ē opis. Et itz. q̃ h̃
mādata mea i seruat ea ille ē q̃ diligite me sc̃;
ope et veitātē. et nō tm̃ līguā et sermone hoc
est ille h̃ ṽta dīlōe; ad me. Ṽsi aug⁹. q̃ h̃ in
memoria et seruat i vita q̃ h̃ i sermoib⁹ i ser
moib⁹ et seruat in moib⁹ q̃ h̃ audiēdo et ser
uat p̃seuctādō ip̃e ē q̃ inq̃t diligite me. O pe ē de
mōstrāda dīlōne fit ifructuosa nois appella
cio. Ṽn i iōbz. q̃ dicit̃ q̃i diligite deū i māda
ta e? nō custodit mēdāp̃ ē. Et itz. Si q̃s dili
git me id est dīlōe; i me tēdit sermōnē meū
seruabit id ē mādata mea ad faciēt ea. Q̃i
obediēcia ex amore q̃ ē i cor de. Sermonē go
et ṽba dei tūc seruam? q̃n faū? q̃ p̃cep̃it i di
ligim⁹ q̃ p̃misit. Qui at ṽba t̃agit p̃ mēdā
i nō cohēt illis p̃ obediēciā nō sūt ei i bñficiū
h̃ i dāpnacōis testimoniū. Ṽn greg⁹: vere dili
gim⁹ s̃i mādata e? seruam? Vere diligī? s̃i a
nūs nos ṽluptatib⁹ coartam? Nā q̃ adhuc
p̃ illicta deh̃deia defluīt p̃fecto deū nō amat
q̃i ei i sua ṽluptate ḍtādicit. Ille ergo vere
amat c̃? ṽiz mētē deh̃deia p̃ua ex d̃ensu non
supat. Nā rāto q̃sq; a supno amore dīhūgīt
g̃to iſter⁹ delātūt. Hec greg⁹ et itz. Si p̃cep̃
ta mea seruaueritis mācbitis i dīlōe mea
id ē ex hoc sc̃;tis ws dīlōs a me et q̃ i di
lōe mea qua ws dīlō et in g̃tā mea mane
tis s̃i mea p̃cepta seruaueritis. Seruado em̃
mādata tuū est effus i signū diuine dīlōis
nō solū eius q̃ nos diligim⁹ h̃ et ei q̃ ip̃e dili
git nos ex hoc em̃ q̃ ip̃e nos diligit monit
nos et adiuuat ad implendū c̃i⁹ mandata q̃
impleri nō p̃nt nisi p̃ gr̃am. O stendit ergo
sc̃;m Aug⁹. Non ṽn dilectio gene reū h̃ ṽnde
monstret ut nemo se fallat dīcēdo q̃ deū di
ligat s̃i eius p̃cepta nō seruat. Nam i tm̃ eū
diligim⁹ i q̃tū eius p̃cepta seruam? inq̃tū
aut̃ mī? seruam? mī? diligī? Nō p̃cepta ser
uat q̃ nō diligit et nō diligit nō q̃ seruat. Nec
p̃s seruam? p̃cepta vt nos diligat r̃ps h̃ nō
nos diligat ea seruare nō possumus. Et itz.
Ṽos amici mei estis s̃i feceritis que ego pre
cipio wsib⁹ id est s̃i opa oſditis amicicie et di
lectionis quā implecio preceptorum est signū
w̃lūtatis et preceptum est signū sue
w̃lūtatis et ideo s̃i ea que p̃cep̃it non faceret
w̃lūtates nō cōsonaret et sic amici nō essent.
Secundū greg⁹. Amici quā amici custos
Vnde non immērito qui ṽlūtatem dei i p̃
ceptis eius custodire dicitur illis amici ws
catur. Et sc̃;m eundē magna est misericordia
redemptoris et dignitas hominum esse ami
cos dei. h̃ audisti gloriam dignitatis cū di
citur ws amici mei estis audi et latore c̃tamis

et subdit h[ic] feceritis que ego p[re]cipio vobis. Vnde et ait augustinus cui seruit bonum esse non possit nisi p[re]cepta domini sui fecerit hic amicos suos volunt itelli-
gi. Unde boni servi p[ro]pterea p[ro]bantur. O magis boitas dei
Cui ei per predictum et de debet obsecra ut potest
serui domino famuli deo subiecti potest mancipia
redeportari. amicis neque nobis primaria p[ro]missio ut a
nobis obsecra debita seruitutis extorcat ut quae
nolle seruitur conspicit spiritus suorum beneficiorum pos-
sit p[ro]missionibus iunctae. Nec augustinus nullus ergo fine
opus attestatione credit se deum diligere sed ut
ait gregorius de dilectione cibitorum ligua mens et vi-
ta regat nunc est dei amor oculos. Optime etiam
magis si est. si vero op[er]a renunt amor non est. Ne etiam
itaque dicit credere per deum diligat quod cum semper cor de
non cogitat quod eum semper ore non laudat quod est mandata
tua ope non seruat. Nam secundum Gregorium si ab aliquo
queratur utrum deum amat libenter r[esponde]t ita sicut dicitur ut
ipse dicit per prophetam dilacionis exhibitionem est opus.
Ergo si vere deum diligis querendu[m] est a corde ab
ore ab ope. Primo a corde quod est amat de eo
semper cogitat. unde luxurians semper cogitat de dilec-
tionibus carnis auariam diuinorum superbi de eminenti-
bus et virtutibus vere spuiales de divinis. Si ergo non semper
de deo cogitas non credas te vere amare eum. Itē
h[oc] maxime de eo cogitat quod per certe amat. ergo
si de mundo magis quam de deo cogitas mundum ma-
gis quam deum amas. Secundo si deum diligat a lingua
tua et quasque quod ex habitudine cordis os loquuntur.
Nam id est probabile cordis et oris sicut in corde est mundum
in ore restitutum lingua ergo libenter illud noiat quem cor
amat: et ideo si propter de mundo quam de deo facit magis
mundum quam deum diligere concidit. Tertio an deum di-
ligas ab ope tuo regas non enim per ignis esse et non
ardere. Si ergo ignis dominus est in corde tuo non per uacan-
te ocio. sed si oca uacas ignem non habes quod ut deum
est caritas non est oca oportet ei si est in opere renunt,
caritas non est. Ad h[oc] ergo quod quas per ipsum retinacit dili-
git necesse est ut deo amando nichil ponat et per
ipsum suum sicut se diligat ac dilacionem corde ore et
ope ostendat. Hoc etiam quod deum est. Vos autem mei
estis dupli: per intelligi secundum quod autem dupli dicitur
quod amat et quod amat. et secundum utriusque ratione est quod
subdit si feceritis quod ego p[re]cipio vobis. Quia et quod
deum amat mandata est seruare et quod deum amat
mandata illa seruare igitur fecerit eis gratias suam
adiuuat ad seruandum. Sed ut visum est mandato cum
obseruacio non est domine aiciet causa signum scribit
quod de? diligat nos et quod nos diligamus eum. Et plu-
ria alia h[ab]entur deus tunc dicebat. Quarto etiam ser-
monem meditatis quod dabo eis fidem etiam causa p[ro]p[ter]a
ras quod eis predixit etem peruenias promunis et hoc tam
h[ab]es ad pacem etiam ne deficit atque ebullitionibus dices
Si mundus vobis odit id est mundus et amatores mundi
qui diuinis deliciis et honoribus sunt dediti scri-
to te ad consolacionem vestram quia me poteris vobis odio

huit Vñ scriptū ē odio habuerūt me ḡtis. q̄i
dicēt scdm c̄ib. Scio hoc ē dux et difficile s̄
xp̄e me pacem iō nō dolete s̄ et letai optet
et sufficit w̄b i isolacōe; xp̄e me et h̄ pati. grā
dis isolacō mēbris ex capite q̄i nō dñc cōdici
onē capitīs ēfutaz Vñ aug. Cū se m̄bū sup̄
vertice extollit Recusas eē in co:pe si nō vis
odiu mundi sustinē cū capite. Deīn oñdit at
odit eos mūd̄ sc̄i q̄i nō sūt de mūdo id ē pte
e? nichil ei cōe cū tra ē eis s̄ celestū fact. sūt
cives q̄i xp̄e hoc mūdi odii patientē sustinē
dum Vnde c̄ib. hoc ē v̄tūtis augmētū a mū
do odio h̄. vnde dolere oportet si a mundo
diligem̄. hoc ei es̄h malicie v̄tē oñnuū Vñ
et greg. Nā p̄usoꝝ derogacō vite nt̄e a pp̄ba
cio ē q̄i iā oñdīt nos aliqd̄ iusticie habē si il
lis displicē icipi? q̄ nō plāt̄ de o Et q̄i exē
plo sui q̄ aliud mai? et meli? nō ē monuit ad
ferēda odia mūdi s̄b̄ dit q̄te eū debeat imitai
q̄i ille dñs ip̄i serui. Memēto te inqt̄ sermois
mei quē dixi w̄b. Nō ē serui maiꝝ dño suo.
Si p̄ q̄i me p̄seauti sūt q̄i sū dñs et ws p̄se
quēt q̄ serui estis. p̄sequeat ws i q̄b̄ ego sū et
p̄sequēs me in w̄b. Nō p̄t placē serui? q̄b̄
displicet dñs Vñ c̄ib. q̄i dicēt Nō ws turba
ri optet si cōmunicabitis meis passionibus
quia ws non estis me p̄ciores Et iterū mū
dus quidem. id ē mūdam in delicijs dñncijs
et abīcionē viuentes gaudebit tanq̄ de me
et triumphauerit quia in triduo m̄xtis c̄it̄i
iudei mūdo dediti sūt gaudi credētes ext̄pis
se to tā sectā p̄pi ws aut̄ tristabim̄ de mea
m̄xte et absēcia s̄ tristitia v̄ta v̄tē i gaudiū
in ēsurrectionē et apparicōe seu p̄sencia et ascēti
one et maxie i sp̄ūscā missiōe Cōctistati ei sūt
de morte dñm s̄ mor de ēsurrectionē letati. Nā
post lacrimacōe et fletū iudic̄it de? exultacōe; et
gaudiū Vbi nōndy q̄ si cui p̄mittet ab eo q̄
es̄h verax et potēs facē p̄missū q̄ om̄s illi? la
p̄des vere et i aurū v̄tiq; ille ḡreḡ gaet hicm̄
lapides q̄ poss̄ pluēs et maiōea Nūc i p̄mit
tit nob̄ ab ip̄o q̄ veritas ē et potēs super oē q̄d̄
ē q̄ ēsticia v̄ta veret i gaudiū i deo mulū li
benē de te? sustinē tristicias et p̄suās h̄? mū
di i augmētū nū gaudiū Vnde nō dix̄t. p̄? tri
sticia v̄ta et ut v̄b̄ gaudiū s̄ ait et tristicia v̄ta
veret i gaudiū ita q̄p̄ hoc ip̄m q̄ ēsticiā h̄tē
in cumulū gaudiū v̄tē Ad ostēdā at et me
roris et gaudiū m̄mētate iducit fīlitudē; de
clāsā dō q̄d̄ dix̄at p̄ er̄ mulieis i dolōe par
tus ēsticiā habentis s̄ i natūtate p̄uei gaudi
um sup̄ueniēs absorb; i ea oē; ēsticiā p̄cedē
tē. Deīn hoc padigma q̄d̄ de mulie p̄o sunt
dñs exposit et fīlitudē adaptat dices Et ws
igit̄ nū q̄d̄ tristiciā habetis sc̄i tpe m̄ce pas
siois et mortis q̄i lā p̄uicietes. iterū aut̄ vide

bo ws et 3 iudebit dñe vestrum scilicet post meā
resurrectionē et gaudiū vestrum nemo tollet
a vobis. qd vita christi que fuit materia huius
gaudiū erat deinceps immortalis nō amplius
austerēda per mortē. Tdīt ciam em̄ habuerunt
passo domino sed post resurrectionē gaudiū sūt
vito dño et gaudiū eorū non tollebat ab eis
quia ethi postmodū p̄secutiones et tormenta p̄
chri sto passi sunt spe tamen resurrectionis et
visionis illius accensi libenter aduersa queq;
ferebant imo gaudium existimabant cum in
temptationes varias inciderent. Ossunt aut̄
et hec ita intelligi ut in discipulis vniuerse lo
quatur dominus ecclesie velut etiam ibi. ecce
ego vobis sum. vsq; ad consummationem
seculi mundi enim amatores gaudent quia in
presentib; delectat. nulla alterius vite gaudia
esperantes sed boni in eternis huius vite tri
stantur et plorant p̄ peccatis propriis et alie
nis. p̄ huius mundi incolati et dilatione re
gni celestis et per huius vite tribulationes et
angustias ad eterna contendunt gaudia celii.
quia per mūltas tribulationes oportet nos in
trare in regnum dei. Dicens ergo dominus ite
autem videbo ws. scdm promittit aduentum
quo ad vniuersam videlicet ecclesiam ad remu
nerandum ex integro. Ac si direxerit iterum vi
dendus apparebo ws eterna visione. et ipsam
ws ab aduersariis. assumam ws ab me ipm
coronabo ws victores. probabo me semper vi
disse ws de certantes. Vnde Alchianus. Musi
er autem sancta ecclesia est propter secundita
tem bonorum op̄rum: et quia spirituales deo
filios generat hec mulier dum patit. id est
dum in mundo virtutum profectibus infestis
dum vnbiq; temptatur et affligit. tristiciam
habet de hoc quia venit hora ut paciatur. quia
nemo carnem suam odio habuit. Sed cum po
petit id est. cū dñe uicto laudes certamine ad pal
mam peruenierit. iam non meminit pressurę p̄
cedentis propter percepte gaudium retrubutis
omis quia natus est homo in mundum. Si aut̄
em̄ mulier nata in hoc mundo homine letatur
ita ecclesia nata in vitam eternam fidelium po
pulo exultatione replete. Vñ et Heda. Nec
nouū debz videri. si natus dicit qd ex hac vita
miguetur. Si cū suete nasci d̄ cū qs de vte
ritate p̄cedes in hāc luce p̄gredit̄ ita p̄ nat⁹
appellai. qd solutus a vīcul carnis ad lūcē etnā
sublimat. Vñ sc̄o et solemnia nō funebria s̄ na
talicia vancē. Dem̄ ocludit ocl̄. p̄ncipalit̄
intenta. ad hoc em̄ dixit pdca oia ut firmaret̄
etra tribulac̄es eis iminētes et adūsa. Vñ ait
Hec oia qdixi in sermōe isto locut⁹ sū ws sc̄z
ad hūc finē et iō ut in me pac̄ hēati s̄ adueien
tibz t̄bulac̄ibz futuras qd hic gue q̄etae in loca

xpo ista cor hūanum i do. Et inde est qd hoēs
mūdam qd deo p̄ amore nō sūt diūcti hūt t̄bul
ac̄es ab h̄ pace s̄ sc̄i qd̄m p̄ aōrē h̄nt i corde
et h̄ ex m̄do h̄nt t̄bulac̄es in xpo habent pac̄
Dic finit sermonē suū ut pius pac̄ utilioā po
nens i fine sc̄z de pace ab qd̄s conat̄ militare
vnde glosa. Non solū que i cena s̄ etiā que ab
imicio pdicac̄is sue et marie que in cena hac d̄
causa dicit ut i illo pac̄ habeat pac̄ pectoris
in p̄nti pac̄ c̄mitatis i futuō. Hec pac̄ ē p̄ qd̄
xpiā facti sū? p̄ qua sc̄m̄tis ibiūm̄ p̄ qd̄ tla
gellis et alijs modis erudim̄. p̄ qd̄ sp̄s pignus
acepim̄ pro qd̄ i eū c̄cedimus et sperani? et as
more eius accēdim̄. Hec ē ip̄ssus consolac̄ō
et libeātō ut hac i fine felicit̄ ēgnem̄ cū cr̄sto
In hoc ergo finōe ocludit qd̄ ip̄e est osūma
cio vie et b̄fūdo p̄tē. Und̄ auḡ. Hec pac̄ fi
nē t̄pis non habebit. sed ois pie m̄re int̄cōis
actiōis qd̄ finis ip̄a erit et s̄biūgit. In m̄do p̄s
lūtāti habebit̄ sc̄z ab hūanis h̄ibz ws p̄se
quētib; i me autē pac̄ Quasi diceret sc̄z greg
Sicut vobis de me int̄cūs qd̄ solando c̄ficiat
qd̄ erit de m̄do ext̄ri? qd̄ seūedo gūt̄ p̄mat
Sicut enim viri nō habēt t̄bulac̄es puras qd̄
habent consolac̄ōe; dei admixta s̄ malū habent
eas puās nō habēt̄ consolac̄ōem istā. Sed
consolite id ē fiduciā in me habete qd̄ egd̄ p̄ ws
vici m̄b̄ et nō p̄ualebit. Quasi diceret c̄tū
tatis ad me et habebit̄ pac̄ in me. xps vicit
mūd̄ dicit̄ p̄do et aufereō āma eius qd̄ impug
nat. Hec autē sūt eius oculisibilis. Nā dē
qd̄ est in m̄do ā est cōcupia caris qd̄ destupit
p̄ afflictō; et labore ā cōcupia ocl̄o qd̄ strux
it p̄ paupertatē ā supbia qd̄ destruxit p̄ hūilit̄
tē. In hac victoria xpi debet c̄fidere sc̄z qd̄ cō
fideācōe eius armati et v̄tūtib; mūnit̄ facilē
superat t̄ptac̄es m̄di. Prōp̄t̄ qd̄ dicit p̄t̄
xpo in carne passo et ws eadē cogitac̄e āma
m̄i. Qui ergo sic xps ista oculisibilia vimat
vincit mūd̄ et hoc sc̄m̄ Johannē facit fides
nostra quia cū sit substantia sp̄cādōrum que
sunt bō spiritualia et eterna facit nos d̄cēpnē
bō corporalia et trāitoria. Et alia p̄la his h̄lia
tunc dicebat. Quinto circa sermonem meditac̄e
ris qualiter ip̄se dominus ihs eo qd̄ etat ad di
scipulos sermonē finito. De quo sc̄m̄ bedam
i cena locutus ē v̄sque ibi. surgite eamus hic
dem de stādo v̄sq; ad ympni finem cuius hoc
imiciū est tandem subleuat̄is ocl̄is aspiciēs
in celum se ad patrem cōuertit et v̄ba ad ip̄
sum dirigēs orare cepit. Xps non tantū orā
vit de aliqd̄ ip̄tādū s̄ etiā ad dandū no
bis orādi exēplum et iō oratio sua hic desci
bic optimis cōstāc̄is disposita. Prōp̄t̄ respā
p̄cedēcū qd̄ p̄ s̄m̄o; et disciploꝝ iſtructō; cō
tūt̄ se ad om̄cō; ostēdēd̄ qd̄ oplemūt̄ boni op̄is

est a deo requiriens et ut quos instruimus
pro tuum? orom suffragio. q; sermo dm⁹
marie h; effem i cordib; audienciu cū fulcitur
ord; p quā dñm ipotatur auxiliū et iō finis
sermois nū d; ab ord; tēmial. Scđo espā
pñciū q; oīdo pñcipale ocllos leuauit ad ce
lū ad deñond; q; ord; mens d; eleuati deū
q; scđm dñm. Ord; e ascē? m̄tis i deū int̄ ali
as at pñs corporis dispositio itenice m̄tis ma
rie élue; i oculū v̄ ei amore ibi ocul? Vn̄ eti
xp̄ b̄ i celū oculos eleuauit vt st̄ates sursū
aspiciā? nō dñk carnis solū h; et metis. Scđ
ḡ qñq; erecti i leuātes oculos ad celū dñat n̄
vt sup̄oi. h; vt huiles ord; ad deū vñzēdā q
celestia tm̄ pñtēdā esse oñdāt Vn̄ ps. Ad te
leuāti oculos meos q; hitas i cel. Et nō solū
oculos h; et oportes nūs i deū eferre debem⁹
Scđm illud tñm. leuā? corba nā cū maib;
ad deū i cel. p man? ei deñgnē opacōes Ter
cio espā sequēciū q; articulo passiois hibi im
minēte pñsluris discipulox pd̄is orauit ad
p̄t̄ suū ad deñgnd; q; pñslurē et ebula vñbim
nētib; d; hō p ord; tauriē ad deū sic moyses
susāna et alij plures clamauerit ad dñm cū tri
butare et libauit eos. Orat at xp̄s. p̄o p se
dñm p m̄ba. Oro se orat tū scđm hñaz natu
ra tū scđm dñm Scđm hñaz natura p claiſta
re i passioe p claiſtacōe i surreccōis p claiſta
re ascēhomis p claiſtacōe iubilā quā
bēbit i eo et p̄ illib. Scđm dñm natūra orat
p noticia et manifestacōe claiſtatis pñs et filij
in q̄bo intelligit nec? et amore aboꝝ sc̄z spūcūs
q; mediuꝝ se p̄ iellē i extremitis Hōz triū eadē
Exclitas naꝝ eēna eadē potēcia sc̄i boitas Po
sculat ḡ ip̄o xp̄s claiſtate suā ab etno p̄t̄ ha
bita ad hñaz cognitōe; et noticiā diuāl ne ip̄z
putū hoiez arbitriates de passiois ignomia re
tūdā et pñciāt ac de surreccōis glā despetā
tes a fide dñciāt Pro m̄bris duplē orat p̄o
p m̄bris em̄ dñtib; et iā capiti adhēntib; sc̄i
do p credidit p̄ vñbū iā eadēcū. Orat ergo
p discipulē m̄bris iā credidib; et recomēdat
eos p̄t̄ dñcē. Pat̄ sc̄i serua eos oſerua do a
malō et custodiēdo i bñno i noīe tuo id ē i fide
ac aſſicio et vñtate et vñtute noīis tu q̄s dedis
ti m̄ p fidam̄ et ecclie p eos fidādē p ſpecialē
aſſicio eos m̄ diuīgendo vt fint vñū et vñtū p
tātate fide et nos sū? vñū p natūra ita q̄li sic
nō ip̄at eq̄litate h; q̄dā ſūcūdīe; et imitacōe
logiñquā. Su ego fili? tu? p natūra fint et illi
fili? tu? et fīces mei p grāz Vel scđm aug. Vt
quēad m̄p p̄t̄ et fili? nō tm̄ eq̄litate ſub̄et
etia volūtate vñū ſut ita et hñ nō tm̄ p hoc q̄
mūl de nature ſic h; etia p eadē dñtib; ſocieta
te vñū ſint. Cuiuscūq; pfectio nihil aliud eſt
q̄ pñcipacō ſine h; iudis n̄ tm̄ ei boi ſū? ip̄

tū deo assimulati. Ego p̄ eis vñgo q̄ ab effi
caciā q; tui ſut p̄ etnā p̄ destiātōe; nō p mūdo
id ē mūdi dñtib; et p̄t̄ ſcđm tuā p̄ ſciēci
am. Hoc dicit q; efficaciō ſue orom tñmō
ad elōs ſe extēdit. Quāuis ei in ſe h̄t efficac
p̄ oib; tñ malī ponūt hibi ip̄dimētū ſint
pñcipis ip̄ius. Et lic; iā nō eēnt de mūdo ad
huc tñ nēcātiū eāt eos eē i mūdo ideo ſubdit
Nō vñgo vt tollas eos de mūdo. vii pp̄t ali
otū ſalutē q; adhuc ſut mūdo nēcātū vel pp̄t
eoꝝ vñtate q; i mētis nō ſut oſumātū. Vbi
beda. q; dicit. iā ūmēt t̄p̄ ſe tollat ego de
mūdo ideo q; nēcē ē vt iſti nūc nō tollant de
mūdo vt te et me p̄mū ūmēt mūdo. S; vt
ſerues eos a malōs defāt i pressuis et pñciēdo
de piauk et dādo eis p̄mañia i fide et oſtācā
in ebula vñbim ūmētib;. Hic h̄tē q; ſā nō dñt
vogaē vt traſeāt de mūdo h; adhuc eis duci
ens nō ē ſic n̄ iſtis ſouciens eāt. bñfica eos
id ē ſh̄ma i vñtate fidei catholice ac vñtē et
do cēne. ſc̄m ei vñno mō ſh̄fcat idē q̄d ſirmū.
Iſta aut̄ ſh̄ma aploꝝ ſā ē a deo p̄t̄ q; m̄
die p̄thecostes m̄lit eis ſp̄mētē. Dñm orat
p̄ toto fidei p̄plo dñcē. Nō p̄ eis vñgo tm̄ h;
et p̄ eis q; p̄ toto ſebe ſredidit ſut i me p̄ vñbū
eoꝝ ſc̄z p̄ vñbū ſidei et euāgelij q̄d p̄dicauerūt
p̄ q̄d oēs i xp̄m ſredidit q̄ ſide illā habuetē
q̄ apli p̄dicauerūt Qd vñbū dicit eoꝝ nō q̄ p̄
eoꝝ tm̄ ſit p̄dicatū ſymo et p̄ paulū et alios q̄l
ib; p̄dicatoꝝ ſe eis p̄o et pñcipale omittū ē
ad p̄dicātū et ab ip̄is ē p̄mit? ac p̄cipue p̄di
catū. Hoc ē vñbū ſidei p̄dicatū vñbū ſidei iſpiratū
p̄ q̄d ſredidit lateo ſredidit paul? et q̄uq;
vñḡ ſredidit i xp̄m. Vn̄ ſcđm aug. oēs ſuos
ibi ſtūli voluit nō ſolū q̄ ſūcē eāt i caue ſed
etia q̄ ſtūli eāt. Quotq; ei poſtea ſredidit et
in cū p̄ vñbū aploꝝ ſn̄ dubio ſredidit et do
nec ſtū ſredidit ſit: Per hōs euāgelij m̄ſ
tratū ē et aſiḡ ſtibetēt et vñq; q̄l q̄s i xp̄m
ſredit euāgelio ſredit Hec aug. Vt oēs vñū
vñtate ſint ſidei et caue ſidei et tu p̄t̄ i me et
ego i te vñū ſū? i vñtate natūre et ſub̄e vt q̄p̄i
in nob̄ ſint ſidei et caue ſidei. Vel ſcđm aug. p̄t̄ ce
ſeret ad vñtate amoris ſic. Si c̄ tu p̄t̄ eis i me
et ego i te per amore ſidei et ip̄i ſint vñū i nob̄
per amore q; caue ſa t̄ vñū eē cū deo. Quah
dicit. ſic p̄t̄ diliḡt filiū et eouelſo fili? p̄t̄
ita ip̄i diliḡt filiū et p̄t̄. Fructus aut̄ vñtate
ē vt mūd? totus p̄dicacōe eoꝝ ſūlū ſredit
et cognoscet q̄a tu me m̄ihiſti et q̄ doctri
na quā dedi eis ſit a te ſic em̄ oīms vñū etiū t
Nā per nihil aliud ſic manifestat vñtate euā
gelij ſic per caue ſidei ſredit. Vn̄ c̄tib;. Nihil em̄
ita ſc̄d alizat oīms vt ab iūtē dñridi q̄ ſredit
et ego claiſtate quā dedisti m̄ de di eis q̄ pñtē mñaculop

per quā declarata est diuinitas xp̄i debet apō
stolis Vn̄ c̄ib̄. Clāitātē dicit gl̄az q̄ est p̄ fig
na et dō gma et vt vnamīes h̄nt. Vn̄ subdit
Vt h̄nt vnū h̄c et nos vnū sum? id ē vt h̄nt
in v̄ta v̄tate ecclie absq; scismate Vn̄ c̄ib̄ h̄c
em̄ gl̄a vt h̄nt vnū etiā signis maiorē ē. Ego
in eis p̄ grā; et p̄ caitatis sp̄m et tu i me p̄ v̄ni
tate nature et substācie et p̄ cōsequēs etiā tu
in eis p̄ euē sp̄m. Vel sc̄z; hylariū. ego i eis
sc̄z; sū p̄ v̄tate natuē h̄uane quā cādē habeo tū
ip̄hs et etiā q̄ do eis corpus meū i abū sacra
mentalē et tu i me p̄ v̄nitate eēncie vt sic h̄nt
cōsumati id ē p̄fecti i vnū q̄ p̄ v̄mōnē h̄uani
tatis xp̄i ad deū f̄cā ē v̄mo v̄ci? creature. Vt
h̄nt mqt̄ cōsumati i vnū in p̄nti in v̄tate caita
tis et grē p̄ fidē et i futuro i v̄tate gle et frui
cionis v̄me p̄ speciē Ad hoc em̄ tota tēdit orō
in q̄ pluies iauat oādo vt h̄nt vnū Sic c̄es
orare dñt p̄ v̄tate grē in via et p̄ cōsumacōe
gle i pt̄ia vt h̄ habeāt v̄nitātē caitatis et grē
p̄ fidē et ibi v̄nitātē fruicōis agle p̄ sp̄m In
v̄mōne caitatis oāst̄t p̄fectio xp̄iane ēligio
nis q̄ p̄ hoc mēbra ecclie cōiungunt adiūce et
capitu hoi xp̄o et v̄lēti? ip̄i deo q̄ q̄ adheret
deo v̄nus sp̄us ē et h̄: p̄t̄ cōsequēs p̄mū p̄ci
p̄mū q̄d ē de? cōiungē homi quā ē quodāmodo
oīs creatuā Fim̄s aut̄ v̄tatis ē vt cognoscat
tūc p̄ speciē mūdus ex i mīco amīus effūs
id ē c̄rēdet̄s q̄ tu me mīh̄sti et dilexisti eos
sic et me dilexisti Vn̄ auḡ. In filio q̄p̄e p̄ et
nos diligit q̄ i eo nos elegit. Cū iḡt̄ corū q̄
fecit nihil oāderit q̄s digne possit loq̄ q̄tū dili
gat mēbra v̄mōtē sui et q̄tū ap̄li? ipsū v̄mō
geitū Deīn p̄pet̄ diūctionē mēbroū ad caput
dicēs p̄t̄ q̄s dedilīt̄ m̄ p̄ v̄tā fidē m̄ tua p̄de
simacōe ab eēno wlo ib̄ ē oro et desidero vt
v̄bi ego sū cito fututus et illi h̄nt meū id est
in etiā b̄tū tūdie in q̄ etiā iā eāt xp̄s actualit̄
q̄tū ad aīa; q̄ est p̄s p̄cipiali et boīs vt v̄
de ant̄ claritatē meā quā de disti mībi id ē di
uinitātē meā vel claritatē corporis mei gloīhi
candi vt̄aq; em̄ clāitātē et sc̄d̄m diuinitātē et
sc̄d̄z; h̄uāitātē sc̄i in gl̄a v̄idebūt̄ q̄a dilexisti
me essenciali dīlōe an̄ mūdi oāst̄t̄cōe et ab
eterno Hoc p̄z q̄tū ad xp̄i deitātē h̄le q̄tū ad
h̄uāitātē inq̄tū de? p̄t̄ etnālit̄ p̄destinavit
ip̄am ad hanc gloriam et exaltacōem In ip̄o
etiam dilexit nos ante mundi oāst̄t̄cōem
predestinacione quā mēbra eius sumus et
diligimur in illo qui totus diligitur id est ea
put̄ et coēpus Est em̄ in nobis tanḡ in tēp̄lo
suo nos aut̄ in illo sc̄d̄m q̄d caput nēm ē Vbi
auḡ. In magnā sp̄em dñs ih̄us suos erigit q̄
maiorē ē ē possitis in tēbulacōe paciētes audite
inq̄ i quo sp̄es n̄t̄ leueē attēdice Cr̄ist̄? ih̄s

dicit. audite credite speāte oīdeāte q̄d dicit
Pater inq̄t̄ q̄s de disti michi wlo vt v̄bi ego
sū et illi h̄nt meū. Qui sūt isti q̄s ait a p̄tē
datos h̄bi Nōre illi de q̄b̄ alio loco dīat ne
mo veit ad p̄tē; n̄ p̄tē q̄mīt̄ me traperit eū.
Et itēz. Quā p̄t̄ oībo mēbris suis p̄mittit
hoc p̄mū. vt v̄bi ē ip̄e. et nos cū illo sum? Nec
poterit nō fieri q̄d oīp̄tē tū p̄t̄ se velle dīx̄ oīpo
tēns fili? Hec auḡ: v̄n̄ et ancēlm? Inter hec
cū discipulos saētīssima illa orōe cōmēndās
p̄tē dīreit. Pater serua eos i noīe tuo iclīna
caput tuū vt meteāris audiē wlo vt v̄bi ego
sū et illi h̄nt meū Bonū ē tibi h̄ ē h̄ exēndū
est. Hec acēlm? O q̄d dulcissima orōis v̄ba
antīdōtū et remedīū ad cēz adūtātē et p̄cēm
cūius dulcissie orōis p̄cipiū et finis in pace
et dīlōe cōsistit ad quā p̄cipue vt dictū ē tra
dit. Et multa alia dñs ih̄s discipul̄ dīcebat
que vere corda dīuota sc̄m debāt. Si ergo q̄
m̄ sermōc dēcā sūt attēete discusseris et diligē
tre meditādo rūminaeris i eoz dulcedie req̄
escens merito iārēscē poteris ad tātā digna
tōnē benigātē p̄uidēcā diligēcā et caitatē et
circa alia per dñm hoc sero gesta Ex q̄b̄ p̄tē
ris colligē fasci ulū cōtra oēz tēp̄tacōe et adū
fītātē salubre solacōis ēmedīū Inē oīna em̄
mēorialia xp̄i p̄cipua ēcordacē oīstat ec̄ dig
nissimū finale ih̄s saētīssie cōne cōmūnū m̄ q̄
nō solū agn̄ p̄se af̄ p̄p̄t̄ ad edēdū v̄tētā
agn̄ ēmolatus q̄tollit p̄cēa mūbi sub sp̄cie
pāis p̄b̄t̄ in cibū In q̄ quidē cōmūnū mira dul
cedo h̄tātē xp̄i ēfulsit q̄n̄ tū paup̄al̄ illis di
scipulis et iūda p̄dītōe eadē mēla et scutella
cēnauit Hiz claruit huītātē ex m̄ dū p̄edes
p̄sicator et p̄dītōs sui rex gle p̄cēnt̄? līthēo
studiō assīme lauit. Mīra patuit munificēcē
lar̄gitātē dū saēdōtib̄ illis p̄mis et p̄ cōsequēs
toti etiā et cōbi terrātē corp̄ suum sacrat̄s
finiū et sanguinem vere in cibū dedit et p̄t̄
Mīrus tandem em̄i uit̄ dīlecionis excessus
quando in fine diligens suos tam dulci exhorta
tione cōfortauit in bono p̄t̄rum sp̄cialitē
premonens ad fidēm et robur et iohanni con
serens p̄ctus ad reābītūm dulcem et sacrum
O q̄d mira sunt hec omnia repleta dulcedime
illi dum tāpat anime que ad tam celebre vōca
ta cōmūnū tanto mentis curit ardore vt pos
fit illud propheticum cantare Que mābī
dūm deh̄derat ceruus ad fontes aquarū tē
Conspice ergo dominū dum loquuntur quomō
efficaciter deuote et delictabilitē loquens in
primū discipulis suis que narrat et p̄searās
in amēritātē aspectus et verborū eius Con
spice etiam discipulos quomodo sunt mestī
lācīmātes et suspiria dantes Plem̄ em̄ sūt es
tīca vt de b̄ ip̄a vētas testīomū fert dīces

Quia hec sc̄; de recessu meo locutus sum vobis
istitia ipse cor vobis et doletis me corporibus
sc̄tabi oculi. In aliis autem opifice iob; ei de
familiaritatem q̄le attente et diligentem huc
dilectum suum aspicit et teneat? anxiat? oia vba
et colligit. Ipse ei solum ea describens tradidit nob̄. Unde ipse iobes quā p̄ctū dñm re
tibens hec potuit et memorat etinē nob̄ ea
scripsit Nullus sic fidele et familiaris dñm ab
hesit ut iobes In cena iuxta eum sedidit licet es̄ iuxta
nōc alioz et cū captus fuit securus? ē cū i atrium
principis sanctum et nec i crucifixione nec i moe
te nec p̄ morte eum dimisit quāq; sepultus fu
it. Et q̄ dñs videbat discipulos formidae et
timē tu rōe t̄pis q̄ nox eāt tu rōe locū q̄ i ci
uitate maifeste histebat ita ut frequenter circu
uolueret ocl̄os ad hostium domū q̄ ymaginā
tes et expectantes iuadi et capi ab hostib; et p̄p̄c
hoc minū int̄ d̄tes h̄ijs q̄ dicebat iō ut meli
li? vba q̄ dictur eāt intelligeret et ut ad locū
vñ tradēd? eāt v̄iret in alia eis discubētib; dixit
Surgite eam? hic sc̄; ad locū aliuū mag
secutus et secretū v̄ estimates res securas attēci
us audiatis v̄ba mea et melius attēciatis ad
ea q̄ sūt vobis diabola ad locū vñ tradēd? sū ab
mortē ad sepātō; a vobis corpore i hōc mūndo
ad agustiā et passiōē; meā et quāq; voluit post
me v̄ire abneget se met i p̄m et tollat crucē suā
et seq̄ me Et tu ora eum ut nō finat te a suo la
tere separati h̄occedat tibi i seūlū ire et cū seq̄ hue
ad mortē hue ad vitā. Q̄pt? pauor i discipu
les itrauit nesciētis q̄ vel q̄lit ire debet et de
iſclus si p̄tē plurimū formidātis Merito
autē de rōto uiuū ḡtē reddēdē eāt dōo q̄ ideo
p̄st cenā p̄pnū id ē cātiā dīmē laudis dixit
et ḡtās egit sic et an cenā fecerat ut sc̄; addis
tas et an cibū et p̄ cibū ḡtāz et dōde actiones
Vñ cr̄b; audiāt quāq; velut porci h̄mp̄t mā
ducātē cū elētate surgūt cū decēt ḡtās agē
et p̄pnū cōcīnē et mēsam dēlinē. audiāt quāq;
vltiāz cr̄b; i sacris misteriis nō expectat v̄
tua ei orō misse illi? p̄pnū ē figū Ḡtās ḡtē egit
ah̄ḡtā sc̄; mīsteia dīc. pul̄dāt ut et nos ḡtās
agam? p̄pnū dīc p̄t̄ḡtā dedit vt et nos hoc
ipm faciam? Nec cr̄b; vbi et beda S. etiā et
hoc oīdit q̄ ap̄lectibile etat h̄bi p̄ nob̄ mo
ri q̄ cū tradēd? eāt dēlaudādē dīc? ē docet
et nos cū in agustias iūdim? ap̄t̄ multo; sa
lutē nō contristati h̄ deo ḡtās agē q̄ i nt̄a t̄bula
tē opac multo; salutē Tandē cūctis ap̄letis
misteriis et p̄pnō dīc p̄ sacmēti iūtūtōe et
noue v̄ite denūciātōe hota ap̄letorij egredi
tur de loco cene cū discipulū suis ad locū exā
uitate ad quē sc̄iebat v̄tūtū pditōtē v̄tō
se offerēt passioni vt oībēt se v̄lūtāie s̄bit
incētē et desideriāt nītā; tēdēp̄tō; Ille ei locū eāt

apt̄ ab capiēdū p̄pm̄ q̄ eāt a ciuitate demo
tus et ip̄i q̄rebāt capē cū sī strepitū turbatū
Precedit ip̄i: tu eū leq̄re et op̄spice discipulos
eūtes p̄ eū et cū eo: quā q̄libz q̄ magis p̄t
magis idē ap̄p̄riat et congregatū pgētes hacten
motis ē pullorū pgē p̄ gallimā ip̄ellūt eū mō
vn? mō ali? ex desiderio ap̄p̄quādi et audie
di v̄ba i h̄i? Ip̄e vero libent et pacient sustine
bat ab eis et tūc locutus ē cū oīpleō sermonē
eūdo p̄ v̄ia et i cōto. Et iūtū illis v̄sus oītē
tē trās torrētē cēdro et vallē isolaphat q̄ ē inē
ih̄d̄n et mōtē oliveti a septētriōe i austē p̄t
recta p̄ cō v̄allis mediū currit idē torrētē ce
dro. Est autē cēdro ḡtāz pluralē q̄ latē cēdro
rū dīcē de q̄bō arborib; copia ibi eāt i ripis
torrētis eiusdē Vñ sic appellat. In bac vallē
ē p̄ua cāpi plāni cīes int̄igua et nēotosa plena
q̄ deliciis. vallē vero nomē accepit a ēge io
saphat ibi sepulto. vbi a parte montis syō
in p̄de montis oliveti in ipsam vallem descē
dendo est turris sepulchrum eius contīnens
Cuius ad dēptēram de rōpe montis oliveti
excisa et sepata domū duo cauata h̄z sepulchra
sc̄; symēcis semis et ioseph sp̄ōli marie v̄gis
Et v̄itū cū illis i vallē q̄ d̄ gethesemam ad
radicē seu pedē mōtē oliveti iūx tāpū q̄ geth
semani dicebāt v̄bi et villa sic v̄cē v̄bi ē ecclia
ad herētē rōpi sō q̄ apli eāt lōmpno p̄guatū
et int̄ia eāt canonicā regulaē cū abbate sc̄dm
et ḡtālā b̄tū augustīm dōo servitētē. Et ita uī
cū ip̄is i cōtū q̄ i fine ville erat et ad vīllā p̄t̄
nebat v̄bi traditōrē suum et armatos expecta
bat sc̄ies oīa q̄ ventuā eāt sup̄ eū sc̄dm altis
fīme dīsposicōis aranū. Et q̄ p̄secutōrē suos
et oīa i manū sua accēpisse se nouerat q̄ oīa
dedit ei p̄t̄ i manū sp̄ōte i manū p̄sequētū se
ponebat Sc̄iebat autē et iudas traditōrē locū
q̄ frequentib; illis cū discipulū suis illuc v̄ire
et sueuētāt cā oīadi secreci? ex tumultū ciuitatis
et cā secreci? loquēdī cū discipulū familiariū
instruēdī. Itaq; tradēd? a discipulo cōuētī
secessus locū et iude notum adiūt q̄ facillime
repire posib; manifestū se dās ad capiēndū. ne
mortē timē vel iūtū crucifigi putaret Vñ bñ
dīcē p̄ p̄pnō dīcō exierūt sc̄dm cōsuetudīz
in mōtē oliveti id ē v̄s? mōtē oliveti q̄ oīue
tūtū etat illuc ire et morati de nocte cā orōis;
Nā sc̄dm cr̄b; cōsueuētāt frequentē exī i orōe
p̄noctāt et stat? mollicē declīmāt. et sc̄dm
eūdē cōsuetudo p̄p̄t̄ eāt et marie in solēpnītā
tib; p̄t̄ cenā cū discipulos se oīsū ducēt et putū
a tumultib; locū inq̄tere ne mēs impēdītēt
ab audiōt et aliq̄s limia de festo docēt q̄ nō
erat fas alios audiōt Cōpletorij p̄t̄ dīa q̄ i
ipo cōpletē cursus diei. Sicut dñs nē ihs p̄p̄s
cōplete cursu p̄dīcasīs et cena illa singulārī

tam gloriofissie celebrata e facta a discipulis suis de q̄ cena et a d̄ sac̄issimo dono corporis et sanguinis eius ibi tradito debes frequenter suo tissime cogitare et lotis discipulorum predibus ac facto sermone et dicto ympno id est gratia cum actione exiuit a discipulis suis p̄s? mōte cliveti ubi capiendus erat et ab amicis separandus. Et quando cōplēdum erat q̄ p̄p̄ beta dixerat percutiam pastore et dispergēt oves gregis. Vade et tu semper cum eo et noli eum deserere ne et ipse deserat te. H̄istice egressus est ihesus extra ciuitatem ut nos egressuros de mundanis et mundi habitatione significaret quādō sacrificium offerte deo volumus et ut tumultum hominum fugere docebat quando oratione vel familiaria cum nostris tractare intēdimus egressus autē iuit trans iordanem cedro qui inter pretatur tristis meror et significat viam passionis quam cr̄stus p̄tabulare voluit quia h̄aut torrens corrente caloris sol cum mihi descendit sic cr̄stus calore caritatis et luce veritatis succensus fluctus passionum impetu proprie voluntatis sustinuit. Per hoc ergo quod cr̄stus iuit illuc immente sua passione significatur q̄ cr̄stianus ire volens ad martium debet imminens supplicium p̄cogitare et per paciētiam se armare quia secundum greḡminus ferunt iaculā que preuidentur et tollerabiliora sunt mala que presciuntur. Et remittit in villam gethsemani que interpretatur valis pinguedis que interpretatio ostendit q̄ humilis q̄ deus a fuit p̄pi oratio quā ibi fecit in valle em̄ humilitas et in pinguedie deuocō notat. Scdm̄ remigii dominus app̄quans passioni in valle pinguedis orauit ut demonstraret q̄a p̄ vallem humilitatis et pinguedinem caritatis p̄ nob̄ mortē suscepit. Humilitate enim se vñq; ad mortē et ex caritate posuit p̄ amicis animā suā. In oto etiā orauit et capi voluit ut oderet q̄ satisfacte veneat p̄ pccō primoru pntū commisso in oto id est in terribili padiso vel q̄ per passionē suā nos in oto padish coronandos introducit. Dicit etiā p̄ communionē in monte oliveti episse et orasse. q̄d representat p̄cessio fratru qn̄ post refectiōnem exit in oto riu ad ḡas agēd̄. Per qd̄ etiam datur intelligi q̄ virtute domini sc̄menta ascēdit ad culmē gracie et glorie. Signanter autē scdm̄ origenem ymno dicto ex parte cui in monte oliveti per hoc designās q̄ p̄ perceptionem tantū sacramenti fidelis hominil debet agere in coualle nec circa aliquod terrenū se occupare sed scdm̄: Iheronimum debet ascendere in monte oliveti id est in virtutum sublimia ubi est laboris effectio et doloris solaciū ac veri luminis noticia apprehenditur.

Orauit ergo dominus in monte oliveti suis in oto ad radicem eiusdem montis qd̄ totum vnum est et plenū figuris. Cum enim in mōte orat sursum nos et pro celestib⁹ habere eō in oratione et sublimia tantum orando inquiri debere docet. cum in valle et hoc in valle pinguedis docet nos in oratione humilitatem et interne deuotionis ac dilectionis pinguedinem seruare et ut non gestemus cor acidum a caritatis pinguedine. H̄ic autem passus dominus ascendit in illum montem unde erat ascensurus in celum ut per hoc ostenderet ut per tolerantiam passionis ascenditur ad quietem celestis mansionis. Unde Ihero in monte quidē oliveti ihesus vigilat et orat tenetur ac ligatur ac inde ad celos ascendit. ut nos sciamus quia inde ad celos ascendimus unde vigilamus et oramus ligamur et non repugnamus in terra. Dic mons oliveti omni acceptiōne est dignus in quo dominus frequent̄ morari et orare ac multa et mira operari est dignatus. Est autem in hoc monte ecclesia in qua cum abbe nigri monachi esse solebant. Potest autē meditari q̄ dominus ihesus dedit nobis in isto sero exemplū qn̄ qz magnarum virtutum scilicet humilitatis in lauando pedes discipulorum caritatis in sacramento corporis et sanguinis sui et in sermone qui est monitis caritatis plenus. orationis in orando in oto tribus vicibus. pacientie in sustinendo proditorem suum et multa opribria quando fuit captus et ductus ut latro. cibarie. in cundo ab passionem et mortem ex patris precepto. In his ergo virtutibus et alijs eum pro posse mitari coneris.:

Oratio.

Vesu benignissime qui pro credētibus et credituris in te ante tempus passionis patrem suppliciter exortasti rogo domine tuam clemētiam et misericordiam pro illis et pro me et pro omnibus inibi consanguinitate affinitate familiaritate beneficio oratione recommendacione vel quocumq; coniunctis seu cordi meo insertis et uniuersaliter pro omnibus fidelibus tam viuis q̄ defunctis. Ut nobis viuis et gloriam in presenti et gloriam in futuro exhibeas ac defunctis misericordiam et requiescem eternam indulgeas et tu qui omnium redemptor es etiam eorum salvatorem te ostendas. Amen

Sequitur Capitulum quinquagesimum octavum. De passione domini nři ihu p̄pi;

De passione domini nostri. Quinquagesi
num octauum

Capitulum.

Caret nunc ut passio
nem domini nostri ihesu christi tracte
mus de qua ad mis
sus sepcies in die te
cordari deberet christi
anus. Vnde dicit bernardus.
Q[uod] cotidiana lectio
christiani debet esse re
verberatio dominici passionis. et q[uia] nichil ita
accendit cor humanum quemadmodum se
pe et sedulo recogitata passio et humanitas
saluatoris. Qui ergo in cruce et in passione
domini desiderat gloriae. sedula meditacio
debet in ipsa prefistere que precipue inter ce
teria debet cordi nostro esse infixa. ut sicut in
suo corpore cicatrices et vulnera semper tenet
et de eius corpore non delentur. ita et in corde
nostro per memoriam nostri teneri et nunquam
de eo deleri debet. Cuius quidem passionis
misteria et que circa eum facta sunt si toto me
tis intuitu p[ro]spicerentur. in nouum utique sta
tum meditantem adducerent. Nam ex pro
fundo corde et totis viscerum medullis eam
p[re]screutanti multi passus insperati occurre
rent. ex quibus nouam consolacionem nouu
amore nouas consolaciones et per consequens
nouum quendam statum dulcedinis suscipie
ret. que sibi presagia et p[re]cipitalia glorie vi
de tentur. Unde quedam momalis deuota in
tm circa passionem christi erat affecta. ut nun
quam crucifixi ymaginem inspicere posset nisi ca
dens in terra quasi totaliter absorpta a se de
ficeret. Oportet ergo q[uia] quis presentem se ex
hibeat affectuose diligenter et morose omnibus
et singulis que circa dominicam passionem
contigerunt. et q[uia] illuc totam mentis aciem
vigilantibus oculis cordis oblitis q[uia] alijs
oculis et sollicitudinibus exterioribus dirigat
p[re]sueranter. Et scias q[uia] si in hac scientia que
super omnes alias sciencias est volueris pro
ficere. cum magno studio oportebit te a cibo
et potu delicato abstineat et ad necessitatem
tm p[ro]p[ter]e de vtroq[ue] sumere. Cena quoq[ue] noctur
na hue potus multum impedit orationem et
contemplationem. qua p[ro]pter esset pro posse
abstinentiam. A vestibus quoq[ue] ac lectis
mollibus et delicatis abstineas. et in vestitu
sicut et in v[er]tu humilioris grossioribus v[er]te
do et vilioribus. Oportet etiam q[uia] caueas a
multiloquio ac leticia vana et inepta. quia
non decet eum qui vult christi dolorem senti
re in verbis risibus lusibus et gaudio vano
se inutiliter occupare. Necessarium enim

erit ut aliquando ita cogites te presente cogi
tacione tua ac si tunc tuis ibi p[ro]p[ter]e fuisses q[uia]
passus fuit et ita te haberas in loquendo in vi
uendo in dolendo ac si dominum tuum coram oculis tuis
cerneres pacientem. Ita enim et ipse dominus in spiritu tibi
p[ro]p[ter]e erit h[ab]uit a te cogitabile p[ro]p[ter]e et a te
piet tua vota et acceptabit tua f[ac]ta. Et ut bre
uiter dicam oportebit te a delectacione et con
solacione carnali cum magna diligentia elongari et ut amara et dura tibi dulcescat et su
auia fiant si in christi doloribus et passione co
solacionem et dulces anime tue dapes cupis
inuenire. Non enim bene coueniunt consolacio car
nalis et contemplacio domini passionis. sed co
traria quasi nomina discordant nec p[ro]p[ter]e simili
caro et spiritus delectari. hymnus secundum apostolum si
bi iniuste aduersane. Unde bernardus. Ceterum christi
voluptati aduersatur. Et voluptas crucis. Et
quomo do p[ro]p[ter]e excusari voluptatum amatores
ut non sint christi persecutores. Re[ligio]ni enim sunt
mortis christi. et si non ut persecutores tamen ut ca
te[religio]ni temptatores. Et iterum nichil absit glo
riari nisi in cruce domini mei ihesu christi p[er] quem
nichil mundus crucifixus est et ego mundo.
Non solum inquit mortuus mundo. sed et cru
cifixus quod est ignominiosissimum genus mor
tis. Ego illi et ipse nichil. Omnia que mundus
amat crucis nichil sunt: delectacio carnis di
uina honores. vanae hominum laudes. Que
vero mundus reputat crucem illis affixus sive
illis adherens illa toto amplectore affectu. Qua
uis in his apostoli verbis illud quodque non incon
grue possit intelligi crucifixum ei mundum re
putationem. Ipsum vero mundo crucifixum com
passione. Crucifixum enim videbat mundum
obligacionibus viciorum. et ipse crucifigebat
ei per compassionis affectum. Hec bernardus. Et
quia ut dicit Gregorius. Sine delectacione anima
nunquam potest esse. Nam autem infinitis delectatur aut
suum. Ideo heu multi consolacionem diuinam
non inuenientes protinus inhyant ad aliam
et sic sibi iuste subtrahunt diuinam. Unde bernardus.
Renuat consolari anima tua in alijs: si vis in
dei memoria delectari. Cuius ad alias conso
laciones mens inhyat et non penitus in ca
ducis et transitoris renunt consolari. Ipse sibi
prefecto celestis subtrahit gratiam consolacionis
quam si digna deuotione pleno affectu de
fiderio vehementi petere querere pulsare sata
geret. sine dubio petens accipit querere sive inue
nit. pulsanti apertetur. Non ergo quaevas con
solacionem alias si cupis habere diuinam. Quia
ut idem dicit bernardus. Delicata est diuina con
solacio quod non datur admittentibus alienam.
Nec dupli via vel duplicitate affectu quetas di
uinam consolacionem quod indignum te redderes

Ad eis in Vnde iterum Bernb. Indignus
benedictione celesti conatur qui dubio que-
rit affectu dupli petit intencione aliud fibi
dei iuri patas si forte eam non obtinere co-
tingat Hec Bernb. Manna defecit filius isra-
hel postquam comedebunt de frugibus terre. per
manna quod habebat in se omne delectamentum
et omnis sapientis suavitatem significatur sua-
vitas ibi que defecit filius israhel id est claus
et alibus cum incipiunt comedere de frugibus
terre idem dae se terrens consolacionibus **Vnde**
Augustinus. Si animus habet unde delecte-
tur extrinsecus sine delectatione manet intu-
scens Ideo vir sanctus debet dicens tu appheta
remunt consolari aia mea. scilicet extensus
et ideo ibi sequitur memor fui et delectatus sum
Vnde Rychardus Nunc intellectus ad ce-
lestium contemplacionem pfecte attrahitur nisi
caro in necessariis fortiter retinatur **Vnde** et
Greg. Si a carne hoc quod libet absindimus?
mox in spiritu quod delectat inueniemus Co-
paciaris igitur saluatori nostro ihesu memo-
riam passionis et vulnerum eius in corde tuo
habendo: certissime confidens quod eius consola-
tionis socius in futuro efficeris si eius tribu-
lationis in piti socius inuenieris Nec enim
pro ipso pie lugentibus gloriam suam nega-
bit qui nec magdalene dolenti et ipsum que-
renti resurrectionem suam occultare voluit.
Quod bene appheta inuit dicens. Qui sem-
inant in lacrimis in exultatione metent. **Vnde**
Apóstolus. Si tamen cōpatimur ut et simul
glorificemur. **Vnde** et Bernb. Qui manducat
carneam meam et bibit sanguinem meum ha-
bet vitam eternam hoc est cōpatimini et con-
siderabitis Sed non solum corde: verum etiam
corpe compatiendum est christo **Vnde** Ambro
Qui autem compatitur non propter compati-
tū sed ut tribulaciones christi in corde suo im-
plete hanc implebat et paulus **Vnde** et in ca-
tacis. Pone me ut signaculum super cor tuum
diligendo scilicet me per affectum et michi te
conformando per affectionem dilectionis et ut
signaculum super brachium tuum. diligendo et
tiam me per effectum et michi te conformando
per amorem operationis. signaculum enim for-
manum suam imprimit rei quo sigillatur Et me
rito debes me diligere utique; mox quia for-
tis est ut mors dilectō hoc est tam fortiter et
dilexi quod pro amore tuo mortuus sum: et du-
ci a hanc infernus emulacio quod nullus temptame-
tis hostium a nostre salutis curia reuocare potu-
it hanc infernus nullus miseretur cruciatis suis
mitigatur. Per multas ergo tribulaciones
oportet nos intrare in regnum celorum quod
bene figuratur per hoc quod cuius ponitur inter-

chorum et cancellos ecclesie ut qui chorum
intrare voluerint vadant sub cruce. quia ab
ecclesia militante ad triumphantem nemo nisi
per crucem potest intrare. Multum quippe pla-
cat deo quod homo memoriam passionis et vulnu-
rum eius portet in corde suo Narratur enim
quod cum quidam heremita sanctissime vite in-
stanter dominum exortaretur ut sibi ostenderet quod
sibi inter cetera seruicia magis acceptaretur vi-
bit hominem nudum trepidantem frigore
et crucem magnam super se baiulante et sibi
quis esset interroganti dicentem Ihesus eris
tus ego sum. Rogasti enim me ut tibi ostendere-
rem quod inter cetera seruicia michi magis
complaceret et nunc tibi dico. quod hoc scilicet
quod quis homo inuit me portare crucem meam
et vulnera et passionem in corde suo. Et hec
dicens evanuit. Crucem domini debemus ba-
nulate et inuare eum portare. et hoc in corde
per recordacionem et compassionem. in ore
per cibram et de uotam graciatur actionem
In corpore per flagellationem et castigatio-
nem ut saluatori nostro corde ore et operi g-
tias agamus. Cuidam etiam semi matrone
recluse multitudinem et numerum omnium
vulnerum christi scire cupienti et pro hac refle-
bilitate deo oranti vero celica missa dixit Quin-
que milia quadragesita nonaginta vulnera mei
corpis extiterunt que si venerari volueris ora-
cionem dominicam cum salutacione angelica quin-
decies cotidie in memoriam passionis mee re-
plicabis. sicque anno revoluto unumque vul-
nus venetabiliter salutab. Hec ordo valde pla-
cat deo prout postmodum reuelatum fuit cum dā
solitatio. Et accipitur hic numerus secundum annū
bisextilem ut semper sufficere possit quia minor
numerus quem quibam ponunt scilicet quin-
que milia quadragesita septuaginta quinque
alijs annis tantum. sed non hoc anno suffi-
cit. De numero vulnerum christi sunt ver-
sus isti. Mittitur ut legitur. olim vero celica
lenis. Cor redouendo semis flebilis ut sequi-
tur. D. duce undecies decem dempta simpli-
ce christi. **Vnde** reuixisti vulnera cuncta scies
Tot quippe fuerunt vulnera christi accipi-
endo videlicet quamlibet plagam flagellacio-
nis pro vulnerete uno et puncturam cuiuslibet
spine pro uno. Cuius quidem numeri par-
tes singule congruent mistrio passionis do-
minice. Millenarius enim qui est ultimus
limes numerorum ultimam et supremam per-
fectionem in hac vita homini possibilem in-
sinuat. quam utique christus in sua passione
et summo adimplevit. Quinarius autem
ad quinque sensus referuntur. in quibus om-
nibus christus passus fuit ut sensus nosferos

nostris peccatis corruptos reintegriaret. Centenarius etiam perfectionem notat. Et ideo per cc. perfectio noui testamenti qd in qtu or euangelij consitit accipi potest: qd qui dem testamentum in sanguine passionis Christi dedicatum est. Nonagenarius vero q constat ex ductu denarij in nouenarium designat novum ordinem angelorum. Inter qd ducimur per obseruanciam preceptorum decalogi: hoc non nisi per meritum passionis Christi. Multa qd em et magna bona prouemunt homini passionem Christi frequentanti et se circa eam sedulo occupanti. Si enim ad diuinitatis cognitionem peruenire desideras, restat ut per assumptam humanitatem et humanitatis passionem tamq; per viam regiam gradatim ascenderes ad altiora discas. Quia non datur pueris ad diuinitatis altitudinem vel insitatem dulcedinem: nisi tractis pio quidam fidei ac dilectionis affectu p humanitatis Christi amaritudinem. Et quanto hac neglecta quis ascenderit altius tanto cadit profundius. Hec est via per quam idcirco. Hec est porta per quam introitus ad de fidetur finem concordatur. Per fructiferam namq; ac venerabilem Christi passionem! cui ceterum nobis spiritualem bonorum materia copiosissime ministratur. Vbi enim est gloriatio nostra? Vbi spes et felicia cordis nostri? Reuera in Christo uno summo et vero bono, et preciosissimo eius passione thesauro. Et ideo tam impreciablem thesaurum delectat iugiter in corde retinere et continue de ipso loqui, ac omni tempore mente et corpore cum ipso occupari. Utinam quoq; et in cordibus nunc marcescat. Sed semper rediuina pulsulatione nouus existat. Felix proinde tu o gloriosissimum lumen ecclesiarum qui archanum diuinitatis attingens abyssum claritatis diuine oculis purioribus intuendo introisti ac verba que non licet homini audiri et tamen ad yma descendens affectu quodam mellito passionis huius ob premium de cordis thesauro in medium evixisti dicens. Nichil arbitratus sum me scire in te mihi Ihesum Christum et hunc crucifixum. O verbum mellifluum dulcius super mel et suum deotis mentibus iugiter ruminandum, de quo liquefiet emanat qui misericorditer gaudia salutis apparet. Ceterum qdque eternam salutem et premiorum magnitudinem desiderat habere a te quoq; cunctatum virtutum optat condere scientiam etiam atque sapientiam obtinere inter spera et aduersa equanimiter stare et securam viam ambulare necnon amaritudinem passionis Christi eiusq; consolationis potum suauissimum de-

fiderat pregustare. Debet Ihesum Christum in Christifatu iugiter in suo corde portare freques passionis huius memoria in doctu quoq; reddit doctissimum ac impitos et pectoris facit perficere in magistros in gratias inq; non scientie que inflat sed caritatis que edificat. Ipsa est velut qdem libere vite: in quo omnia salutis necessaria inveniuntur. Hic liber de omnibus docens mellea quadam dulcedine punctus sentit. Felix qui eni studio seriose intendit: q; contemptu mundi et in amore dei proficiat auctum q; virtutum ac graciatur incrementum sumet. Memoria passionis Christi debet fieri non pectoris nec cum festinat acceleratione maxime cum tempore aderit sufficiens et opportunitate: id cum inactua et morosa ac pectoriali temeritate et flebilis quadam copassione. Nisi enim hoc dulcissimum lignum dentibus affectuose digestionis masticatum fuerit, saper eius licet immensus nequaquam mouebit. Quod et siquidem flere cum flente aut dolete cum dolore non potes saltem affectu deuoto de tantis beneficiis tibi per eam gratuitis exhibitis gaudente et gratias agere debes. Quod si nec affectu copassionis nec gratulacionis desiderio mouetis sed dura quadam affectione te in eius recordatione deprimi sentis nichilominus induracia cordis tui ad laudem dei memoria huius salutis passionis qualitercumque per te, et cetero a te habere non potes ipsius manibus pessimas committere. Peracte his silicem interiori videlicet recorbaratione et corporali nichilominus labore te exercens ad pietatem et extencionem manuum seu oculorum ad crucifixum subleuationem vel pectoris confessionem aut genuflexiones deuotis seu disciplinas et flagellaciones vel cetera similia pietatis officia continuando donec egrediantur aque lactimaru largissime. ut et ro bibat deuotis aquas et corpus acale ei? experientia accessum ad gratiam abilitatem. Porro passionis Christi frequentem meditacionem inter alia innumerata ad quatuor preci- pue tibi nouetis pdesse solertia. videlicet ad tria principalia viae que in mundo sunt expellenda ad tribulacionem et penitentiam mitigandam ad tristiciam inordinatam repellendam et ad penam purgatorij diminuendam. De primo patet in Tres ubi dicitur secundate paupertatis mee transgressionis id est vilitatis tristis gradientis omnes alias vilitates et fellis. Concupiscencia ergo carnis debet crucificari per crucifixum amaritudinem. Concupiscencia oculorum per eius paupertatem. superbia vite per eius viliificationem. Sed voluptuosi contrariantur crucis Christi. Quia Christus in ea sustinuit amaritudinem. Item vano globo si quia custus in ea

sustinuit ignominiam item auari quia cristi
mea sustinuit paupertatem. De scio etiam
ex hoc apparet qd cibus aliqui de se insipidi.
Per salam appositam vel condimentum fit
sapidus. sic tribulacio et penitentia de se sunt
insipidi sed apposita salsa passionis christi qd
fuit amara efficiuntur dulcia et sapida. Tercium
autem scilicet qualiter dolorem animi expallat
exemplo tibi potius qd verbo monstrabo. Grat
namq; quibam que circa conuerthomis sue in
icia quedam tristitia inordinata letaliter op
pressit ita ut nec legere nec orare nec quidq;
boni pro tunc facere posset. Qui dum die qua
dam in cella residens ab hac passione grauiter
vergeretur et incredibili dolore affligeretur
facta est ad eum desup quasi vox intellectualis
dicens Quid hic sedes oiosus et in te ipso ta
lescens. Urge nunc et meam deuote tracta
passionem et in amaritudine tuum deuantes
dolorem. Quo auditio ille frater surerit et se
ad meditandum passionem contulit et ex tunc
medicina hac salutari sanatus per eius conti
nuam replicationem nequaquam plus de cetero
talem vnguis sensit animi passionem. Quartum
vero scilicet qualiter hec utilissima meditacio
pena purgatori relaxate habeat tibi indicabo.
En auctoritate nature nil inordinatum in sua na
tura relinquit sed nec diuina iustitia quidq;
impunitum dimittit quod non aut hic aut in
futuro debite correctum subiciat. Quando igit
putas qd finem habituam eset pena aliorum
peccatoris qui multis criminibus obnoxius
condignam satisfactionem pro quolibet mor
tali pro millema pte non impleuisset quam
expoluere in locis purgatorijs decedens cogere
tue usq; ad minimum quadrantem. O nimis
longa misere a mine expectatio. O diutina
et acerba nimis cruciatio dolor pseuerans et
inimelus penitencia grauior omni terrestri cri
ciatu. Sed vide qd hanc penam leuissima et
breuissima satisfactione compensare posset qd
tunq; ipsam de thez auro passionis agni in
maculata recipere sciret. Hic namq; thesauris
preciosissimus ppter caritatem maximam per
sonamq; dignissimam ac dolorem inmenissi
mum sufficiens est et suphabundans. Et ideo
taliter posset se homo ab hunc applicare et de
bet merito et satisfactione ea deuote ad se tra
here ut si mille annis purgari deberet in breui
S toto liberaret. Si ergo vis penam purgatorijs
longam et acerbam in tempestate breuem et leue
comutare studeas hec facere. Primo omnibus de
bet corde copuncto et spiritu contribulato cu
gemina cordis exercitatem peccatorum tuorum
grauiusse ponderare confitendo aduersum te in
iusticiam tuam domino amatissime recognitado

quid feceris quem offenditis quid te merue
tis. peccatum inquietus domine super numerum
acene maris. Dem debes te ipsum tam oculi
eterni iudicis humiliter despicere et vilem esti
mare ita ut cum publicano oculos immundos
nec audeas ad celum leuare nec labris pollu
tis nomen illud gloriosum nominare sed ne
q; te ipsum hominem sed verme immundum
estimare et opera tua satisfactoria quan nullus
momenti sint amabilare et sic miser et misera
bilis ante fores graciem iudicis et cum iu
dicis et cum profundum gemitu cordis tui pe
tere et dicere Pater mihi peccauim in celum et co
tam te et non sum dignus vocari filius tuus
fac michi sicut vni ex mercenariis tuis. Nos
tea metitum passionis christi debes cum sumo
affetu extollere et magnificare cogitando qm
apud eum copiosissima est redempcio et qd mi
mina gutta preciosissimi sanguinis qd p omnes
ptes corporis sui vulneribus repleti largiter
efluxit et pro redempcione et satisfactione to
tius mundi sufficiat sed copiose ipsum effu
dere voluit in argumentum magni amoris et
superfluentissime pietatis in solamen omnium mi
serorum. Tandem debes humili quidem sed fer
udo affectu manu auxiliatoris querere et mi
sericordissimi redemptoris meritum infinitum in
subhibium postulare nichil hesitans qd prius
est fons ille pietatis iugiter scaturiens ad mi
serendum qd tu ad pretendendum. O verbum gracie
et precipuum misericordie pectoribus cum summa exulta
tione suscipiendum eo qd in christi passione sic in
promptu inuenimus unde possimus peccata
abluere penas delere gratiam inuenire et glo
riam sempiternam promereri. Memoria igit
passionis christi semper debes in corde tuo habere
et omnes tribulationes et adversitates quas
pateris ad ipsam referre iphus qd similitudi
nem quantum possibile est induere. Et cum ex
occulta dispensacione tibi consolacio interea
subtrahitur et desolatus relinqueris debes ad
instar recti crucifixi non alium de consolatione
querere sed pacienter expectare et sursum ad pa
trium qd in celis est respectum habere te ipsum
deserendo et omnem cogitationem tuum in ipsius iactando
Tunc sine dubio quanto fuerit maius homini
nis exterioris pressura et deserco hominis in
terioris cum voluntate deo unita tanto similius
trahio et amabilior patri permanendo eris
quia reuera hoc est punctum aduersitatis per
quod milites probatissimi in acie christi con
stituti strictissime examinantur. Item omnia in
fortuna et cuncta testabilia clemencia dei des
comittere et sic te libere in omni facto tenere qd si
homo qd in procinctu migraturus est de hoc mundo
refugiat qd continum in vulnera latet istud

cristi debes querere tamq; columba in forami
 nis petre. quia in loco semper inuenies copio
 si simam peccato cum remissionem graciarum
 plenius dinem et a cunctis malis imminentibus
 securam protectionem. Ad narrationem ita
 q; ap; sit accedamus. Si igitur vigilanter
 attendisti promissa que de vita christi sunt dic-
 ta hic multo vigilans totum apponas am-
 munum totam virtutem. quia hic maxime ap-
 paret illa eius caritas que corda nostra debe-
 ret taliter concremare. Non solum autem
 illa penalis et mortalis crucifixio domini sed
 et ea que eandem precesserant sunt rebem en-
 mentissime compassionis et amaritudinis et
 stuporis. Quid enim est cogitare q; ipse do-
 minus noster super omnia benedictus deus.
 ab hora qua denoce cum facibus et armis
 tamq; latro queatus fuit et captus vsq; ad
 septam crucifixionis sue scz horam fuit in bel-
 lo continuo doloris magnis obprobriis et
 tormentis. Non enim sibi datur vel modica
 requies. Sed in quali bello et conflictu audi-
 et vide. Alius eum trahit alius comprehen-
 dit alius ligat alius ducit alius impellit ali-
 us exclamat alius insurget alius vexat aliq;
 circumvolvit alius interroga. alius contra
 eum falsos testes inquirit. alius inquirit
 associat alius falsum testimonium contra eum
 dicit alius accusat. alius deludit. alius blas-
 phemat alius in eum expuit alius oculos ve-
 lat alius infaciem cedit alius colaphizat az-
 lius veste alba induit alius spernit alius il-
 ludit alius ad columpnam cum dicit alius
 dum dicitur percutit alius occidit. alius
 cum insultanter ad vexandum suscepit aliq;
 in eum impetum facit alius expoliat. alius
 eum ad columpnam ligat alius flagellat alius
 eum purpura in contumeliam vestit alius spinis
 eum coronat alius arundinem in manu ei-
 ponit. alius furibunde reaccipit ut spinosu-
 caput feriat alius nugatorie genu flectit az-
 lius ut regem salutat. Nec et multa similia
 non solum aliis. sed et alijs plurim intulerunt.
 Dicitur et reducitur de iudicio in iudicium
 de obprobrio in obprobrium de supplicio in
 supplicium spernitur et reprobatur voluitur.
 et circumflectitur hoc atq; illuc tamq; stu-
 tus et ibecillis sed et tamq; latro et impissim
 malefactor modo ad annam modo ad cappham
 modo ad pylatum modo ad herodem et ite-
 rum ad pylatum et ibidem modo intus mo-
 do foris. Deus meus quid est hoc. Nonne
 hoc tibi videtur durissimum amarissimum et
 continuum bellum. Sed expecta parumper et
 duriora videbis. A tant contra eum constant
 et viuacissime principes scribi. et pharisei et

milia populi. Acclamae ab omnibus vnam
 miter ut crucifigatur. Tunc humeris suis ia-
 fractis et lacratis imponitur in qua crucifix-
 gatur. Concurunt vndiq; cives et aduene-
 tam maiores qm etiam vilissimi rhabaldi ymni
 q; potatores. non ad compaciendum sed ad
 decidendum. Nemo est qui eum recognoscet
 sed luto et immundicijs eum impetrunt et af-
 fligunt. Et dum suam portat ignominiam fac-
 tus est illis in pabola. Contra eum loque-
 bantur qui sedebant in porta et in eum psal-
 lebant qui bibebant vnum. Impellitur et ap-
 iatur trahitur et acceleratur. et sic fatigatus
 flagellatus cruciatus totus q; maceratus et
 obprobriis saturatus vsq; ad summum non
 finitur requiescere non esse in deo. Dix potest
 refocillare spiritum quoq; perueniatur ad
 calvarie locum. Et hec omnia cum impetu et
 furore fecerunt. In ipso autem loco fims et
 quies negacio de quo tractamus imponitur.
 Sed que est illa quies. Crucifixio et lectus
 dolos. Ecce qualis. Asperge bello est vides
 ergo quomodo vsq; ad horam sextam pas-
 fus est longum et durum bellum. Vere intra-
 uerunt aque vsq; ad animam suam et vere
 circumdebetunt eum canes multi et ferocius
 et terribiles qui dire et ut gladium bis acutum
 eruerunt in eum linguas et manus suas. In passione autem christi tria fuerunt in
 summo. ad que rediguntur cetera omnia et in
 quibus penitentie summa exprimitur et vere
 pacientie perfectio exprimitur. Primum est te-
 rum ablacio et nudatio. secundum contemptus
 et iratio. tertium pena et corporalis afflictio
 que omnia in christo domino fuerunt in sum-
 mo. Nudatus est a crucifixis ita ut nec
 femoralia in eo remaneant quod nulli vni-
 qm latronum factum fuisse legimus. et pre-
 nialiis a pia matre sua non intongue credi-
 tur inuolitus. Nudum ergo etucem ita nu-
 dus ascendit ut si per sepulchrum illius tec-
 ram matrem omnium corporum relimus in-
 telligere recte possit ei et ad litteram conueni-
 re quod sanctus iob ait. Nudus egressus su-
 de vtero matris mee et nudus reuerter illuc.
 Vnde Ambrosius. Restat igitur considerare
 crucem dominus qualis ascendat. Nudum
 video. Talis ergo ascendat qui seculum vinci-
 cere pensat ut seculi adiumenta non querat.
 Victor est adam qui vestimenta quebuit. vi-
 cit ille qui tegumenta depositit. Et talis ascen-
 dit qles nos auctor deo natura formauit.
 Talis in pabolo homo prius habitauerat.
 talis ad paradysum homo secundus intravit.
 Hec ambrosius. Sed quis narrare sufficiat
 qualia et quantalibet iqualis et quatuor

a quibus et a qualibus passus fit. **H**ec enim
et a parte patientis et a parte inferentis et a
parte illatorum perstanda sunt nec aliter et uti
nam vel sic dignus pensari possit. **V**ide qua
lia passus est. **E**cce enim cum gladiis et fustibus
tamquam latrone experunt comprehendere eum
taditus captus est ligatus relatus consputus
alapis et colaphis cesus accusatus in teste al
ba illusus flagellatus purpura in obprobrium
indutus spinis coronatus arundine pro sce
ptro insignitus et capite percutitus derisorie a
doratus et salutatus ac multis alijs illusioni
bus et contumelij affectus et deinceps crux est
affixus. **A**d collummandam quippe hominis humi
litate vniuersa in ea contumeliam genera excepit.
Sed quis nouit quantia passus est? **C**ecidimus
enim sauctos euangelistas breuitatis causa
irritationem tantum species non etiam numerum
expressisse. **Q**uis enim scire quis narrare suffice
ret quot et quocies in eanta multitudine que
tunc ibi erat eum irritaverunt. **I**n augmentum
etiam irrationis et reuandie confusonis et
ienomiae accedit ubi et quando passus est.
Vbi: utique in terra cognitis et notis in iherusalem
in ciuitate regia famosa et populosa: ex
tra portam in loco punitio scelerorum se:
in loco caluarie factio et in mundo ubi occide
bantur homicide et latrones ubi in medio
latronum in cruce qui ad spectaculum ele
uabatur flentibus amicis et insulcantibus in
imicis. **Q**uando **I**n precipua solempnitate
iudeorum ab quam propter reverentiam templi
et pulchritudinem et propter ipsam festivitatem
confluebat non solum ex iudea verum etiam
ex duabus gentium nationibus maxima num
eratio et que maxime illa die ab tantum spec
taculum concurrebat tamquam quibus dominus
noster luxib[us] expositus omnibus spectau
lum est factus. **S**ed de afflictione cor yali quod
dictum sumus. **C**aro enim christi beatissima atque
mundissima quanto natura purior quarto ab
omni labore peccati sincerius fuit factus utique
sensibiliter extitit ad tormenta. **V**nde in persona ip
hus Iesu Christi lamentabatur dicens. **O** vos
omnes qui transitis per viam attendite et vi
dete si est dolor sicut dolor meus. **Q**uasi dice
ret non. **Q**uamvis enim multi martyres multa
et magna tormentorum passi sunt genea nul
lus tamen in carne ex peccato corrupta tam
sensibilis esse potuit ad tormenta. **Q**uoniam etiam
cum ipse martyres suos in passionibus non so
lum robustauerit verum etiam ipsum dolorem
mitigauerit aut certe in refugium et oblec
tamentum frequentes conuertit. **E**t quamvis
hec martibus suis christus ex potentia diui
nitatis contulerit beneficia pie tam credimus

et fiducialiter confitemur eum non habi hoc esse
sue humanitati beneficium hoc prestitum sed
in carne illa mundissima quantum dolor naturaliter
sustineat potuit tamquam usque ad extremum
animi sustinuisse et vim doloris quiete paci
encie tolerasse. **E**cce qualia et quantia passus
fit vidimus. **S**ed iam qualis et quantus fit quod
hec passus est videamus. **N**ome ipse est in
no[n] manibus et mundo corde qui per animam
non fecit nec inventus est dolus in ore eius. **N**ome
ipse mitis est et humilis corde. **N**ome
ipse est qui fecit celum et terram mare et oceano
que in eis sunt. **N**ome ipse est qui cuncta que
fecit tenet regit gubernat et protegit. **N**ome
ipse est qui intuetur abyssos cuius oculis oceano
nuda sunt et apta qui nouit oceano antequam
nascitur. **N**ome ipse est qui nouit cogitationes an
gelorum et sanctorum omnium et quod ipse nec
inspirat nec format demonum et hominum p
uerorum. **N**ome ipse est qui vult omnes homi
nes salvos fieri et ad agnitionem veritatis
venire. **I**pse puerus est dei filius deus vero
summe potens sapiens et bonus. **V**ideamus
etiam a quibus et a qualibus hec oceano passus
fit. **I**n augmentum enim doloris et delectoris non
habet ab extraneis sed a domesticis passus est nec
a quibuslibet viciniis et notis sed a filiis et fra
tribus de quibus ipse dicit non est bonum su
mum panem filiorum et mittere eam bus in
deos utique filios vocans et gentiles canes.
et dauid in persona ipsius loquens ad patrem
narrabo inquit nomen tuum fratibus meis
id est iudeis ex quibus erat secundum carnem. **Q**ui
etiam filii et fratres quales fuerint ostendit
in psalma. **V**bi ait: filios enutriui et exaltaui
ipsi autem preuerant me et in cantibus. **F**ilii
matris mee pugnauerunt contra me. **C**ontinua
quos in euangelio sepe inueniuntur et ut eterne
dominationis eis comminatur. **E**cce qualia
et quanta qualis et quancius a quibus et quod
libus passus est dominus ut ex omnibus ad
uerum quantum in ipso domino qui pro nobis ne
qua[m] mancipijs hec omnia voluntarie passus
est. **V**nde iesu: debeat christianus. **L**e tali ou
ticia labiat qui taliter amatem non amat. **A**d
intraendum autem ad saporem dominice passionis. et
ad operacionem domino nostro ihu crucifixo hec attene
de propria studeas quod potes et utique illi per fer
uentem amore. **N**on quanto fecundius eum diligenter fa
cto magis sue passionis operationis. **E**t quanto plus ei
in passu fuisse tanto plus erga eum tu affectus ac
cedes. **V**nde sic se mutuo augobut dilecto et opera
fido donum via ad perfectorem non habemus tamen
aliquod tanta misericordia et proprie studeas abicere ocz
propter diffidencia et negligencia. **D**icit enim hoc tam
nobile opus aggredi huiusmodi affectus qui instat quod cum

quanta potest mundicia cordis. Et quod si ho
mo habi videatur indignus. tamen nequaquam
desistat: qui a ipse christus pro peccatoribus
cruificus est. Primum igitur sic ymoris fibi
amore ut cor tuum intret in ipsum totaliter
et extra ipsum reputa nichil esse ac de te extra
ipsum tamquam de nichilo curabis Tota cura tu
a vertatur ad presens circa dominum tuum
passum nec de te aliquid exhibeas alteri nam
eius es quicquid es Sic ergo totaliter trans-
formatus in ipsum. non possum credere quoniam
eius vulneribus vulnereris et perfundaris
eius contumelias illusionibus et obprobriis
Et ad omnia addas oracionem. ut quasi con-
tinue de preciis dominum ihesum christum ut
suis vulneribus vulneret mentem tuam et
ad ipsa vulnera quasi semper dirige cordis
affectionem ut per tuam misericordiam importunitatem
a sua misericordia impetreras quod intendis De
modis autem exercitij passionis ihesu christi
scire debes quod circa passionem domini potest
homo se habere sex modis. Consideret eam
primo ad imitandum secundo ad pacendum.
tertio ad mirandum. quarto ad exultandum.
quinto ad resoluendum. sexto ad quiescendum
Primo ad mitandum consideret nam imita-
cio christi est summa et perfecta religio perfici-
tis est regula et exemplar perfectionis omnis
vite et virtutis scilicet christum imitari in pas-
sione et in morte Hoc ergo nostra regula vi-
uendi passio saluatoris nam tanto amplius
desolamur quanto ab hoc exemplari et re-
gula amplius elongamur Semper ergo quoniam
tum in nobis est velimus ab omnibus con-
culari decipi et vilipendi illudi persecucionem
pati flagellari et in diuinis obsequiis ab omni-
bus exprobriari. Simus nudi cum nudo et
nichil penitus apiamus habere immo habere
aliquid sit nobis grauissima pena et dolor in-
tensus Abhacemus delectabilia et dulcia
de gustate et pocis velimus vilibus et ama-
ris cibis quia ipse fuit felle et aceto potatus
Et ut breuiter dicam consideremus que pro
nobis sustinuit et quiter se in passionibus
habuit et nos pro modulo nostro quantum
possumus conformemur eidem. Secundo de-
bemus considerare eam ad compaciendum. De-
bemus enim considerare ipsius flagella illu-
siones et obprobria et in cor de nostro sumi-
nare et ymaginari quanta sit deictio et con-
temptus erga dominum nostrum quantus
dolor quanta et afflictio in corde et corpore
suo et quod facio passionis et compassionis sue
peccata nostra sunt Magnam habemus mat-
rem flendi et causam lugendi. si intime co-
gitemus quod sumus occasio ne quis ymaginari si

in dei rei lese maiestatis eius Consideremus
quanta tunc amaritudine repletus erat ange-
lotum dulcedo quantum etiam aggrauabat
eum non tantum pene illacio et nostra inge-
nitudo sed assistens matris afflictio quam
sic diligebat et quasi deficeret per compassionis
dolore videbat Iam ergo transfigant cordis
nostrae intima eius conuicia flagella et vulne-
ra nec in nobis sit quod non infundatur et cum
passione et non affligatur dolore minimo Te-
cio consideremus quis que et pro quibus pa-
sus est et multum mirari debemus Quis Sac-
licet dei filius Deus retus summe potens sapi-
ens et bonus Sed que Perigrina conuenienter fu-
gani famam. sicut frigus calorem tempesta-
tes horrores persecutioes obseruationes vi-
tula flagella illusiones et dolores Conspicit
gloria contemptitur iustitia iudex iudicatur
inoftensus inculpatum innocens infamia de-
blasphematur christus conculcatum. vita occi-
ditur sol obscuratur luna denigatur: sydet
disperguntur Sed pro quo hec patitur. Pro
sceletatissimis inimicis pro nequitissimis ma-
cipiis pro contemptoribus diuine maiestas
et pro ingratis diuine pietati Ergo talis
et tantus talia et tanta pro tam vilissimis
et abiectis passus est Sed a quibus a specie
aliter dilectis quibus omnem benignitatem
ostendit et a vilissimis a scutissimis ab in-
piis: maximus sapientissimus summe pius.
et a sancte fidelissima splendor eternus. Et
in his omnibus in diuine pietatis ammita-
tione eleueruntur Quarto consideremus eam
ad exultandum Exultare in ea debemus de re
dempcione humana restauracione angelica
et clementia diuina De redempcione huma-
na sine dubio nimis gaudere debemus facta
per christi passionem et mortem Quis queso
non erulet et gaudeat cum certat se per hanc
redemptionem a damnacione eterna a culpe ignominia
a potestate dyabolica Exultemus etiam quod per christi passionem restaurata est angelica ruina. Magna preciositas debet esse
nobis cum videmus per christi mortem tam no-
bile collegium regari de nobis. ut fiat vnu
ouile et unus pastor et unus vnum de uno.
Precipue autem exultare debemus certeates
in predictis omnibus summa domini nostri
clemenciam. Vbi queso magis apparat be-
nignissima domini nostri clemencia quoniam in pas-
sione sua vbi tam turpia et grauia sustinere
voluit pro inimico suo liberando et glotican-
do qui pumenibus erat quadam morte eterna
Quinto consideremus beatissiman christi pas-
sionem ad cordium nostrotum resolutionem
in christum quod sit quando non solum iniungit

compatit ammiratur et exultat sed etiam totu
homo quodammodo coueritur in ipsum scilicet
dominum ihesum christum crucifixum ut iam
quasi ubiqz et semper sibi crucifixus occurat
ymo tunc vero in ipsum resoluitur quando ex
se exiens homo et suprapositus vniuerso ymo
totus supra se totum abstractus ab omnibus
totus est couersus in dominum suum passum
ut non videat senciatqz intra seipsum nisi crisi
sum crucifixum illusum exprobatur et passu
pro nobis **P**ropterea consideremus illam beatissi
mam passionem ad quietem dulcioris qd sit
cum iam resolutus ut dixi si tibundus eandem
passionem ruminare non cessat intans secundum
posse in illum passionis thesaurem humilitate
et deuote et liquefit amore deuoto et fervida
deuocione deficit a se et quiescit in christo cru
cifero **S**ed quanto plus deficit a se amore et
deuocione tanto plus eidem dilecto pro se moe
tuo inheret et plus requiescit in ipso. **E**t sic
mutuo se auget adhesio et amoris deuocio do
nec totus deficiens absorbeatur ab illo tam
non amoris passionis dilecti. **S**icut in amplexu
ibus sponsi sponsa quiescit quod clamat et dicit
Adiuvo vos filie sion ne euangelare faciat
dilectam donec ipsa velit. **H**ic circa passionem
domini debet esse imitacio ad purgacionem et
directionem compassio ad umbraculum et amo
rem ammiratio ad mentis eleuacionem gau
dium et exultacio ad cordis dilatacionem re
solucio ad perfectam conformacionem quies et
pausacio ad deuocionis consummacionem.
Docet autem passio christi tria scilicet quod odiosa
sunt deo viae quod lactimosa inferni supplicia et
quod graciola celi gaudia. **C**ristus enim passus
est pro culpis delendis pro suppliciis nobis
austerendis et pro gaudiis celi conferendis.
Hec in quadam generalitate sunt dicta sed vi
deamus diligenter singula. **N**on enim nos de
bet temere illa cogitare que christum dominum
non ceperit tolerare. **E**t prout dicitur non solu
semel pro omnibus hec tolerare sed etiam ite
ratio pro peccatoribus singulis si necesse esset
omnia sustinere deliberauit et paratus fuit.
O deus meus misericordia mea quid est haec
quis ad tantam pietatem non obstupescit.
Vnde sanctus vir carpus dicebat se aliquan
do contristatum a quodam infidelium qui
quendam bonum ab ecclesia seduxerat. **C**umque
staret in diuino colloquio indignatus non esse
iustum dicens si viueret impij subuentes tec
tas vias domini perciret a deo igne celesti ueru
que immisericorditer consumi. **E**t vidit subito in
visione ihesum humaniformiter in dorso celi a
gelis ipsi astantibus dicente sibi Carpe carpe
datu sibi per hoc ibi resalutabis iterum pati. **O**ro.

Dulcissime domine ihesu Christe obse
re multitudinem caritatis tue michi
precoce ut nichil terrenum vel carnale
desiderem: sed te solum super omnia diligam ut pre
mitus tenuat consolari anima mea nisi in te deo
meo dulcissimo. **S**cribe digitu tuo in tabulis
cordis mei eorum que per me perituli memoria
ut ea semper per oculis habeam et dulcescat in
non solum illa cogitare sed etiam si necesse sit
pro meo modulo tolerare. et non solum tibi
ex omnibus viribus obsequia sed etiam appet
te contumelias affici aut certe morte turpissia
condemnari. Amen. **D**e primo completo.

Capitulum

LVIII

Recassume igitur a principio pa
fionis meditaciones istas et
proseguere per ordinem usque
ad finem. et attende ad fin
gula ac si praesens esses. Con
spice itaque dominum ibi in atten
tum a cena exiens hora completo. in ceterum
cum discipulis suis vadit ultimo nocte ab eis
associandus itinere quomodo affectuose loca
aliter ac familiariter eis loquitur. et eos ad om
nionemhortatur. **E**t cum intrasset in ceterum cum
discipulis dixit eis. **S**ed dete hic id est exper
tate non moueami hanc nec loco ita nec men
te donec vadam illuc et dormam. **E**t vos etiam
orate ne intretis in temptationem per consen
sum ne scilicet succumbatis temptationi. Ut
ait Iherosolima. Segantur in oratione quae separantur
in passione et Crisostomus. Consuetudo enim
ei erat sine eis dormire. **H**oc autem faciebat erudi
ens nos in orationibus quietem constitutam
nobis ipsis et soliditudinem multam querentem.
Vnde et Cyrillus. Semotim orat ut discas
quod animo attento et cor de quieto colloquendo
est cum deo sublimi. **H**ec autem dixit octavo az
postoli. qui iudas ibi non erat et tres secum duxit
scilicet petrum iacobum et iohannem. **P**er hoc quod
christus volebat orare assupbit petrus iacobum et iohannem
ne docet nos quod omnes volebant deuote dormire
habet tres comites scilicet fidei firmitatem designata
in petro quod interpetatur agnoscere et thalium abdicare
te; ea sub pedibus per attemptum ponendo et nichil
de thalibus dum dormit cogitando habet designatum in iacobis
quod dicitur supplantator ac ponere se in statu gratiae et
habet gratiae seruatore quod designatur in iohanne quod inter
petatur in quod est gratia Assumptione igitur petro et duobus fi
liis zebdei spaliter factis suis secretariis et ma
gis familiaribus ut quod in transfiguratione ostenderat
gloria sue maiestatis eiusdem reuelaret etiam tristitia
sue passionis et quod videbatur gloriosa videbatur
et huiuscepit ille cum sicut oia et in quod aduersarius
nichil habebat quia percuti non fecerat morte
sibi imminentem destare et panem quod ergo nos oportet;

fare. **V**ale ihesu natus. In hoc pauere et
 tristitia iuxta me ante iudicium mortis. q.
 non possumus per nos dicere et nisi per illum re-
 mit princeps mundi huius et in me non ha-
 bet quicquam. **N**ec autem tristitia domini max-
 imam fuit quia tunc ait illis tristis est anima
 mea usque ad mortem. **V**isualiter dictum est
 id est multum tristis est anima mea q. tris-
 ticia tantum intensa erat quantum esse po-
 rat. **V**el tristis est usque ad timorem mortis et
 pro timore mortis quia mortem naturali-
 ter timebat. **V**el usque potest esse exclusum
 tristabatur enim donec se et suos morte libera-
 ret. **N**os quippe corporis absolutio est doloris in cristo et suis. **V**el potest esse inclusum
 scilicet donec post mortem suam redirent a-
 postoli ad eius fidem. **Vnde** anselmus. **D**a-
 co autem caritatis et pacientie salutati man-
 dato. et disposito fratibus regno patris cui
 ad locum propositori tuo notum cum illis diu-
 tisti sciens omnia que ventura erant super te.
Ibi anime tue tristiciam quam ex imminen-
 te passione sponte assumpti fuit et cetera
 que passus es in quibus fratrum proficeri
 non erubueristi dices. **T**ristis est anima mea
 usque ad mortem. **E**t iterum precepit ipse ad
 monendum oliveti tu eum sequere. **E**t licet as-
 sumpto petro et duobus filiis zebdei ad se-
 ceta secesserit vel alonge intuere quomodo
 in se nostram transtulerit necessitatem. **V**ide
 quomodo ille cuius sunt omnia pauere cepit
 et dedere. tristis est inquietus anima mea usque
 ad mortem. **Vnde** hoc deus meus. **I**ca compa-
 teris michi exhibens hominem ut quodam
 modo videaris nescire q. deus es. **H**ec ansel-
 mus. Assumpit autem christus istum paucorem et
 tristiciam apter plura. **P**rimo secundum iheronim
 ut veritatem assumpti hominis probaret. **N**a-
 turale enim est homini timere mortem. **E**x hac
 naturali tristicia vere contristatus est dominus.
Sed sciendum q. quedam est tristicia et qui-
 dam si non rationem submergens et hominem
 contempto dei precepto in peccatum ducens
 si ut petrus timore negavit christum. **D**e hu-
 iusmodi loquuntur expositores quando dicunt
 christum non timuisse quippe qui ad hoc venie-
 rat ut pataretur et petrum temeritatis argu-
 erat cum eum vellet auertere a passione dices
 absit a te domine non erit tibi hoc. **E**st et aliq.
 timore moderatus q. naturaliter mestis oī homi-
 ni et est sine peccato. fuit et fames et fatis et
 tales passiones fuerunt in cristo. **Vnde** ipse
 naturaliter horruit mortem et penas acerbissi-
 mas quas prescivit se passum de propria
 mo. **A**lteram huiusmodi passiones fue-
 rint in cristo q. in nobis. **I**n nobis enim pse

rūnq; huiusmodi passiones preueniunt iudi-
 cium rationis et impetum voluntatis. **I**n cuius
 to autem semper sequebantur rationem et vo-
 luntatem unde volens esurivit et habuit vo-
 lens timuit et volens contristatus est. **N**ic-
 bilis enim coactum in cristo consideratur: sed
 omnia voluntaria creduntur. **I**sta ergo tri-
 sticia ita fuit naturalis: q. tamen fuit volun-
 taria et rationalis. **E**t ideo signanter dicit
 hic euangeliste q. ceperit contristati. et q. ce-
 perit pauere non dicunt fuit contristatus vel
 pauefactus: quia ipse motus tristicie non ei
 dominatus est: sed ipse statim eum assum-
 ptit et voluntati diuime subiect. **A**liud est
 enim contristari: et aliud magis contristati.
Vnde contristat eum passio! sed passio no
 dominatur eius animo. **P**ropassio enim dicit
 inceptionem: sed passio continuationem. **Q**i
 ergo timor et tristicia inter se sunt surgere in
 parte sensitiva: sed nondum pertenebunt ad
 eius animum sive mente. ideo dicit tristis est
 anima mea usque ad mortem. ubi anima sus-
 mitur pro parte sensitiva in qua sunt passio-
 nes non autem in mente. fuit etiam alibi di-
 ciat nunc anima mea turbata est. **P**oterat
 quidem christus. natura non moti fuit a adam
 potuit non moti ante peccatum. in eo enim nul-
 lum culpe debitum. nullius peccati fuit vestigium.
Sed fuit veram humanitatem ita et humanas
 infirmitates nostras assumptus que a deo non
 separant velut econtra ignorancia impotem da-
 concupiscentia et huiusmodi faciunt. **E**t
 nota q. passio turbans potest in anima tristi-
 citate accidere. aut preter impetum et iudicium
 rationis. ut motus subitus qui appellatur p-
 assio. aut contra impetum et iudicium rationis
 ut motus progressus usque ad perturbatio-
 nem rationis. vel a sua rectitudine ut in malo
 vel a sua tranquillitate ut in bonis imperfectis
 aut secundum impetum et iudicium rationis. ut
 motus a ratione impetratus et ordinatus. ut
 turbatio peccantis vel complicantis. **P**ri-
 mo modo passiones sunt in omnibus puris
 hominibus. etiam perfectis. secundo modo in im-
 perfectis solum. tertio modo in cristo. quia
 in eo totaliter subdita erat sensualitas rationis
 et ratio inferior superiori. et superior deo. nec
 tamen una potencia impediens aliam in ope
 suo naturali. **C**ontristabatur etiam christus
 secundum: iheronimum. non solum timore im-
 minentis mortis quam ipsa natura abhorret
 et recusat. sed et propter infelicitatem Iudei
 et scandalum discipulorum. et dejectionem
 iudeorum. et eversionem iherusalem. miser-
 tus et compassus. **E**t possumus etiam addere
 q. ideo tristabat. q. prescivit q. tam acribe

passionis sue flagellā et vñl neā et more
amarissima in multis adhuc hodie misere-
ris et obstinatis peccatoribus frustari de-
betent. Secundo assumptis pauorem et
tristiciam pro nobis membris suis ut ip-
se nostras tristicias in se vñcere et hanc et mor-
tem nostram sua morte destruxit; et hanc
suscepit temptationem et passionem ut nos
a te nō pñzatione et passione liberaret. Ter-
cio quoque huiusmodi pauorem et tristici-
am assumptis nobis in exemplum et doctri-
nā in mōalem ut sequitur. Ex hoc enim
articulo qui est pauoris et tristicie assump-
tio plura habemus documenta. Primū
est ut nos exemplo cristi discamus timo-
res et tristicias ac passiones alias in no-
bis insurgentes. Feno rationis cohibere ne
vñque ad animam pertingant. sed in inferi-
ori parte anime sub voluntatis imperio
constingantur. ut dictum est de cristi.
Secundum est ut eius exemplo discamus
nos desperare non debere si aliquando nobis
subripiat tristitia timor vel pusillanimitas in
obsequio et opere diuino. Vnde Augustinus
Moriturus tristatus est cristus ut diceret
martires suos non debere desperare si in hora
passionis subripiat tristitia quam tamen vñ-
tant. Tercium est ut nos discamus con-
tristari pro proximis et necessitatibus eo-
rum sicut cristus tristatus fuit nō pro se sed
pro alijs ut dictum est secundum vñnum in-
tellectum. Quartum documentum est ut ex-
emplō cristi discamus tristicias et turbacio-
nes nostras ad deum cum oracione referre his-
tit fecit ipse. Nam statim ut dixerat tris-
tis est anima mea iūt ad orandum. Quin-
dum documentum est qđ nos orare volentes de-
uote debemus sedere ab hominibus ad ali-
quem locum secretum hanc fecit cristus das
nobis exemplum. Septimum est qđ omnes
tristias tribulaciones penas aduerfitates
et infemitates nostras etiam si petamus ab
eis liberari hanc fecit semper post ora-
tionem committamus voluntati diuine ac per
hoc eas quasi in cor cristi reponamus oran-
tes ut ipse eas in vñione sue passionis per-
ficiat et offerat eas deo patri ad laude et
gloriam suam. Et ex hoc nostre tribula-
tiones et passiones multum nobilitantur.
Nam hanc passio cristi in celo et in terra
infiniū attulit fructum sic pene et que am-
qđ tribulaciones nostre hoc modo cristo com-
misse in vñione passionis sue tam fructi-
fere erunt ut angelis in celo gloriam iustis
in terris in exitum peccatoribus veniam pue-
gandis animabus conferant coeleum.

Ecce ergo istum articulum studeat ho-
mo semetipsum contristare cum gemibus
compaciendo cristo de sua tristitia prop-
ter nos assumpta et si in aliqua turbaci-
one vel aduersitate sic vñiat illam ā tri-
sticia et aduersitatibus cristi ut ex vni-
one ipsatum dulcescant. et deo in summa
pacientia redoleant. O domine ihesu qui
tristari pro me misero vñuisti da michi
omnes tristicias meas ad te iugiter suffer-
te tuqđ eas in vñione tue tristicie metu
dignitus sufferre. Deinde dominus ihesu
volens se etiam sequestare a tribus a
postolis secum assumptis dixit eis. Hu-
stmeto hic expectando et vigilare mecum
non cum dyabolo vel cum mundo tam
quam amici speciales pre ceteris qui de-
bent in angustiis assistere amicas. Hu-
stmeto pondus temptationis vigilantes a
sompno infidelitatis et torpore mentis
ne ingravante dyabolo obrepant vobis. Ce-
teris quidem iussit sedere ibi quasi infatu-
tes ab agone isto seruans eos securos vñ
autem quasi firmiores vñque hoc adduxi.
ut collabretis meam in vigiliis et oracio-
nibus sed nolo vos progredi vñterius.
nondum enim potestis. Propter hoc
manete hic vigilantes sicut et ego vigilo
ut vñusquisque in gradu sue vocationis con-
sistat quia et omnis gracia quamvis mag-
na fuerit superiorem habet. Et pro-
gressus est ab eis pusillum scilicet quan-
tum iactus est lapidis et pohis gemibus
procidit in faciem suam super certam ut hu-
militatem mentis ostenderet habitu corpo-
ris et orabat corde dicens ore. Abba
pater si possibile est salua congruēcia re-
demptionis humanae et si moritur mors
me secundum carnem non moriente trans-
fer calicem hunc id est experimentum pas-
sionis a me. Quasi diceret. Si possi-
bile est sine morte mea temporali saluarī
genus humanum transfer calicem amate
passionis a me. Per orationem offere-
bat spiritum deo patri que quidem ora-
cio ex pluribus ostenditur perfecta pri-
mo quia solitaria est enim oratio eleua-
tio mentis in deum quod melius fit quando
homo est sequestatus ab alijs. Se-
cundo quia humilis cum in faciem suam
procedit. Tercio quia deuota cum ab
deum patrem recurrat. Quarto quia re-
cta cum voluntatem suam voluntati diu-
ne submittit. Quinto quia caritativa
cum interim dulciter discipulos visitavit
Qđ dicit abba pater vñteriusque populi

utriusq; populi patrem et salvatorem deum
 esse innuit et ostendit. Idem enim significat
 abba qd pater sed abba est hebreum pater
 vero grecum et latinum. Ergo utrumq; primus?
 ipse inuocat. ut utrumq; populum in eum
 creditum et ab utroq; eum inuocandum esse
 doceat quia non est distinctio iudei et greci.
 Qz autem dicit si possibile est ad potentiam
 dei patre et iusticiam referat. Quoniam quan-
 tum ad iusticiam eius quia non solum potens
 est sed etiam iustus non sunt possibilia miseri-
 ea que iusta sunt. Vnde ut rectus homo hor-
 rebat mortem et voluntatem sensualitatis vel
 let non mori si de iusticia posset fieri. Habe-
 bat autem iusticia patris ut christus patere
 et a constitutione mundi hoc nostre salutis
 sacramentum erat ab eo pretestus. Angustia
 ergo mortis et tolerancia passionis non pla-
 cebat christo pro se. et tamq; finis. qui per se
 appetitur ideo simpliciter loquendo pati nolle-
 bat. sed propter obedientiam patris et salutem
 humani generis passionem et mortem volun-
 tate suscepit. Hanc inuenimus voluntarie tecum
 punctione amata non propter propria; sed propter san-
 citatem consequendam. Nec voluntas non moriendi
 gloriosos martyres facit. Non enim vult sen-
 sus carnis nisi qd delectat si autem delecta-
 ret eos mori non inde videarentur mereri. Sed
 quia hanc voluntatem non moriendi deo subici-
 unt et qd naturaliter fugiunt propter deum vo-
 lunt ideo merentur. Vnde et christus subdit
 dicens. Veruntamen non qd ego volo huma-
 no affectu. sed qd tu. Quod enim ex huma-
 na infirmitate trepidanter renuerat reuertens
 in seipsum per obedientiam et fortitudinem
 mentis confirmat. Non inquit hoc fiat. qd
 humano affectu loquor sed ad qd missus sum
 et propter qd ad terias tua voluntate descendit.
 Vnde alibi. Non rem facere voluntatem me-
 am scilicet quam temporaliter sumphi ex vite
 gme sed voluntatem eius qui misit me. quia
 videlicet communem habui eternus cum pa-
 tre et quam semper approbo anime facione.
 Non meam. non propriam. non meam non fi-
 lii hominis. non meam que resistat deo. Et
 utrumq; voluntas christi non erat contraria vo-
 luntati patris sed qui veniebat obedientiam
 docere non inueniretur obediens si propriam fa-
 ceret voluntatem. Quanto ergo magis nos
 non iudicabimur obediens si facimus proprias
 voluntates. Vnde Augustinus. Filius um-
 quis dicit non quero voluntatem meam et ho-
 mines volunt facere voluntatem suam. Ille ta-
 tum se humiliat qd est equalis patris et tantu-
 se extollit qui in modo iacet et mihi manus ei
 portatur non surgit. Et iterum. Transtigu-

tat in se suos et quia nichil aliud vult quam
 pater docet eos priuatam voluntatem cordis
 gere et dirigere iuxta diuinam. Vnde et ihesus
 Usq; in finem non cessat docere nos patribz
 obedire et voluntatem eorum voluntati nostre
 ponere. Ostendit itaq; secundum bedam do-
 minus ihesum ut cum moe vel aliud qd fieri
 nolumus inuincit sic per infirmitatem petaz-
 mus ut non fiat quatinus per fortitudinem
 pati simus ut voluntas conditoris nostri esti-
 am contra nostram voluntatem fiat. Nam si
 aut multum confidere non debemus ne nostra
 virtutem videamus profici si multum pu-
 fillimenter agere et diffidere non debemus
 ne dei adiuto res nostri impotenciam videa-
 mur pronunciare. Et iterum. Multi adhuc
 infirmi contristantur futura morte sed si ha-
 beant rectum cor vitent mortem quantum
 possunt sed si non possunt dicant qd dominus
 dixit patre si fieri potest trahat a me calix iste.
 ecce habes voluntatem humanam vide iam
 rectum cor sed non qd ego velo sed qd tu.
 Hec beda. Et rediens de loco in quo orauerat
 ad tres discipulos suos scilicet petrum iacobum
 et iohannem inuenit eos dormientes. In
 vicina temptatione incepit oculi eorum
 languescere quia dormicio erat quasi prefigu-
 ratio negacionis et fuge. Vnde beda. Somp-
 nus corporis prefiguratio erat qd in proximo
 grauandi erant sompno infidelitas. Et pe-
 tro promis dicit sic symon dormis. Quasi
 diceret. Sic erat faciendum vel sic imples qd
 promiseras. Non potuisti una hora vigilare
 meam. Quasi diceret. Qui una hora non po-
 tuisti vigilare meam quomodo mortem spe-
 nes tu quia spondes mori meum. Non ostendis
 tamen feruorem facto quantum verbo. In hoc
 apparet tua infirmitas. Per hoc qd dicit una
 hora ostendit qd brevis est molestia temp-
 tationis respectu remunerationis. Ut ergo dicit
 tullius omnia que breui sunt tolerabilia
 debent esse etiam se magna sint. Quamuis
 autem omnes dormirent petrum tamen pos-
 sit incepit quia enim propter ceteris fuerat gloria
 tuis ideo propter ceteris erat incepandus. Item
 quia inter eos principalis erat ideo in ipso a-
 lios reprehendebat. Item quia in eodem de-
 factu prelatus magis est incepandus qd alii
 ceteris partibus. Qui etiam iam infirmitate
 depresso non petrus vel cephas sed antiquo
 nomine symon a domino hic vocatur. Vigilare
 attente oculis mentis et corporis et ora-
 te deuote verbis cordis et oris ut non intre-
 dis in temptationem negandi me et receden-
 di a me. Non dicit ne temptemini quia im-
 possible est hominem non temptari. sed ne

interea in tempitacionem & incidatis in eius profundum id est ne temptatio ws sup et et inclusus at per consensum vel opus temptationis em inicium est suggestio mali medium consensus in delectacionem vel opus consummatio est opus ipsum. Ad evitandum aut temptationem et ad resistendum eidem recurrendum est ad orationem. Oratio enim est eleuacio mentis in deum quanto aut mens in deum eleuatur tanto facilius temptatione ab ea superatur. Et sicut fui audito clamore fugit et vicini veniunt ad succursum ita clamor orationis dyabolum fugat et sanctos ad succursum exicit. Unde ysidorus Noc est remediu cuius qui viciorum temptationis estuat ut quociens quolibet vicio tangitur sociens oraciones suffbat quia frequens oratio impugnationem viatorum extinguit. Et sicut seruus qui sentit furum in domo et non clamat fauet furi et pector est dm̄ sui sic qui sentit temptationem esse in corde videatur christum prodere et dyabolo consentire misi statim per orationem exclamat. Et ideo quia dyabolus semper temptat semper debemus orare et numquid deficere. Sed oratio debet ordinari non ad hoc ut non temptamur sed ad hoc quod non intremus in temptationem. Multum autem valet ad expulsionem temptationis cogitatio & timor eterne mortis. Unde Augustinus Timor de futura morte me tem concitat et quasi coclauatos omnes corporis motus supbie ligno crucis affigit. Spiritus quidem de se et natura sua propterea est in me & in ipsis ad consistendum caro aut infirma in ipsis non autem in me ad tolerandum: quia caro corrupta semper deprimit et aliquando vincit spiritum et ideo est orandum. Nam quasi promptum habuisti spiritum in promittendo morti etiam pro me sed nunc patet carnis infirmitas ad sustinendum imminentem temptationem quia ipsa dormicio corporalis iudicium est et quasi prenuncia vestre infirmitatis nondum enim virtute ex alto induisti. Vbi Iheronimus Noc autem aduersus temerarios dictum est qui quicquid crediderint putant se consequi posse Itaque quantum de ardore mentis confidimus factum de fragilitate carnis timeamus. Hec Iheronimus. Tu domine qui misericordia vigilamus et oremus da nobis gratiam ad hoc facendum quia licet spiritus promptissimus sit caro tamen infirma est et tota pigra et tota sompnoleta nec potest sustinere ut viri patrum nam horam perfecte tecum vigilet et tecum ore ne cadat in temptationem. Deinde iterum secundo abiit et oravit dicens Pater mi si non potest hic calix transire misi bi-

bam illum. Fiat voluntas tua. Ostendit hinc ut ait Christus. Quoniam valde confortat voluntati dei et quoniam ubique hanc sequi oportet et hanc inquit. Vellit qui dem transire calicem quia homo est sed perficit dispensacionem quia patri obediens est. Unde et leo papa Hec vox capitatis salus est tuus corporis: hec vox omnes fideles instruxit omnes confessores accedit. omnes martyres coronauit. Nam quis mundi odia quis temptationum turbines quis posset persecutorum superare terrores nisi christus in omnibus et pro omnibus pater diceret. Fiat voluntas tua. Discant igitur hanc vocem omnes ecclesie filii ut cum aduersitas violencie aliquis temptationis inambit superato tremore formidinis accipient toleriam passionis. Et reuersus denuo inuenit eos dormientes per tristitia erant enim oculi eorum grauati et depresso interioris quidem languore terroris et tristie exteriores vero vigiliorum longitudine. Nam tristie magnitudine sompnum non poterant vincere: timentes cum pro capite tum pro se sed sicut dormiebant mente ita et corpore quia ex corpore anime: quandoque prouenit sompus natire: Et ait illis. Quod dormitis scilicet in tantis constituti periculis: cum fit tempus vigilandi propter instantiam grauissime temptationis vobis imminentis. Surgite a corpore mentis vigilante animi vigilancia et orate ne intretis in temptationem scilicet per consensum id est ne temptatione uscipe et intra suos casas teneat. Et abiit iterum et oravit tertio dicens eundem sermonem orationis. scilicet pater mi et cetera. Tertio christus idem orauit: ut orationis frequentiam ostenderet et nobis spei longanimitatem exhiberet. Iterat orationem ostendens quod oratio debet esse continua. Similiter iterat visitacionem discipulorum suorum quia opera caritatis debent orationi esse coniuncta. Et sic prelatum instruit et sibi. et gregi intendere et nunc contemplatiuam nunc actuum vitam exercere. Vnde non obstat: quod dicitur in ecclesiastico non iteres verbum in oratione tua quia illa auctoritas sic intelligenda est: non iteres: id est ita his diligens in preferendo integrum et devote verba orationis tue. ut postea propter omissionem vel negligenciam non oporteat iterare: sed tamen iterate proper deuocationem vel instantiam bonum est. Sic et eundem sermonem in predicando diuerhis bonum est quandoque iterare. Cum autem operet et anxiaretur dominus ihesus.

dominus ihesus ecce angelus princeps michael astigit contra te is in eo motum sensualitatis secundum quam minoratus est paulominus ab angelis illi scilicet motum qui ex hoc erat mortem. **S**ed tamen post Christus se voluntati patris sub ministrante angelus eum confortauit. In quo inuitus quod licet quandoque non fuit at quod petitur quia forte non expedit semper tamen oranti mentalis consolacio confortatur. **E**t secundum theopoli ut nobis innotesceret orationis virtus quatinus eam in aduersis propinquamus rotans dominus ab angelo confortatur. **E**t humilis dominus reverenter et humiliter suscepit hanc confortacionem etiam a sua creatura considerans se esse minoratum paulominus ab angelis dum est in hac lacrimarum valle et sicut contristabatur ut homo sic ex verbis angelii fuit confortatus ut homo Nec putandum quod hic angelus vel a Ihesu fuerit in eius custodiam deputatus quia hoc non deauit et Christus non indiguit. **S**ed dum bedam alibi quod angelus ei ministraverit hic quod angelus eum confortauerit dicitur ut utrumque natura designetur. Nam diuine nature angeli ministrant humanam vero confortant.

Apparuit autem ei angelus visione corporali in assumpto corpore humano consolans eum per modum seruientis non propter se et sui indigenciam sed magis propter discipulos assistentium consolacionem et ad confirmationem fidem in eis quod Christus sit maiorum angelus ratione dei tatis ac propter nostram instructio nem ad ostendendum scilicet quod angelii assistit nobis orantibus confortantes nos in oratione. et ut ex sua post tristiciam consolacione sciremus quod tribulatis pro Christo non deest diuina consolacio iuxta illud psalmista secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolaciones tue letificauerunt animam meam. Nam secundum bedam creator non indigebat creature subsidio sed homo factus fuit nobis et propter nos est confortatus. **S**ed ipse dominus ratione se confortabat discernens ad patrem. Non sicut ego volo sed sicut tu. **A**iunt autem quidam michael astigit oranti et dixisse se patris orationis tenorem retulisse et omnes quod pro cidentes angelos pro hoc ipso orasse. et respondisse patrem nouit dilectus filius meus quod humani generis redempcio quam sic optamus sine lui sanguinis effusione decenter fieri non potest. Angelus autem post hec confortauit eum vel de sui presencia sicut amicus de sua presencia confortat amicum. **V**nde confortauit id est ad modum confortantis se habuit scilicet ei assistere vel forte aliquae verba consolatoria dicendo.

qua scilicet hic vice Lucifer fuit virtus est in celo vel quod magnanimum magna sustinere debet. vel quod passio citio transiret et eius fructus esset perpetuus scilicet redemptio humani gnis et restauratio angelice eum. vel aliquod simile. **V**el secundum quod ut dicit theopoli ista angelii confortacio fuit Christi glorificatio. **D**icebat enim angelus glorificans eum Domine tua est virtus. tu potes contra mortem et infernum genus liberare humanum et simile. **I**hesu qui in oratione positus ab angelo confortari volueristi da mihi per virtutem orationis tue. ut oranti mihi semper assistat angelus tuus me confortans. **H**ic animaduerte contra ipsam calamitatem nostram. quia dominus Ihesus pluribus vicibus orauit antequam a patre acciperet responsionem et confortacionem. **S**icut autem fecerat temptationis in tribus locis sic tecum orauit non in eodem loco sed in tribus diversis locis distantibus ab invicem per iactum lapidis. **E**t ut deinde abhuc in ipsis locis vestigia ecclesiastarum sunt que ibi facte fuerunt. **E**t factus in agonia prolixius orabat ostendens et docens quod nos in agonia usque quacumque necessitate constituti debemus ad orationem confugere. et in magnis periculis ac maiori necessitate magis et instantius orationi insistere. **A**gonia ista potest dici certamen contra mortem. vel mortis anxietas quam quasi presentem preuidebat. et ideo dicitur tunc fuisse in agonia sicut inservi in extremis laborantes dicuntur certe in agone. **V**el potest dici certamen et reluctatio sensualitatis ac faciens. quia agonia erat et certabat in eo mirabiliter pugna sensualitas naturaliter mortem horrens et reusans. ac ratio voluntati diuine obtemperans et ipsam mortem pro salute humana zelans quia virtute diuina quebet pars permittebatur agere et pati quod proprium erat sibi. **I**am tamen vicebat mortem animo dum etiam morti volebat. quam potest vicit actu ipso scilicet resurgentem. **S**ed heu collectacio carnis ad spiritum fuisse sensualitatis ab rationem quod secundum hominum facit retroire uel exorbitare ut illos qui pertant in mortalitate et quod secundum lenite incedere fuisse in via mortali ut illos qui pertinet mortaliter. **V**nde in huiusmodi pugna prolixius est orandum ut ratio sit recta et voluntas constans. ac sensualitas recte rationi et ratio diuine voluntati non obstat sed obediens. et dicimus non mea sed tua voluntas fuit. **I**n statu mortis discretum iudicium et ea que homo nunquam antea recoluit ei venit in animum. In cuius figura Christus approponit quante morte factus est in agonia. **V**nde ergo apropinquante etiam morte nostre mentis

in se certamen expressit. quā vim quandam
terroris et formidinis patimur cum p soluci-
onem carnis eterno iudicio appropinquam-
mus. Nec inmerito tunc anima terretur quo-
nam post pusillum hoc inuenit quod in eter-
num mutare non possit. Si enim considerem⁹
q̄ viam vite presentis nequaq̄ sine culpa tua
sire pavimus et q̄ nec hoc ipsum sine reatu
noste⁹ est. quod laudabiliter gessimus si re-
mota pietate iudicem⁹ merito in agoma co-
stituim⁹. Et cum dominus prolixius ora-
ret interū sudor feruentissimus in modum
satigurans et cumpens in hac agoma sive certa-
mine vslq; in terram habundanter currebat.
Ex feroce enim orandi et ex apprehensione
imminentis periculi ac vehementi anxieta-
sensualitatis que permittebatur agere et pati
quod erat proprium sibi inflammabatur cor
et corpus ut aptis poris efflueret sudor rubi-
cundus et sanguineus. Iste sanguis fuit ve-
sus et naturalis quantum ad veritatem sue ex-
istencie et de purissima cristi carne sed mira-
losus et non naturalis quantum ad modū p-
fluencie. Quia scdm Sedam contra naturā
est sanguinem sudare. Sic etiam oportet
dicere de sanguine et aqua latecis cūstī iam
mortui p fuit versus sanguis et r̄ta aqua sed
miraculose effluperunt de mortuo corpore. Ad
hunc suauissimi sudoris ballatum egrotis p-
ficiū festina ne tardaueris ut inde sanari me
tear. Vnde anselmus Quid stas. Accurre et
suauissimas illas guttas lambe. et puluerem
pedum illius lingue Noli dormire cum petro-
ne me teatis audire. Sic non potuisti una
hora vigilare ne cum Hec Anselmus Surgit
igitur tertio ab oratione i qua stabat flexis
in terram genibus totus sanguine maledact?
Quem conspice tergētem sibi vultum vel for-
te etiam in torrētē lauantem. totumq; afflic-
tum te uerenter cerne. et considera quā anta tūc
fuerit aīe sic angustia cuius testes sunt gut-
te sanguinē de currentes in terram. et ei inti-
me compate quia non sine ingenti acerbitate
doloris hoc sibi potuit contingere. Nun-
quam em aliquis mortalium ob mortis hor-
rorē auditur sudorem sudisse sanguineum.
Vnde patet eius numq̄ similem fuisse dolorem
In hoc quidem apparet quanta fuerit amari-
tudo passionis cristi cuius sola cogitacio tan-
tam natum inmutauit p̄ pre angustia suda-
re coegit. Hec pugna eius et anxietas mar-
tiuum certamina et agones significans plu-
ritum consolatur et confortat pusillamines
et infirmos et ad amorem incitat tepidos et
ingratos. Vnde Anselmus Postis quoq; ge-
nibus in terra procidisti in faciem tuam. ado-

tais in agoma et dicens. Abba pater mihi
possibile est transeat a me talix iste. Et angus-
tias quidem cordis tui dulcissimu certissime
indicabat sudor ille sanguineus qui oracionis
tempe de sanctissima carne tua guttati decur-
rebat in terram. Dominator domine ihesu
vnde anime tue tam vehementis tristitia vnde
tanta sudoris anxietas et tam anxia supplica-
cio. Noime voluntarium omnino sacrificium
deo patri obtulisti et nichil iniurias ptulisti
Vtq; domine. Arbitramur autē q̄ et hoc
quoq; ad consolationem infirmorum mem-
brorum tuorum assumptisti ne forte desperet
quis si taro infirma remuraret ubi ad pas-
sionem promptus est spiritus. Similiter et
ut maiores erga te a moris et gratitudinis sti-
mulos haberemus naturalem. carnis infirmi-
tatem euiscemodi iudicis int̄ expressisti qui
bus docemus quia vere laguores nostros por-
casti. et non absq; sensu doloris passionum
sentes partisti. Vox enim illa vox carnis fuis-
se videtur non spiritus eo q̄ subiunxisti. Spi-
ritus quidem promptus est caro aut infirma-
Hec Anselmus. Voluit autem dominus
sanguinem sudare pluribus tationibus. Pri-
ma est scdm Augustinum ad figurandum p̄
de corpore suo toto quod est ecclesia sanguis
effundendus et emanatura erant sanctorum
martiria. Secunda est secundum Sedam
ut per terram sanguine iterigata declararet
terre nos homines sanguine suo redimendos
et mundandos. Tercia est secundum glo-
lam ut totum mundū peccatis mortuū ad vitā
resuscitaret ideo sudore suū sanguineū ad terrā
decurrere volebat Item scdm Bernb. non so-
lum oculis sed q̄si membris oībus fleuisse vide-
tur ut totū corpus eius qd est ecclesia totius
corpis lacrimis purgaretur. Insup ecclā san-
guis decurrebat in terrā ad ostendendū q̄ pro
terra id ē ecclesia abluc militate in terra ora-
bat et sanguinē suū fundebat et ipsam suo ie-
rigata sanguine fecūdabat In sudore autē no-
tā feroce in sanguine precū in de cūsu habū-
dācia i guttis pticularis efficacia q̄uis esset
vniuersalis sufficiēcia Ex isto articulo q̄ est su-
doris sanguinei defluvio habet de cūmetū salu-
tiferū q̄ et nos i oracione de bēm? ita esse itē
ti et ferundi ut ex vehementia int̄chois et feroce
deuocōis sudem? q̄si sanguinē p̄ figuraci-
onem passionis cristi et ardorem dilectionis
ad deum. Quod fit dum quis orans in tan-
to ardore deuociōis accēditur q̄ pro amore
dei si oportet sanguinem suum fundere non
vetetur et talis sic mcalescit spiritu. ut to-
tus sanguis in corpore quasi spiritu alludens
proximū et promptū se exhibeat ad expūdādum

Quia vero caro ex inferni ate sua tam vehementer ardorem deum omnis suffere non p[ro]ualet ideo sudorem q[ui] sanguinem evaporat & saltem pro sanguine ardentes lacrimas per oculos effundat Et quoniam nos tam vigorosam orationem effundere non valemus ab iungamus oracionem nostram oracioni cristi qui est abuocatus noster apud patrem et ipse interpellat pro nobis mox orat nobiscum Et illa ora est efficacissima et deo patri accep ta que scilicet in uimione oracionis cristi offetur Quaeffraces etiam sint lacrime oracionis et maxime ille que in recordacione passionis cristi funduntur patet ex quadam reuelacione facta auidam persone de qua legitur q[uod] appartenens ei dominus in spiritu ait Si q[ui]s in recordacione mee passionis lacrimas cum deuocione fuderit suscipere volo ac si ipse pro me passus sit In tecu lendo istum articulum procedat homo in faciem suu teriam orando inten te et cogitet angelicam presenciam sibi tunc adesse recognoscet etiam agonem suum et conetur quantum potest habere lacrimas ex copassione et amore cristi quas si habete non potest per oculos fundat saltem lacrimas coridis Et h[ab]uit cristus dei filius minime sibi passione horrenda cum pre angustis supuentate mortis guttas sanguineas in teriam fundet nichilominus tamen libere voluntatem suam voluntati patris commisit et q[uod] cepierat deuote p[re]fecit sic quilibet deuotus in omnibus aduersitatibus pressura et tribulacionis angustia licet forte naturam reluctantem habeat se patente voluntati committat et hoc q[uod] occurrit deuote suscipiat O pie ihesu qui factus in agonia guttas sanguinis mirabiliter desudasti da michi ut recordacio tue passionis accensus lacrimatum guttas pro sanguine in conspectu tuo merear dulciter desubare Ne sp[iritu] nunc qualiter iacebant discipuli dormientes et qualiter dominus ostendit eis modum orandi in gestu corporis et in verbo priore et per angelum ibi apparentem Quem modum et tu tenere debes scilicet te p[re]sternendo ac proximum defectum et fragilitatem recognoscendo et cadendo in faciem tuam non post faciem ut ea que rogas coram te habeas et in mente teneas non retro ut unum ore dicendo et aliud corde cogitando et ut humilitatem ostendas habitu corporis casus enim in teriam docet nos magis humiliati possiederi et q[uod] voluntas patris semper precedat et q[uod] non ceperit sed cum magno seruore ores sunt dominus fecit et q[uod] non parum sed prolixus et distincte non sicut illi qui festinante horas soluendo et si non verbo facto tam diuine

expediamus nos de istis quia habemus facete alia magis necessaria quia festinantes ad utiliora et maiora et vide quomodo statu adebit tibi angelus qui te adiuuet et confortet et oracionem tuam deo presentet propter exemplum enim nostru[m] ille angulus apparuit confortans dominum Et non semel sed frequenter est orandum sicut ipse ostendit nobis per triuam oracionem suam docens ut non deficiamus sed in oratione permaneamus donec impetreremus ea que postulare iam cedimus Et tu ora pro mortuis pro viuis tam peccatoribus quam iustis Vel orauit ter ut et nos de peccatis preteritis veniam de presentibus emendacionem et de futuris cautelam a deo postulemus Vel ut hec tria scilicet veniam gratiam et gloriam in oratione petamus vel ut contra triuam concupiscentie seu cupiditatis temptationem oracionis clipeo tueamur vel ut ad trinitatem scilicet patrem et filium et spiritum sanctum oracionem dirigamus Per hoc etiam docevit nos orare perfecte quia perfectio consistit in tribus scilicet in principio medio et fine Compaterem nunc domino et admirare profundissimam humilitatem suam quia cum sit deo patris suo coequalis et coeterus prostratus tamquam deum orat et tamquam quilibet de populo homunculus Oratio quidem patrem conuenit christo tacione humanitatis in qua est minor patre non autem ratione deitatis in qua est equalis patrei ut homo roget patrem qui ut deus est unus cum patre Considera etiam perfectissimam eius obedientiam Quia enim pater vult q[uod] moriatur ipse hanc obedientiam reverenter suscipit et exequitur Vide tertio indicibilem ad nos caritatem tam patris q[uod] filij pro nobis enim hec mors indicatur et sustinetur propter minimam ipsorum caritatem quam ad nos habent Venit autem post hec dominus ihesus ad discipulos suos et quasi compaciens eis propter temptationem de proximo eis imminentem dixit eis Dormite iam et requiescite Quasi diceret Parum potestis hoc facere Qui ibidem aliquantulum dormierunt Iubet eos dormire ut ostendat suam ad eos compassionem quia grauati erant et ut cognoscant suam infermitatem quia cum ipso uigilate non poterant et ut sompno recreati fugere possent de manibus eorum qui statim christum erant capturi et in figura q[uod] in proprio insidelatis sompno erant grauandi Considera in christo mansuetudinem pacem quanto enim magis appropinquat ad mortem tanto magis ostendit cordi sui dulcedinem Bonus pastore vigilabat super custodia pusilli

griegis sui. **O** grandis amor Vnde bonus et pius est hic pastor Vnde in finem dilexit eos cum in tanta agonia positus illo modo te quod eorum procurat Non sic hodie multi pastores faciunt quod subditis vigilatibus et in agonia positis dormiunt suavitate et quiete. **D**um ergo videbis discipulos dormientes in tanto pialo et dominum vigilantem si deuotus es multa inuenire poteris que dicas tam domino tuo quam discipulis suis. **V**idebat tandem alon ge aduersarios suos rementes cum facibus et armis nec tamen discipulos excitauit nisi cum ipse et quasi iuxta eos fuerunt. Tunc autem euigilans discipulos dicit eis. Sufficiat scilicet quia iam quietis et satis dormitis. Ergo parum est dormendum. **V**nde quidam patres non nisi stando vel sedendo sompnum capere consueuerunt per modicum.

Ter discipuli dormiunt. ter dominus omnes suscitat. que trina dormicio et suscitatio tres mortuos quos dominus suscitauit significat. Et subiuxit Venerabili hora et filius hominis traditur in manus peccatorum. **V**bi Origenes Sed et nunc ihesus in manus peccatorum traditur quando hi qui videntur in ihesum credere habent curia in manibz suis cum sint peccatores. Sed quociescumque iustus habens in se ihesum in potestate factus fuerit peccatorum. **I**hesus enim traditus in manus peccatorum. Hec Origenes Surgite eamus scilicet obui am iude proditori et suis complicibus. Ecce quod me tradet ipse est quem nolo decimare quod uis possem hoc facere. **A**c si diceret. Non nos inueniant latentes ac quasi timentes et retrahentes. **V**ltro eamus eis obuiam et per gaudium videant et passionem omnino voluntiam sciant. **V**ltro nos debemus offerre quod non expedit morte effugere. **V**bi ostenditur christi desiderium ad nostram redemptionem quia non solum proditore cum turba venientem expectauit sed etiam eis occurrit. **V**bi etiam docter ut si tribulari nos oportet cum gaudio et confidencia sustineamus. **M**oraliter quoque monet nos ad tria primo ab temptationes nos separare cum dicatur surgite. Secundo in bonis operibus proficere cum subditur eamus. tertio omnibus horis quasi temptationem proximam expectare cum additum esse ipse est. **E**t adhuc eo loquenter cum discipulis suis ecce iudas mercator pessimus unus duodecim secundum numero non merito quo dixit ad ostendendum inmane facinus illius qui de apostolica dignitate proditor fuerat factus accepta a prehendo cohorte militum gentilium quorum intererat capere malefactores cum tribuno qui perierat eis ac turba plurima iudeorum mi-

nistrorum accepta a pontificibus et principibus sacerdotum crudeliter uici; et pessima societate impiorum tangere ad tenendum regnum antecepit eos tanquam ductor eorum qui volebant comprehendere illum et venerunt illuc cum laeternis et facibus ut si in tenebris latere vellebant quisqueret nec non cum gladiis fustibus et armis ut captionem eius impetrare volebantibus his resistere. **S**ed omni hero incubuit virtuti seculi qui desperat de auxilio dei. **H**abebat itaque fulcimentum ab utriusque curia scilicet imperatoris et pontificis quasi servato omnime legitime potestatis ut nemo tenentibus audiret obsecrare cum hinc milites prehendis inde ministri phariseorum qui in lege summi et iudices videbantur illum tenerent vel etiam si quis audiret contra totum non posset timebatur enim plebem ne per hanc defensetur contra eos et ideo etiam nocte traditur ut sine turbis que in die frequenter propter instructionem a deo tantum inueniuntur. **A**ntiquum autem ueritas cum turba veniret ad ortum ubi ihesus cum discipulis erat dedit eis signum dicas. Quemcumque osculatus fuero ipse est scilicet christus. tenete eum et ducite caute scilicet cauendo a populo ne eum de vestris manibus eripiatur. **P**opulus enim communis deuotionem ad eum habebat. **H**oc autem fecit iudas et propter romanorum milites qui christum non cognoscabant et propter alios ne loco christi caperet iacobum minus quem qui in facie christi humiliatus erat. propter quod specialiter frater domini dicebatur. et quia timebatur ne se transformaret et de manibus eorum elaberetur quia plures detinuerunt ab ipsis processus nescientibus eis et ideo osculati eum voluerunt ut in osculando tineret ne euaderet. **E**t cum recesseret ad ortum tunc ihesus sciens omnia que ex dispositione diuina ventura erat super eum processus vltro in occurrence in illo cum fuit patus ad passionem ex quo patet voluntarie cum captum fuisse et passum discipuli quoque sequerantur eum timentes. sed ipse confortabat eos ne timerent. **V**nde dicitur scimus. Quam promptus bone ihesu spiritus tuus ad passionem fuerit evidenter ostendisti quando rementibus una cum preditore tuo viris sanguinibus et queretibus aiam tuam cum laeternis et facibus et armis per noctem vltro occurseristi. **E**t dixit ihesus occurrentibus offerentes se voluntarie eis. Quem queritis? **N**on interrogat quasi ignorans voluntatis eorum sed mori patus interrogat ut sciatur esse eum quem querebatur. **R**espondunt ei iudei nazarenus. **N**on erat quod patus ad mortem quod pfectus esse salutis auctorem nec erat psequendus quem dicunt enim florim honoris et honestatis. **D**ixit eis ihesus

semetipsum manifestans et offerens Ego su
scilicet quem queritis : Quasi diceret Quid
pro signo summis osculum proditoris quid
quasi latentem me queritis cum facibus et
latentis . Ego sum : Non se occultauit nec se
abscondit sed magis querentibus obuiam i
uit et se ostendit . Vbi Christus . fecit autem
hoc ihesus ostendens quoniam non solum
comprehendere eum non possent sed nec vi
dere in medio existentem nisi ipse concederet
Hoc Christus . Virtute enim diuina factum est ut
venientes ad capiendum eum . Primo non
cognoscerent etiam siuus discipulus qui vene
rat ad tradendum quod maxime est potentiae
eius ostensuum ut per hoc secundum ostenderet
quod voluntate sua caperetur quia incongruus
ab eis recedere poterat si volueret Sed et ma
nifestius patet per hoc quod subditur quia au
bito verbo virtutis et diuinitatis quod est ei cum
patre et spiritu sancto commune a vere tom
tui huius formidantes abierunt retro eum
et ceciderunt in terram resupini tam iudas
quam alij potencia diuinitatis iphius deiecti ita
erat eis importabile quod dicebatur Item ideo
ut etiam quantum in se est daret iudeis ma
teriam conuersioms viso potencie sue miti
culo . et ideo am statim ad ostensionem sue
potencie conuersti non fuerunt se eis capiendu
sponte obtulit . Ceciderunt retro eum et resu
pmi sic cadunt iniquum non autem in facie hanc cadunt
iusti . Qui autem ante se cadit videt quod cadat
quod autem retro cadit non videt sui causus pialium
Iniquum ergo retro cadunt qui non videt sui ca
sus miseria et quod eos sequitur iusti vero quod in is
tis visibilibus semetipsum spectante decidunt ut in
invisibilibus erigantur in facie sua et non rade
re dicuntur quia casum vident et timore com
puncti humiliantur Hinc ergo pensandum est
quam aspergatur itati cuius verba dulcia pa
ti non potuerunt Hoc autem factum est ex di
uina ordinatione ut per hoc declararetur vir
tus sue diuinitatis Unde Augustinus expla
mans ait Vbi nunc militum cohortes et milis
tri principum ac phariseorum ubi terror et
munitum armorum Nempe una vox dicen
tis ego sum tantam turbam odiosum ferocem
armis quod terribilem sine telo ullo possit rep
pulit stravit virtute diuinitatis latetis Deus
est enim latebat in carne Quid iudicaturus
faciet qui iudicandus hoc fecit Quid regna
turus poterit qui moriturus hoc potuerit Hec
Augustinus . Poterat christus omnes hos
tes suos destruere si vellet se defendere sed no
luit nisi ad modicum eos prostertere . Hoc
ideo fecit ut ostenderet se mortalem voluntate
sustinere et si vellet remitti non possent

eum capte vel tenete Nec hostium christi vic
toria fuit olim in sampstone et sangue et da
uid prefigurata . Sampson cum mandibula
animi stravit nille viros et sanguineum vidente
infecit viros servos et dauid uno impetu
occidit viros octingentos Sed si isti dei ad
iutorio tot hostes prostraverunt non est mi
rum quod cotiam christo omnes hostes corruerunt
Et cum tremuli surrexisserint iterum eos in
terro gauit Quem queritis Questionem ite
rat ut fideles sua passione liberando ostendat
Illi autem abduc in malitia sua persecue
tantes . Dixerunt Ihesum nazarenum . Non
enim cognoscere vel capte poterant eum donec
ipse vellet . propter hoc subditur Dicit eis
Ihesus . Dixi vobis quia ego sum . qui voluntarie
me offero . Et tunc habuerunt iphius
noticiam et capiendi licentiam propter quod sequitur
Si ergo me queritis scilicet comprehendere
faciat id quod intenditis . sed tamē simile
hos scilicet discipulos meos abire quia non est
tempus modo quod tollantur de mundo In quo
patet quod ipse dedit eis potestatem capiendi .
eum nam scilicet ex sua potentia discipulos su
os seruauit . ita et multomagis seipsum seruare
potuisset : Quasi diceret . Sic do vobis potes
tatem me capiendi . ut tamē meis discipu
lis non faciat aliquid mali Hoc dixit . quia
seruandi erant discipuli ut verbum salutis
per eos diuulgaretur . Usque ad ultimam horam
eius quam ad eos habuit dilectionis conser
uanciam demonstrauit . Per hoc ostenditur
quod superiores debent suos subditos fideliter ad
iuuare . et pro eorum defensione se mortis pi
ctu exponere Ut ait augustinus . faciunt quod
iubet finiunt eos abire quos non vult perire
et impletur quod dixerat quia quod dedisti michi
non perdidisti ex eis quemquam Tunc accen
dens ille nequam . et dominum suum subdole
salutans dixit aue rabbi ; Et osculatus est eum
Accessit tamquam domestica . sed fur erat
salutauit tamquam discipulus . sed inuidia
tor erat . osculatus est tamquam amicus . et
inimicus erat Dicitur quod erat consuetudo iudeo
rum in aduentu suo osculari . ad significandum
quod ingressus erat pacificus . et quod mortis erat
domini ihesu . discipulos quos emittebat in
osculo pacis recipere redeentes . et propterea
preditor illis osculum in signum dedit . et ali
os tamquam duces exercitus et dumque ad ma
lum procedentes cum osculo facto rediit . Quasi diceret
Non sum ego cum istis armatis sed rediens in mo
re solito te osculor et dico aue rabbi O vere p
ditor . Huic similes sunt multi plati qui ver
bo vel facto alios scandalizando et post se tra
hendo antecedunt ad malum ; et ideo etiam

ante edūt ad infernum. **Judas** beneficis crūti abutens mala pro bonis reddebat cui etiā similes sunt quā similia facere non erubescunt. **Sed** in bedam suscepit osculum dominus non q̄ simulacronem nos doceat sed ne proditorē fugere videatur et plus afficeret proditorē cum amoris officium non negaret simul et ilud psalmi complens cum h̄is qui oderunt pacem eā pacificus. **Et** suscepto osculo dixit illi ihesus. **Amice** ad quid venisti. **Vocat** eum amicum sc̄dm statum pristinum amicabilit̄ enim fuit electus a domino in apostolum. **A**c si diceret. **Ad** quod scelus dilapsus es ut discipulus traderes magistrum et dum es es apostolus factus es traditor. **Vide** quid fecisti et considera finem tuum malum. **Vel** amice quia diligo te sed inimice quā me tradis. **Vel** vocat eum amicum yronice imp̄perans simulaciones. **T**anq̄ sc̄dm Augustinum diceret. **Osculatis** et inhdicatis. **Nouū** quare venetis. **A**micum fingis aīi proditor sis. **Ostendis** amiciciam signo et azis prodiconem de facto. **A**miciam signis proditores vuntur ut eorū dolus latencius pagatur. **Vnde** ap̄cius ei dixit. **Juda** osculo filium hominis tradis id est in signo caritatis prodicionem homicidiū facis. **I**n felix signum ubi per pacem bellum per osculum homicidium p̄ salutacionem condempnatio procuratur. **Vbi** Ambroshus. **I**llud plus confusat ingratum quod eum tradiderit quā cum esset dei filius ppter nos filius hominis ēē voluisse. **Quasi** diceret ppter te suscepisti ingrate quod tradis yp̄ocrita. **E**t sc̄dm eundem quasi amantis affectu corripuit proditorē et ideo etiam sc̄dm Crisostimum xp̄um nomen posuit q̄d magis dolentis erat et reuocantis q̄d prouocati ad iram. **Vnde** Anselmus. **H**igno quod accepāt a duce flagicij te ipsum manifestasti. **N**am accendentem ad osculum sanctissimi oris tui cruentam bestiam auersatus non es sed os in quo dolus inuenitus non est oīi quod habudauit malitia dulciter applicauisti. **O**mnicens agne dei quid tibi et lupo illi. Que conuencio cristi ad belial. **S**ed et hoc benignitatis tue erat domine ut omnia illi ephiberes que prauī cordis sui p̄tinaciam emollire potuissent. **N**am et veteris amicicie illum communisti dicens. Amice ad quid venisti. **E**t horore sceleris sui cor impūlserit te voluisti cum dicebas. **Juda** osculo filii hominis tradis. **Hec** Anselm? **H**oc idē potest dici indigne suavitibus corpus cristi scilicet iuda osculo filium hominis tradis. **M**oraliter iudas est mundus quā quando ad libitū dat diuicias tunc ridet quando dat solacia et delicias tunc osculatur quando dat honores tūc

amplexatur sed omnibus istis modis nos depictit et morti eterne nos tradit. **T**este beato Job qui dicit ducant in bonis dies suos et in puncto ad infernum descendunt. **V**ide hic maximam mansuetudinem domini quia osculum proditori suo dedit et verbis blādissimis alloquens amicum ip̄m vocavit. **O** quod sunt hodie tales quā videtur amici esse domini et non sunt eius amici. **A**mici enim suis oīa nota facit scilicet mundum contempnere carnem domare et dyabolum cum suis temptationibus vincere. **S**ed multi abeunt retro post concupiscentias suas cum iūda proditore abiectunt ad penas. **Q**uoī sunt etiam hodie qui inter se videtur amici sed sūt facti et peiores q̄d inimici apti. **I**nimicus ēī manifestus mensio est q̄d amicus factus. **I**lle duni timetur facile vitatur iste praealēt dum non cognoscit. **I**n isto articulo traditionis exprimitur tria que specialiter traditionem istam reddēbant cristo multum dolorosam et factū iude aggrauabant valde. **V**num est. quod siebat a suo seruo a suo discipulo et uno ex duodecim de toto mundo ad tantam dignitatem apostolatus specialiter electus ab eo. **V**bi sc̄ā dūm Ambroshum. seruus dominū discipulus magistrū electus aucto rem pro dit. **S**ed m̄ est q̄ signo pacis et amicacie scilicet osculatō fraudulenter et dolose tradebatur. **Vnde** Ambro. **A**moris pignore vulnus infligis et caritatis officio sanguinē fundis et pacis instrumento morte interrogas. **T**ercium ē q̄ illud sedum os proditoris ut pote cuius cor satanas et oīi spuria pīa eū repleuerat tam amarosū et mellifluum os verbi eterni contingere audiebat. **E**t tunc sc̄dm Cris. agno mīti bāhi lupus dedit venenosa. **E**x hoc articulo tria habemus de cūmēta. p̄mū ē ut caueanus ne et nos cristi pditores efficiamur. **Q**uia ut dicit Origenes om̄s pditores veritatis amate veritatem fingentes osculi signo vtūc om̄s etiam heretici sicut iudas iūdū dicunt aue rabbi. **I**te cristum q̄s dolose salutat et tradit osculo in p̄prio vel etiā in seip̄o. **I**n p̄prio q̄dem dū q̄s p̄prium diligē se simulat et malū cōtra eū māchinat quā traditō eī cristus sibi assūt iūdū ilud q̄d vni ex mīnis meis fecistis m̄ fecistis. **I**te xp̄m dolose ā iuda salutat et osculatur q̄ p̄prio suo p̄mittit et nō suat vel fraudulēt ad uitātē; i seip̄o etiā deū salutat et osculo tradit q̄ ore dicit se nosse deū et credē i eū fās āt ne gat. **I**te nū iūda dūm salutat et osculo tradit q̄ tū mōrī ad corp̄ dūm accedit, īm̄ ē ut disca paciēt ferre maloz hom̄m fraudulētias sīc xp̄s paciēt sustinuit pditōis sui fallacias; īm̄ ē ut calūpniatōes nob̄ malū interpretantes nō odia.

sed amantis affectu exemplo cristi eos contipiamus In recolendo hunc articulum de falso osculo iudee poterit homo per contumaciam suam sincera fide et deuotione osculari pedes crucifixi indignum se reputans osculo otio ad quod ille infelix iudas accedere presumpsit Quid si ymaginem crucifixi ante se non habeat osculetur te riam representando hoc idem et aliter pro ut deus inspirabit O domine ihesu qui a iuda osculo tradidi yulisti da michi numquid in proximo vel in memet ipso te tradire et calumpniato cibus meis et infidatio tibi fratrem amoris officium non negare Ista iniqua salutatio christo facta olim fuit in ioab et amasa prefigurata Ioab amasam salutans dolosa mente fratrem vocabat et iudas cristum salutans iniqua intentione magistrum appellabat Ioab dextra mentum amasti quia de osculans tenebat et in sinistra gladium educens ipsum perimebat Sic iudas quasi dextra mentum christi tenuit aue rabbi blandi sibi dicens et quasi sinistra gladium eduxit et ipsum profudit infidias sub verbis blandis occultans Iudam et iudeos malum pro bono reddentes olim saul prefigurauit qui genero suo dauid malum pro bono reddidit Dauid hostem saulis scilicet goliam superavit et in multis ei utilis fuit sed saul sibi tanquam hosti infidias parauit et ei mortem inferre affectauit Sic deus pharaonem et inimicos iudeorum sepe devicit et semper eis profuit nunc autem in mortem eius arma parant et ad occidendum eum se armant Similes etiam sunt cayn qui fratru suo fine causa inuidit et ipsum qui nichil mali sibi fecerat occidit Cayn eduxit fratrem suum verbis blandis et eductum crudeliter interfecit sic et iudas verbis blandis christum fratrem nostrum et patrem salutauit et hostibus ad interficiendum ne quiter presentauit Et cum petrus certis ardencior seruo pontificis cui nomen erat malchus quasi ad christum capiendum magis de ipso se ingebat et ferocius instabat auriculam dextram obzelum amputasset putans eum magis ledere et graviter vulnerare vel ei caput amputare et interficere sed dominus dispositione ictus declinavit et relapsus est ad aures dominus eum a lezione aduersariorum compescuit dicens conuerte gladium tuum in locum suum seu vaginam quasi non esset locus defensionis sed pacientie nec ei licitus uestis gladii materialis Quasi diceret Noli eo vti ad defensionem meam quia non habes viris apostolicas ut gladio materiali Vbi considerandum secundum citoletum quod licet cristus petro et alijs discipulis prius precepit

dicens si quis te percussit in una maxilla prebe ei et aliam ex sermone tamē christi quem fecit post cenam petrus in satum amorem exparserat quod de illo precepto non recolens solum magistri sui defensionem intendebat Ex hoc autem quod christus defensionem probibuit ostenditur promptitudo eius quam ad paciendum habuit Recondi gladium precipit ut pacientiam non vindictam doceat Unde ianus Optuit ut autor gracie fidèles pacientiam suo doceret exemplo et pocius ad sustinendum aduersa fortiter instrueret quod ad vim dicandum prouocaret Prohibet ergo dominus defensionem armorum ne clericis armis pugnare presumat Unde Ambrobus Arma mea sunt lacrime et orationes aliter non possunt nec de beo resistere Sed hoc hodie praetati parum attendunt qui regalia a regibus ad pugnandum accipiunt cum pocius reges ab eis cilicia ad penitendum accipere debentur Et adiecit dominus Omnis enim qui accipit gladium id est uestis fuerit gladio scilicet propria auctoritate et nulla supiore aut legitima potestate vel iubente vel concedente seu miserte et pro crudelitate vindicte non iuste et amore iusticie gladio pibit id est ipsa vindicta erit ei causa punctionis quia dignus est gladiari Quidamque molitur ledere alium secundum propriu[m] iaculo patitur et inquit foueam quam fodit Et subdit dominus An putas quia non possum rogare patrem meum et exhibebit michi plus quam duodecim legiones angelorum Tamen sibi dicat Per aliam viam possum evadere si vellem Non indigeo auxilio duodecim apostolorum qui possem si vellem habere duodecim legiones angelorum Cum ergo posset accipere legiones nolebat accipere ut per pacientiam euras impletentur scriptura propheticantes de ipso quoniam ita eum pati conueniebat ad nostram redempcionem quia et si nostre liberacionis alius modus fuisset possibilis nullus tamen ita conueniens et ideo non erat locus defensionis et resistencie sed magis pacientie Non solum autem misericordia eum cohibuit sed et consolatur eum dicens Calicem quem dedit mihi patet non bibam illum Quasi diceret Directe sapientia voluntatem tuam diuine voluntati conformare aliter enim eris satanas non sapiens quod dei sunt Secundum citoletum in eo quod ipsam mortem calicem dicit quod sibi grata et acceptabilis pro salute mortalium mores videtur edisse sit Ihesus autem seruum sanauit auriculam eius tangendo et ei restituendo ut adimpleret quod prediperat benefacite hunc qui oderunt vos In qua maxima proprie[ti] saluatoris

citas et pietas appetit et beneficia virtus eius ostenditur quam exhibet hostem suum qui ad ipsum comprehendendum venerat sanando et per hoc inimicos cum sequentes ad fidem admonendo et insuper discipulos in fide confirmando et nos quod noluit quenque propter se ledi et ut inimici nostris benefaciam? instruendo
In quo etiam suam vietutem et potestatem reuelat. non de necessitate sed voluntarie captus esset ubi sedata. Nunc enim pietatis sue dominus obliuiscitur. quod etiam hostes suos non patitur vulnerari. Illi iusto moorem infert iste persequencium vulnera sanare. misericordia docens et ipsos si conuertantur. posse sanari qui in sue sunt mortis consensione vulnerati.
Tunc ille Jesus conuertit se ad turbam non impacienter sed rationabiliter eam alloquendo dicens lamentabiliter et quasi ad lamentum auditores provocando. Tanguis ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me. Quasi diceret. sine causa fecistis hoc. Cuius rationem assignat dicens. Cotidie id est frequenter pacifice et sine armis apud vos ei docens in templo. in loco ubi potestatem habetis et tunc sine violencia armorum me comprehendere potuistis sed non me tenuistis tunc nec cepistis quia nolebam sed nec nunc possistis mihi primitorem et me sponte vestris manibus subictere. **V**bi remigius. Ac si dicaret. Latro nisi officium est nocere et latitare ego vero nemini nocui sed plures sanauit et in synagogis semper doari. **V**bi et Iheronim⁹. **S**tultum est inquit eum cum gladiis et fustibus quod tunc qui vobis se tradebat vestris manibus et in nosce quasi latitudinem et vestros oculos declinat per proditorem inuestigare qui cotidie in templo docebat. **I**deo autem ut dicit Christus. eum in templo non tenuerunt quia non aucti erat propter turbam. propter quod et dominus foras exiuit ut ex loco et tibi daret apostoli nem se capiens. **H**ic secundum Anteilmum mansuetudo domini notanda est que tam dulciter percutores suos allocuta est tam dulciter interrogacione redarguit ut ipsorum nequam compesceret et nos ad imitacionem sue benignitatis valiter inuocaret. Et subdit dominus. Sed hec est hora vestra id est vobis concessa ad me comprehendendum et potestas tenebrarum harum quia dyabolus princeps tenebrarum incitat eos ad hoc faciendum et hec potestas est tenebris data id est dyabolo et iudeis insurgendi in Christum. Et ideo aduersum me in tenebris congregamini et potestas vestra quod contra lucem armamini in tenebris est. **V**t autem ait Theophilus. peractis annis que sufficiunt se babebant ad prohibendum iudeos. cum

illi hoc nequaquam discernerent tunc duci se permisit. **V**nde dicatur Cohes ergo militum et tribunus qui eis pererat et ministri iudeorum accesserunt hanc lupi ad agnum unanimiter et impetuose. et manus sacra legas incepit in ibi omnium salvato cum irreuerenter et indebitate tenuerunt eum ipso permittente quod enim voluit tentis est et non ante. et sic fuit captiuatus propter voluntate. **N**am ut dicit Remigius frequenter eum comprehendere voluerunt sed non potuerunt hanc nec nunc potuerunt nisi ipse volueret. Sicut enim eos solo verbo prostravit. sic solo verbo eos fugare vel amicabile petueret si volueret. **E**x quo patet obstinacio eorum quia non fuerunt auctoribus suo malo visis predictis signis. sed magis attribuebant artibus magicis. **C**ogita quod si penale est cuilibet homini capi pro eo quod per captiuitatem adimitur homini libertas talis condicioneis quia redigitur in servitatem captiuarioris secundum leges civiles quod actionis quia captus non potest facere quod vult quanto magis penale fuit Christo qui est dominus celi et terre et quem celi et terre capere non poterant violentorū quantum ex parte ipsorum et manibus capi et teneti. **E**x hoc articulo habemus motu documentum quod sicut Christus amore nostro secundum voluntarie tradidit captiuū iudeis sic et nos per eius amore nosipso id est omnis sensus nostros debemus captiuarie in obsequio Christi videlicet ut oculi captiuenē ab illato visu. aures a noxio auditu lingua ab otiosis et noctivis locutionibus manus a malis operibus pedes a vano et rango incepsu maxime ad pericandum. **S**icut enim Christus fuit captiuatus ne quo vellit posset abiire. sic homo se ipsum debet captiuarie ne sequatur concupiscentias carnis et sensualitatis appetitus ad nociva trahenter. **C**ox etiam captiuetur a malis cogitationibus interiectus ab erroreis sensibus et falsis dogmatibus voluntas ab omnibus a diuina voluntate discrepatis. **V**nde apostolus in captiuitate redigentes omnem intellectum in obsequio Christi ubi per omnem intellectum possunt omnes sensus et vites anime ad operationem intellectus deservientes accipi. Aliud documentum est hunc concrepum quod homo liberter debet esse captiuus Christi ut mortem evadat eternam. **S**i autem enim homo in bello pascuo constitutus liberter dat se alii uiri nobili et benigno domino captiuum ne ab aliis ferociis occidatur sic nos in hac vita sicut in bello constituti quia milicia est vita hominis super terram. triadamus nos benigno domino Christo captiuos qui non est dominus mortuorum sed viuorum ne ab hostibus eterna morte ferociter occidatur.

In secolendo hunc articulūm recogitat homō
se quāsi in campo bellico cum hostib⁹ cōclu
sum nec posse euadere potētiā abuersario
rum id est demonum mīhi se tradat cristo be
mīgnissimo domino in servitutem captiuū.
et sic aliquo gestu corporis tradat se totum
cristo captiuū clamans et dicens ad eum
Ihesu qui a iudeis sponte capi et teneri volu
isti da mīchi omnes sensus viresq; in obseq
uum tuum iugitar captiuare ut a morte ppetua
bonitātē tua merear p̄securari Deosculatio
et comprehensio cristi p̄figurata fuit in ioab
qui amasam deosculans interficit Tenentes
autem ihesum dulces illas manus suas vī
culis strinxerunt et ligauerunt eum ignomi
nose quāsi latronem et morte dignum a q
potius solui velle debuerunt quāa omnium ve
nerat absoluere vincula infirmitatum et pec
catorum ac mortis et inferni Et erant forte
in eis qui poste a liberati ab eo dixerunt dis
cipuli domine vincula mea Ecce ad ioseph
ligatus venditus a fratrib⁹ et sampson vinc
tus ad alida id est sinagoga Vnde anselmus
Sed ecce iam prodito rem p̄euntem impio
rum turba prosequitur et osculum p̄ebente
iuda manus incidunt in ihesum. Dominum
suum tenent ligatum et illas dulces manus
vinculis stringunt Quis ferat Scio occupat
nunc cor tuum pietas. omnia viscera tua ze
lus inflamat Sine rogo paciatur: quā p
te patitur Quid optas gladium Quid irasce
ris Quid indignatis Si ad instar petri cuius
libet auncialam abscederis si ferro brachium
tuleris si p̄dēm truncaveris ipse restituet o
mia. q̄ etiam si quem occideris absq; dubio
suscitabit Hec ancelmus ligauerunt autem
eum ppter tria Primo ne manus eorum ef
fugeret dixerat enim eis iudas q̄ eum tene
rent et caute ducerent Secundo vt eum mor
te dignum ostenderent quāa mos erat iudeis
vt quem morte dignum iudicarent vincum
p̄fidi traherent Tercio ppter mistericum li
tet ipsi hoc ignorarent quāa enim cr̄stus
nos peccatis ligatos et in limbo vinculatos
solueret debebat idēo ipsum pro nobis ligari
op̄erebat cuius vinculis liberati sumus. Vo
luit quāpe cr̄stus tamq̄ latro comprehen
di et ligari adam enim cum lateo cimō furtū
commisit quando pomum sibi retinutum attac
tauit nam furtū est contrectacio rei alienae
in iato domino et huius rei causa totum gen
humanum a dyabolo comprehensum teneba
tur ligatum p̄ cuius satisfactione ihesus sa
quam latro voluit comprehendēti quā in com
prehensibilis est et ligari quā ligatos ve
nit solvere et vincula eorum dirumpere. Et

Nota q̄ cr̄stus filius dei tamq̄ latro cum la
tronē scilicet barba est captus. int̄ latro
nes crucifixus a latrōibus occisus. ppter
latrones passus soluens que non rapuit Le
giē autē dominus ter ligatus. Primo statim
cum captus esset et duceretur ad aiam secundū
cum de anna duceretur ad caypham. terci
o cum duceretur ad pylatum. Nam secundū
bedam potuit fieri vt ad horam solueretur qua
tinus discuteretur. et post hec discussus iterū
ligaretur Quarto potest addi q̄ etiam liga
tus fuit ad columpnā cum flagellaretur. licet
hoc in euangelio non exprimitur. Insuper
in cruce clavis fuit vincitus. et sic etiam liga
tus Ex hoc articulo trahuntur plura docimē
ta salubria. Primum est quāa sicut dictum ē
dominus ligari voluit ut ipse peccatorum no
strorum vincula solueret. ideo nos debem⁹
esse grati de solucione nostra et caue te ne tur
sus eum nostris peccatis ligemus. qd fit
quociens sumq; mortaliter peccamus. Nam⁹
etiam cr̄sti videntur cum fūribus colligare.
qui nō credūt deo q̄ possit eis necessaria sua
dare Secundum est q̄ cr̄stus ligari voluit ut
nos sibi alligaret vinculo caritatis vnde stu
deamus et nos sibi tam fortiter caritate astri
gi ne leviter ab ipso possimus separari Ipsa
enim caritas est vinculum quo anima deo al
ligatur Tercium doamentum est ut nos li
gemus omnia membra nostra et ipsam lmg
wam fūribus p̄ceptorum dei. ne laxentur
ad aliqua contraria diuinis p̄ceptis vel di
uine voluntati. vt nichil op̄eremur aut loqua
mur quo deus vel proximus offendat Quā
tum est vt simus vinculo fraterne caritatis
proximis colligati ita vt omnem graciā
diuinitus acceptam studemus eis impetrāti
hanc apostolus omnes fideles hoc vinculo
sibi colligatos habuit eosq; socio sui gaudij
esse cupuit Quintū est q̄ nos voletes sequi
cr̄stum debemus nosmetip̄los ligare vinculo
professionis obedientie propter eum q̄ pro
nobis voluit ligari ita vt amplius pro nō
vole nos mouere nō possimus et sic cū psaac
colligati et in altari mactacionis proprie volū
tatis p̄fici cotidie in holocaustum viuu deo
immolamur Ad conformandum se huic ar
ticulo recogitat homo qualiter dominus liga
tus fuit propter vincula peccatorum nostro p
soluenda. et ut vinculo caritatis nos sibi al
ligaret et poterit in tecōpensam aliquā scip̄ū
deo ligare aliquo bono profitō vel etiam vto
Quo si iam ligatus sit in religione vel alias
desideret a deo adiuvari ad perficiendum h⁹
modi obligationem ad laudem suam O ibi
qui iniquorū māribus ligati voluisti absolue

queso vincula peccatorum atq; ita caritatis
vinculo preceptorū qz tuorum funibus me co-
stringe ne vnḡ membra corporis aut vires a-
miae mee laperdant ad quevis contraria tue vo-
luntati Capto aut et ligato domino discipuli
omnes pteriti relinquentes cum fugerūt et
magistrum suum hanc latronem ad victimā
deduci dimiserunt hanc predixerat eos scandala-
lum in se passuros Comprehenso pastore
dis p̄guntur oves capto magistro fugiunt dis-
cipuli Vnde Heda. Impletus est sermo do-
mini quo dixerat q̄ omnes discipuli scanda-
larentur in illo in ipsa nocte. Et Iheromi.
Tunc adimpletum est elongasti a me amici
et proximum et notos meos a miseria. Ut ac-
dit theophilus pm̄it dominus eos cadere.
vt non in se iphs confidant. Vn Remigius.
In hoc facto demonstratur fragilitas aposto-
lorum Qui em̄ de ardore fidei promiserant se
mori cum eo timore fugiunt immemores sue
pm̄issionis Qd̄ etiā videmus impleri in hijs
q̄ p̄ amore dei magna se promittit facturos
et postmodum non implet non tamen despe-
rare debent sed cum apostolis resurget et per
penitēciam resipiscere Ubi et Kabanus Mis-
tice autē hanc p̄trus quā culpam negacionis
penitēcie lacrimis abluat recuperacionem eoz
ostendit q̄ in martirio labuntur ita ceteri dil-
cipuli qui articulū comprehensions fugien-
do preuenierunt cautelam fugiendi docēt eos
qui se min⁹ ydoncos ad toleranda supplicia sen-
ciunt quibus titulus est latere q̄ se discrimi-
natum exponere. Sed quare non co-
prehenderunt apostolos a maxime petru qui
p̄cesserat cum gladio Dicēdum q̄ nichil eos
detinuit nisi virtus diuina que etiam p̄stria
uit eos resupinos Tunc omnes discipuli pec-
cauerunt et in fide p̄ illud tridū extinti fue-
runt p̄te beatam virginem in qua sola fides
ecclēsie inconcussa pm̄ahit ob cuius represen-
tationem in matutinis illius tridū omnes ca-
dele extinguntur excepta una sola que rema-
net accensa In huius signū etiam denudan-
tur altaria quia crūstus p̄ altare designatus
relictus fuit ab apostol signatis p̄ ornamēta
In illo etiam triduo officium nocturnum alte-
cantatur p̄ quod p̄phēcie dō cristo signantur
diurne vero hore sub silencio dicuntur quia a
postoli tunc p̄dicare non audebant vnde et
campane non pulsantur quia tunc sonus p̄di-
cationis cessauit A pte montis syoni in valle
iōsophat descendendo sunt cauerne apostolo-
rum vbi latuerunt tempe passionis cristo re-
licto. Adolescens aut quidam sequebatur
ihesum amictus syndone id est lynea veste q̄
innocēciam significat sup̄ nudo scilicet corpe

quia non habebat aliud indumentum supra
tunicam et ab extra q̄ solam sydone m̄ qui di-
citur fuisse iohannes Vnde Heda. Juuenem
istum mil retat intelligi fuisse iohannem cuius
longa post hec in carne vita indicio ē. Hic
cum tenebat ab imp̄is reiecto vestimento e-
lapsus manib⁹ tenēcum nudus profugit ab
eis quorū scilicet et presencia detestabatur q̄
facta non a dño cuius amorem eciam absens
corpe fixum seruauit in mente. Nōdūm fuit
in eo pfecta caitas que fotas mittit timorem
sed pro tanto plus alij de amore habuisse vi-
detur quia plus ceteris magistri sequebatur
In facto autē suo scdm Dedam designat il-
los qui ut securiores ab incubibus hostium
fiant quicquid in hoc mundo possidere viden-
tur abiciunt ac nudi pocius deo famulari q̄ ad
hactendo mundi rebus materiam temporandi
et a deo reuocandi aduersarijs dare didicerūt
iuxta exemplum bñ ioseph qui relicto in ma-
nibus adultere pallio fotas exiliuit. malens
nudus deo q̄ induitus cupiditatibus meretri-
cis seruio. Sic paulus primus heremita vi-
dens alios deficeri in exquisitis tormentis fu-
git et ad solitudinem se transiulit Et tu nud⁹
euola ad vexillum crucis pocius q̄ diuīcij al-
liacis et detinearis a mundo quo minus crū-
tum imiteris Vnde iheromimus Qui vult ef-
fugē man⁹ iniquorū relinques mente q̄ mun-
di sunt fugiat post ihesū Johannes vero mo-
recupato et resumpto vestimento redijt et domi-
num vt p̄us seq̄batur Potuit em̄ fieri ut sub
dubia noctis luce sese turbucēdū ibm qua-
si viuis ex iphs īmissūt donec ad atrium p̄ti-
ficis cui notus erat pueniret Johannes sed ario
sup̄plici et tenui erat sup̄pulit sed nunc ves-
tes extendimus in partis et plicamus in cap-
sis ac vestium deportandarū habemus sum-
matios quadrigas et currus et etiam earum
caudas post nos trahimus vel portari facim⁹
Ex hoc articulo scilicet fuga discipulorū tra-
hantur quatuor documenta Primū est q̄ nos
caueamus ne et nos vnḡ a cristo fugiamus
fugit autē m̄ a cristo qui ppter timorem hu-
manū vel ex temptacō dyabolica vel alias ppter
q̄ unq; passionē seu affectionem corruptā re-
linquit iusticiā aut veritatem nam cristus
est iusticia et veritas. Et vniuersaliter in omni
peccato mortali fugit homo a deo. Sedm est
q̄ si nos aliqui ex fragilitate ad horam a cristo
recedam⁹ peccādo nō ideo debem⁹ desperare h-
ic ap̄lis resurget et p̄ penitēciam resipiscere Ter-
cū ē q̄ v̄t sup̄ dictū ē ex fuga cetero p̄ discipu-
loꝝ doceat cautela fugiēdi min⁹ ydoneis ad to-
leranda supplicia et adūsa fuit ex penitēcia p̄
trā conditūt repacio lapsos in martirio ppter illa

Quartum est si interduim his qui videns ut ar-
mici nostri et proximi recebant a nobis te-
pore necessitatis vel aduersitatis equanimi-
ter hoc feramus: memores qd et apostoli re-
cesserunt a cristo his in ambientibus. In
conformato se isti articulo recogitet homo
quantum se elongauerit a deo peccando: et tu-
minet illud psalmi: quoniam quā elongāt se
a te peccabunt. Perdidisti omnes qui formicā-
tur abs te: michi autem adherere deo bonum
est: ac oret deum dicendo. Ihesu qui electos
discipulos tuos omnes a te fugere permisisti
fusce me fugitiuum seruum tuum: et tene v-
tute omnipotētie tue: nec sine me abs te pro-
prie voluntatis arbitrio euagari. Attende nūc
diligenter: et vide quomodo dominus ihesus
patitur se capi et ligari et a discipulis de reli-
ctum: duci ad mortis supplicium: ac si esset
malefactor et omnino impotens: ad se defen-
dendum. Cum quanto clamore putas manu
in eum imicerunt: qd crudeliter eum ligaue-
runt: qd dice strinxerunt: et qd irreuerenter
et rapierunt. Cōh deia etiam quomodo discipu-
lis suis fugientibz et errantibz compatitur: et
quis fuit dolor quē discipuli amantissimi ha-
buerunt: quando oportuit: qd a magistro suo
dilectissimo separarentur. O qd iniuti: o qd tú-
stes: o qd desolati: o qualiter plorantes: o qua-
les voces et clamores: gemitus et suspitia: bā-
tes: sicut orphani et timore perterriti recedes-
bant. Et perpendere potes: qd recedentes di-
cebant. O magister bone: o dulcis pater: o be-
migne domine: quomodo ita separemur a te?
Quomodo pater sancte: filij tui fugiunt a te?
Quo ibimus domine? Nec et multa alia dice-
re poterant. O quociens retro respiciebat: vi-
dentes qualiter dominus suus ligatus et sine
honore trahebatur. O quociens se in terram
proiebant: et ad celum clamabant. Ex hoc
enim magis et magis eorum dolor augebatur
quia videbant magistrum et dominum suum
sic viliter trahi: et canes illos pressinos me-
dentes et ad victimam eum trahentes: quasi
agnum mansuetissimum sine clamore et resi-
stencia sequi. Quis enim tunc doloris auleq;
discipuloruī corda penetrauit: quādo videbāt
dilectissimū mēm et dominū suū tangē male-
factorem duci ad mortem: cum et ille imp̄issi-
mus iudas penitentia ductus tāta postmodū
fuerit ex hoc repletus amaritudine: vt malu-
erit mori qd vivere. Cogitare potes: si domina
mater sua ibi fuisset quid fecisset. O domina
mea: qd mala et qd amata erit tibi dies crasti-
na: quando audies et quando videbis fa-
cile spectaculum. O domine ihesu: que ami-
ma hec cogitans potest sustinere: qd non rū-

patit pre dolore. Conspice igitur eum: quo-
modo ducitur ab illis nequissimis de torrente
suresum versus iherusalem festinante et cum
impetu: manibus retro e regione dorsi ligatis
et vt dicitur catena collo suo imposita: excla-
midatus tunica non curiose succinctus. tam
discooperitus: et curvus ex fatigacione: et rhe-
menti acceleratione indecens: et quomodo ag-
nus innocens inter lupos ibat maledictus. O
qd violenter cum impellebant per vallis iosa-
phat medium: et ab montis ascensum! qd fa-
tigatus et molestijs afflictus transit per tor-
rentem cedron: vt adimpleretur scriptura qd
dicit de torrente amā se: passionis in via bi-
bet. Et sic cum impetu tangē contra latrohē
studentes: et eum percutientes: duixerunt eū
per portas aureas: per quas in die palmarum
intauerat que modo clausae sunt: et adduxer-
unt eum ligatum tangē morte dignū ad an-
nam primum: id est primo. Pluribus autem
de causis ducebāt eum primo ad annā. Qua-
rum una est: quia domus anne p̄tice eis in
via occurrerat: et ideo turpe ei esset et contemp-
sus videbatur: si dominum suam ante positam p-
terissent: vel forte illuc divertebant: ne in vi-
a longiori: tumulus in populo fieret. Vel mis-
tristia faciebant hoc de voluntate cyphe wolē-
res ānam socium suum honoraē: vt diuino
iudicio qui erat affines sanguine sociarentur
in scelere. Item qd annas semic fuit qd cap-
phas: iudicium autē primo efferebatur ad se-
mores ut magis iustum appareret cotam ho-
minibus: ideo fecit eum anne p̄mo: presenta-
rū ut excusabilis esset: si ab āna depnatum ipse
p̄mo: depnaret. Itē qd hī duō sacerdotiū
viassim a gētilibz emebāt: et sibi p̄ annos vi-
cissim succedebant: et utilitatem in comuni
habebant: et ideo fecit eum presentari anne
tangē coniudici: ad quem scire de iudicio perti-
nebat: et vt christus magis dignus morte: et
per consequens ipse cyphas minōris culpe vi-
deretur: si alterius qd consacerdotis sui senten-
cia: et cotam iudicibus pluribz: christus con-
dempnatur. Et licet isti pontifices iudeorū
non haberent iudicium sanguinis: habebant
tamen iudicium examinis: qd ipsi examina-
bāt causas ad titus iudeorum spectantes: et
postea miserunt ad presidem celaris causas i-
structas. Secundū legem unus sumus sa-
cerdos per totam suam vitam officio pontificis
fungebatur cui post mortem filius succedebat.
vt generaōis in sacerdotibus series texeret
postmodū vero iūdia et ambitione p̄tinā-
pum crescente: non solum patri non succede-
bat filius: nec vlt̄ annū: qd officio fungeba-
tur p̄tificatus: et hoc ipsū pecunia parabat

a romamis. **V**nde hijs duo scilicet annas et cai phas principes sacerdotum erat licet de tribu leui non essent et y vices annas alternati sa cedo cum ministrabant. quod quolibet anno pro suis vicibus ab herod de emebant et erat tunc annus cayphe cum passus est dominus q̄ erat pontifex anni illius id est annistratione anni illius habebat quamvis iudicium et uti licet iudicij communiter ambitū esset. **N**on ergo mirum si iniqui pontifices inique iudica uerunt et officium pontificatus tam nequiter adepti rem sic nepotiam gesserunt. **S**eppe enim qui y auaticiam vel ambicōnem ad sacerdotium et dignitatem accedit y iniusticiā in eis seruat et sceleratum inīcium funesto fine consummatur. **V**ide symonia ambicione et scismate sacerdotium synagoge de pisse ca ueat hec ecclēsia n̄e sibi contingat simile. **C**irca hunc articulū scilicet ductionē cristi est considerandū q̄ cr̄stus in processione pas homis sue nomes hodie ductus fuit. **P**rimo em̄ inox vt captus fuit q̄ ligatus duxerūt eū ad ānā. **S**ecundo ab āna ad cayphā. **T**ertio a cayphā ad pilatū. **Q**uarto a pilato ad herodem. **Q**uito ab herod de reduct⁹ ē ab pylatū. **S**exto milites duxerūt eū intro in atrū p̄torei ubi il luseunt ei. **S**eptimo pylatus durit eū foras de p̄toreio portantem coronam et vestem pur puream. **O**ctauo durit eum foras pretorium ad locum ubi sedit pro tribunali. **N**ono duxerunt eum ad crucis patibulum. **E**t in qualibet istarum ductionum semp singulares p̄nas et contumelias passus est hanc de singulū in suis locis patebit. **H**as nouem ductiones ylq; ad meridiem factas repūtant fideles q̄ hodie ylq; ad nonam circueentes visitat nouem ecclēsias in memoriam q̄ cr̄stus postq̄ captus fuit ductus est ad nouem loca. **E**t merito fideles hodie sanctorum ecclēsias visitat vt ab ipsis beneficia obtinere valeant. nam hodie sancti valde liberales esse debent quia hodie de carcere fuerūt liberati et in celeste imperium sublimati. **S**i quis enim de carcere libertatur et in imperium sublimari ē illam diem multum diligenter et in illa die multum liberaliter effet sic et de sanctis credendum est. **F**uit aut ductionis cr̄stii violenta quia manu armata et cū turba fuit et ignominiosa quia ducebant vinctus hanc malefactor et morte dignus. fuit ecclā dolorosa quia quantumcumq; ipse voluntarie cum eis iret tñ in fine eum trahebant ac impellebant et pressuris obruebant ita vt dicē posset illud palipomenon ex omni pte angustie me premunt. **E**x hoc articulo habentur quatuor documenta. **P**rimum est q̄ fideles in die pasceues visitantes nouē ecclēsias sc̄dm

nouem ductiones in prima ecclēsia tēmemorari debent qd cr̄stus passus fuit coram amā in sebā quid coram cayphā. in tercia qd cōtā pylato et sic deinceps vt videte petes in ordine supraposito. **S**cđm est q̄ si quando forsitan cā dei ducamur ad penam cum pacientia tolere mus amore et exemplo eius qui p̄to uobis ductus est innocens sicut ouis ad occisionē. **T**erciū est q̄ licet nos aliqui ducamur ad malum pene nūnḡ tñ paciamur nos duci ad malum culpe quia calibus dictionibus nullatenus consentire debemus. p̄mo nec ad huiusmodi inuiti trahi vel duci possumus. et ideo si quādo inducamur ad temptationem nequa ḡ tamen ducamur in temptationem p̄ peccati consensum. **Q**uartū est vt nos simus de facili ducibiles ad viā iusticie sicut cr̄stus valde faciliter ymmo de fidei anter ducebatur ad passionem non repugnans nec remens nec remuematas et sicut ouis os suū non a peccatis. **I**nconformando se isti articulo recogit homo ḡ exp̄biabilit̄ sicut fur vel latro cr̄stus ductus fuit et poterit etiā mētaliter vñfare nouē ecclēsias sicut deuocio dabit. **I**te formet sibi hō p̄positū se velle cū grā dei ducibilem ēē ad oē diuinū beneplacitū et ore dicens. **I**hesu qui vincutus velut malefactor ab inīqs de loco ad locum exp̄probabilit̄ duci voluisti da m̄ vñcūtū vt ad nullum a spū maligno vel homine malo seducat peccatū sed spū tuo bono ducat ad omnia tue b̄neplacita voluntati. **S**equitur aut ibm symon petrus et aliis discipulis scilicet Iohānes & alio longe ex timore. **L**icet em̄ isti sicut et alijs primo ex timore fugissent postea tñ ex deuocione ibm seauti sunt q̄r fūtiūciores alijs erat et pre ceteris cr̄stum diligebat et q̄r maior eos admīcē vis dilectionis vñiebat. **O**r Iohānes et petrus dñm ad passionē eunt sequūtur significat ecclā de iudea et gentib⁹ dñm passionem seautitam id est imitatitam s; alio longe et diffetenter. ecclā em̄ p̄ se patiē sed ille p̄ ecclēsia et passio sc̄rum alonge imitatit passionē cr̄stii quia nō est dolor similis dolori eius. **M**isticē p̄ hos duos discipulos due vite intelligunt q̄ cr̄stū sequitur sc̄ actua q̄ p̄ petrum et contemplativa que p̄ Iohāne significatur et actua qđem sequitur cr̄stum obediendo contemplatiua rōto cognoscēdo et contemplando. **E**t quia iohānes erat notus pontifici introiūt cū ihesu in atrium p̄tificis quia ppter noticiā pmissus ē intrate cū alijs. **C**ā aut sue noticie hec eē porteat q̄r forte miss⁹ a p̄re suo pisces ad domū p̄tificis pluries portauēt vel forte q̄r alijs de ognacō e ei⁹ ibidē fuiebat vel f̄m alijs de dō. descēdeat q̄s genealogias sacerdotis hēbat

Et dixit iohannes ostiarie et fecit introduci petrum qui ex timore stabat foris ad ostium quasi presagiis future negacionis factum. Unde in psalmo Qui videbant me foras fuderunt a me. Nistice autem iohannes intravit cum ibi quia vita contemplativa est ei familiaris sed per trus foris stabat quia actua vita circa extremitate occupatur per hoc autem quod iohannes fecit introduci petrum mystice intelligi datur quod per contemplatiuam introducit ad christum vita actualia sicut enim ratio inferior dicitur per superiora ita actualia per contemplationem. Dequerere et tu eum usque ad atrium principis et intra cum eo si poteris ut singula que sunt videre merearis. Atrium vocabatur platea sub diuino inter portam et sebam ubi erant ministri principis circumsidentes ab ignem inter quos stant per trus calefacies se intus autem erant in concilio principes sacerdotum et scribe seniores et dominus cum eis habuit agnus inter lupos. Hic triana negatio petri fuit inchoata sed postea in domo capphe consumata. et ideo propter continuationem materiae simul omnes tres infra sunt positi. Ibidem ergo dominus ihesu in bello et conflictu duro et aspero permanente. tu aliquatenus non sine compassione et gemitu dormitab et quiesces si tamen poteris hoc facere.

Oratio

Domine ihesu christe qui in agoma sanctum guinem sudasti da michi in extremis peregrinationis huius tecum sudare ut oculosa non marcescam regere sed in sudore vultus mei rescar te pane viuo. tunc sudoris sanguinei balsamum me egrotum sanet et celesti curie locum reparet. Et qui uide osculo te tradi in manus impiorum et ligatum adduci ad annam promisi ac vincula mortis eterne nobis abstulisti non promittas me tradiri in manus crudelium et tunc vincula conscientie mee male. ut secundus dectatem discipuli vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. Amen. Da matutina

Capitulum LX :

Hoc matutinali excitaberis a sompno tuo plenus lacrimis et dolore confessus propter ea que post completorium cogitasti et tunc meditaberis et in spiritu tuo videbis qualiter dominus tuus sedet inter inimicos despiciens et in honoratus et a suis discipulis et amicis derelictus et tot malis hominibus sociatus. O domine ihesu quoniam ita sedes tam contemptus et desolatus ubi sunt discipuli tui et amici. O unum bonum meum o singulare gaudium meum quod faciam cum te sic videam. Certe dominus sedebit in terra tuorum et associabit te quia non videt hic quidam libertate sed uictus inimicos

tuos insanos et demenses qui obiunt te. Ihesu ergo statuto et stante ligato ante annum pontificem interrogauit dolose ihesum pontificem de discipulis suis fortassis ubi erant et cuius gratia eos collegit ut videret si posset eum apprehendere quod ab eo seducti fuissent et de doctrina eius non conognoscende reverentias amore sed ad vindicandum si posset ibi falsitatem vel calumpniā et aliquid dictum contra legem iherusalem et sic causam haberet qua posset accusare eum et tradere romano prehendi ad dampnum adum. Duo enim imponebantur christo a iudeis scilicet falsa doctrina et noua ac seductionem et attractio hominum ad se et ideo pontifex examinat eum de utroque videlicet si esset seductor hominum et doctor falsae doctrine et primo de discipulis eius quo s. videbatur sedurisse: secundo de doctrina eius quasi notans eam falsam esse. Dicitur autem annas pontifex non quia tunc actu esset sed quia ante fuerat et post esse debebat. Ihesus vero de discipulis omnino tacuit: quia tunc de ipsis nichil boni dicere potuit qui iam fuderant et dans nobis exemplum quod malum de aliis non debemus dicere nec precium alterius propalare. Sed de doctrina sua respondit ostendens quod non mala uel suspecta sed bona et sana erat quod declarat ex loco et auditorum testimonio dices. Ego palam locutus sum mundo id est in publico et multis audientibus: ego semper do cui in templo et synagoza iudeorum locis publicis et iudeis presentibus et in occulto locutus sum nichil scilicet inde ut occultaretur et non innotesceret multis. Quid me interrogas a quo veritatem audire non desideras. Interroga eos qui audierunt de quorum dictis non habeas iniuriam vel suspicionem. Quasi diceret paratus sum testimonium eorum subire. quod tibi magis quam dictum meum est credibile. Unde cruxostimus. Quid ait me de discipulis in eis interrogas. Interroga inimicos meos qui irritabantur michi. his dicant Hec enim est redditus in alticabilis demonstratio cum inimicos quis eorum que dicit iherusalem testes possunt. Ita dominus responcionem temperauit iuxta veritatem taceret ne se defendere videretur dans nobis formam temperante respondendi hostibus: ita ut nec veritatem celemus nec eos contrecta nos dictis prouocemus. Tunc unus ministrorum pontificis qui dicitur fuisse malchus cuius sanauerat auriculam. ingratius accepti beneficij debit ihesu alapam representans peruersos qui beneficij in penitus malam reperirent et dixerunt. Sic respondez pontifici. Ille enim minister sceleris accepit responsum ihesu quasi notasset pontificem de sculta

interrogacione et dans sibi alapam ad m-
properium voluit vindicare quod placibilis-
ter non responderat pontifici plane confiten-
do vel negando quia alapa ut plurimum pro
vindicandis offenditibus verborum solet
dari. **I**n hac alapa impleta est prophe-
cia illa dabit pacienti se maxillam. **E**cce
enim alapa percussio in maxillam hanc colla-
phus est percussio in collum. **I**pse vero do-
minus longanimis et pacies malum pro ma-
lo non reddidit sed hanc contumeliam hinc
multas alias que sequuntur pro nobis cum
omni pacientia et mansuetudine tolerauit et
pacientiam docuit humiliter vultu placido et
subnullo sermone modeste respondendo et ve-
ritatem ostendendo ac ministrum cui quamli-
bet penam solo iussu interrogare poterat blande et
caritatue corripiendo. **S**i inquit male et
contra veritatem locutus sum et habes repre-
hendere que dixi demonstra et testimonium
perhibe de malo et proba me mendacem.
Si autem bene et non habes reprehendere
quid me cedis iuste. **Q**uid ista respon-
sione verius mansuetus et iustius. **H**inc
colligimus nos posse incepere nobis iniuri-
antes et arguere ita tamen quod moderate et
pacate. **R**espondendum est enim quandoq;
stulto iuxta stulticiam suam ne sibi sapi-
ens videatur. **O** rite et pie ihesu que
nam anima tibi deuota hec cernens et au-
diens valeat se contingere a lacrimis et dol-
orem occultare interne passionis. **Vnde**
Crisostomus. **V**nus dedit alapam ihesu
hec dicenti. **Q**uid hoc fiet utiq; sculcius
Hocreas celum excessum mentis paciaris
in terra dominatoris longanimitate et ser-
uorum in deuotione. **Vnde et Augustinus**
Si cogitemus quis accepit alapam non
ne vellemus eum qui percussit aut celesti igne
consumi aut terra de biscente absorberi aut
corruptum demonio voluntari aut aliqua hu-
iusmodi qualibet pena vel etiam graviore pu-
nici. **Q**uid enim horum per potentiam iu-
tice non potuissit per quem factus est mundus
nisi pacientiam nos maluisset docere
qua vincitur mundus. **H**ec Augustinus.
Sed secundum eundem Aug. dicet forte ali-
quis **Q**uia cepit ihesus facere et docere cur
non fecit quod docuit prebendo alteram max-
illam. **D**icendum quod dicta et precepta
sacre scripture ex factis christi et sanctorum
debent interpretari. **B**ic ergo sacra scrip-
tura interpretanda est secundum quod christus
et sancti eam servauerunt. **C**ristus autem
qui utiq; precepta que docuit prius impleuit
et in homine quem suscepit dignatus est vi-

uenbi nobis exemplum tribuit non prebuit
isti aliam maxillam nec paulus ut in acti-
bus legitur hoc fecit ostendens pacienti
maxillam non actu ipso prebendam esse alte-
tam sed animo paratum esse ad pacendum
si opus fit. **F**ieri enim potest ut alteram
maxillam visibili iter homo prebeat et ratus.
Sed beatus est qui in omnibus que iuste p-
iusticia patitur potest rectiter dicere **P**aratu-
ter meum deus patum cor meum. **Vnde** istud
christi preceptum de prebendo maxillam aliam
et similiter de non resistendo malo et pluia a-
lia non dantur et intelliguntur absolute et ad
litteram sed magis secundum animi p-
iacionem ut ho-
mo habeat animum p-
aratum ad hec facienda
ubi viderit expedire ad dei honorem et ecclie
utilitatem alias aut non et hoc dominus seruauit
qui paucatus erat dare alia maxillam si opus
fuerit pacienti quia totum corpus suum pe-
nis acerbissimis prebuit et occisioni. **I**nno
aliquando expedit in iuriantibus respondere
ad ipsorum et aliorum instructorem hinc fecit
hic christus et ut in actibus legitur paulus
et aliquando etiam facto resistere ne de tur-
oceano agendi male. **D**ic ergo expulsio
domini qua sic respondit utilis ad instruc-
tionem fuit. **E**t multis alijs conuicijs ibi
deinde forte eum affecerunt de quibus euani-
geliiste tacere. **E**x hoc articulo alaphisa-
cionis habentur tria documenta. **P**ri-
mum est quia christus pro nobis alapisari vo-
luit ut nos oia nostra compescamus ne quid
contra diuinum honorem loquamur et ez-
tiat ut ab bonum loquendum vel agendum
excitemur sicut aliquando aliquis percuti-
tur ut a corpore excite tur. **S**econdum est
ut et nos discamus in iniuriis et contume-
lijs nobis illatis pacientiam habere imitaci-
one domini qui in hoc specialiter exemplum
magnae pacientie dignatus est nobis p-
reberi. **E**t sic christus eadem nocte omnes illu-
siones et vexationes ab iniquis sibi factas pa-
cienter sustinuit sic homo contumelias et ob-
probria ac tanta mala in verbis seu factis
ab importunis hominibus sibi illata pacien-
ter ferat amore sui redemptoris similia et
multo maiora propter ipsum pacientis. **T**er-
cium est quod concilia cuanglica non semper
oportet seruare ad litteram sed aliquando se-
cundum animi preparationem et maxime v-
bi de hoc ex factis christi et sanctorum infor-
macionem habemus et auctoritatem. **A**d
conformandum se isti articulo poterit homo
sibi ipsi dare alapam moderatam ad repre-
sentandum alapam christi pro oibus verbis suis o-
ciois vel etiam prius et medolis et orare dices.

In die uero ab anno ministro cedi alapa vobis
lustrati da michi queso gratiam tuam que me
a tua laude nusquam cessare faciat et ab oioso
sermone compescat. **E**t misit ihesum annas
ligatum quasi deum et morte dignum et iam
coram eo condemnatum ad cappham ponti
ficiem; qui christi examinacio principaliter per-
tinebat ad ipsum; et conuenerunt omnes sa-
cerdotes id est principes sacerdotium et scribe
id est legisperiti et seniores id est iudices
ordinarii ad examinandum christum et iudi-
candum et ad tractandum de ipius condemp-
natione et morte. **C**um autem presentatus con-
filio malignantium aduersus eum illi quasi
leo capta preda exultant. **B**ene potes cogita-
re. quod male eum receperunt et quomodo sine
honore forte in terra viliter cotiam ipsis sedere
fecerunt. **P**etrus autem et hic usque in atrium
id est usque quod puerit ad atrium principis sace-
dotum sequebatur eum ex deuocione et amo-
re. qui usque alonge propter timorem. **Q**uem cari-
tas trahebat timor trahebat. **V**erum scilicet in
Sedam in hoc maxima nobis est admira-
ne venerandus. quod dominum non reliquit eti-
am cum timeret. **E**t ingressus intro scilicet in ipsu-
atrium deductus per ostiariam similiter ut
supra se debat cum ministris ad ignem; quia
frigus erat hanc solet esse in marcio post me-
diem noctem. ut finem negotij videret et quod
pontifex de domino iudicaret. **P**rincipes autem
sacerdotum et omne consilium qui verum testi-
monium inuenire non poterant falsum quere-
bant procurando et subornando et non inue-
nienti unde eum tamquam morte dignum coti-
pylato accusare possent. licet multi falsi testes
ad id procurandum accessissent. quorum te-
stimonia non erant conuenientia et sic defec-
runt scrutantes scrutinia. **M**entita est enim
iniquitas sibi. ut regina aduersus iosephum et
sacerdotes aduersus susannam qui igitur sine
materia deficit. **V**bi **O**rgenes. **F**alsa enim
testimonia tunc locum habent. quando cum co-
lore aliquo proferuntur. **S**ed nec color inue-
niatur qui possit contia ihesu adiuuare me-
dacia quod maximam laudem exhibet ihesu.
qui sic omnia irreprehensibiliter dixit et fecit.
ut nullam verisimilitudinem inuenirent in eo re-
prehensionis malum et multi astuta. **V**ec **O**rgenes
Sed de omnium testimonijs solum du-
orum testimoniū exprimitur de quibus subiungit
Et nouissime autem scilicet post multorum fal-
sa testimonia duo falsi testes dixerunt. **N**os
audiuimus eum dicente possum destruere tem-
plum dei hoc manufactū et post triduum ali-
ud non manufactū edificare. **E**x hoc autem
conabantur probare quod ipse diuinitas poten-

diam quasi deus sibi usurparet. **S**ed falsi te-
stes erant quia et sensum et verba christi mu-
tabant. **A**d quod christus nihil respondit.
qui mendiebantur apte non enim dixerat de hoc
templo salomonis. sed proprie corporis. **V**nde
Iheronimus. falsus testis est qui non eodem
sensu dicta intelligit quo dicuntur. **D**ominus
enim dixerat de templo corporis sui. **S**ed in v-
bis calumpniantur. et paucis additis vel mu-
tatis quasi iustam calumpniā faciunt. **T**alua-
tor dixerat soluite hoc templum illi omittat
et auunt possum destruere templū dei. **V**os in
quit soluite non ego qui illicitum est ut ipsi
nobis manus inferamus. **D**einde illi eueterū
et post triduum edificabo illud ut proprie de
templo iustus dixisse videat. dominus au-
tem ut ostenderet animale et spirans templū
dixerat. et ego in triduo suscitabo illud. **A**liud
est suscitare aliud edificare. **N**ec Iheronimus
cens autem dominus. soluite non dicit precipi-
endo sed predicendo eis quid essent facturi
predicantis mortem suam in qua corpus eius
quod erat templū deitatis solutum est. **V**nde
sensus est soluite id est soluetis corpus meu-
per mortem quam michi infereris et in tribus
diebus excitabo illud. **E**cclitate est enim a sop-
no mortis reuocare quod proprie templo
spirituali scilicet suo corpore sed reedificare proprie
completum templo materiali. **N**on maius tamen
mirabile erat templū manufactum in tribus
diebus reedificare. quod seipsum post mortem die-
tercia resuscitare. **I**tem possent dici falsi testes
ex falsa intentione qui intendebat mortem inno-
centis procurare. **E**x hoc articulo scilicet de la-
cone falsi testimonijs sumunt tria documenta.
Primū est quod nos falsum testimoniū imo om-
nem falsitatem et mendaciam sume detestemur
qui mendacia et fallacia proprie motu est addicti.
Et nos quociuscumque falsū testimoniū et me-
daciū contra proximum proficerimus et christū
quantū in nobis est morti addicimus. **V**nde
quod detestabile fit istud crimen ostendit **P**hi-
dotus dicens. **T**estis falsidicus tribus perso-
nis est obnoxius primū deo quod per iurando
contēpmnit consequenter iudici. quod mencien-
do fallit postremū innocentem quem falso testi-
monio ledit. **S**econdū est quod nos discamus in
criminaciones si nobis inferantur amore dei
pacienter sustinet. si hanc christus pro nobis
ad omnes falsas incriminaciones simpliciter
tacuit. qui secundum Augustinum aperta mendacia
non sunt responsione digna. **T**ertium est ut
nos fallacias studeamus quantū cum deo possu-
mus declinare ad hoc enim dominus falsos
testes sustinuit ut nos ab eis eriperet. si autem
etiam morte sustinuit ut nos a morte liberaret

Ad conformandum se isti articulo. gradias homo referat cristo. qd falsos testes contra se admisit vt nōs veritate fulciret. et sic oret. **I**hesu qui a iudeis falsis testimonijs accusati voluisti da mihi nemini falsas calumpnias inferre et illatas p tuo honore pacienter suffere. **V**idens autem cyprias princeps sacerdotum qd ihesus tacebat et qd testimonia contra eum producta ad eius condemnacionem non sufficiebant perturbatus quia non inueniebat locum calumpnie et unde posset ihesum iuste condemnare sic qd ira commotus et vexatio mentis agitatus surgens ex impaciencia in medium de solio sacerdoti tali ait illi. **N**i nihil respondes ad ea que isti aduersus te testificantur. **M**otu corporis insamam mentis demonstrat cum tempencia et gravitas in verbo ope et gestu iudicem et prelatum deceat. **S**e cundum **B**edam ad responsum prouocat ut ex occasione sermonis locum accusandi inueniat. **I**hesus autem tacebat et nichil respondit. **P**rimo vt ostenderet suam iusticiam quia et illi indigni erant. et ea que contra ipsum dicebantur erant falsa et respōsione mdigna. **S**e cundo suam misericordiam ne illi amplius peccarent si in malitia perdurarent. **T**ercio suam sapientiam quia sciebat vt deus quod quicquid respondet et traxissent in calumpniā et responso excusacionis nullo audiente fuissest inutilis. **Q**uarto suam pacientiam vt exemplum daret contemptere calumpnianum voces et potius fortiter filere qd sine ullo profectu defendere. **H**inc colligimus porcis et canibus et detractoribus vel quibuslibet non esse respondendum cum nulla sequitur fit uti litas sed potius incommoditas. **Q**uanto aut magis ihesus ad indigos responshione eius tacebat tanto magis pontifer furens eum ad respondendum prouocabat ut ex verbis ei⁹ occasionem calumpniandi captaret. **T**unc enim princeps sacerdotum cursus interrogans dicit ei. **A**diuro te per deum vivum vt dicas nobis si tu es christus filius scilicet naturalis dei benedicti. **Q**ui ad eum capiendum quasi latronem miserat nunc de fredo et usurpatione deitatis examinat. **N**on tamen veritatem desiderat sed magis calumpniam parat. **A** hoc autem ihesus respondit propter reuerētiā diuini nominis inuocati et dicit illi. **T**u dixisti quia ego sum. **V**eritatem eis respondit ut impensabiles essent et ne nomen dei spernere videatur. **E**t adiecit. **V**erū tamen dico vobis videbitis oculis corporeis filium hominis. scilicet me quem modo contemptis et ignominiose tractatis in die iudicij sedentem. **V**t iudicem a dectis virtutis id est maiesta-

tis dei patris id ē in equalitate et plenissima potestate patris. hoc est secundum Iheronimū in vita regnante semper iterna et virtute diuinā et veritatem scilicet ad iudicium secundū formam humanam in nubibus celi hanc ascendit ubi videbit eum omnis oculus et qui eum pupigerūt. **Q**uasi dicat. **D**os me vt puz hominem contempnit et quasi impium contempnatis sed tamen propter hoc me exaltatum sup omnes celos et iudicem videbitis. **T**unc princeps sacerdotum qui surrexerat in furore magis insaniens scidit vestimenta sua in tabie. quia secundum **B**edam quem de solio sacerdoti tali furor exasperat eundem rabies ad scindendas vestes provocat. **E**t in hoc facto cyprias prophetavit quis ipse nescierit. **B**is enim nesciens prophetavit semel verbo qd dixit expedit. vt unus hō motiatur pro populo. altera vice facto vt patet hoc loco. quia secundum Iheronimū per hoc ostendit iudeos sacerdoti talem gloriam perdidisse. dum enim vestē sibi discidit ipsum quo tegebatur velamentum legis abiecit. **V**nde et **B**eda. **A**ltiori autem misterio factum est vt in passione dominii pontifex iudeorum vestimenta sua scinderet hoc est ephot. cum tunica domini nec ab ipsis qui eum crucifigere militibus scandi potuerit. **F**igurabatur enim qd sacerdotium iudeorum pro sceleribus pontificum esset scandendum et a statu sue integritatis solendum et auferendum cum soliditas ecclesie seu fidei que vestis dei solet appellari nunquam valeat scindi vel dicumpi. **H**oc est iam oculis cernere quia videmus iudeos sacerdotum gloriam perdidisse et secundum a terminis vaiani esse ecclesiam vero et fidem eius quia supra petram fundata est in sua soliditate permanente. **V**ec **B**eda. **M**os quippe etat iudeis scandere vestimenta in signum doloris et de testacionis crimini cum aliqd blasphemie et quae si contra deum audiebant hanc paulus et barnabas sciderunt vestes cum ultro diuino se honorari videbant. **V**oc autem tam encume percatum principis sacerdotum imponebat christo dicens exclamando. **B**lasphemauit scilicet attribuendo sibi quod dei sit blasphemia enim est attribuere creatore quod solius dei ē vel deo quod solius creature est. **Q**uid ad hoc egemus testibus. **Q**uasi diceret proximis laboramus querendo testes. **E**cce nunc id est in aperto et coram omnibus auditus blasphemiam. **O**miser et princeps negavit non dixit christus blasphemiam sed veritatem tu ipse blasphemas qui quod dei est deo non attribuis sed filium dei puram creaturam credis et ideo blasphemia tua est in perditionem.

Vnde ergo crux in mortis dilectione ad
 cayphan ductus veritatem non deseruit sed co-
 stanter se dei filium cum omni modestia confessus
 fuit sic verus ipius seruus propter nullum
 tempore periculum debet veritatem deserere sed
 usque in mortem constans perseuerare. Ex hoc
 articulo impositionis blasphemie sumitur docu-
 mentum quod nos debemus esse ab omni blas-
 phemia puri et immunes tam quo ad nos quam
 quo ad alios. Quo ad nos quidem ut nichil
 committamus vel dicamus quoniam nomen dei
 blasphematur. Quid sit multipliciter ut siue
 quis expresse maledicat deo vel sanctis siue
 quis blasphemet baptismum vel alia ecclesie
 sacramenta. Blasphemat etiam verbum dei qui
 contempnit et spiritum sanctum blasphemat qui
 sacerdos canonibus derogat. Christus igitur licet non
 solum a blasphemia sed etiam ab omni peccato
 purissimus fuerit blasphemiam tamen sibi in-
 possumus propter ut nos puros a blasphemia austen-
 diamus. Quod ad alios etiam ut nos alijs blas-
 phemam non inferamus ita quod nos per nos
 tamen non obstat verbu[m] blasphemie vel maledicti ex-
 ceat contra aliquem etiam maledicto dignum
 habet iste cayphas eo ipse blasphemus fuit qui
 blasphemiam creatori imposuit et potuisse crucis
 rendere non ego sed tu blasphemias sed
 noluit dominus per os exprimere aliquod blasphemie
 me verbu[m] nobis in exemplu[m]. De quo etiam
 pulchra doctrinam habemus in epistola ad
 vbi dicitur quod michahel archangelus cum alii
 caretur cum dyabolo de mosis corpore non est
 ausus iudicium blasphemie inferre dyabolo sed
 dicit impetrat tibi dominus. Si per quo verbo
 dicit iberonim? Si michahel non fuit ausus
 dyabolo certe maledictionis dignissimo iudicium
 inferre blasphemie quanto magis nos
 ab omni maledicto puri esse debemus. Hoc
 batut dyabolus maledictum sed per os ange-
 li blasphemia exprime non debuit. Hec iberonim
 mus. Si igitur dyabolus licet voluntate mali
 in substantia tamen bonus ab angelo non
 blasphematur quia aliquid proficeret adver-
 sus bonam naturam que dei est creatura quan-
 do magis ab hominibus blasphemia est caue-
 da inquamque creatura et maxime in creato-
 rem. Ad conformandum isti se articulo per contraria
 non benedic homo deo dicens illud sit no-
 men domini benedictum ex hoc nunc et usque
 in seculum vel aliquid huiusmodi. Ihesu qui blas-
 phemie crimen falso tibi imponi voluisti custo-
 di ne inquam per me nomen tuum verbo vel
 facto blasphemetur nec per os meum blas-
 phemia vel maledictum proficeretur. Cum
 autem princeps sacerdotum dixisset ecce nunc
 audiatis blasphemiam adiecit. Quid va-

bis nunc secundum legem de hoc videtur.
 Tunc illi omnes condemnauerunt eum et res-
 pondentes dixerunt reus est mortis cum tamem ve-
 ritatem dixisset eis. Ipsa erat accusantes ipsi
 discutientes ipsi sententiam proferentes. Secundum
 Verbam sententia sua se condemnant qui eum
 morti adiudicant quem et oris et opis sui tes-
 timonio deum esse cognoscere possunt. Et quidem in
 hoc vere respondissent supposita veritate facti
 omnis enim qui blasphemant nomen dei secundum
 legem reus est mortis quod debet lapidari sed quod
 factum super quo fundabatur questio fuit falsum
 ideo responsio fuit falsa ac probana et iniqua.
 Ex hoc articulo condempnationis crucis ad
 mortem habemus duo documenta. Primum est
 ut caueamus ne unquam illa vox iudeorum reus est
 mortis que crux autibus innocentibus insonuit
 nostis mentalibus auribus insonet et in nos
 bis locum veraciter habeat nam de quo inquam
 existente in mortalibus peccato verum est dicere reus
 est mortis. Secundum est ut si quoniam nos propter propria
 a peccatoribus condemnemur ad mortem non
 perturbemur sed potius gaudemus respicientes
 ad mercudem. Ad conformandum se isti articulo
 recogitetur homo qualiter ipse se propter
 demerita sua reum mortis fecerit sed dei misericordia sit hactenus conservatus pro sua
 emendacione vel alias put deus inspiraverit.
 Ihesu qui prophanam impietum vocem scilicet
 teum esse mortis minime timuisti custodi me
 ne oculis tuis eternae mortis reus inueniar.
 Tunc qui creauit stabat omnis fere inservit irru-
 erunt super dominum ihesum et illudebant ei. Alij
 spuebant in vulnus eius benignissimum tanquam
 hominem villem et pestiferum et morte dignum
 scilicet confessum se esse deo equalem ut com-
 pletetur quod dictum est faciem meam non auertiri
 a confusione spumorum. Propterea enim iudeorum
 erat in contemptu ac vituperium et despiciunt
 spuere in faciem eius quem abiciebant. Et tan-
 horribiliter et in cessante in facies hominum
 spuebant ut quoniam eos suffocarent. Quid tunc
 pius quod despiciens quod ignominiosus et vi-
 tuperiosus quod in faciem expuere et maxime in
 illam faciem speciosissimam in qua deinde erant
 angelii prospicentes. O quoniam ceca emulacione infelicium
 iudeorum qui non exhortuerunt tunc pessimas
 sputis suis maualare et deturpare faciem tam
 amabilem. Et non tantum simplicibus saliuere
 sputis. sed verisimiliter etiam excretionibus
 suis fecerunt. Unde mattheus non dicit
 spuerunt sed expuerunt quasi excreando spu-
 erunt marcus autem dicit conspuerunt quia non
 tam unus sed plures simul conspuerunt. Et sic
 illa facies benedicta facta est ita ab hominibus
 quasi esset leprosa ex sputis et verberibus

que ei ut subditur in faciem cum per alios detinunt. Hoc est contra illos qui adulterinis coloribus oenare suas mutant facies. Ex hoc articulo conspuionis in faciem sumuntur duo documenta. Primum est quod nos diligenter caueamus: ne et nos unquam cum iudeis Christi facie conspuamus quid sit modis pluribus.

Primo namque secundum Iheronimum faciem Christi conspuunt: qui conscientiam suam sedis cogitationibus et actionibus pollunt. Quia enim Christus conscientiam sanctam inhabitat in qua de facies id est ymago velut hinc est quod qui conscientiam suam peccatis polluit quasi sputum in Christi faciem proicit. Et ideo dicit Iheronimus quod dominus noster in faciem conspuit ut sputum in multis suscepit faciem anime nostre lauaret. Secundo secundum tabanum illi in faciem Christi exspuunt: qui presentiam gratiae eius exercitandis verbis ex interna et ex mentalis insaniam conceptis respuunt et eum in carne venisse negant. Tercio secundum gregorium in facie Christi conspuunt qui iustos et sanctos in presenti vita confutant et in eorum contumelias flupa verba quasi fluentas salivas mittunt. Quartu potest dicitur quod ad litteram Christum in faciem conspuunt qui eucaristiam in dignae sumunt. Quicquid enim polluta conscientia corpus Christi in os suum accipiunt: hi saliva sua peccato infecta sacramentum continent madefaciunt et deglutiunt ac per hoc in faciem Christi conspuunt. Quinto in facie Christi conspuunt qui prelatos suos contempnunt. Item sexto in faciem Christi despiciunt et conspuunt: quod gricias deo de quolibet dato sibi munere non agunt. Secundum documentum est: ut nos ista sputa turpissima et alia facta exprobabilia passionis Christi nobis ad magnam gloriam reputemus. Unde Christostimus.

Attende quod evangelista cum summa diligentia ea que videtur esse exprobatissima expavit: nihil occultans vel obmitten aut reverendas sed gloriam existimans maximam dominatorem orbis terrarum pro nobis talia sustinere. Hec autem legamus continuebec nostre menti inscribamus et in his gloriam emur. Hec Christostimus. Et siquidem istud documentum possit referri ad singula presencia domini passionis precipue tamen ad istud quod sic exprobatissimum fuit. Ad conformandum se huic articulo formet homo in mente sua Christum tam horribiliter sputis in facie de turpatum regracietur sibi pro magna gloria nostra. Recogitat etiam quoicens ipse faciem illam speciosissimam in conscientia

sua polluit. Item quoicens indigno communitando sputi sui contactu Christum sordidauerit. Ihesu qui immundis iudeorum sputis pulchritudinem faciem tuam maculari voluisti: da mihi die ymaginis facie in me nunquam meis sordidis actibus aut cogitationibus inquinari. Alij relabant faciem eius quod velamen manet usque hodie super corda eorum: quia ab eis faciem suam abscondit.

O insana cecitas et cetera insania infelicum iudeorum: quia illam desiderabilem faciem quam aduenturam patres eorum et prophete cum longo suspicio desiderauerant ipsi infelices cum presentem habuerunt tam ignorimose relauerunt. Velauerunt inquam. Ut ait Beda: non ut ipse illorum sceleris non videat: sed ut a seipso faciem et gratiam cognitionis eius abscondent. Osterderunt per hoc etiam nescienter: quod in faciem Christi nullus infidelis et auersus a deo indueri potest: quia est eis reiata. Et huius ratio est de falsis Christianis. Sed sicut dicit apostolus cum quis conuersus fuerit ad deum: tunc auferetur velamen. Ex hoc articulo velacionis faciei habentur plura documenta. Primum quod nos summe caueamus: ne velamen ante Christi faciem pernamus. Sed heu multi Christiani velamen ante Christi faciem ponunt: quales sunt qui infraire peccant quia deus eos non videat quales etiam sunt qui sub velamine ciuidam libertatis libere peccant. Item velamen ante Christi faciem ponunt: qui ymaginem dei in se velamine culpe et ignorantie obtegunt et obscurant. Dicit enim Iheronimus: quod Christus pro nobis velari voluit: ut velamine faciei sue velamen culpe et ignorantie a corribus nostris auferret. Insuper faciem Christi relant: qui a se ipsis gratiam cognitionis eius abscondunt. Item oculos dominum omnia videntis relat: qui malum pro bono dat vel vendit. Item est hic documentum quod et nos debemus interdum facies nostras relare: ne oculi nostri videant vanitatem: vel saltum oculos habere de his in terram: et sic faciem quasi habere velatam ne capiat in exteriorum aspectu et concupiscentia: Ad conformandum se huic articulo recogitat homo quomodo omnia nuda et aperta sint oculis dei: ut ex hoc trahatur a peccando. Item memoretur quomodo ipse luminosam faciem ymaginis dei in se obtergit et obscurauit peccatis: Ihesu qui faciem tuam gratiosissimam velari voluisti: illustra queso faciem tuam super me indignum seruum tuum

et ymaginem diami in me non finas obscurata
ri. velamen quoq; culpe et ignorancie a corde
meo dignis auferre. Alij colaphis eum etiam
derunt. id est in collo perauaserunt. Volent i
collo percuti satui et despctibiles persone. Unde
in hoc q; iudei p;pm colaphisabant: non sa
attendit lelio perauisionis. q; maxima con
tumelia despectionis. Ex hoc articulo colap
hisacionis tale habetur documentum. q; caue
amus ne et nos. aliqui christum colaphisem?
Scdm Bedam. omnes falsi p;pm christum
colaphisant. qui ore confitentur p;pm. factis
autem negant. Colaphibus datur retro: illi er
go colaphisant dominum christum. qui ante ei
blandiuntur. ore eum confitentur; sed retro
quo debent eum sequi per bonam vitam. colap
hisant eum malis opereb; christo contra dicere
do. Item scdm Augustinu. colaphis christum
cedunt: qui ei honores preferunt. Item a ter
go cristi colaphis rebat: qui proximū post
tergum suū infamat. Item est documentum
q; huius christus pro nobis est colaphisatus.
hec et nos colaphisacones suas spirituales q;s
plerunq; nobis infligit: non solū pacienter
sed et prudenter portemus. huius fecit Applus
qui dicebat. Datus est michi stimulus car
nis mee angel? satbanus: qui me colaphiset
et cetera. Ad conformandū se huic articulo
poterit homo fibi p;pm dare colaphū. in memo
riam colaphorū christi: et sic orare. Ihesu qui
a iudeis colaphisari voluisti: da michi sic te
ore confideti ut contra eis operibus nullaten?
colaphisem. Alij palmas in faciem ei dede
runt: et faciem eius perauaserunt. Dicitur au
tem palma scdm Papiam. manus extensa
vel explicata. sicut pugnus dicitur manus co
plosa. Alij ergo extensis et palmis eū
in faciem perauaserunt: ex qua perauisione pli
affligitur homo quam de passione in collo.
In facie enim sunt omnes sensus: et sunt ibi
membra tenera facile lefibilitia. Unde verisimi
le est q; ex tali passione fluxerit sanguis p
nares et os: licet hoc ab euangelistis no ex
primatur. O q; horrendū scelus impissimo
rum iudeorum. q; faciem tam formosam tā cui
de liter verbis afficerunt. Scdm Ihero. voluit
alapis expalmarū. vt nos ei in laudem
nostris manib; sc; opibus et labijs applaude
remus. Ex hoc articulo perauisionis in facies
habentur plus documenta. Primum est q; nos
exemplo christi discamus pacienter sustinere
si quis in faciem nos cedat. sicut Applus q;
dam in hoc commendat. Quod non solū acti
piendum est ad lām. huius in p;pm p;pus
ad lām celus fuit in faciem: sed etiam misti
cc. q; huius dicit Glosa ibidem in faciem cedi

tur in cuius os iniuria interrogatur. Nam et isto
modo christus in faciem celus fuit. p quanto
multas iniurias et improperia ei in faciem obie
cerunt. Huius ergo dominus noster ab om
nibus talibus increpationibus blasphemis p
cussiobus et sputis faciem nūg; auertit. q; in
imo voluntate ad omnia illa facie suam eis p
nobis obtulit. sic et nos casu ingruente susti
nere similia pro christo non reassemus. Scdm
documentum est: vt caueamus ne et nos dem
palmas in faciem cristi: q; scdm Augustinu.
illi palmas in facie cristi dant. qui perfidia ce
cati eum in carnē non remisse affirmat: tanq;
presencia eius exterminantes et repellentes.
Item i facie cristi illi sacerdotes palmas dāt
qui pollutis manib; corpus p;pi tangunt et
contrectant. Item facie cristi alapis contundit:
qui proximū in presencia sua confundit

Ad conformandū se huic articulo recogit
bomo quocies ipse ymaginem dei in se offen
det: et patatus fit scdm preparacionē animi
pro christo libenter velle in faciem cedi. non so
lum v;baliter sed etiā realiter casu oportuno
Item recogit sacerdos: quoctens manus su
as pollutas in faciem cristi imiecerit corpus su
um indigne tractando. Ihesu qui in deorum
manibus faciem tuā spe cōfissimam cedi volu
isti: da michi ymaginis tue facie in me semper
illibatam illesam q; conseruā: ne q; iniqui
tatum meātū sceleratis manibus violetur.

Et ministri alapis eum cedebant hoc est i
macillas perauiebant: de quod poteris medi
tari huius dictū est supra de alapisacione cot
anna pontifice facta. Per auientes autē eum
in capite: interro gabant eū dicentes. Pro
phetisa nobis christe. quis est qui te perauisit
Sed in qua nam pte capitā perauaserunt eū
tunc q; hoc dicebant. de hoc euangeliste di
uerisimode loquunt. Unde potest dici. q; ai
m relassent faciem eius quilibet eoru perauisit
eum vbi voluit. quādam in collo. alijs in facie
alijs in macillas. et sic perauientes interro
gauerunt eum dicentes. prophetisa nobis
christe. quis est qui te perauisit. Et hoc deriso
rie dicebant. quāsi in contumeliam eius qui
se prophetam a populo habeti solebat et quē po
pulus magnū prophetam reputabat. pte hoc
enim designabant q; falsus prophetā esset: et
q; ignoraret quis eū perauisisset. Unde Theo
philus dicit. q; dominus prophetaz vt pseudo
propheta deluditur. Et quoniam ipsi eum illis
verbis interrodebant. et quāsi dubitum de cōfa
ciebant. idcirco eis michil respondebat. Ve
enim dicit Iheronimus. Sultum etat rebe
tantibus respondere et prophetate cedentem. cū
palam perauientis insania videtur. Ex hoc

articulo ludibrio se exortacionis prophetandi
babentur quatuor documenta. **P**rimum est
q[uod] non illudamus christo putantes mala nos-
tra non videi ab eo. **N**am sedm. **S**ed am.
quicunq[ue] reprobis actibus eum exacerbant
dum suas cogitationes et opera tenebrarum
ab eo videri non putant. quasi illudentes di-
cunt quis est qui te persecutus. **S**eundum
est q[uod] consideremus nosmetipos si unquam
manu p[ro]pria operis christum persecutimus.
quod si nescimus expectamus pia fide a christo
quod iudei irsotie ab eo eregerunt ut pro-
phetiset nobis doceo nos cognoscere culpas
nostras. **T**ercium est q[uod] nos cauere debe-
mus: ne a christo propheticam vel miraculum
temptatuc expectamus. **Vnde** Augustinus
Quantis mecum suggestionum machina-
combus agit inimicus ut signum aliquod pe-
tam. **S**ed obsecro te domine ut quemad-
modum a me longe est ista consensio: ita sit
sp[iritu] longe atq[ue] loquacis ipa cogitacio. **Quartu[m]** e-
q[uod] inib[er]nis non est e[st] fundendum donum dei.
Vnde licet christus esset vera propheta: no-
luit tamen propheticare iudeoribus suis. **S**ic
et doctores pro tempore et loco detinet verbū
dei subtrahere auditoribus invigis. **A**d
conformandum se huic articulo recognitet ho-
mo quantam irrationem et infractionem do-
minus noster in hoc facto est passus. et quo-
modo iudei ludum quasi puerorum fecerunt
de eo et oret dicendo. **I**hesu qui ludibris
iudeorum passus in capite propheticate er-
actus fuisti. prophetisa tu michi obsecro christe
ut cognoscam quis et qualis ego miser sum
qui tocians manu p[ro]pria opis prohdoloz te p-
cussi. **I**nsp[iritu] potes etiam meditari q[uod] alij ma-
nu reuersa dulcissimum et mellifluū os eius
pauciebant. alij pugnis eum cedebant. alij
sanctissimā bacchā eius euellebāt alij p[ro] suos
venerabiles capillos ipm trahabant et viliter
inter pedes confundabant ac sine reuetacia et pi-
etate aliqua dñm angelorum male tractabant
Et nichilominus alia multa blasphemantes
dicebant m eum et facebant: **C**um enim cru-
delissimi et sine misericordia essent omnia ma-
la et vitupia q[uod] poterant ei faciebāt alij ex sua
mala voluntate ad hoc moti alij ut placebēt
majoribus q[uod] erat immanissimi. **Q**uod ergo tu
facies. si hec videres. **N**unq[ue] nō te p[re]ceres
sup ipsum dñm dicēs. **N**olite iā nolite facere
tm malum dño meo ecce me facite michi ecce
pcutite me. et dño meo tantas iniurias iero-
gare nolite. **E**t tunc amplexanteris flexis geni-
bus dñm et magistrum tuū: et suscepis liben-
ter sup te percussions ad tuēdum ipsum. **Q**uod
ita mente facies recognites. et totū hanc si p[re]

sens essem te facturum estimes. **C**onspice
igitur singula quomodo illi maledicti domi-
num respant. falsos testes procurant. ipsum
exannant. et veritatem scilicet se dei filiu[m] ee
confessum quasi blasphemum condemnant
et quomodo opprobrijs vexatus in omnibus pa-
cienter se habet et compatere sibi quia pro te
omnia sustinet. iugiter q[uod] lactimas fundens
speciosissimam faciem eius quam illi impudenter
suis illuminunt sputis tu reuereter tuis laua la-
crimis. **Q**uis enim audiens vel mente p[re]ta-
tans quomodo fuit factus opprobriū hominū
ipse dominus et gloria angelorum et abiectō
plebis filius dei patris poterit se contineat a
lactimis. **Vnde** Anselmus. **C**oncilio malig-
nancium aduersum te pontificum presentatus
es. et veritatem prout oportuit confessus qua-
si de blasphemia ad iudicatus es morti. **A**mā-
tissime domine ihesu. quanta illic indigna a
propria gente p[re]stulisti. **V**ultum tuum honora-
bilem in quem desiderant angeli prospicere.
qui omnes celos adimpler leticia quem de-
precantur omnes diuites plebis pollutis la-
biis et sputis inquinauerunt. sacrilegis ma-
ribus ceciderunt velo operuerunt in derisionē
et te dominum vniuersae creature tangi seruū
cotemptibilem colaphisauerunt. **S**ed ut ait.
Seda ipso dispensante qui patitur omnia p[ro]
nobis sunt. ut hanc petrus hortatur christo
in carne passo nos eadem cogitatione arme-
mur atq[ue] ad toleranda pro nomine eius iera-
tionum opprobria p[re]paremus. **I**udei qui christū
deluserunt olim i philistis hostibus sampson
pres gura tū fuerunt. Sampson enim qua-
dam vice voluntarie se ligari fecit quem phi-
listi capti exceptae runt et ei illudentes in
derisionem ipsum habuerunt. **S**ic christus spō-
te a iudeis ligati veluti illudi voluit et derideri.
Quadā autē vice dum sampson placuit tūc se
de inimicis hotibiliter vindicavit. **S**ic in fine
seculoru[m] de inimicis christi erit cum ipse in ma-
iestate et potestate ad iudiciū venierit. **C**onspi-
ce igitur ib[us] p[re]cunctis merito honorandum
indigne viliter tractari et eum i mitando discē-
humiliari gām q[uod] honoris spernere et laude
humanī fauoris contēpere. **C**um ergo homo
forsū videns reputat te vilem in oculis suis.
tu vilem te reputa i oculis dei nec inimicis
vel indigneis si tota hominib[us] vilis reputatis
sed magis i oculis dei qui omnia nouit oc-
ulta cōfundaris. **E**t caue ne maloru[m] exemplo
corrupti dñm potius exhortātē videatis q[uod] imi-
tari q[uod] em tūc exhortatus ē blasphemis iudeorū
et i fidelium etiā nūc exhortat resamis opprēbrij
falsoz cristianoz et nominete nūs fidelium p[ro]ut
supra i articulis illusionū huiusmodi ē tactū

Cogita etiam qualiter dolebat petrus et iohannes hec percipientes vel forte videtes. Et qualiter petrus iam torpens frigore infidelitatis sedet calefaciens se ex tempore cui calor certatis et verus ignis extinguebatur interius et negat tecum dñm suū timore perterritus. Nec mirum si accedit ad eum temptatione; qui se elongat a cristo. Primo quidem in atrio ab ancilla ostiaria compellitur et negat. Unde Gregorius. Vnius ancille vocem pauperrimus dum morte tenuit vitam nezauit. Sed aut ab ancilla prout probatur petrus quod a viris una ratio est ad confutationem presumptionis quod a muliere non a viro ab ancilla non a libera primo vicit est. Secunda ratio est ut ostendatur omnis sepulchrum et conditio in domini pccasse necem et redimiri prius passionem. Deinde post negacionem timens petrus inter iudeos cuius statu exiuit fortas ante atrium et gallus cattauit. Tercundo autem animaduertit eum alia ancilla et dum fortis esset dixit ministris quod se calefaciebat et hic cum ihesu erat sed post quod rediit quod dictum fuerat unus de circumstantibus secundum lucam sed plures de eis secundum iohannem ei dixerunt: et negat cum iuramento. Ecce argumentum quod ex uno pccato homo tuit in aliud grauius. Unde rabanus mox in pccato dat incrementum scelerum. Et Gregorius. Peccatum quod penitentia non diluit mortuo pondere ad aliud trahit. Et timens petrus iterum fortas exiuit. Et inter ballo facto quasi hore unius reuersus iterum secundum mathaeum et marcum a multis et secundum alios ab uno qui cognatus malchi erat compellit et negat cum iuramento et detestacione et statim gallus secundo cum auerit. Potest enim quod multi tumultuantes ibi stantes petro hoc dixerunt: vel unus eorum pro omnibus et quasi in persona omnium expressus et actius dicit ei. Et sic semel negat annus primus gallicantum bis ante secundum. Non enim solum negat christum qui dicit eum non esse christum sed etiam quod cum sit negat se eius discipulum vel membrum vel quod negat se esse christianum dominus enim non ait petro discipulū meum te negabis sed me negabis. Negauit ergo petrus christum cum se negauit eius discipulum. Et isto modo se etiam negauit christianum. Vbi augustinus. Ecce medici completa est predictio egroti conuicta est presumptione. Non enim factum est quod iste dixerat animam meam pro te ponam sed factum est quod ille prediperat tecum me negabis. Et grauare in petro culpa et exaggerat crimen secundum pro celum negacionem: quod primo simpliciter negauit secundo negacioni puerum addidit. sed tertio adiecit puerio detestacionem et cepit anathematizare. id est maledicere sibi iphi et maledictioni se obligare si cognoui.

Ihesum Anathematizatio enim significat iurationem que est per expectationem et cum impigatione maledictionis. scilicet quod aliquis impetratur sibi ipsi malum pene et obligat se maledictio si ita sit sicut impunitur ei. vel nisi illud quod dicit sit rectum. Quidam dicunt totam triennam negacionem factam in attio amie. et quod dicta sunt inde post missum ihesu ad capphae recapitulando dicta. Alij vero dicunt in attio capphae totam factam et secundum hoc iohannes anticipauit primam. Sed communio opinio est quod triennia negacio incepit in attio amie: et completa est in attio capphae. Et hoc videtur patere ex textu iohannis quod cum non faciat mentionem de capphae sed solum de amia ponit proximo unam negacionem. deinde de ea que amias interrogavit de cristo: et tandem in prosequente alias duas negaciones que facta fuerunt post ea in attio capphae. Et potuit esse quod iohannes esset notus utriusque pontifici. et similiter introduxit petrum in dominum utriusque put supradicatum ubi annas ibi ad capham misit. Cogita etiam quomodo dominus benignus magister conuersus a iusticia ad misericordiam respexit diuinus petrum dilectum discipulum in tercia vice respectu miserationis et gracie: quod misericordia provocat ad penitentiam et est necessaria ad eam. Conuersio quidem ista et respectus fuit interior et spiritualis non exterior et corporalis quia dominus erat intus in auditorio et superius cum principibus. petrus autem fortis in atrio et inferius cum ministris et unus alium videre non poterat oculis cor palibus. Unde leo papa. Dominus autem ihesus qui in terra pontificale concilium corpe tenebatur trepidacionem discipuli fortis positi solo diuino intuitu videt parentisque animus mortuus ut respexit et crepit et inflatum penitendum occitauit. Unde secundum Augustinum. diuina patris respectio nichil aliud fuit nisi traditio in mente eius quocies iam dominum negasset: et hoc quod dominus ei predixisset atque ita misericorditer domino cum respectu penitenter et flexit sicut solemus dicere domine respice me: et respergit eum dominus qui absque pialo diuina misericordia liberatus est. Hec autem recordacio fuit inicium penitentie eius: quod secundum Crisostomum nichil ita curat delictum ut memoria domini continua. Unde et Beda. Re sponsiente domino petrus ad cor reuersus maius negacionis penitentie lacrimis tergit. quod non solus cum agitur penitentia rerum etiam ut agatur dei misericordia necessaria est. Unde psalmista. Visque quo exaltabitur nimbus meus super me te pice et exaudi me domine deus meus id est misericordere et adiuua. Hec Beda. Petrus autem cognoscens quod dominus eum audiret

et respectat et hoc respectu cōmōntus et ad
amatā lacrimas prouocatis statū exiuit fo
ras de medio malorū inter quos eum negau
rat et fugiens in caueam seu fōcam que mo
do gallicantus appellatur fleuit amare id est
ex cordis amaritudine et fletu contritionis q̄
amarus est. **Fletus** autē deuociōnis est suavis
fimis; in tantum ut pro cibō reputetur scđm
illud psalmiste fuerit in lacrime mee panes
die ac nocte. **I**n ipso autē loco vbi p̄st ne
gacionem fleuit et penitēciam fecit in memo
riam amari fletus et penitēcie eius edificata
est ecclēsia sancti petri: quā locū ē inter mō
tem syon et ciuitatem iherusalem. **E**xinde tūc
petrus traxit in cōsuetudinem ut singulis noc
tibus surgens a p̄timo gallorum cantu v̄sq;
ad horam matutinam staret in oratione flens
pro ista negacione: ita q̄ facies eius videbā
tur abusta ex fluxu lacrimarum. et semp in
finu suo sudarium portabat quo crebro fluē
tes lacrimas tergebat: q̄r quandoq; gal
lum cantantem audiebat et quandoq; de
negacionem cristi colebat amarissime fle
bat tam pro peccato negacōis q̄ p̄duicedine
amoris domini. **V**nde scđm Cris. s'ebat nō
propter penam sed quia dilectum negauēat
quod ei quolibet supplicio molestius erat. At
tende nunc vbi petrus negauit et fugē omnē
loam quā occasionem peccandi inducit. **V**nde
Ambroſius. Vbi tamen negauit petrus? Nō
in monte non in templo non in sua domo sed
in pretorio iudeorum in domo principis sacer
dotum. Ibi negat vbi ihesus ligatus ē vbi
veritas nō est. **V**nde et Iheronimus in atrio
cum ministris alescit se ad ignem. Atticū
sacerdotis. circuitus ē secularis. ministri. de
monia sunt. ignis. desiderium carnale cū q̄
bus qui manet flere peccata non potest. **H**ec
Iheronimus. Ninc nota q̄ malum est conuer
satī in cuius magnatum. petrus em̄ semel cu
riam intiauit et ibi animi vigorem perdidit
et cristum negauit. Quid si diu ibi manifiss
Vnde non ibi sed foris penituit. Sic stella a
magis in curia herodis disparuit quibus in
de egressis reapparuit. Exiuit itaq; petrus
de atrio principis ut liberum locū flendi ha
beret: quia a inter impios penitēciam agere nō
valebat. et cum vellet flere egressus est fo
ras quia palam flere non audebat ne scilicet
ab alijs videbatur et a lacrimis deprehendē
retur. In quo et nos instruimur ut volentes
infestare lacrimis secretum locū queramus.
Vnde beda. Quam nocuā sane alloquia phido
rum Petrus inter iudeos vel boiem se nosse
negauit quē inter cōdiscipulos dei filiū cōfess
erat. Sed nec in atrio cyphe retentus poterat

agere penitēciam egreditur foras: ut ab ini
piorū cōcilio secretus pauide negacionis for
des libetis fletib⁹ abluat. **N**ec beda. Sic
hodie multi in atrio magnoz introduci cōs
tum malis opib⁹ negāt et vix aut nunq; dū
ibi sunt penitēt q̄r in magnatorum domib⁹ nō
est congruus penitēcie locus. **E**t ideo q̄ vult
p̄cā vitare et mala q̄ fecit emendare debet e
grebi de mala societate. **V**nde bern⁹. Pericū
losum est valde si q̄s velit inter turbas scđi pe
nitēciam agere vbi mimicū alij venenatis p̄e
suasionibus alij vndiq; exp̄plis prioribus ad
peccandū alliciunt. alij adulaciōmb⁹ in vanā
glotiam trabunt alij detractionib⁹ in impaciē
am deiciunt. **H**ec bern⁹. Imitare ergo petru
qui voluntate vbo vel facto procacitee negasti
xp̄m p̄ te passum. **C**ognoscit petrus reatu sūu
delet et penitēt egreditur foras relinqūt cōci
sum malignācūm locū p̄tūt secretū lacrimis
et penitēcie amicū. flet amare: certissime in
telligent q̄r sacrificium deo est sp̄as contribu
latus cor cōtritum et humiliatiū deus nō sper
nit. **T**u q̄z rememoras passionē dilectissimi
magistri cū tuū reatu foras cū petro e gredere
ut teipm de leas amarissime si qn̄ te respici
at qui p̄ trū lacrimante resperit. **H**ic est pen
itēcie modus. Peccasti q̄sce dole et lacrimare
et disce cum petro flere amare et si vis mereri
remam dilue lacrimis culpam tuā. **G**emine
q̄z amarificacōis scilicet contricōis p̄ te. et cō
passionis ad cristum. inebrieris ab hinthio ut
exp̄piatus cū petro a reatu scleis replearis cū
petro sp̄u sanctitatis. **Q**uia vero dicit Am
bro. de petro non inuenio qd̄ dixerit inuenio
qd̄ fleuit eius lacrimas lego satisfactionēz nō
lego. **V**idetur ex hoc q̄r tāta fuit contricō q̄r
sufficiebat pro eius satisfactione. **V**nde leo
papa. Felices o apostole lacrime tue. que ad
diluendam culpam negacionis virtutem sa
cra habuete baptismatis. **I**nde est argu
mentum q̄r cōtricō potest esse tanta q̄ tollat
omnē penam. Et nota ordinem penitēcie
petri. **P**rimo gallus cū tāta demde do
minus petrum resperit. tertio petrus flere
cepit: et tunc egressus foras amare fleuit.
Sic hodie fit. Nam secundum Gregorii
Tunc nobis gallus canat. quando p̄ re
dicator quisq; corda nostra ad compunctio
nem excitat. Sed cantus galli non sufficit
nisi dominus oculo pietatis peccatorem res
piciat. **Q**uia oportet vt miser in tenebris
permaneat quam diu cum lux mundi non
illuminat. **T**unc autem tertio secundum
Greg. incipimus flere. quando ignimur in
tus p̄ scintillam conscientie. **E**t tunc fo
ris eximus: cū extra q̄s fuimus egredimur.

Vnde et bda petrus qui media nocte nega-
 uit ad gallicantum penituit et qd in tenebris
 obliuionis errauit sperate iam lucis rememo-
 racione corerit. **Hunc opimae gallū aliquem**
doctorum intelligendum qui nos iacentes ex-
citat et sompnolentos increpat dicens euigi-
late iusti et nolite peccare : Hec bda Cogita
nunc qualiter petrus pro domino suo et pro
peccato suo plangebat et quo recogitabat
bona que sibi dominus fecerat et qu aliter ipse
eum negauerat . Dominus quidem intuitu su-
o spirituali prouocauit petrum ad lacrimas :
nec mitum oculi enim domini velut flamma
ignis : petri vero ut glacies erant et ideo intui-
tu suo resoluerunt illos hiat ignis glaciem et
soluere solet nec poterat in negacionis tene-
bris permanere quem lux mundi respergit . O
culi tui domine iehesu qui ita calefaciunt cor
frigidum et accendunt in amore tuum . et
illuminat ut videat homo cretorem et serro-
rem suum . O qd cito gelidium pectoris liquefa-
ciunt et in aquas amaritudinis et deuoconis
conuertunt . Vnde anselmus . Intuere quam
pis oculis quam misericorditer quam efficaz-
iter tertio negantem respergit petrum . quan-
do ille couerlus et in se reuerlus fleuit ama-
re Vtinam bone ibesu tuus me dulcis respici-
at oculus qui vocis ab vocem ancille procas-
cis carnis scilicet mee prauis operibus affecti-
busq; negauit Hec anselmus . Moraliter per
primam ancillam ostiaciam que petrum ne-
gare cogit designatur cupiditas p secundam
caenalis voluptas . per unum seu plures qui
astabant intelliguntur demones . hiis enim
ad christi negacionem trahuntur homines pri-
ma ancilla scilicet auaricia que hodie in domi-
bis multorum principum est ostiaria quasi
omnes intrare faciunt quia hanc ostiarius in-
trahunt quos vult sic et auaricia idem facit
Vnde in proverbiis donum hominis dilatat
viam eius . et ante principes spacio ei faci-
unt timendum est ne expulsa caritate a
domibus prelatorum tangit dñna incipiat pri-
pati ancilla quia caritas expellit dum cupiditi-
as ingreditur nam venenum caritatis est au-
piditas . Huic carnalis delectatio et demones
adherent qui christum negare sua deut . Per
petrum autem qui interpretatur agnoscens
intelligi potest cleriaus qui alonge sequitur do-
minum quia forte non propter se sed propter
sua . qui multo ciens cupiditate deuictus ne-
gat christum . O quot sunt hodie miseri . arti-
as principi sequentes vix aut nunq; petet dum
sunt ibi Ex hoc articulo negacionis petri plura
babetur doctrina . Primus est qd prelatus ec-
clesie debet esse talis qd firmatibus subditis

co pati sciat . qd secundum greg . ideo dominus pe-
 trum adere pmisit . ut et fortius post casum
 resurgeret et vt is qui futurus pastor eccliesie
 erat in sua culpa disceret qualiter alijs miseri-
 teri debuisset . et ex sua misericordia cognosce-
 ret qd misericorditer aliena iniuria toleraret
Et secundum Cris . castus pmisit petru labi ut p-
lati exemplum preberet fragilitati subditorum
melius compaciendi Nam secundum eundem ideo
angelis non est omessa sacerdotij p̄t̄s me cu
iphi minime peccarent de sua innocencia presu-
mentes alios sine misericordia iudicaret sed
potius est collata homini fragili et p̄t̄anti . ut
circa aliorum lapsus se mitram prebeat et benig-
nus Secundum est qd nullus debet se iactare et
extolle aut de sua virtute et virtibus p̄sumere
**Vnde leo papa . Ob hoc petrus hesitare pmis-
 sus est . ut in ipso eccliesie principe condere cur**
remedium penitentie . et nemo audet de sua
virtute confidere qd mutabilitatis p̄culū nec
ille tantus potuisset euadere Vnde Cris . Quod
euangeliste scripserunt nos etudire volentes
quantum malum sit non deo totum concederet
sed in se ipso confidere . Vnde etiam Ambro .
Hec at ideo scripta sunt ut sciamus neminem
se iactare debere Nam si petrus lapsus est qa
dixit . et si alij scandalizati fuerint in te ego
non scandalizabor . qd alius ille de se p̄sumat
Deniq; et dauid qui dixerat ego dixi in bas-
bundancia mea non mouebor in eternum ea
sibi iactanciam obfuisse profitetur dicens : a
ueristi faciem tuam a me : et factus sum con-
turbatus Tercium est qd in principio obstan-
dum p̄t̄is qd unum semp trahit ad se aliud
gravius . Sicut in p̄p̄to primo fuit nuda
negacio : secundo ne gacionem accessit p̄t̄iū Ter-
cio p̄t̄iū accessit maledicto Vel hanc dicit
Iheros . Prima ancilla titubacio : secunda consen-
sio . tertius vir actus est Hec est tria nega-
cio quā abluit p̄e fletus vbi christi recordacō
Quartum est qd si nos qnq; ex fragilitate pec-
temus nullo modo in p̄t̄o p̄leueremus . quia
secundum gloriam p̄leuerare in p̄t̄o dat incrementa
scelerum et qd spernit minim a cadit in maiorem
et secundum greg : peccatum qd penitentia non di-
luit mox ad aliud trahit Ecce enim beatum petrū
ad primam negacionem impulit una tantum
ancilla : ad secundam duo scilicet ancilla et vir :
ad tertium plures . Quintū est qd nullus p̄t̄o
debet desperare quantum tūq; peccata sint gra-
via sed debet pro p̄t̄is suis fere exemplo bū
petri qui culpam negacionis abluit lacrimis
penitentie . In hoc enim nob̄ remedium penitentie
ostenditur . et in maximis excessibus venia
spērare conceditur cu p̄t̄ post tantum pecca-
tum factus fit iam dō celi ac omnib⁹ norma

regula penitendi. **S**icutum est q; nos caueamus ne vnḡ cr̄stum negemus cr̄stum nam q; negat quis in omni in ore tali pectato. quia consendendo dyabolo abnegamus cr̄stum et recedimus ab eo. **I**n conformando se huic articulo cogitet homo quam pie ipm̄ d̄eūs respiciat et tunc ad instar brati petri rememorare p̄cta sua breuiter et summatie et ea quantum potest laetimis salte cordis defleat. **I**hesu q; a petro apostolorum tuorū p̄ncipe ter negari te p̄tulisti quīq; eum misericorditer respicias teatum suum amare flets fecisti respice queso me oculo clemencie ue. et concede me verbis vel factis te nunq; negare et p̄cta mea digne flets. **A**ndem fatigati p̄ncipes iudeorum et ministri iniquitatis et ceteri iudei recesserunt eentes ad dormiendum et mittentes dñm ihesum in quedam carcerem ibi subitus solarium cuius adhuc videre potest vestigium ligauerunt eum ibi ad quandam columpnā lapideam cuius pars ibidem mutata fuit et adhuc ut dicunt apparet. **D**imiserunt nichilominus cum eo aliquos arimatios ad tunc custodiam qui eum repauerunt p̄ totam noctem residua quasi non sufficeret dies ad compleendum maliciam suam deishomibus q; a maledictionibus vacantes conuiciabantur ei dicentes. Putabas esse prudenter p̄ncipib; et melior phariseis. **N**unc tua stultitia apparet modo stas ut conuenit et in ore crudelissima eis mortis. **I**ntuerit igitur qualiter illi audaces et pessimū conuiciantur eidem et insultant et modo unus modo alius verbis et forte etiam factis contia eum insurgunt. **T**anta enim dicunt et faciunt et irreueenter huiusmodi mercenarij et vilissimi quanta possunt. **V**nde Anselmus. **N**ox insomnis tota ducebatur. nulla procul requies ihesu prestat abatur. ministrorum impia plebs iniuriatur alapis et colaphis innoxius mactatur. **I**ntuerit nunc opprobrij dominum verecundum in tormentis vero pacientem et vulnus semper ad terram habentem et silentem ad omnia tagi vere esset deprehensus in culpa et initia cordis contritione compate re creatori. **N**ec Anselmus. Et sic stat dominus rectus ad istam columpnam ligatus et saturatus opprobrij usq; mane afflictus minis frigore et labore quia hymens erat et noctes longe. **T**u ergo ibis ad eum. et vehementer sibi compaciens disces ad ipsum. **O** domine. ad quorum manus remisti. Quanta est pacientia tua. **V**eista est hora tenebrarum. **E**t tunc deuotissime oculaberis manus et pedes eius venerabiles et vincula illa durissima et se debis ibi ad pedes illius dolens et lugens et dices. **O** dñe

ihesu saltē requiescat caput vestrum super humerum meum ex quo vos liberare non possum. Et tunc commendabis te ei et omnes amicos tuos et totū absque dubio concedet tibi quicquid rogaueris et ab eo petieris. **E**t dices ei. **O** dñe. quid dicā in crastinum dignissime matris uece. **E**t sic ad pedes bassi mos a liquatulū dormitabis et quietesces. si tamen dormire potes in tali statu dominum tuum uidens.

O racio

Domine ibi criste q; hora matutina vram ama a ministro ala pam suscepisti. et te ligatum ad capphā duci permisi et tota nocte multa obprobria et incommoda perculisti tribue queso michi pectatoū ut similia pati gaudeam pro gloria tui nominis et gaudij perfrui merear eternis.

Illis quoque tue pietatis oculis quibus tunc petrum respexit me misericorditer frequentem respicias quia te tociens prius cogitationibus locutionibus operibus negligenter que negauit ut valcam defectus meos cognoscere et inde penitere. ac veniam et graciā et gloriam merear apud te inuenire.

Amen. De prima. **L**xi. Capitulum

Dia prime corde doloroso et mesto meditaberis. qualiter mane quando dies est factus tempestive. conuenerunt apud capuhan p̄ticipes sacerdotum id est pontifices qui precellebāt reverentia dignitatis ac seniores populi qui precellebāt reverentia etatis et scribe qui precellebāt reverentia doctrine legalis ad consilium aduersus ihesū ut tradarent eum morti et fecerunt de minimum tuum dulcem ihesum nimis afflictum ibi abduci. **N**ic est conuentus malignacium cuius prior fuit abbas etat capphas qui erat pontifex amii illius. **C**um autem voluit eum de domo ducere dicunt ei ihesu quid facis. ibim⁹ an non Veni quia p̄ticipes et sacerdotes mandant q; ducatis ad consilium ubi te expectant cum populo. volentes te tradere p̄sylato ut morias. Tu autem si adhuc cogites te cum ipso esse dices cuī mīa compassione. **V**en dñe mi **V**en mīē bone qā iā volūt nos pdē lā volūt nos morti tradē. **Q**uā crudelēs et quam dolorosi sumores. **O** domine quam lugubre in visionem habebit vīa mater dulcissia quam amatois tu mores audierit tam ipsa quam oēs qui vos diligūt ī ea. **O** dñe quid miser ego faciā. **I**bo vobiscum domine vel ibo nunciare et dicere domine mee benignae matrī uece ut viat ad vos

Postea videbis quomodo ducent eum tanquam mansuetum qui portatur ad victimam et quomodo intrat ligatus et afflictus: et omnes in eum respicient et insultantes ei dicunt **O ihesu hic es.** Quomodo si propheta etas: istud non preuidebas? **Talia et multa similia** a poterant ei dicere illi maledicti. **Conside-** modo: quantu*m* iudei hiciebant sanguinem ihesu crucis: qui sumo manu*m* querebant sentenciam de morte eius dati. **Nam tanta erat eorum ne-** quacia: ut nulla moia interponeretur: qui octo dendus pylato traderebatur. **Et sic his fuit con-** filium impiotu*m* aduersus ibm: pmo ante gallicantum. **ut visu est superius.** sed mane qui dies est factus. **Quia enim est testimonis pre-** habitis non habebant aliquad unde cosa pylato sicut reus mortis accusari posset: ideo vltius consulebant qualiter eum morte dignu*m* accusarent. **Et tunc dixerunt ei.** Si tu es christus: id est rex et vincens: dic nobis. **Vbi** beda. **Non veritatem defiderant.** sed calumpniam preparabant. **Siquidem christum hominem tantummodo de stirpe dauid ventrum spe-** rantes hoc ab eo querebant ut si diceret ego sum christus: calumpniarentur: quod sibi regiam potestatem arrogaret: et ob hoc a rege puniendus esset. **Et ait illis.** Si vobis dixerim: scilicet quod sum christus non credetis michi: sicut alias non credidistis nec verbis meis: nec factis. **Si autem interrogaero vos non respondebi-** sis michi: sicut nec alias respondistis. cum interrogarem quomodo christus filius dauid esset: neque dimittetis scilicet me: qui tamen sum innocens. **Ex hoc autem scilicet tempore: id est post** tempus passionis et ascensionis erit filius hominis sedens a dextera virtutis dei: id est in potestate bonis patris secundum humanitatem: sed in equalitate patris secundum diuinitatem. **Vnde** bene dixit filius hominis: quia inquantu*m* filii dei semper fuit equalis patri et sedens ad dexteram patris. **Quasi diceret.** Ego in vita regnans sempiterna et virtute diuina: cum hic inservimus coram vobis apparcam. **Vbi** theop. **Quasi diceret.** Non est vobis de cetero tempus sermonu*m* et doctrine: sed deinceps iudicij tempus erit: cum videbitis me filium hominis sedentem a dextera virtutis dei. **Tunc dixerunt omnes.** Tu ergo es filius dei: scilicet naturalis. **Qui ait.** Vos dicitis: quia ego sum. **Quasi diceret.** Ego nec dico: nec nego: sed vos dicitis quod non creditis. **Sua ergo senten-** cia condempnatur. **Vbi** beda. Ita responsio nem suam temporat: ut et vnu*m* dicat: et sermo eius calumpnie non pateat. **Naluit enim se-** cristum filium dei probare quod dicere: ut condempnandi causa tolleretur hys: qui quod o

biscaunt hoc iphi fatigatur: **Quam tamen re-** sponsionem iphi blasphemiam reputantes dixerunt: **Quid adhuc defideramus testimoniū** scilicet ad probandum: quod se christum dicat et dei filium. **Nec duo grauius pondebant.** scilicet quod se christum et dei filium dicebat: eo quod vi debatur esse contra deum: celiquā contra ro^m manum imperium. **Iphi enim audiuius de-** ote eius. **O iſensati.** excepauit vos malitia vestra. **Audistis ex ore eius deī reverentia.** qua erat colendus: et non blasphemiam qua esset crucifigend? Ergo ut ait beda sua sententia condēnant: qui eum morti tradunt: quem et oīs et operis testimonio deum esse cognoscunt. **Et** post multa que contra eum fecerūt: ut estimoficavit in nocte secerant: adduxerunt eum vim etum a domo cyphe pontificis ad domū pylati presidis romane potestatis: ad quem pertinebat iudicium i causa sanguinis: ut scilicet pylato totum imponeretur: quod iphi immunes repudientur. **Duxerunt inde cum vincitum: ma-** nibus post tergū ligatis et cum multis conuicijs ac contumelias: et ut dicitur catena in collo eius posita: que postea ostendebatur in iherusalem: peregrinis pro deuocione magna: quod et iphi submittabant in ea colla sua. **Cogita-** nūc: cum quanto opprobrio ducitur per medium ciuitatis iherusalem: conuici antibus principibus sacerdotū et phatū: eis atque dictibus. **Veni nobiscum latro et deceptor populi** nunc tua maleficia finem habebit in breui. **Hocenda prorsus impietas.** que tantis iniurias faciat non potuit: quin potius ferale rabiie tremens impio iudici tangere tabido cani a nimam iusti de gloriendam exposuit. **Tunc** videns iudas quod ihesus dampnatus esset consilio sacerdotum et semiorum: id est dampnacioni et morti adiudicatus: consuetudo enim erat iudeorum ut que reū mortis iudicassent: vim etum praesidi traiderent: ut dum preses vincitur eret: morti abdictū intelligeret: penitentia ductus: infructuosa tamen: quod sine spe veniebat: retulit preciu*m* scilicet triginta argenteos paciibus sacerdotum et semioribus populi a quibus male acceptiat quasi in sua potestate esset persecutorū sentenciam mutare: et quasi eodem precio quo christus dominum vendidit: posset eum redimere. **Multo enim possunt alii** mala persuaderet: que tamen penitentia ducti post non poterunt disuadere: vel in bonum conuertere. **Si ergo iudas restituit praemium ma-** le acquisitam: quomodo vulturius tenet vulturam: et symoniacus prebendā: vel quiūq; rem alienam. **Credibile est** quod lata sententia contra christum: illi qui principales fuerunt in morte christi: redierunt ad templum: et tunc venit

iudas penitentia ductus id est angustia quā
dam et tristitia tactus que tamen non valuit
quia non propter amorem dei sed propter
enemitatē rei tristis fuit et tetulit argente
os dicens Peccauī tradens sanguinem iustum
Non valuit iude ista confessio quia debeat
spes reme et salutis Vbi Cris. Vide veritatem
vndiq; fulgentem proditor de se ipso dat testimoniū
et eorum qui condempnauerunt
oppilat ora At illi deridentes eum dixerunt
Quid ab nos scilicet de peccato tuo qui non
sumus rei in hoc facto Tu videris et sencies
te peccasse sed nichil ad nos pertinet et nobis
de hoc non est cure Professio ista audax est
Atq; cetera Emisse se iusti sanguinem audiunt
et tamen extra reā se esse credunt et in ven
dente scelus constituant. Vnde scdm Cris.
accusatio sacerdotum est qui non egerunt pe
nitentiā etiam iuda penitentē Et videntes iud
as q; eum deridebant lapsus in despectio
nem projectis argenteis in templo. Vnde re
cepti etant recessit ut abiēs laqueo se ex des
peracione suspedit ex quo patet q; cupiditas
sua nichil sibi valuit. Maluit se q; denarios
pdere denarios templo seipm dyabolo tradi
dit et laqueo Hic habemus duo exempla.
Primum est q; avaricia non est aliud q; qui
dam laqueus dyaboli per quem suspendit
avaros Scdm exemplum ē q; crudelitas pre
sidentis est occasio desperatio peccatoris Iu
das enim tetulit paupiam penitentia ductus et
pccm suum ē confessus sed q; principes dure
responderunt sibi dicentes quid ad nos tu vi
deris desperatus abiēs laqueo se suspendit
sic frequenter circa peccatum accidit. Ju
das laqueo se suspedit in terra medullio in
dignus hominum et angelorum consortio In
dignus colligi inter angelos qui in celis sunt
indignus etiam colligi inter homines q; in ter
ra socius factus demonum quibus deputatus
est aer iste caliginosus in carcerem usq; ad iu
dicium Sunt autē tres rationes quare tali morte
decauit pditorem intrice Primo ut eleutas
in aere sociū se ostendere et demonū in hoc aere
caliginoso habitanticiū Secundo q; pacifico locu
tu s fuerat in gula punitur ut arterie que w
pdicōis e misericordia punitur quia p; que
peccauit quis per hec et torqueat Tertio ut ce
lo et terre epolus ostendetur quia non solum
pdicōis culpam emendare nequit sed etiam
homicidiū ppter scelus addidit Injubilis du
richta iudeorum quos nec confessio peccati nec
restitutio pccū nec opacio ppter suspēdiū emol
liuit q; nec penitēti nec proficiēti nec suspē
defti iude credidēt Cum iuda q; seipm
suspendit q; remiam petere et satisfactioni intē

dete nolunt Et crepuit mediū effusis visce
ribus rupto em̄ laqueo putat cecidisse et cre
puisse et in hoc quodammodo delatū est ori q;
osculatus dñm fuerat ne p; os dampnata aia
exiret non em̄ ta vilitati inqnat debuit qd̄ ta
gloriosum scz os cristi contigerat Dignum
em̄ erat vt visceria que prodicionem cōcepit
rupera cadet et guttur quo w; pdicōis ex
ierat laqueo artaretur Sepe em̄ modus pene
exprimit modū culpi Ve iude: q; ad fōtem
misericordie p; spem reme nō redit sed ppter
sceleris inmanitate pteritus desperauat Et
ideo dicit Iherom. q; magis iudas offendit
deum quando se suspendit q; in hoc q; eum p
didit Dixerunt q; sacerdotes q; non licet ip
los argenteos mitti id est remitti in corbanā
id est in gazzophila cium vñ eos tulercant quia
precium sanguinis et mortis erant qd̄ ibi mit
tere noluerunt cauentes scilicet ne sacros lo
culos peccaria cruenta pollueret. Scdm Ibe
romim vre culicem liquates et camelū glu
cientes Si em̄ id est peccaria q; preciū sanguini
s est in corbanam hoc est in gazzophilacium
et inter dona dei non mittunt aut ipm sanguine
ne fūdūt Vñ et Aug. Qualis illa innocencie
simulacrum fuit peccaria sanguinis nō mittere
in archam et ipsum sanguinem mittere in cō
scienciam. Et concilio inter se habito emerūt
ex eis agrum cuiusdā figuli in sepultū mō
tuum scz pegrinorum quā non habebat se
pulchrum ppterum: q; dictus ē achelē mach
id est ager sanguinis in de testacionem pdi
toris iude et mōnōriam passionis ihu custi
Quia em̄ precium mortis fuerant in vslū mō
tuorum et hoc pegrinorum eos trādiderunt
Quod fecerunt non m misericordiā h̄ in sal
uatoris infamia similādo pietate et intēdendo
iniquitatē vt longe lateq; diffama tē emp̄cio
et ppter hoc addita est ipso hō noūmis et w
tus est ager sanguinis id ē emptus p̄cio san
guinis vt eēt frequēs tememorāo facti in de
testacionē nonnūs cristi A pte montis syon
in uallē iōsophat descendēdo iuxta natatōia
syloē cōtra aust̄ ad iactum lapidis ultra val
lem ē ager achelē mach vbi ē sepultura pe
grinorum vbi fuit monasterium seu ecclēsia
ommium sanctor̄ In hoc q; de precio sanguini
mōstice datur intelligi q; crūstus p; suū sanguini
nem nob̄ pegrinis emit q̄etem ppterā et gau
dia padii Vñ glosa Magnū lacramētū la
tet in factis iniquitatē Figulus est deus in cu
ius manū ē ex eodem luto facere aliud yas in
honorē aliud in contumeliā ager ei ē sc̄l m
qd̄ vniuersū p̄cio sanguinis eius emīt vt ei cō
mortui sepeliantur pegrini non vtiq; israhel

120

sed alii qui in p̄recio sanguinis ei⁹ sepulti
eternam requietem sorcent **Vnde et iheromi.**
Nos ergo q̄ pegrini etiam a lege et ap̄be-
tis p̄taua iudeorum studia in salutem suscepi-
mus et in p̄recio sanguinis cr̄isti requiescam⁹.
Vnde etiam Aug⁹. pegrini inq̄ qui sine do-
mo et patria et toto oculi exiles iactabant re-
quies cr̄isti sanguine prouideatur. Istos autē
pegrinos dicimus esse deuotissimos christia-
nos qui renunciaverunt seculo et nichil posside-
tes in mundo in cr̄isti sanguine requiescant.
Hec Aug⁹. Cum autē p̄ omnes plateas iheru-
salem dicere tur q̄ dñs ihesus captus esset et
quomodo iudei eum crucifigere vellent. p̄cipi-
ens hos rumores terribiles dolorosa mater
eius. que tñ cum primo capetur hoc in spiritu
vt dicitur cognoverat ducta est cū inestima-
bili lamento et fletu et plāctu a sororib⁹ suis
et alijs quasi mortua. Et venit ad videndum
filium suum dilectum plofas incessanter p̄ a-
vitate iherusalem et dicens. Hcu me vbi est
nunc amantis mus filius meus. Vbi es dul-
cissime fili. Vbi te inueniam. Quis te cepit
carissime. Quare te michi abstulerunt benignissime.
Hec et h̄is familia poterat dicere et
multo magis mouentia mentes audienciam
etiam infidelium ad deuocationē et cōpassionē.
Estimo q̄ omnes qui videtur eam dicent.
O q̄ male est isti bone mulier. Si vidiſtis pa-
rem dolore. Et cum ipsa ac sorores eius et a-
lij qui secum venerant viderent eum hinc ligatum
afflictum cōspūtu ab omnib⁹ despectum
a discipulis detulit ac omni solacio et auxi-
lio destitutum non loquentem nō se excusantem
sic vitupabiliter et sic encemiter a tanta
multitudine armatorū crudelium duci ad his-
tendū tribunali iudicis iniqui et condēpnā-
dum eum morti quanto sunt dolore et amari-
tudine repleti non posset dici vel sermone ex-
pliati. Credo q̄ quasi mortui in terra propter
nebantur coram eo. **D**ominus etiam videns
matrem et alios in tanto dolore valde dolebat
et ipse Multum em affligebat ex cōpassione
qua ad suos et maxime ad matrem habebat
sciebat em q̄ pro ipso v̄lq; ad euulsiōnem a-
nimae a corpore dolebant. Et sic domino vbiq;
et semp̄ dolor multiplicabatur non modicum
dolor em matris et suorū reputabat suum.
In illo ergo mutuo conspectu magnus valde
dolor fuit vtūmq;. Sequunt̄ vero alonge q̄
non possunt appinquare. Confideta et intueris
ista diligenter p̄ singula q̄ multum sunt cō-
passiva. Cogita si potes tantam amaritudinem
si piam habes animam quia longum est cogi-
tare anime habenti deuocationem. Sicut ergo
dulcissima mater filio suo sic augustato vīlo

valde doluit! at ei ex int̄mis cō passa fuit et
amarissime fleuit et similiter domin⁹ matrē
et alijs compassus etiam multum doluit; sic
fidelis amicus suo amico et proximo mala pa-
cienti compati et addoleste debet. Et adduxerunt
ib⁹ vinctum et eum pilato p̄fidi iudicū
so tam glaciendum tradidērunt in pretorium
qd erat in domo pilati locus quidam vbi iū-
dicabat et pretoris seu iudicis sedem et locū
tenebat **Vnde Beda.** Pretorium em dicitur
sedes pretoris. pretores autē dicitur prefecti
sive preceptores eo q̄ ciuib⁹ precepta donēt.
Tradidērunt eum potestati romane; vt eo mō
alienos se ostenderent ab eius interfectione
in quo non eoruū innocentia sed magis demō-
stratur insania. Et iphi qui ducebant eum nō
introierunt in pretorium ne cōtaminarentur
intrando domum gentilis. sed vt māducaset
pascha id est azymos panes quos nō licebat
comedere nisi p̄sonis mundis. dies em agete
ceperunt azymorum. quibus diebus cōtami-
natio illis eāt i alienigenē intrare habitaculū.
Timebant cōtaminari ex ingressu domus ho-
minis gentilis et non timuerunt inqnatū ex
procuratione mortis cr̄isti innocentis ex quo
patet supsticio eoruū vana fuit i multis alijs
Vnde Augustinus. O impia cecitas. Habita-
culo videlicet cōtaminarentur alieno: et non
cōtaminarentur scelerē p̄prio. Alienigenē iudi-
cis pretorio contaminari timebant et fratis
innocentis sanguinem effundere nō timebāt.
Hec Aug⁹. Iстis sunt similes qui conscientia
magna de minimis faciunt: et multo grauiota
conmittunt. Cum ergo ib⁹ esset in pretorio: pi-
latus obseruans iudeorum qui dominum eis
ingredi non audebant defensos eriuit ad eos
fojas de pretorio ipse em erat quasi medius
hinc inde discurrens et querebat quā accusa-
tionem aduersus eum i iudicio afficeret quē
reum mortis iudicabant. Videbat em eum in
signum dampnaōis ligatum et a tot ductum
ad dampnandum et ideo de causa ab eis q̄ re-
bat. Volens modum tenere romanorum a q̄
bus missus eāt quibus consuetudo eāt nullū
condemnare nisi prius accusacionē suam au-
ditent et ille locum se defendendi haberet. Et
dixerunt ei. Si non esset hic malefactor quē
deus in lege precipit pati non vivere nō tibi
tradidisse⁹ eū nos qui sumus tante reli-
gionis et autoritatis. Quasi dicent Nos su-
mus tante veritatis et iusticie q̄ nobis debe-
ret credi simplici verbo sine aliqua disqficione.
Nos enim factum diligenter examinamus
et eum dignum morte inuenimus et ideo iam
condemnatum tradimur eum tibi puniendū
nec oportet aliam facere examinationem. Sic

homines maliciose coram iudicibus se iustificat
ut innocentis magis nocere valeant. Misericordia
dei dicitur eum esse malefactorem qui perturbat
vit bene faciendo et sanando omnes oppressos a
diabolo et faciunt secundum illud quod de eis per
prophetam iam ipse predixerat retrahuebant
michi mala pro bonis. Et pylatus quasi in
dignatus ex eorum responsione quia scribat
eos per iniuriam ipsum tradidisse dixit eis
Accipite eum vos et securum legem vestram
iudicare eum. Quasi dicitur. Si sufficit vestra
examinatione sufficiat vestra sententia ego ne
quaquam talis iudicet officiar per quam responsio
nem morte christo interficeret inhibebat quia
vomam aliquam minora iudicanda iudeis dimi
serant: sed causam sanguinis et altam iustici
ani sibi retinuerat. Vnde dixerunt iudei. No
bis non licet interficere quenquam scilicet propter
potestatem ad alios translatam. Tamen con
tra seipso dicebant: quia interficiebat quem
in iuste in iugementum offerebant. Et sangu
inem innocentem fundebant quem fundendu
alteri tanta debant. Argumentum contra scientes
vel procurantes aut simulantes fraudem interfice
dam proximo cum possint obuiare malo quia
tales similes sunt iudeis hec dicentes et sub
preceptu iusticie vel caucumque cause suam
nequitiam defendantibus. Nulli enim mali cle
ti sic dicunt scilicet nobis non licet interficere
quenquam intelligentes de morte corporali qui
tamen pro modico habent multos interficere
suo malo exemplo morte spirituali que per os
est interficitione corporali. Vel dixerunt iudei
non licet illis diebus propter festi solemnitate et
sanctitatem quod celebret iam ceperat propter
quod in ingressu etiam pretorii contaminari me
tuebatur. Vnde augustinus. Si malefactores cur non li
cet interficere. Si propter festum non licuit interficere cur
crucifige crucifige eum clamantis. Vel quia cruci
figi eum ut etiam modo mortis famam cupie
bat et hoc eis secundum legem non licebat licet
alio modo possit blasphemos interficere quod est
christus reputabatur ut patitur in stephano ab eis la
pidato. Hoc autem factum est ut homo ihesu implere
quem dixit significans qua morte esset
morturus id est quibus non enim mortem cru
cis hic significat sed quia a gentibus esset mor
turus et per iudeis eum fuisse gentibus tra
bituri ad illudendum et flagellandum et cruci
figendum hec enim tamquam agentibus est passus.
Quia enim propter maiores noluerunt eum interfici
re ut sic quod magis perabant quod alieni erant a sce
la impletum est homo ihesu quem de sua morte pre
dixit ut a iudeis traditus occideretur a gentibus.
Et ceperunt accusare eum false in multis de
quibus solus tamquam exponitur quod lucas ponit dicens

Nunc inuenimus subuentem gestem hos
tram scilicet iudeorum a cultu legis falsam doc
trinam seminando et prohibente dari tributum
cesari et sic quod contra ipsum subjectionem facie
do et dicentem se christum regem esse quasi v
lens habi regnum iudeorum usurpare. Non in
ominatione sed addebant regem dicendo christum regem
gratia explanationis quod pylatus gentilis etat
gentiles vero reges suos non vngebat sicut
iudei faciebant et ideo si ei quod est christum id
est vacuum non addidissent regem pylatus
non intelligeris et Sed false erant accusaciones
Vnde bene debant inuenimus quia quod ei
imponebant non erat rei veritas sed humana
fictio et adiuvatio. Non enim subuentit gen
tem a lege quod non venit solvere legem sed im
plete nec subuentit sed covertit quod docevit
in veritate. Nec prohibuit tributa cesari dari
Sed dicit reddite que sunt cesaris cesari:
et liber a tributo ne scandalaret soluit tribu
tum pro se et petro. Dicens quoque se christum
regem esse verum dicit: licet regnum in hoc
mundo habere nolle quia cum ipsi vellent cu
regem facere fugit et regnum respuit. Ignor
at ait beda arguuntur impietas iudei:
quod accusantes salvatore et falso quidem nec ali
quod veri simile quod ei obicere possint inueniunt
De prima igitur accusatione tangitur triuola
et ad eum non spectante pylatus parum curabat
quia enim erat homo gentilis non curabat de ob
seruacione seu violacione mosayce legis et se
cum tanquam falsam et mendosam prius pendes
nullam reputabat quod forte per relationem au
diebat ihm dixisse aliquando reddite que sunt
cesaris cesari et que sunt dei deo. Vnde transit
ad tecum que magis tangerebat eum et ratione
manum imperium et videbatur contra impera
toris honorem scilicet quod dicebat se esse christum.
id est vinctum sive regnum nam dicit contra im
parorem erat quod aliquis se esse regem iudeo
rum dicit qui imperatori romano sub tribu
to in signum subjectionis seruiebat. Precep
ter quod romani nomen regnum ab eis ab
stulerant: ut eorum superbiam frangerent
et rebellandi occasionem tollerent. Et intus
pylatus in pretoriu[m] ut ibi christum magis pa
cificare et exquisite examinaret extra tumultum
et strepitum iudeorum: qui non audiebant in
trare pretoriu[m] interrogauit eum dicens.
Tu es rex iudeorum? Quasi dicitur. Est hoc
verum quod tibi imponitur. scilicet quod ve
lis tibi usurpare regnum vel quod tu sis rex
iudeorum secundum quod accusant te dice
re: Querebat verum esset rex de iure!
quia de facto constabat ipsum regem non esse

Et secundum Theophilum. **H**oc interrogauit prius contemptum obiecti criminis et accusacionem iudeorum subsanmando quasi dicit. **T**u paup humilis nubus cui nullus adiutor accusatris de regni ambitione ad quod opus est multorum adiutorium et sumptuum et respondit ihesus A te metipso hoc dicis hoc est quod tu es mes qui nunquam me vidisti talibus intendere an alii tibi dixerunt de me. **E**t tunc cognosee radice m dicti: ex quo nullum signum tal accusacionis in me vnde vidisti. **R**espondit pylatus Nunquid ego iudeus sum. Quasi diceret non sum iudeus et ideo de istis questionibus a meipso non loquerer et per meipsum hec scire non valeo sed gens tua et pontifices qui te ab ali enigenis deberent defendere tradiderunt te mi pro malefactore. **T**u ergo dic. **Q**uid fecisti. **I**nterrogatus itaque ihesus de regno respondit pylatus eum erudiens et ab aliorum reducens Regnum inquit meum non est de hoc mundo: id est secundum Christum. potestas mea et autoritas mea qua sum rex non habet originem et principium ex causis mundans et hominum electione sed aliunde scilicet a patre. Quasi diceret. Rex sum non qui de me talis qualis suspicaris sed multo maius et clarior. Tempore quoque regnum fugi: et nullum de hoc signum ostendi. **V**nus Christus nichil denique monstrauit tale. Neque enim milites neque principes neque equos neque mulierum iugum neque aliud quod tale habebat circa semetipsum sed humilem hanc et inoperem vitam transibat duo deinceps viles homines secum circumferens. **N**ec Christus. Secundum divinitatem omnia sunt subiecta christo tamen quantum ad humanitatem in primo abuentu suo non venit ad dominandum tam paliter et regnandum sed magis ad seruendum et paciendum. **V**nus non negat se esse regem sed magis concedit. quia secundum veritatem ipse erat rex regum. verumptamen ad tollendum occasionem evadendi temperat suam responsionem dicens quod non querit buius mundi regale domini nationem quia regnum suum non est de hoc mundo sed ad regalia ista querenda et habenda. **E**t ergo regnum eius neque iudeis neque romani aduersum erat nec dominacionem eorum impediens: quia ipsi tantum de regno terreno quod de hoc mundo est curabant. Quasi diceret eis decepti estis. non impedio dominacionem vestram in hoc mundo ne vane timeatis et leuiatis: sed ad regnum celeste quod non est de hoc mundo venite credendo. ad quod uos inuitio predicatione Christus dixit regnum meum non est de hoc mundo. sed tamen multi prelati qui sunt eius vicarii contumaciam videntur dicere facta in populis se principibus terrenis equantes vel etiam eos excedentes. **E**t subiungit.

Si ex hoc mundo esset regnum meum: hunc ministare regni mei tecum. **V**nde post regem etiam regnum temporale habet hermitatem utique; decertant contra aduersarios ut non traheretur iudeis per quod patet quod non est mundum regnum meum. **V**nde sequitur. Nunc autem regnum meum non est hinc id est de hoc mundo est tamen hic qui ubique attingit a fine usque ad finem. **V**nde augustinus. Non dicit non est hic. hic est enim regnum eius usque in finem seculi habens in se compita; et amia usque ad messem sed tamen non est hinc quia peregrinatur in hoc mundo. **V**nde et theophilus: Non dicit non est hic sed non est hinc nam regnat in mundo et virtutem illius prouisione et iusta voluntaria. Non est autem ab infinitis costitutum regnum eius sed celitus et ante secula. **V**nde etiam cristostomus. Sed cum dixit regnum meum non est hinc non priuat mundum de sua prouidencia et protectione. sed ostendit regnum suum non esse humanum neque corruptibile quoniam super habet principatum quia non est humanus sed multo maius et clarior. **D**ixit itaque ei pilatus. Ergo rex es tu: ex quo alibi est regnum tuum. Respondit ihesus. Tu dicas quia rex sum ego. Quasi diceret. Ego nec nego nec affirmo. sed tu dicas non tamen assertendo sed interrogando. **E**odem verbo presidi quo et principibus sacerdotum respondit. ut propria sententia condemnatur. Noluit dicere non sum ut calumpnie occasionem daret. **V**nde sic tempauit expunctione ut et verum diceret et sermo eius calumnie non pateret et peccatus nulla culpa in eo agnosceretur. **D**enique determinat sui regni conditionem dicens ego in hoc natus sum temporaliter et ad hoc veni in mundum per carnem assumptionem ut testimonium perhibeam veritati dicendo et iudicando veritatem de divinis in cordibus fidelium. **E**t ideo omnis qui est ex veritate prima quod deus est non solum per creationem sed etiam per imitationem et subiectioem audit uba mea credendo et opere adimplendo et per consequens in talibus spiritualiter regno dicit ei pilatus. **Q**uid est veritas? **E**t huius questionis respondit expectauit. quia iudeorum malitia et ceteri iniocencia percepientes ad eius liberationem festinauit. vel questionem de veritate tantum facere potuit sed responsu finale audire non meruit. quia iudicium suum a veritate inchoauit et non in veritate sed in perueritate finivit. Legitur tamen in euangelio nazarenum et etiam videtur dicere augustinus: quod Christus respondit quod veritas est de celo et non erat in terra sed pylatus non audiuit vel quod exiuit ad iudeos vel propter tumultum clamantium.

Pylatus questionem de veritate fecit: sed de
responione non curauit. Veritas enim est sicut
aqua cuius beneficiis aponuntur; ne super faciem aqua
cadat. Sic multi querunt de veritate: tamen
nolunt quod eis veritas de suis defectibus dica
tur etiam pro eorum salute. Et cum hec dix
isset querendo quid est veritas iterum exiuit
ad iudeos. ut pro innocentia domini loque
retur: et dixit ad eos. Ego nullam iniuriam in
eo causam scilicet morte dignam. Quia enim
pylatus et imperator dominus suus non cura
bant nisi de regno terreno: ideo pylatus ha
buit ihesum excusatum dicens se nichil crimi
mis iniurire in eo. Ergo iudei iudicia stimu
lati sunt: qui iustum mendaciter dampnae
laborauerunt. Sed hic est modus malorum
quod per mendacia querunt condemnacionem
iustorum. Ex hoc etiam patet quod aliquando
iusti agitur in auctoritate laycali quod clericali: prin
cipes enim sacerdotum christum condemnante
rant tangit mortis reum quem pylatus pronu
ciat innocentem et iustum. Dic et hodie fit
in pluribus locis: quod malefactores qui per se
culares iudices punitur per ecclesiasticos
piratos in magnum scandalum populi tuerentur.
Iudei vero cum nichil aliud fauaret calump
niae eorum: recuerbant ad subfida clamor
Vnde quia deficiebant rationibus: inua
lescebat vocibus dicentes. Commouit popu
lum docens per universam iudeam: et incipi
ens a galilea usque ad hunc. Quasi dicerent Per
ueritatem populum et turbauit pacem commun
em: nec in una parte tantum sed etiam in
cepit et hucusque peruenit. Secundum Be
dam. Hic accusacionem sermo magis et eum
qui accusatur docet in iuxtam: et eos qui ac
cusant docet esse peruersos: docuisse enim po
pulum non criminis sed virtutis constat esse
indictum: nec commouit populum qui pacis co
didit testamentum. Iustice commouit po
pulum salubri comminatione viam veritatis do
cendo: De qua motione hic citius in psalmo:
Commouisti terram et conturbasti eam: sa
na contritione eius quia commota est. Cla
moribus igitur inualescebant qui in rei veri
tate deficiebant: ut sit clamorosa non iusta
accusatio quia per clamorem voluerunt obti
nere quod non poterant per rationem habere.
Sic faciunt maligni querentes obtainere per
verbam et contentionem: quod non possunt per
iusticiam et veritatem. Considera nunc in qua
sum se humiliauit iudei tota creature consti
tutus a patre: ut acquiesceret stare ante iu
dicem terre iudee. Et si ut christus cum ante p
fidem statueretur et inquis accusacionibus

false virgeretur omnem mansuetudinem et pa
cientiam ostendit: sic verus christi imitator
non murmuraret aut reclamaret nec contradicat
cum indebet ab emulis leditur aut impug
nat. Ex isto articulo accusacionis christi
de falsis datur documentum: quod caueamus ne
et nos de falso vel false accusemus christum.
Isti enim accusant christum de falso qui sibi
falsum imponunt: sicut iudei pagani et hebre
ae tunc ac confimiles: qui de ipso christo aliter
quod debent sentiunt. Hunt et alii qui accu
sant eum de vero sed false: sicut mali christia
ni qui retorquent peccata sua in deum dicen
tes: deus hoc voluit vel stelle fecerunt me pe
care: deus autem fecit stellas: et sic deus fe
cit me peccare. False imponis peccatum tuum
deo: Verum quidem est quod deus fecit et te et
stellas: et hec omnia bona: sed quod deus cre
avit non te cogit ad peccandum: sed malitia
voluntatis aie: ergo imputando deo peccatum
tuum tu accusas deum false. Item alio mo
do quidam accusant deum false: mali scilicet
christiani habentes quidem fidem in vitam: sed
informem: qui cognoscunt christum per fidem
sed non glorificant eum per vitam. Ad con
formandum se huic articulo recogitet homo
quomodo ille qui est ipsa veritas propter nos
falsitatis calumpniati dignatus est ut nos
in veritate fundaret: et sic oret. Ihesu quod
viam pylato de multis falsis accusari volui
sti: docere me iniquorum fallacias evitare: et
fidem christianam bonis operibus veraciter pro
fiteri. Cum autem pylatus audisset quod ihe
sus homo galileus et de herodis tetrarche
potestate esset: qui in galilea nutritus et mul
tum conuersatus fuit: habens occasionem
dimittendi eum misit eum ad herodem pre
positum galilee qui tunc etiam erat ierosolim
ensis propter solempnitatem paschalem quia
iudeus natus erat: pater enim suus amore
proxoris sue que iudea erat transiens ad ritum
iudaismi se circumcidere fecerat. Misit inquam
eum iudeus herodi honore deferre: ut ipse do
minus galilee hominem galileum vel absoluere
vel dampnare dans exemplum ne quis falce in
messem et potestate alterius etiam immixti imit
sat et qui credebat quod liberenter hominem de te
ra sua et maxime innocentem liberaret: et ne co
tra eum quem insontem et per iudicium traditum cog
nouerat sententiad dare coactus esset. Et dum
mittitur fit concursus magnus populorum cum
sequentium. O domina qualiter ibas: vel
quis te iuuabat ut iesus in fata pressus. Cer
te exemplum doloris eras omnibus christi amanti
bus Tu autem carissime cogita quoniam libenter iuu
res eam: et associares sic tristem et mestam.

Et viso ihesu gauius est herodes. ex multo enim tempore sc; ex tempore decollacionis iohannis baptiste ihesum videre cupiebat; q; multa de miraculis et doctrina eius audieat et sperabat aliquid de suis miraculis videre; et ab eo quedam insolita audire. Itero gabat autem illum multis sermonibus; nō sicut studiosus; sed sicut curiosus; non sicut veritatis amator; sed sicut temptator; non tanq; lucratius aliq; utilitatem; sed paciens nouo; cupidinem; et ppter hoc nichil respondit; nec etiam signum aliquod tam eo fecit. Tres quidem ihesus sicut agnus mansuetissimus ligatus tam eo; inquisitus taunt; et expeditus miracula adhibere contempsit; q; et herodis iactulitas et curiositas diuina nō me rebatur audire vel videre. et dominus suam iactanciam et ostentacionem declinabat; suam q; nolebat passionem impedire. Vnde secundum gloriam; quia herodes non reputauit christum salvatorem; sed instantatem; ideo non erat dignus; nec verbis; nec miraculis christi; et p; Ambroshū; herodes ex quadam curiositate miracula fieri peccit; quod christus venit; docet nos per hoc iactanciam declinare. Per hoc q; christus tam herode inestioso; et homicida noluit miracula facere nec suis interrogacionibus respondere; significauit q; tales et omnes impij non sunt digni opera diuina videre; nec eius responsa habere. Ex hoc articulo derisionis habetur documentum secundum Gregorium; vt quocies auditores nostri; nostra volunt quah laudanda cognoscere; non autem sua peruersa mutare; omnino taceamus; ne si ostentacionis studio verbum dei loquimur; et eorum que erat culpa; esse nō definit; et nos st̄m que nō erat; fiat. Multa autem sunt que audiuntis animū produnt; maxime si auditores nostri; et semper laudant quod audiunt; et nūq; quod laudat sequuntur. Ad conformandum se huic articulo. rememoratur homo factum articuli; et oret dicendo. Ihesu qui ab herode derisorie multis interrogari sermonibus voluisti; nec ei ad ullum verbum responde te cuius st̄i; da michi amorem tuo qñ oportet sermones derisorios pacienter audire; meaq; q; iactanciam cuī silencio declinare. Stabant autem et principis sacerdotum et scribe constanter accusantes eum tam herode. De quib; vero ibi eum accusauerunt euangeliste nō exprimunt; sed forte de eisdem tribus. de quib; tam pylato eum accusauerant; maxime hoc tam herode aggrauantes quomodo cōmouissū vniuersum populū; incipiens a galilea sc; domino herodis; vt ex hoc magis sibi amorem assumeret; q; in suo domino cōmocationem su

scifasset. Vnde ad istas accusationes christus nichil respondit; nec herodi; nec accusatoribus; sed tacuit; non concedendo eoz accusationes; faciturnitate; sed despiciendo tanq; dignas response. Ad amendandā quippe pacientiam tacuit et nichil respondit. secundum illud Psaie. quasi agnus tam tondere se obmutescet. Ex hoc articulo accusationis trahitur documentum; q; non omni loco et tempore et cōm quibuslibet veritas est manifestanda sed plerique; silenciu; diuinum est. Ad conformandum se isti articulo memoretur homo gravitate articuli; et oret dicens. Ihesu qui tam herode constitutus fallas inimicationes; nec p; refellere voluisti; da michi iniquitū nō frangi iniurias; nec sacra misericordia p; palare in dignis. Videlicet autem herodes q; christus nullū signum ficeret; nec verbum aliquod ad interrogata responderet; nec contra accusatores suos aliquib; response; sed defendet; reputauit eum ydiotam ac fatuum et non sane mentis; ac per hoc spreuit cū ipse et similiter exercitus eius; vt omnes in eadē culpa monstrarentur esse pates. Sic hodie sectatores christi; a malis hominibus sperniuntur; et ab eis fatui reputantur. Ihesum hodie multi tam herode spernunt; qui signa fieri querunt; conquerentes q; modo miracula ab eo nō sunt; cū modo non sit tempus signorū sed operū. Vnde dominus. Habent moysen et prophetas; audiunt ipsos. Modo autem ppter hec habemus et euangelium et aplm. et abhuc signa queimus; non euangelium implemus; sed spernimus. Ex hoc articulo despectionis trahitur documentum; q; nos potius velle debemus a malis despici q; ab adulatoribus laudari; sicut dominus noster vt ait Gregorius; magis eligebat apte a superbiis despici q; a non credentibus vacua vobis laudari. Ihesus qui ab herode et exercitu suo spreuit nō sprevisti; da michi mundanū fastum despiceret. et iniquitū despectus pro iustitia nō curaret. Non solū autem herodes eū sprevit; sed etiā illusit; induendo veste alba et hoc in derisionem et signum illusionis; sicut fatui solēt aliqua veste ludicra indui; quā cognoscantur ab alijs; et forte tūc te poris derisorū fuit portare desuper vestem albā; eo q; sic illuderetur tunc fatius. Nec autem vestis erat vt dicitur ad modum scapulatis religiosorum fine capucio; dependens a collo ante et retro. Foete subito peciam panni albi accipiētes foramen in medio eius fecerunt; et sic collo suo imposuerunt. Sed quantūq; herodes hoc illusioib; fecerūt non tamē a misterio vacat; sicut et omnia alia circa ppi passionem gesta. In veste em

alba innocencia et castitas assumpte humani
tatis & gloria regni immortalis quam per passi
onem accepit designatur et quod pro peccatis toci
us mundi in carne casta et innocentia immacu
latus agnus est passus Tuque non nisi in veste
alba scilicet sine macula et causa illudatur et
spernatur alioquin in illuſio erit tibi pena peccati
et magis dolendum de causa & materia ieiunio
nis quam de ieiunione ipsa Designauit ergo be
rudes suo facto nesciens forte quid agebat:
quod christus albedine puritatis et innocentie in
dutus erat. Vnde Ambro. Non otiolum quod
veste alba induit ab herode. immaculata tri
buces indicia passionis quod agnus dei sine ma
cula cum gloria peccata mundi suscipiet Hanc
autem vestem albam reparet hodie alba sacer
dotalis Vnde mystice notandi quod pontifer noster
in sua passione habuit omnia pontificalia. A
mictum suscepit: tu relatus est coram caypha
a iudeis Albam habuisti cum veste alba indu
tus est ab herode Casulam accepit: cum milie
tes circumderunt ei purpureum vestimentum
coram pylato. Et ne quid sibi dehit cingulum
habuisti: cum ad columpnam ligatus es: sto
lam habuisti quando ad collum ligatur Mani
pulum habuisti quando cum fune manus eius li
gauerunt sed hunc soluerunt quoniam ei atritudinem
in dextera dederunt: et funis mansit pendens
in finistria ad quod designandum manipulus po
nitur in brachio sinistro. Coronam spineam
super caput habuisti pro mitra pontificali et atru
dinem in manu pro baculo pastorali Ciro tecum
autem habuisti et sandalia cum manus eius et pe
des toti fuerunt sanguine rubritati ad quod
designandum sandalia debent habere apturam
cum aliquo rubro serico panno. cyro thece
etiam habent desuper aliquod monile rotundum
quod debet similitate habere aliquid de rubro ad
designandum stigmata christi Hec omnia sunt
insignia pontificalia que in memoriam passio
nis christi gestat pontifer in consecratione ecclesie
vel altaris in cuius etiam memoriale conficitur.
sacramentum altaris Patet ergo ex dictis quod
illusus fuit dominus in omni teste et ornamen
to tam sacerdotali quam pontificali et quod prius est
bodie illuditur ei in omnibus vestibus predic
tis non minus quam tunc qui et a maiori mult
itudine et longiori type et modo fraudulens
ciori qui isti vere illi quasi figurare. Illa enim
multiple illusio que facta fuit ei tunc: figura
erat et signum illusionis future que a multis
impleteur nunc. Notandum etiam quod ille qua
eis virtute debet ea habere in intellectu per me
ditacionem. in memoria per recordacionem
in affectu per compassionem et se domino pro
posse in apparatu conformare cum enim aliqd

tium accipit nichil aliud protestatur factum
suo quod si verbo diceret ita credo dominum nos
trum fuisse induitum et in talibus illusum in
cuius signum et memoriam sic induo meipsum
et ut in me sentiam quod et in christo ihesu.
¶ Quia ergo talia ferunt exterius nichil sen
tientes vel complices interius profecto
christo illudunt. faciunt enim ac si dicentes
signo tibi compatimur. et tuas illusiones in
nobis ostendimus sed in nullo tibi compati
mur. ¶ Moraliter amictus capitum significat
spem quam apostolus vocat galeam salutis.
spes autem eternorum facit contemptum tec
renorum Cum ergo sacerdos se relat amictus
ostendit se terrena contempnere et si ita non
christo illudit. Alba autem longa et lata me
tis et corporis significat castitatem cingulus ve
ro et stola et manipulus et huiusmodi ligaz
menta precepta et concilia et religionem cui
se obligat qui tales ordinis assumit: obli
gatus se ostendunt qui talia induunt. Casie
la desuper tegens per totum et ceteris superimi
nens ornamenti caritatem significat quam
apostolus supereminentem viam vocat. et
ideo qui non diligit deum plus quam sua vel
suos vel se non est dignus tali officio. Mitra
vero episcopi. significat ipsum habere scientiam
am duorum testamentorum propter duo cor
nia quam inquam scientiam debet habere no
tantum in corde per habitum sed etiam in ore
et manu per usum. Vnde due lingue de pen
dentes a mitra super humeros significant ip
sum episcopum habere duplex dicame
tum scilicet verbi et exempli. Baculus va
to pastoralis in manu significat executionem
officii pastoralis. quod consistit in tribus:
que significantur per triplicem partem baci
primum est vocatio peccatorum secundum di
rectio vocatorum. tertium est exhortacio di
rectorum. ¶ Vnde est versus. Attende per pri
num medio rege punge per ymum. Sic ita
quod vides. qualiter dominus non solum male
factor sed etiam stultus est reputatus. Ipse
autem omnia pacientissime tolerabat. Bacul
eniam ergo habeas et tu. si malefactor vel
stultus iniuste fueris reputatus. Nam sicut
duina sapientia tangit satius spernitur et ir
ritat sic omnes ieiuniones que solent a vanis
mundi huius hominibus deum per oculis non
habentibus homini spirituali recognoscere det pa
cienter sufferre. Ex hoc articulo illusionis sum
tur tria documenta. primum est quod omnes qui
pier et innocentem volunt vivere secundum nouum
voiem ab his quod vivunt secundum hominem retinere il
ludunt et ab eis per fatuus habentur. Sed propter hoc
non debent esse barri viri spirituales ymo potius gaudere

193

quia nō nūs hōmō saluātōr nō st̄t̄s in
dut̄s alba vēste. que īnocēciam significat
illusus & dēt̄s ē a filiis huius seculi. apud
quos alba vēst̄s exp̄r̄abilis est. Sed si
aut̄ crux ante passionē cr̄sti exp̄r̄abilis fu-
erat: que postea facta est hon̄abilis: ita ut
etiam portetur in frontib⁹ regum. sic alba
vēst̄s post cr̄sti passionē facta est valde ho-
notabilis et īnocēcie signum. Vnde quilibet
post bapt̄smū īnouatus induit̄ vēst̄e alba
in signū īnocēcie. quam confert bapt̄sm⁹
in cuius etiā signū cr̄sto passo angeli in re-
stimentis albis apparuerunt in eius resurrec-
tione et similiter in eius ascensione. Secun-
dum dōcumentū est. q̄ pro tempore a loco ex-
pedit stulticiam simulate. Vnde q̄ dominus
ipse fons sapientie. cotam herodē pro stulto
haberi dignatus est ex incomprehensibili sa-
piencia sua processit. quia si sapientē v̄bis
vel factis se ostendisset. herodēs v̄ t̄q; passi-
onem eius imp̄diuisset. Tercium est q̄ ho-
mo nichil querat in vēstib⁹. non īnatū. nō
preciositatem. sed solum necessitatē: quia sal-
uator nō st̄t̄s in vēste velut fatuus est illusus.

Ad conformandum huic articulo regracieē
homo deo: q̄ ipse nobis cum sua illusionē vē-
stem īnocēcie conferre dignatus est. Item
recogit̄ qualiter ipse candidam vēstem īno-
cēcie bapt̄maliz̄. quam cr̄st̄s nobis p̄-
tulit. sepe peccatorū malis denigravit. et oret
dicens. Ihesu q̄ vēste alba īduū. et vt stul-
tus ab herodē illudi voluisti: da michi mūdi
huius prudēciā que stulticia est apud te
caucius declinare. et ad te qui vēta es sapien-
cia peruenire. Herodēs autē cum non inuen-
ret in cr̄sto causam mortis illusum et īduū
vēste alba remisit ad pylatū: vt eum honora-
ret siart pylatus sibi detulerat. In quo ipse p̄-
bat in necē domini consenisse. Quia em̄
fuit sibi missus tanq̄ homo sue dicionis. cū
non inuenit in eo causam. debuisset eum ab-
soluere et non alieno iudici remittere. Remi-
sit ergo eum herodēs pylato. quāsi diceret:
fac de eo quicquid volueris. Et forte similia
verbā sibi remandauit. Et sic dominus cum
nota illusionis. portādo vēstem albam rediit
et herodēs consensū. de sua nēce secum detulit.
Hic autē consensus apparuit signo et facto
signo quādem in vēstib⁹ albe illusionē: facto ī
amicācie cōndēcione. nam ipsa die facti sūt
amici herodēs et pylatus. ppter mutuam re-
uetenciam sibi īnūcē factam. Antea quippe
imimici erant ad īnūcē ppter necē galile-
orū. quā de herodēs prepositū. et domino
erant. quos pylatus occiderat miscens san-
guinem eorum cū sacrificijs quē offerebant.

sed nūc super hoc conciliatus est pylatus
herodē: quia p̄ bono habuit herodēs q̄ pyla-
tus sibi detulerat. mitendo sibi hominē
sue iurisdictionis. et presē tim̄ talēm hominē
quem ipse videre diū desiderauerat. Hic mul-
ti frequenter amici et concordes in condemp-
natione vēl noīmento īnocētūm hūnt. q̄
antea sibi īnūcē contrari fuerunt. Hec au-
tem amicācia pylati et herodēs fuit signum:
q̄ iudei et gentiles conuenient in persecu-
cio ne cr̄stianorū. Vnde beda. Hoc neplandis
fīnum herodēs et pylati fedus quod in occi-
dendo cr̄sto pepigerunt hactenus eorum re-
lut hereditatio iure successores custodānt. q̄n
gentiles et iudei. sicut genere et religione.
ita etiā mente dissidentes. in cr̄stiam ta-
men persequendis cr̄sti q; in eis fide perime-
da consenciunt. Hec beda. Potest etiā hec
amicicia in bono accipi: et per concordiam he-
rodēs et pylati concordia populi iudeyci & gē-
tilis significari. Hic enim pylatus primo
misit ihesum ad herodēm. et herodēs postea
ei remisit. sic verbum salutis primo recepit
populus gentilis et anūciant iudeis. in fine
autem mundi iterum iudeus remittet ad gen-
tilem. quando p̄r heliam et enochi multi con-
uertentur. Iste duo populi ante mortem cr̄sti
erant īmīni sibi īnūcē et discordes. sed p̄
mortem cr̄sti facti sunt amici et concordes in
fide eius. q; ipse est pax nostra quā fecit v̄tia
q; vnum. Vnde Ambroſus. In typō etiā
herodēs atq; pylati qui amici ex imimicis p̄
ihesum cr̄stum facti sunt plebis israhel et po-
puli gentilis signum seruat. q̄ p̄r domini
passionem v̄tiusq; sit futura concordia. ita
tamē q̄ p̄tius populus nāconum capiat deī
verbum & ad populum iudeorū fidei sue deuo-
cionem trāmittat. Hec Ambroſus. O quā
ta humilitas et pacienza domini ihesu. qui
de se quāsi de fatuo permittebat malos lude-
re. mittere se et remittere & quod volebant fa-
cere. Hanc autē missionem et remissionem
ipse do minus fieri voluit ad maiorem et cū
dēcōrem sue īnocēcie ostensionem. In-
tuere eum nūc bene dum ducitur et reduc-
deris vultū et retinēde incēdētem. & om-
nium clamores conuicia et subsannaciones
audientem. et forte lapidum p̄cussions et
immundiciatum suscipientem. Et cogita quo
modo habebat illos p̄dēs sanctissimos con-
fractos. quia cū magna festinatione duperūt
et reduperūt eum nudis p̄dib⁹ incēdētem.
Intuere etiā matrem et suos cū indīcibili
merore a longē sequentes et ista videntes. et
cogita q̄ libenter tu iūares et associates sic
ristes et dolentes! Ex hoc articulo habetur

do cūmentum q̄ tam vīm habet na tūa bonī
q̄ respectu sui confederat etiam malos inimici
cīa respectu boni parit amicīam int̄ ema
los. Non tūeat ergo iūstus si videt
malos contra se colligari. quia hoc testatur
in eo aliquid esse boni et p̄ hoc ipse confor
matur xp̄o contra quem omnes conuenerunt
in vñū etiam inimici. Ad conforman
dum se huc articulo recogitet homo si habe
at inimicīam cum aliquo et dimittat eam
de corde amore crīsti qui pro nobis in sua
passione etiam malos aduersum se cōcorda
uit. Ihesu qui cōtia te inter herodem et p̄y
latū amicīam fieri voluisti. da m̄ iniquocū
aduersum me colliganciā nō timeat sed eorū
pōcū exercitacōe me proficere quatinus tibi
merear conformati. Considera nūc quanta fa
tigacō fuerit crīsto sic duci et reduci de iūdice
ad iūdicē q̄ magna pena ē cuiilibet homini
mitti de vno iūdice ad aliū fuit em̄ primo pre
sentatus anne sc̄dō caypha tercio ductus ad
pylatū. quarto missus ad herodē. quinto re
missus ad pylatum: que omnia ad vñū p̄fūt
reduci artiūlum ex quo plura sumuntur docu
menta. Primum ē q̄ non debemus formidare
presentati potestati tpali vel ad malos iūdi
ces trahi propter crīstum q̄ quanto potestas
m̄iquor et iūdices neq̄otes tanto faciunt mar
ties gloriofi ores. Sc̄dm est q̄ nos omnes
actus voluntates et desideria nostra antequā
p̄ficiamus debemus ad examen recte rationis
que per iūdicē intelligitur presentare et in
cībil precipitante agere. omnia quoq; mala
quo fecimus debemus conspectui conscientie
nostre p̄ficiare et sic eam coram crīsto iūdice ex
aminandam statuere. Tercium est q̄ reli
giohi qui specialiter debent eē imitatores crīs
ti non debent turbari si interdum sub obediē
cia mittantur de loco ad locum de prelato ad
p̄elatum. quia crīstus propter nos sub obe
dientia patti dignatus est mitti de iūdice
ad iūdicē Item sicut crīstns stabat ante iū
dices et nullum irreuerence verbum est lo
catus sic et nos cū reuerencia stare de
bemus coram p̄elatis nostris et iūdicibus eti
am malis. Ad conformandum se isti arti
culo formet sibi homo ymaginem crīsti in
mente sua. Statuens coram eo consciencīam
suam misericorditer examinandam pro
eo quod crīstus coram iūdicibus maliciose
fuit examinatus. Recogitet etiam quo
modo oportet nos omnes exhiberi ante tribu
nal crīsti et idcirco ipse p̄ius pro nobis im
p̄is exhibeti reluat ante tribunal iniqui iūdi
cis ut nos iniusti ante tribunal iūsti iūdicis
fiducialiter comparece possemus. Ihesu

quā de iūdice ab iūdicē mitti exortam eis
examinari voluisti. Da michi amore tu
nominis malorum iūdiciū versicias non
non metuere et in conspectu tuo me tūta con
sciencia comparere. Ac bono animō maio
rum impēijs me subdere et alacri corde ad
bēdientiam sine mora concurrere. **D**racio
Domine ihesu crīste qui hora dīci p̄t
consilium uideorum ac post multas
inūrias et conūcia de caypha duci ad pilatū.
vbi a iudeis deus mortis et male factor
fuiſti iūdiciatus et in multis false accusatus
ac deinde apylato ab herodem te mitti et ibi
dem accusati et satiūs reputari ac sperni et
in veste alba illudi pertulisti; tandem que sic
illusus et in veste alba induitus ad pilatum
es remissus; fac me queso inūrias et conū
cia pacienter et gaudenter pro tui nominis
gloria tolerare et in conspectu tuo cum gaudi
o appetere ac vltum tuum delīderabilem sem
per respicere. Amen

De tercia Lxij Capitulum

Dia tercia cogitabis mes
tis et tristis q̄ liter reduc
to domino ad pylatum illi
canes letātes de federe be
rodis et pylati cum auda
cia magna prosequūtur
accusaciōes suas quā uis
neq; pylatus neque herodes diligenter cum
interrogando et examinando inueniret in eo
causam mortis. Unde ad exprobādam du
ctiā uideorum et gētiliū pylatus fatetur nec
se nec herodē neq; in occidente neq; in illudē
do in crīsto causam seu aliquid dignū morte
inuenisse. **O**bi beda Hec dicendo pylatus absol
uit qđem ihesum quem probauit insortem
se d quem absoluat iūdicio crucifigit minis
terio Audi cece iudee. audi crucis pagane
Pylatus ipse fatetur ne que se neque herodē
dignū quid morte in crīsto repertisse. d̄ tā
in occidente vel illudendo in noxiō alienē erit
delitatis obteperasse clamoribus. **H**ec beda
Magnū dimitte di ihesū studiū getebat py
latus. **B**ed quāto curiosus dimittere q̄ntā
to crīmiosiores ad mortem eius inuenit. Et
cum accusaret dominus mendacitē a primū
pibis sacerdotum et seniorib⁹ nichil respon
dit nec ad sui excusacionē nec ad dictorum re
fractionē nec ad dicendum in p̄petuō em̄ sed
magis accusaciōes vitili ter sustinuit et ta
nuit. **E**t tūc cū sic accusaret ab eis dixit illi
pylat⁹. Nō audis quāta aduersū te dicit̄ tes
timonia. Sc̄dm crīs ideo hoc dicebat quia
volebat liberaē cū dū se excusando respondēt

199

... et poniunt ei ad ullum verbum. ita ut miratur preses rebementer de eius paciam et constanda qd ille quem in lege pitum et ad oia respondere potentem audieat nichil respoderet. et qd exhibitus ad criminale iudicium et stans an morte que apud oes homines est. maxime terribilis ipse turbabilis remuneret. In hoc autem doctet accusatores et criminales pacienter esse sustinendas hoc enim magis misericordem facit sanctorum pacientiam quam defensio. **Vnde Ambrosius.** Accusatur dominus et taret qd defensione non indiget: nec accusacionem tamen affirmat sed despiciat non refellendo. Ambius defendi quantum timentem vincit. Melior est causa que non defendantur et probat Susanna tacuit et vicit. Nec Ambrosius ergo oim ate tribunal iudicis vilis et indigni mansuetus et tacitus stetit et accusatus misericorditer. Hunc autem quatuor rationes huius silencij et taciturnitatis christi. Tacuit enim christus primo iuste: qd propter falsitatem accusacionum et corruptum iudicium indigni erant audire. Secundo misericorditer ne scilicet ex responsione sua peiores fierent si sibi non credentes vel non obedirent. Tertio dispensatione ne si se excusat dimitterent et crucis utilitas scilicet nostra salus et redemptio differretur. Quarto exemplariter ut daret nobis pacientie exemplum et impleret illud de se scriptum sicut agnus cotam condit se obmutescet et non appetit os suum.igitur ut dicit Anselmus videlicet attente quod stat ate preudem inclinato capite demissis oculis rutili placido sermone in ro patut ad oprobria promptus ad verbata. Quando qd dominus respondet: quoniam non respondet ubi respondeat quasi pastor bonus docet et per creditis sibi quibus contra luporum latronum quoniam infidias pugnat ubi vero non respondet quasi agnus pro toto grege immolatus filiet et pacientiam prestat. Et utinam modo innocentem. quasi quasi agnus. et quasi pastor quis esse debet ut scire; quoniam tacere et cuncte habent. Quamvis ergo quibusdam interrogati omnibus sepe responderit: quoniam tamen respondere noluit non sicut reus et male sibi conscientius quoniam de peccatis conuincebatur suis sed sicut innocens et mansuetus quoniam pro peccatis immolabatur alemis. Et ideo similius de agno data est: ut in suo silencio non reus sed innocens haberetur.

Per diem autem festum pasche consuebat pres vnum vinculum dimittere populo id est ad petitionem populi quem volebant sine meritorum discrimine in memoria liberacionis filiorum israhel de egyptia a securitate cuius beneficij memoria in solennitate paschali fiebat qd ea die de servitu te pharaonis egressi erant in alijs

audent festis non sic fiebat. Quia enim in nocte pasche angelus domini saluavit hebreos et percutit primogenita egypti. ideo ad hoc representandum et in memoria huic beneficij in hac solennitate saluabant unum mortuorum proximum quoniam et aliquos interficiebant de vincitis qui custodiebant ad occidendum. Vel hoc faciebant in memoriam transitus maris rubri. in quo filii israhel fuerunt liberati et egypti submersi. Et istam consuetudinem eis conservari ipsi auctoritate ab imperatore romanorum facta fuerat obseruata antequam iudea esset romana subiecta. Si adhuc singulis annis aliquem occidunt: deus scit et ipsi scunt. **Platus** ergo sciens eos cupidos de obseruanda illa consuetudine et ex altera parte qd batibas etat passimus et populo odiosus apposuit eis sub distinctione optionem: dicens qd ad honorem festi liberaret eis barabani vel illum et nullum alium per hoc subtiliter credens liberare illum de consensu eorum: qd non credebat aliquo modo qd petarent liberationem baerabe qui erat homicida et sedicibus ac pestinus et infirmis non nobilitate generis sed ex famositate sui criminis quia etat latro publicus et in malitia vulgariter famosus. et ideo credebat merito Ihesu esse preeligendum sciens eum innocentem et per inuidiam et traditum qd publice arguebat via eorum. **Magnam** ut dictum est diligenciam pylat ostendit ut christum liberaret. primo per innocentiam qd manus herodis euaserat. secundo per consuetudinem qd eum preeligendum credebat in quo datum est exemplum laborandi ad liberationem innocentium. **Vnde Cris.** Et intuete sapienter. Non enim dixit qd peccauit et dignus est mere donari cum ex festo: sed primum eum excusans et eruens a causa omni tam rogat ex superabundanti! ut si nollent innoxium dimittere saltem ut obnoxium donarent festo vel typi. Tunc misit ad pilatum pro tribunali sententiam propria sua nomine pro aula dicens. Nichil tibi et iusto illi sic cause vel contra iustum illum. Quasi diceret. Nichil habeas cause nec intromitas te ad interficiendum hominem illum. quia iustus est. Multa enim passa sum hodie per vim et in somniis propter eum. Vix itaque getulius viri hoc in visionibus et somniis intellexerit: qd iudei vigilantes nec credere nec intelligere voluerunt. **Dyabolus** qd propter apparuerat ei mouens eam terroribus ad liberationem christi. Nunc enim deum dyabolus intelligens per christum sua polia sive in mundo sive in tartaro se amissum penituit qd fecerat comprehendendi eum. et ideo innisit visiones huic mulieri ut per eam impetraret mors christi et sicut prius per mulierem intulerauit mundo

mortem ita modo satagit cristum de manib⁹
iudei otū liberare per mulierem - neq; per cristi
mortem mortis amittat imperium Nam quā
dem dei nutu et virtute p̄dāt misterium crisi
cō cognoscere et ideo laborabat ne cristi mo
rr ceterū Forte iam sancti in inferno gaudebāt
onde hoc notauerat Nam ut ayit Aug⁹ - aia
lazati reuocata ad superos aie in inferno cog
nouerunt dñm de proximo descensurū ad in
feros Vnde ex tunc letabantur et maxime
dyabolus hoc cognovit cum dñs clamore va
lido aiam ex alauat Vel etiam p̄ scriptarū
impletionem hoc p̄pendit q̄ in domino eas
impleri vidit Qd̄ ergo vpx̄ pilati et ipse py
latus tantū fecerunt pro liberacone cristi totū
putatur fuisse ex instinctu dyaboli - q̄ p̄ pyla
tum et eius vrotem nitebatū impeditre nām
redemptionem sicut olim per adam et cuam fe
cit nām dampnacionēn Pylatus ergo que
tebat ab eis quē vellent ppter honorem festi
fibi dimitti de duobus predictis - et quasi ex
hortatiue expressit cristū querēs si vellent di
mitti regem iudeorū Ipi vero nimio odio cō
ta cristum moti et obstinato corde in malicia
pdurantes ne cristus liberaretur pelegerunt
et peierunt barabān hominem pestiferū di
mitti et liberari cristum vero innocentē tolli de
medio et crucifigi Putabāt em̄ ut dicit Cris
hoc se posse astriuere q̄ ihesus de terioz esset
latrone - et adeo ne quam vt neq; pro festi p̄
rogotiuia deberet libeāri In quā facto eorū os
tenditur future infidelitatis archanum scilicet
antechristum christo p̄fendū. Latrones la
tronem peierunt et homicidā autori vite p̄
tulerunt Qd̄ in ppterans eis beatus petrus po
stea dicebat Vos sanctum et iustū negastis
et peitistis virum homicidā donari w̄b autore
vero vite interfecistis O quanta infelictum iu
deorum iniqtas et malicia quā ad p̄parandū
cristi mortem petuerunt latronis publici li
berationem contra bonum publicū et iustici
an in m̄ximā vite tenebras luci filium dyaboli
filio dei tam stulte q̄ impie preferentes Vnde
Aug⁹. Occitas iudeorum o futia freneticoz
noli dimittere hunc s̄ barabān qd̄ fuit aliud
dicere q̄ occidatur ille q̄ suscitauit mortuos
et dimittatur latro vt iterum occidat viuos
Vnde Anselmus Adhuc autem et aiam aiam
incaricatio cani glaciendam tradiderunt
victū siqdem aī faciē pilati p̄fidis te p̄ dux
erūt postulantes supplicio crucis intermixe q̄
p̄cīm non feceras et virū homicidā donari si
bi agnū lupo aurū luto p̄stponētes O indig
num et infelix cōcambium Vn etiam beda He
et aut iudeis v̄lq; hodie sua peticio q̄ tanto
laborē ip̄petrarent Quia em̄ data hibi optione

pro ibesu latronem pro salvatore interemp
torem p̄ dato te vite elegerūt p̄p̄tō te merito
salutē vitamq; p̄diderūt et latro cīnjs se ac
sedicioibus in tantū submerserunt vt et pa
triam regnumq; suum qd̄ plus cristo amauē
re p̄diderūt - et hactenus eam quām vendi
dere vel anime vel corporis libertatem recipere
non meruerint at q; ideo iudei pacem habere
non possunt - q̄ sedicio sum p̄ncipē id est di
abulum quā v̄lq; hodie regnat i eis magis q̄
domīaū eligere maluerūt Hec Beda Simi
liser adhuc hodie aliquā magis mituntur sal
uare et etiā p̄mouere malos hoīes q̄ bonos
et in mltis electionibus ac prouisiōmib⁹ ih̄s
id est vir bonus ac dignus et dei amīcus quā
se et alios salvare vellet reprobatur et barra
bas latro insignis id est malus ac indignus
et cristi hostis q̄ se et alios in anima pīmit e
ligitur V si quā in talib⁹ promotionibus faci
endo vel consciendo alpabiles sunt: ipso
suo f̄co vel cōsensu condicūt iudeis Non hūc
sed barabān ih̄s vero ad omnia tacet paciē
ter canes oblatrātes tolerās et sua pacientia
nos armās Cōsidēta hic quātum cristi ammū
sauciare potuit q̄ tā scelerat et vīlis hō p̄fere
batur hibi homīni dō in fātu ut peteret illius
vitam et istius mortē. Peccauerūt autem in
duob⁹ scilicet quā reū p̄tebant liberari et in
nocētem dampnari Vnde in puerbijs Qua
iustificat impium et cōdemnat iustū v̄ter q;
abhoabilis est apud deum Ex isto arti ailo
trabūt duo docimēta Primum est q̄ nos
equanimiter toleremus h̄ aliquādo p̄fēatur
nobis psone infimiores et humiliotis cōdici
onis quā latro cristo fuit prelatus Secun
dum est q̄ caucam? ne et nos barabān cris
to p̄fēram? Multi em̄ adhuc hōdie desiderat
barabā hibi soluā et p̄pm vīctum ēē - q̄ ut di
cit Origīn̄. oēs q̄ iudeis sūt fīles fīue i dogma
te fīue i vita barabā s̄ solui deī deīat qāqz
em̄ male agit solut? ē in corpē ei? barabas
p̄ps āt vīct? q̄ āt bonū agt p̄pm h̄; solutū bar
abā vīctū et īō fīat iudei p̄ḡ p̄ p̄p̄ elege
rūt barabā latronē latro cīnjs et sedic̄ ih̄s
sūt subūfī s̄ et nūc qāqz aia pelegit barabā
illa sp̄ latro cīnjs diabolicis exēmiaf̄ vbi em̄
nō ē ih̄s ibi lites et plia s̄t vbi āt ē ih̄s ibi s̄t
oia bō et p̄p̄ Dēc origīn̄ spūalit hō vīct? ē p̄
p̄cīm p̄t? i carcēte scdm corp? et aia; ita q̄
fit duo vīcti corp? et aia s̄ de hījs vīn̄ s̄; aia
p̄teit libeāri s̄ tñ corp? p̄tie et flagel? expōne
q̄ s̄ aia; a clpā et a p̄a libeā bt s̄ vō corp? li
beē adhuc maēb̄ vīcta aia et supplicijs ac fla
gel? expōne et īō meli? ē q̄ aia libeē q̄
corp? q̄ s̄ corp? suspēdit in cruce p̄nie tunc
animam liberabit a morte Vnde Gregorius

192

Si illigile mercédis est et pēte a mōtē cō-
nem moritū: quanti mēti ē libertate animā
in celo sine fine victuam. **A** conformandū
se hūc articulo recogit̄ homo si ipse vñqm
barabān crīstō preelegit: et doleat ac oret
dicens. **I**hesu q̄ nō dēdignat̄ es a iudeis re-
probati pētentib⁹ fibi barabān latronem
dimit̄: te vñq̄ autrem vite crucifigi: da m̄
te creatōrem mēum semper eligere p̄ omnib⁹
et p̄ nulla te creatā te vñq̄ reprobat̄. **P**y-
latus autem volens dimit̄t̄ ihesum: iterū
locut⁹ est ad illos. querens quid faciat̄ de
ihesu r̄ge iudeorum: et quid mali fecisset: et
asserens q̄ malam causam mortis in eo inuē-
nit̄. **S**ed quanto plus videbant q̄ crīstum
liberare vellet: tanto magis iactum et iterum
clamabant et vñq̄ magnis instabant: po-
stulante vñq̄ crucifigeret eum: et inualesce-
bant voces eorum. **M**ala fuit barabāe pree-
lectio: sed p̄ce hec sentenciācō. **V**idens autē
p̄ylatus quia m̄chil p̄ficeret ad libetationē
crīsti saluo fauē populi: sed magis tumultus
et strepitus fieret populi clamantis ad con-
trarium: p̄r seductionē sacerdotium: volencū
p̄r clamorem et tumultū populi obtinere qđ
non poterant p̄ rationem habere: et volens po-
pulo placere et satisfacere dimis̄ illis bar-
abān quem p̄tebant: q̄uis crīstum preferē-
dum non dubitaret. **E**cce q̄ crīstus m̄noēs
dampnatur: et barabās latro liberatur. **I**ta
contingit hodie in curijs principū et prela-
tūrum: quia innocentēs dampnāntur et p̄ueri-
fi p̄ccatores liberauntur: m̄noā pumuntur sed
maiora dissimulantur: pumuntur tñal gresso-
res decētālū et statutorū: et dimit̄t̄ in-
pumiti transgessores diuimotū mandatorū.
Et vt iudei de morte ihesu totū p̄ccatum sup-
se acciperent: et ipse immunit̄ eset a p̄ccāto
accēptā aqua lauit̄ manus suas cōfā: populo
dicens. **I**nnocens ego sum a sanguine id est
sanguinis effusione iusti huius: et hanc lauō
manus sic et cōscienciam: quia ego vñlū libe-
rate innocentē et solum mīnister legis sum
vñdū vñderias quid continget vñbis quantum
ad supplicium p̄r culpa quam cōmittitis: q̄i
vñ vestia sanguinē iusti fundit vñde penam
sencietis. **M**os enim etat apud antiquos: vt
cum quis vellet se ostendere immunit̄ a cōimi-
ne aliquo: accepta aqua lauāt̄ manus suas
coram populo. **L**auit̄ ergo manus cōfā popu-
lo: vt quos non poterat mouere suashōne: mo-
ueret significacione: qua significabat iniquū
mōtē crīsto infere et se innocentē a tanto
scelere. **L**auit̄ manus suas imponēs p̄ccati
de morte crīsti. iudeis ip̄his hoc recipientib⁹
q̄uis nō eset p̄r hoc scđm p̄ccitatē exal-

satis: quia non lōtis fuit aq̄ua suis trānsi-
sciebat ergo dicendo se innocentē: q̄i
sciebat q̄ p̄r iniūdiā eum trādidissent: et
q̄ iustus ac innocentē etat: et vt met confite-
batur eum liberare poterat. **P**articeps ergo
erat cōtimis: sed innocentē illis. **V**nde leo
papa. Excessit ergo p̄ylati culpam facinus iu-
deorum: sed nec ipse euāfit zatum: qui reliq̄
p̄prium iudicū: et in cōtimē tñansit alienū.
Huic p̄ylato similes sunt exausantes se a cōti-
mīnis consensu cum possint reclamate cū esse
ctū. Et responderunt omnes. **S**anguis eius
id est culpa et pena seu vñcio et vindicta effu-
sionis sanguinis eius super nos a sup filios no-
stro s. **O**ptimam hereditatē reliquerūt iudei
filijs suis: persecuerat enim vñsq; hodie sup iu-
deos hec imprecatio pene et cōminis: et san-
guis crīsti nō auferetur ab eis. **V**nde in singul
lunacionib⁹ vt dicitur fluxum paciūntur san-
guinis: p̄cussit enim eos dominus in poste-
riora: et ob p̄prium sempiternum debet illis
sunt q; vigi et pro fūgi ac sub seruitute: et mi-
hi lauerint manus suas per baptis̄m ab isto
sanguine: penam cōminis sustinebūt dñine
Vt autē dīat iheromimus: verbum optimū et
salutiferum responderūt iudei: sed intencionē
pessima. Optandum est ergo vt sanguis ille
veniat super nos: sed in ablucionem scđm il-
lud **A**pocal: lauit̄ nos a p̄ccatis nōstris in
sanguine suo. **P**ylatus itaq; causam mortis
in eo nō inueniens mitibatur eum dimit̄t̄:
non enim eo: sed in nobis causa mortis eius
fuit. Passus est p̄r nobis non p̄r se: non
habens culpam et sustinens penam: vt et cul-
pam nostram solueret et penam. **V**nde Bernh
O p̄issime ihesu: quid tibi et morti: Nos p̄c-
caūmus et tu lūis: nos debūmus: et tu solus
Nullam itaq; causā mortis in eo inueniens
dixit illis. **C**ocepīam ergo eū scilicet flagel-
lando: vt si qua in vestris cōtimōialib⁹ com-
misit vel in aliquo deliquit p̄r ip̄his correptis
emendatū: et sic emendatū et disciplina-
tum dimit̄t̄ a morte liberū. **F**lagellis et lu-
dibrijs eum afficiā quantū ip̄hi tubetis: dum
modo innoxium sanguinem non siciatis vel su-
datis. **V**idens enī ex clamore eorum q̄ nullo
modo poterat dimit̄t̄ ihesu omnino liberū
cum pace ipsotū: et ex alterā parte durū hibi
erat interficere innocentē: id eo ad satisfacien-
dum eis fecit crīstū flagellare et illudi: vt vi-
dentes eum sic pumitū et illusū vñtria condi-
gnū: penis eius et ob proprijs crudelitas ē
otum faciat̄tur ac mitigaretur: et sic suffice-
re sibi existimantes vñtria leuīe desisterent et
mortē eius non fitirent. **V**nde Augustinus:
Non persequendo dominū flagellauit: sed

illorum furori satissimè volens ut vel sic iam
mitesserent & filerent et definerent velle occidere
eum flagellatum videat **H**ec augustinus **V**n
de eciam ppter hoc cohortem suam ei illudere
pmisit aut forte iussit vt eorum itam mollice
et a morte ei? defiserent **N**aturale enim est
ut ita qescat si eum contra quem irascitur humi
li atu et punitu videat **Q**d quidem verum est
in iia que cu mensura qtit pimi nocumentum
sed no in odio qd totaliter qtit e? q odio ha
bet exicum **I**sti autem ex odio mouebatur co
tra xpm & ideo flagellatio eius no sufficiebat
mhi viderent et ei? iterum **V** pylate pylate
tu dominu vis castigare **P**escis qd agis quia
nec flagella metetur haut nec penam mortis
sectius ageres si te ad suum nutum corrige
res **V**nde intencio non excusat pylatum in
toto quia nullum per se malum potest propter
bonam intentionem effici totaliter bonum nec
facienda sunt mala vt veniat bona affligere
autem innocentem et pincipue dei filium est
maxime malum et ideo nulla intentione est ex
cusabile et cum iudep esset non debebat ei quae
innocentem sciebat etiam minimam inferte
penam **O**b hoc etiam secundu iherominum
eum flagellati voluit ut romani legibus ser
uiret: quibus sanctum erat vt crucifigend
flagellaretur prius forte ad extorquendum
ab eo socios sceleris et sic cristus si crucifigi
deberet iam flagellatus esset **I**pse quoq; dñs
flagellati voluit vt quia scriptum est multa
flagella peccatoris nobis parceretur et nos
suo flagello a perpetuis flagellis liberaremur
sicut pia mater quando videt patrem velle fla
gellare aliquem de filiis suis extensis occurrit
brachiis et eum protegit exponens se pro eo
flagellis. **H**omo enim deum offendebat et
ideo disciplinari debebat: cristus ergo disci
plinari voluit et sic deu placauit. et ideo di
citur disciplina pacis nostre super eum **E**t
si tam grauiter flagellatus est innozens pro
peccatis alienis: quam grauiter putas noxi
os nisi se correperint flagellando pro pecca
tis propriis **C**um ergo dominus flagellari
iubetur sp oliae per milites appetitores presi
dis & vestib quibus induitis erat expulsus et co
ram omnibus denudatus **E**t autem intellige
dum qd huc remissus fuerat ab herode cum
alba teste: sic remansit in eadem teste usq;
ad hanc flagellationis et tunc expuerunt eum
hac teste & suis. **E**x hoc articulo expiacionis
vestium habemus duo documenta: **P**rimum est
vt caueamus nos a nuditate tam
corporali qd spirituali ne forte vngu nudi appa
reamus coram deo et angelis et hominibus.
Nam et si homo interdum no videatur ab ho

minibus erubescat tñ nuditatem suam coram
deo et angelis **V**nde primi ptes eis uerunt
a facie dei qd ubiq; apud nos est cum angelis
suis **D**e nuditate vero spirituali est illud apostoli
si tu vestiti et non nudus inueniamur **I**te
est illud a poc. vestimentis albis induitis ne
apparet confusio nuditatis tue: ubi per vesti
menta alba intelligitur candor sancte conuer
sacionis qd ad instar vestimenti multis debet
ec contexta filii hys vestimentis sp induita de
bet esse aia fidelis ne confusio nuditatis eius
a virtutibus appearat coram deo et angelis et
homimis **S**ecundum documentum est: qd huc
erutus fuit vestimentis suis sic et nos expu
mus veterem tunicam et nudemus conscientias
nostras coram deo per nudam et puram confes
sionem peccatorum deponentes omne p alliu ex
piacionis: qui a nuda et apta sunt omnia o
culis eius. **A**d conformandum se huic arti
culi recogitet hō qd miserabilitate et cu quata
inuria et verecundia christus fuit erutus vesti
bus suis et denudatus pro nob ut nos vesti
ret virtutibus et ore hoc modo Ihu q vestime
tis suis exi et ad flagella nudari voluisti.
Da mi nuda peccatorum meorum confessione ve
tem hoiem cu actibus suis expuere et in conspec
tu tuo nudu a virtutib me nequaq; appareat
Deinde dñs ad columpnam dirissime ligat
ille qui soluere compeditos solet et plena de
membra verbib subdens immamissime fla
gellat: et vndiq; flagellis atteritur verbib
cruda. **S**tat mundus coram omnibus aman
tissimus inuenis elegas et verecundus et si
let ad omnia quasi agnus. **P**recio sus for
ma pte filiis hominum suscipit dura aspera et
dolorosa flagella spuriissimorum. **C**aro
illa innocentissima et tenerima mundissima
et pulcherrima. flos omnis carnis et totius
humane nature repletus plagiis liuoribus et
fracturis. vulnificatus per totum corpus illud
sanctissimum: a planta pedis usq; ad verti
cem eius non remanet sane partis restigium
et totum sit rubrum vestimentu suum. Fluat
vndiq; regius et preciosissimus sanguis de
omnibus partibus corporis: et eius corp
candidissimum cruce eius roseo rubricatur
per totum. **S**upadditum reiteratur et spis
satur plaga super plagam liuor super liuorem
fractura super fracturam sanguis super sanguine
nem quo usq; ta torto ribus qd inspectibus fa
tigatis solui iubetur a columpna cui fuit al
ligatus. **C**uius columpne aliqua pars ostenditur
rome in ecclesia sancte pte pedis maiore at
ps ferre eē in ecclieia montis syd in loco ubi p
nunciab euangelium qd secundum beda dñci crucis
ysq; hodie cernentibus restigia certa demissa.

146

Quod autem et quante plague vel vulneta in
hac flagellacione sibi infligebatur pro certo
sciri non potest: nisi per reuelacionem ut supra
dictum est: sed oportuit ea esse quasi innume
tabilia. Si enim ut dicatur in deuotio: pro men
sura peccati erit plagarum modus. christus autem
flagellabatur pro peccatis nostris: que utique
sunt innumerabilia: quare et plague innumerabili
les. Et hoc est dicatur in psalma. A plata pe
dis usque ad verticem non est in eo sanitas.
Tunc impletum est quod ibide dicitur. Non
est ei species neque decor: et vidimus eum et
non erat aspectus: et quasi absconditus vul
nus eius et depectus: et reputauimus eum
quasi leprosum percutiendum a deo et humiliandum.
Vnde Augustinus de vultu illius pulchritudo efflux
erat omnis: et qui erat pro filio hominum spe
ciosus videbatur omnium indecorus: quia in
lavorum liuorum sacrum illius vultum federa
rat verberibus. Considerata eum hic diligenter
per longam moeam et spaciose: et si hic ei non
compateris: cor lapidatum reputare habere.
Et tunc exclamabis. O bone domine ihesu
quomodo tu denudaris: quod nudos vestis. Quo
modo tu ligaris: qui compeditos soluis et li
gatos a demonibus et ab infirmitatibus deten
tos libertas. Quomodo tu flagellaris: qui nos
a flagellis eruis. Quis fuit ille tam audax:
qui te spoliavit. Quis tam temerarius: qui ad
columpnam te ligauit. Quis tamen sacrilegus
qui te flagellauit. Sed tu sol iusticie tuos ta
dios subtraxisti: et ideo sunt tenebre ac te
bium potestas: omnes sunt te potentiores.
Nobis debebantur flagella eterne afflictio
ni: sed tu flagellari volueristi pro nobis. ut nos
misericorditer erueres ab illis. Vnde Anselmus.
Et quidem non ignorabat impius ille per ini
uria mala in te feci: nec camen abstinuit
temeritas a te manus: sed amaritudine re
pleuit animam tuam sine causa. Illudendo
te misit herodi. illusum recepit. nudum in co
spectu iurisorum stare te iussit: nec perperit a
marissimis verberibus virginem carnem tuam
diuellere. plaga plagiis. liuores liuoribus
infligens. Electe puer domini dei mei: quid
tanta amaritudine. quid tanta confusione di
gnum commiseras. Pro ruis nichil. Ego ho
mo perditus totius contritionis. totius confu
sionis. tue causa extitit. Ego domine vuam a
cerbam comedii. et dentes tui obstupuerunt
quia que non capuisti tunc exoluebas. Amor
tuus et iniurias nostras. sic te fecit imbecille;
Maledicta sit tanta iniurias: pro qua sic af
fligeris. In omnibus his non est satiata perfi
dorum iudeorum impietas. Hec Anselmus
Vide nunc attente. quanta et qualia ab ini

pio pylato: suis sine causa dominus passus
est pro te. et exemplo eius ad pacientiam in
laboribus et abutericatibus confortare. Sicut
enim christus verberatur. et flagellis nodos
caro illa sanctissima et membra delicatissima acer
rime dilacerantur: ac corpore eius formosum. pla
gis luctet et sanguine undique rubet. sic miles
christi strenuus debet corpus suum per asperi
tates et duricias debitas castigate. ne inobedi
entes incipiatur recalcitrate. Flagellatio domi
ni prefigurata fuit per achicem principem. liga
tum ad arborem Achicem ligatus fuit ad arborum
per holofermis satellites. christus ad colump
nam per pylati milites. Achicem propter verita
tem quam dicebat fuit ligatus. Christus propter ve
ritatem quam predicauerat fuit flagellatus.
Achicem ligabatur quia noluit holofermi loqui
placencia. christus quod reprobendit iudeos cum
corum displicencia. Achicem ligatus est quia
gloriam dei magnificabat. Christus flagellatus
est quod nomen patris sui manifestabat. Fla
gellatio etiam christi in flagellacione Hiero
mie prefigurata fuit: quem passus flagellauit
Soluto autem domino a columpna ducunt
eum sic nudum. sic flagellatum. per dominum.
pro pannis suis colligendis. qui sparsum per do
num ab expoliatoribus projecti fuerant. Intu
ere bene eum sic afflitum. sic trementer. propter
fugit. quia hymens erat. Attende diligenter
et considera statum eius in actibus singulis. ut
intime compaciatis ac simul pascatis. Au
to autem parumper oculos a diuinitate et eum
putum hominem considerat et videbis iuuenem
elongantem. nobilissimum innocentissimum et
arantissimum. totum autem flagellatum et sang
uinum liuoribus quod respersum. pannos suos un
dique. sparsum pectos de terra recolligere. et cum
quadam reverentia et tubore se nudum coram
illis. semper ipsu[m] deidentibus. se reuestire. ac
si foret omnium insimus. a deo derelictus et
omni auxilio destitutus. Intuere igitur eum di
ligenter. ac pietate et compassionem moueatis.
Redeas postea ad diuinitatem. et considera illam
immensam et incomprehensibilem et im
peritoriam maiestatem incarnatam se flecten
tem et humiliter ad terram inclinantem pan
nos recolligente. et se cum reverentia. tubore
similiter reuestiente. ac si esset homo vilissi
mus immo quidam se tuus emptius sub illo
rum dominio constitutus. et ab eis pro aliquo
excessu receptus et castigatus. Intuere et nunc
eum diligenter. ac humilitatem suam animita
re et pro posse imitare. Secundum eandem etiam
considerationem intueri potes eundem. cum post
coronationem purpurea spoliatus. se vult re
uestire. Ex hoc articulo flagellacionis habetur

duo documenta Primum est qd nos flagella dei libenter debemus sufferr. vt unus quisq; nostrum possit cū psalmista dicere quoniam ego in flagella paus sū Et metito quia si vni cus dei filius paus fuit suscipere in se nostra flagella ex obediencia pannis ac nos ad opem non essemus pati sufficer flagella eiusdem pannis que ipse p se vel per ministros sui instrumenta sua media nobis misericorditer infligere dignatur ab emendacionem nostra Nam scdm Apostolum quē diligit deus castigat: flagellat autem omnem filium quē recipit. Sedm est qd diligentem caueamus ne et nos iterato cristum flagellamus qd sit quocū ensūq; mortaliter peccamus Cum enim cristus flagellatus sit pro pccis nostris quandūq; peccamus tunc cristo unum ictum flagelli qd tum in nobis est incutimus sicut aps de quib; usdam dicit eusebii crucifigentes in semet ipsis filium dei Ad conformandum se huic articulo poterit homo flagello vel virga seipm; cedere si graciā habet vel salte compaciēdo flagellato cristo mentaliter se flagellat et sic ore. Ideū qui pro nobis flagellari vndiq; voluisti da michi flagellare tue paternae correctionis libenter suscipe et te pccis meis nū qd denuo flagellare Cum igitur post flagellationem ihesu reuestire se vellet contendunt imp̄issimi quādam p̄ylato dicentes. Dñe hic se regem fecit. vestiamus et coronemus eum more regio Hisce ad plenū sibi illudere volebant anteq; eum morti tra deret Vnde An celinus Nouissime autē domine ihesu in manus incircumcidicū militū deuolutus es morte tue p̄issima consu mādus Parū erat sacrilegis manib; suis crucifigere te nisi prius rep̄euissent illusionibus animam tuam. Et consciētē p̄ylato cōgregauerunt ad hoc vnuū sam cohorte in pretorium ubi sedebat preses et senatus v; oīns interesset tali spectaculo et ut magis ei illudere in loco patentā et vñā multitudine et eum vir reue stitū exētes v; timetis suis induerūt eum veste seu tunica purpurea et circumdederunt ei clamidem cōcīmean id est pallium sive mantellū nō cōsūtum sed fibula infrenatū cōcīmei coloris q; est inter rubrium et p̄eputeum in ob; p̄tū regij nominis qd ipse vt iudei asserebant indebitē usurpabat et ad decidēdum cum sicut regem fasum accepterunt purpurā et clamidē non nouam sed veterē in confusione augmen tum Quia em̄ rex dicebatur induit eum vestibus qbus reges veteres vtebantur Cristus illa die fuit induitus triclini veste sc; alba rubra et cōcīmea ad designandum qd vult eccl̄e cristi familia debet portare vstem albā in-

noētie rubram caritatis et obediētie et coc̄inram penitēcie Dic cēgo nūc purpura et clamidē induerunt eū et unus euangelista exp̄tūtū vnum aliud aliud q; si tm̄ clamidē ei citām̄ decessent non eū nuduissent. sicut nō legitū nudatus ante herodem vbi imposuerunt sibi albam vstem. Et bene conueniebat vstem alba et rubra tali corpe vt pote totū sanguine rubricato ex flagellacione vt implere illud psaie Quare rubrum ē indumentū tuū et vstimentum sicut calcacium in torculari et hec questio scdm glosam fuit angelorum videntium et mirancium qd cristi corpus qd de vero virginali tantum candorem habuit quantū fullo non potest facere sup terram intantum sicut sanguine rubricatum Id qd questionē ip̄met ibidem respondit dicens T orcular talcaui solus Quasi diceret scdm Glosam et ego solus sustinui pressuram crucis flagellorū et om̄i tormentorum passiones. in qbus quasi prelo pressus sū sanguine p̄prio p̄ totum corpus meum p̄ mundi salutē aspersus. In pue pureo ergo vstimento caro eius passionib; obiecta significatur Per hoc etiam significa tur passio martirum qua toū corpus xp̄i id est etiā rubricatur. et sic etiam purpura vstitur cū de triumphis sanctorū martirum gloriatur. Ex hoc articulo trahuntur duo documenta Primum ē qd nos p̄cā nostra op̄re debemus operibus caritatis vt sicut cristus nostrorū peccatorū flagellis cruentatus purpura coop̄rū voluit. sic et nos opera nostra cūtra id est peccata coop̄iamus purpura versantis caritatis. Quia vt ait Petrus caritas op̄it multitudinem peccatorū Vel etiā per purpura significat memoria dñice passionis Vnde in cantis come capitis sponle id est amime fidelis diuantur esse sicut purpura regis quā cogitationes mentis nostre que per om̄ias capitū intelliguntur versati debent alſidue deca passionem redemptoris vel etiam circa op̄a caritatis Secundū documentum est qd p̄ hoc quod dominus noster veste regali idū voluit Secundū Theophilum docemur quod et nos habiuū mentis veste regia induamur. et simus vere reges calctates super serpentes et scorpiones id est om̄ia via suppediantes Vnde dicimur cristiani. id est vñcti quasi reges. Ad conformandum se isti articulo et septem sequentibus illusionib; articulis recogitet homo factum cuiuslibet articuli cum aggrauationibus suis. et oret sicut in quolibet articulo deuocatio ministrabit. Ihesu qui veste purpura illusorie induit voluisti Da michi iugem tue passionis memoriam induere et p̄cā mea caritatis purpura op̄re.

181

Pad dyaboli late autē seu corona regali ple
ctentes complicando seu pliantes id est com
ponentes connectendo coronam. id est ferū
ad modum corone capitis. & spinis hoc est &
iuncis spinosis et aculeatis valde acutis an
gulos habentib⁹. imposuerunt capiti eius re
uerendissimo et teneriū. aculeis ad caput
verbis. ut pena punctionis cumularetur pbro
irrisionis. Qui attencius considerasse se di
cunt. spinas illas iuncos fuisse marinos asse
runt: quorū acies minus dura et a circa aspera
et pungitua ac penetratia. spinis esse dicit
intantum ut etiam homines calcati de super
calcantes. inde vulnerentur. Unde poeta. Et
acuta cuspide iunci. Quauissimū michi cerui
cal sit illa spinea corona domine capit⁹ tui.
super quam dulciter caput meum requiescat.
Ex hoc articulo tria habentur documenta.
Vnum q̄ nos peccata nostra per recordacō;
semper in mente portemus. sicut cristi spinas
peccatorum nostro tūm in suo capite portauit
quia scđm Bedam in corona spinea quā por
tabat nostrorum suscep̄tio peccatorū ostendit
quorum spinas removit per spinas q̄s
portauit. De his spinis dictum erat primo
homini: terīa spinas et tribulos germina
bit tibi: q̄ terīa nostū corporis peccata ger
minat. que suis aculeis conscientiam nostā
sicut spinae pungunt. Has ergo spinas p̄p̄us
suscep̄t portandas pro corona victorie. So
lent enim vīctores arma deūctorū hostiū
pro signo vīctoriali gestare et de his gloriai
Arma dyaboli sunt peccata nostra. quibus ar
matur contra nos: que dominus in passione
sua abstulit. ipse enim est agnus qui abstu
lit peccata m̄bi. Idcirco spinea coronā ut pote
vīctoriale in suo capite gestare dignatus ē.
In ista corona vide regem nostrum deinde
bile est omni anime. anime. amāti. Unde ad
hoc sponsa in cantīcō omnes fideles animas
euocat dicens. Egredimini filie syon et vide
te regem salomone: n̄ in dyā demate quo co
ronauit mater sua sc̄z synagoga ad līam. vel
mater sua id est caritas quantum ad eodū
presentem Aliud documentū est scđm Theo
philum. ut et nos sumamus coronam spinea
id est festinemus coronari vita acta. abstine
tis et puritate conscientie: hec enim sunt que
dam spina apter austereitatem quam habet.
Tercium documentum est: ut et nos con
sum coronari spinis temptationū. Quelibet
enim temptationē nos impugnans est quasi q
dam spina caput metis nostre pūgens: quā
dum homo superat spina illa cedit hibi ad co
ronam. Unde quot spinas temptationū ho
mo in hac vita sustinet et superat tot gēmas

preciosas ad coronam suam contipat. Ihesu
qui spinis coronati voluisti. fac me penitēcie
spinis sic digne compungi: vt a te merear in
celestibus coronati! Pro sceptro quoq; re
gali dederunt atundimē in dextera eius. debo
nestantes atundimē dextera que celum regit
et terram: et per hoc signantes regnum quod
hibi v̄suepauit dicendo se regem ad modū a
tundimē esse vacuū et infirmum. ac ipsum
regno vacuū non attendentes q̄ ipse dixerat
regnum suum non esse de hoc mundo sed in a
lio mundo sc̄z eternitatis vbi regnum est sic
missimum: Ex hoc articulo trahitur doas
mentū. q̄ nos attendere debemus nos ex no
bis esse infirmos et fragiles ac omni bono va
cuos nisi dextera dei nos manuteneat. sicut a
rundo in se habet vacuitatem et imbecillitatem:
sed manu cristi apprehensa firmatur vt dicit
Hylatius. Idcirco ergo dominus noster atū
dimē in dextera tenere voluit: vt per hoc o
stenderet se nos fragiles vacuos et infirmos
manutenere et omnib⁹ bonis implete. Item a
rundo hue calamus est instrumentū scribendi
et idcirco scđm Hieronimū. cristus calamu
in manu tenere voluit: vt sacerdigiū iudeorū
scriberet: et ostenderet se illum esse q̄ electos
suis scriberet in libro vite. Ihesu qui atundi
nem p̄ sc̄pt̄o in dextera tibi dāt voluisti
imbecillitatem. queso meā dextera tue poten
cie sic sustenare dignētis! quatinus in me te
gnum tūm iugiter conformetur. Sic ergo
tria instrumenta illusionis introduant sc̄z
vestis purpurea et coccinea. corona spinea: a
rundo p̄ sceptro manū impōne. Ad h̄am
hec sunt tria regalia insignia contumeliosē
et in derisionem hibi impensa. vt reus ostenda
tur lese maiestatis: eo q̄ regnum vellet hibi
vārpāre nec posset obtainere. Moraliter sicut
christus illusus fuit tripliciter. sic tripliciter a
nimā frequenter illuditur et per p̄tēm capic
Primo in ostentacione humanae potēcie: que
significatur per vestem purpureā et coccinēā
que est vestis regum et potēti. Secundo in
cupiditate affluentis opulence: que notaē
per coronā spineam: dūnūc enim spinis et au
tis sunt plene. Tercio in vanitate mundanā
sapiencie: que significatur per atundimē
que pulchra sed vēto pleno et vacua est. mū
dāna em̄ sapiencia in qua cōfidunt homines
et qua quis non ad dei laudem sed ad suām glo
riam vētitur: est quasi baculus atundimēus
et confactus. Vide hic quomodo christus in om
nibus non tantū patrī sed suis etiā illusorib⁹
obedit. Purpūra suscipit: caput corone pa
rat: atundimē manu tollit. Sicut ergo p̄p̄s

cep glorie spinea corona coronat purpura ac
scptro subsannatio delubitur · hic etiam cui
seruus cristi in hoc mundo vilipendiatur et re
luct omni honore indignus abicitur et a pre
sumptuosis despiciatur et illusionibus molesta
tur · cogitet quod seruus non est maior domino
suo nec pro malo habeat si paciaet similia re
gi summo Deinde cum signa regalia ei adhi
buissent flectebant genua cotam eo ac deriso
rie eum ut deum adorantes et ut regem sa
lutates illudebant ei tanquam regnare volenti
et non valenti ac iridentes dicebant ei Ave
rex iudeorum Quasi dicerent Voluisti regna
re sed non potuisti regem iudeorum eum w
cantes verum dicant etiam nolentes et iride
tes Et sic secundum edam adorabat eum quasi quod
deum se ipsum falso dipissit Et salutabant eum tang
que se ipsum falso regem feceris Quid fecerunt ut eorum
illusio renderetur iudeorum accusandi qui de utroque
accusabant a iudeis Detestabilis metis astutia
hec faciunt · quia compungentes coronam ac
illudentes adorant et salutant Et licet gen
tiles hoc facerent · tamen iudei luunt qui ca
ti cui minis autores erant et ideo in parase
ue cum pro perfidis iudeis oratur genua non
flectimus · cum forte iudei hoc agebant cum
gentilibus Vbi crisostomus dicit quod milites
peccatum corrupti hoc ad gratiam iudaicam fa
ciebant · Augustinus autem dicit hoc esse
factum mandato vel permissione predidis ut
scilicet magis iudeorum odia saturaretur et fa
cilius eum caperet Et hoc articulo habe
tur documentum · quod nos caueamus ne ceterum
falso adoremus vel salutemus Huiusque fal
so christum adorant et salutant · qui in eum cre
dunt sed peruerbis actibus despiciunt · ore e
um confitentur sed factis negant Item fal
so adorant vel salutant qui inter oculum alii
quid quod est contra diuinum honorem mente
pristractant Item qui in ecclesiis signa de
uocionis ostendunt et postea iniurias christi
graues in membris suis faciunt Item falso
christum adorant et salutant omnes pseudo
christiani Ihesu qui irratiocinat et salu
tari volueristi da michi te deum meum verum
adorare in spiritu et veritate et te solum verum
regem venerabiliter salutare Et ut illuderetur
factis huius illusio signis et vobis dabantur
alapae in augmentum illusionis et hoc ideo ut
ipso ope ostenderetur illusionem esse quod ei talem
honorem exhibebant In hoc enim illusionem
suam magis respectuam fecerunt quod velut adora
tes deum et salutates regem eum alapisauerunt Et
differt illa alapisatio ab alia que in domo an
ne fuit facta quod ibi una alapa ab uno mini
stro hic aut plures alape a diuisis dabantur et

illa dabat causa ultioris · ista causa illusionis
illa alapa Documenta aut possunt hic accipi
ibi Ihesu qui alapis cedi volueristi fac me ore
et vita tibi semper plaudere · et aliotum opera
licet mala michi in bonum cooptari concede ·
Et expuebant in faciem eius huius persone
viles et contemptibilis · O quam viles ac
tus militum · Ex hoc apparet quod isti dicunt
milites non secundum nomen milicie pre
sentis temporis quo genero si et nobiles qui
equites nominantur de calcaribus de aura
tis · tales enim nobiles persone non illude
rent non conspuerent nec crucifigerent nec res
tes crucifixi sibi diuiderent quod ad carni
ces potius pertinet · Sed dicuntur milites
secundum antiquam consuetudinem stipendiarios
et servientes pedites · huius patet in gestis iu
lij cesariorum · ubi milites ab equitibus distin
guntur et in actibus apostolorum ubi dicas
tur quod paulus cum militibus ducentis et equi
tibus septuaginta de iherusalim missus est
cesarem · ergo milites in hoc loco intel
ligimus viles stipendiarios carnifices quales
nullam probarent insolenciam · qui dicti
sunt milites non a nobilitate · sed a fortitu
dine erant enim robusti corpore et ad omnem ma
lum expositi · Ut dicit Crisostomus · De
quibus dicit Theophilus quod in istis illu
sionibus militaris vana gloria semper inc
onditatis gaudens approbabis sibi propria os
tendebat · Documenta hic possunt sumi si
cut supra de coniunctione in domo capite fac
ta · Ihesu qui indelecionissimam faciem tu
am conspueris volueristi · Da michi faciem tu
am in sacramento eucaristie sumptione indig
na non polluere · et conscientiam meam immu
dis cogitationibus non sedare · Et accipie
bant arundinem de manu eius · et praecacie
bant sacrum caput ipsius et ratione doloris
infligendi ut ausei ipsi matum forcitus infige
reatur capiti · et ratione contemptus in fig
num vacuitatis et nichil · Non enim tan
tam causa ledendi eum per puncturas spina
rum et per ictus baculi quoniam causa illud
di et vilificandi hoc fecerunt · nam viles per
sonae baculis huius bestie percuti consueverunt
Quasi dicerent ad eum · O tu homo vi
lis ut quid te regem facis · In hoc fiebat ei
sicut fuit · qui sine capitulum circumposito torque
tur ut recognoscatur mala que fecerat · et huius fu
nis constingitur · ut se amplius profundet
vel grauius torqueat · sic et ihesum corona
tum atundime percutiebant · Percutie
bant arundinem caput paucum demoni
bus tremendum ac reverendum auctis celo
rum pretibz et penesadum sanctis omnibus